ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΕ ΚΕΛΙ, ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ!!!

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 94
ΜΑΪΟΣ 2010
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Να ομορφύνουμε το μέρος που ζούμε απογυμνώνοντάς το από κάθε εξουσιαστική κι εκμεταλλευτική σχέση

Να εξεγερθούμε! Να γεμίσουμε τους δρόμους και τα οδοφράγματα με όλα τα άχρηστα καταναλωτικά προϊόντα με τα οποία θέλουν να μας κρατούν σκλαβωμένους. Να αδειάσουμε τα μαγαζιά από τα εμπορεύματα.

Να γκρεμίσουμε τις πολυκατοικίες που μας κρύβουν τον όμορφο ορίζοντα που μας έχει χαρίσει η μάνα γη.

Να διασκορπιστούμε σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη του ελλαδικού χώρου κι ακόμα παραπέρα, διαδηλώνοντας πως οι **άνθρωποι χρειάζονται πολύ λίγα πράγματα για να ζουν καλά και ευχαριστημένοι.**

Να ομορφύνουμε το μέρος που ζούμε απογυμνώνοντάς το από κάθε εξουσιαστική κι εκμεταλλευτική σχέση

Να εξεγερθούμε! Να γεμίσουμε τους δρόμους και τα οδοφράγματα με όλα τα άχρηστα καταναλωτικά προϊόντα με τα οποία θέλουν να μας κρατούν σκλαβωμένους. Να αδειάσουμε τα μαγαζιά από τα εμπορεύματα.

Να γκρεμίσουμε τις πολυκατοικίες που μας κρύβουν τον όμορφο ορίζοντα που μας έχει χαρίσει η μάνα γη.

Να διασκορπιστούμε σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη του ελλαδικού χώρου κι ακόμα παραπέρα, διαδηλώνοντας πως **οι άνθρωποι χρειάζονται πολύ λίγα πράγματα για να ζουν καλά και ευχαριστημένοι.**

Να απελευθερώσουμε το έδαφος από το τσιμέντο και την άσφαλτο για να μείνει χώρος ζωής για μας και τα χιλιάδες είδη του ζωικού και φυτικού κόσμου.

Να ομορφύνουμε το μέρος που ζούμε απογυμνώνοντάς το από κάθε εξουσιαστική κι εκμεταλλευτική σχέση.

Να απλοποιήσουμε τον τρόπο ζωής μας. Να καταστρέψουμε την βιομηχανική κτηνωδία.

Να καταστρέψουμε τα κράτη και κάθε εξουσία.

Να ξεσηκωθούμε!!!

Να ξεσηκω

Να γκρεμίσουμε τις πολυκατοικίες που μας κρύβουν τον όμορφο ορίζοντα που μας έχει χαρίσει η μάνα γη.

Να διασκορπιστούμε σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη του ελλαδικού χώρου κι ακόμα παραπέρα, διαδηλώνοντας πως **οι άνθρωποι χρειάζονται πολύ λίγα πράγματα για να ζουν καλά και ευχαριστημένοι.**

Να απελευθερώσουμε το έδαφος από το τσιμέντο και την άσφαλτο για να μείνει χώρος ζωής για μας και τα χιλιάδες είδη του ζωικού και φυτικού κόσμου.

Να ομορφύνουμε το μέρος που ζούμε απογυμνώνοντάς το από κάθε εξουσιαστική κι εκμεταλλευτική σχέση.

Να απλοποιήσουμε τον τρόπο ζωής μας. Να καταστρέψουμε την βιομηχανική κτηνωδία.

Να καταστρέψουμε τα κράτη και κάθε εξουσία.

Να ξεσηκωθούμε για την αναρχία!

Ζωντανεύουν οι νεκροί;

Καταντά ανεξήγητη –και παρεξηγήσιμη– η επιμονή τόσων φιλελλήνων, από την Μόσχα και τις Βρυξέλλες ως την Ουάσινγκτον, να νεκραναστήσουν ένα «κουφάρι», αυτό του ελληνικού κράτους. Το σκουντάνε, του μιλάνε, του ρίχνουν ζεματιστό νερό, το πλακώνουν στα ηλεκτροσόκ. Αποτέλεσμα μηδέν. Ο «Έλλην ασθενής» δεν δείχνει σημεία ζωής. Κι όμως, αυτοί οι καλόκαρδοι Σαμαρείτες δεν σκέφτονται ούτε για μια στιγμή να αφήσουν την Μητέρα Φύση να ολοκληρώσει το έργο της.

Ούτε στον θάνατο δεν βρίσκεται αξιοπρέπεια πια;

Αντίθετα, το φορτώνονται όλοι, το αρωματίζουν, το ντύνουν με τις καλύτερες φορεσιές, το καθίζουν σε ένα θρονί και το περιφέρουν στις πόλεις και τα χωριά να βγουν οι άνθρωποι να θαυμάσουν πως έχουν κράτος και πως εξακολουθούν να είναι «πολίτες». Μάλιστα για να πείσουν τον κόσμο ότι το κράτος ζει, έχουν δέσει τα χέρια του πτώματος με σπάγκους και τα ανεβοκατεβάζουν κατά βούληση. Ο Αρχιμηχανικός μάλιστα προέβλεψε και ένα μηχανικό σύστημα ομιλίας και γέλιου.

Το ελληνικό κράτος θα συνεχίσει να μολύνει με την αποφορά του τις θάλασσες, τα βουνά και τους λιγοστούς κάμπους της χώρας. Έτσι αποφάσισαν οι Ισχυροί. Οι άνθρωποι κρατούν τη μύτη τους από την μπόχα, αλλά θα πρέπει να χειροκροτούν αυτή την παράξενη πομπή.

Τι τους έπιασε όλες αυτές τις Μεγάλες Δυνάμεις και παρατούν τις δουλειές τους, τα πετρέλαια τους, τα στρατά τους και τα διαστημόπλοια τους για να ασχοληθούν με ένα πτώμα; Πότε άλλοτε δεν στάθηκαν τόσο γενναιόδωροι. Αγαθή η μοίρα! Περίπου εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια δολάρια είναι διατεθειμένοι να ξοδέψουν σε υπερσύγχρονες εντατικές και γιατρούς για να αποκτήσει ξανά το πτώμα τη δική(;) του λαλιά, να μπορέσει να αρθρώσει τα δικά του ψέματα, να κάνει την ανάγκη του χωρίς παραστάτες, και να συνεχίσει το βίο του περίπου όπως πριν, δηλαδή κλέβοντας, ληστεύοντας και λεηλατώντας, χωρίς να έχει ανάγκη από γιατρούς και πατερίτσες.

Καλοί και μορφωμένοι άνθρωποι εξήγησαν επιστημονικά ότι είναι πολύ εύκολο με τις γνώσεις τους να αναστήσουν ένα πτώμα, όταν όμως το θέλουν όλοι και δουλέψουν για αυτό. Όταν του δώσουν όσο περισσότερο από το αίμα τους. Πολύ πρόθυμα αναλύουν στους ανθρώπους πως δεν μπορούν να ζήσουν ούτε μια ώρα χωρίς κράτος γιατί... οι ίδιοι είναι το κράτος. Πως πριν από διακόσια χρόνια, ήταν εκείνοι που έδωσαν ζωή στο πρώτο κρατικό έμβρυο όταν πήγε να πεθάνει στη γέννα, πως εκείνοι το όπλισαν με μυτερά δόντια, κέρατα και θώρακες.

Βέβαια τα πράγματα δεν πήγαν τόσο καλά από τότε, τέσσερις-πέντε φορές κινδύνεψε να ψοφήσει από την αρρώστια της «χρεωκοπίας», αλλά μεγάλωσε, επεκτάθηκε σε γειτονικές στεριές και θάλασσες, λεηλάτησε, έγινε «Ισχυρό», βρυχιόταν και κατασπάραζε τους ανθρώπους και τα ζώα, αλλά πάντα κουνούσε την ουρά του στους Ευεργέτες που το αντάμειβαν με χάδια και θηράματα.

Τα χρόνια περνούσαν και το κρατικό τέρας πάχαινε και πρηζόταν από το πολύ φαΐ και γινόταν ολοένα και πιο δυσκίνητο και «δυσλειτουργικό» όπως λέει και η επιστήμη. Λεηλατούσε βέβαια σαν και πρώτα αλλά προτιμούσε να λιάζεται κάτω από τον λαμπρό ήλιο της Ελλάδας. Χώρια που είχαν μάθει ως και τα μικρά παιδιά να το κοροϊδεύουν, να παριστάνουν τους σοβαρούς και φοβισμένους όταν περνούσε και όταν γυρνούσε την πλάτη να του βγάζουν τη γλώσσα.

Το χειρότερο όμως, τονίζουν αφρίζοντας από το κακό τους οι θεράποντες γιατροί, ήταν μια επικίνδυνη δοξασία που είχε αρχίσει να εξαπλώνεται στους ανθρώπους σαν την χολέρα. Σύμφωνα με αυτή την δοξασία, οι άνθρωποι μπορούν να ζήσουν χωρίς το κρατικό τέρας, χωρίς πόλεις, πολυκατοικίες και αυτοκίνητα, μπορεί να επιβιώσουν αναπνέοντας καθαρό αέρα και όχι καυσαέριο και μπορούν να ξεδιψάσουν χωρίς κανένα πρόβλημα υγείας πίνοντας νεράκι από τις πηγές και όχι από το πανάκριβο συσκευασμένο υγρό σε πλαστικά μπουκαλάκια. Πως μπορούν να ζήσουν και να δημιουργήσουν μια χαρά, χωρίς να είναι αλυσοδεμένοι. Και από πάνω να είναι και ευτυχισμένοι!

Είχαν αρχίσει να γίνονται πολλοί αυτοί που ήθελαν να κυνηγήσουν –ο καθένας για τους δικούς του λόγους– το ανοικονόμητο τέρας. Άλλοι γιατί ρήμαζε το βιος τους, άλλοι γιατί άκουσαν ότι τρώει μικρά παιδιά, επιτέθηκαν με ξύλα, πέτρες και φωτιές στο τέρας. Λαβώθηκε βαριά και βρυχήθηκε τόσο δυνατά που ακούστηκε σε όλη την Ευρώπη.

«Αυτόν τον βρυχηθμό ακούσαμε και ήρθαμε να σας θεραπεύσουμε, αγαπητοί άνθρωποι από τα βδελυρά σας πάθη. Είστε αμαθείς, τεμπέληδες, χαραμοφάηδες, κλέφτες και απατεώνες, εσείς που επιβουλεύεστε και κοροϊδεύετε το κράτος σας. Το κράτος είναι το οξυγόνο σας, και δεν θα επιτρέψουμε να πάθετε ασφυξία», είπε ο επικεφαλής του ιατρικού συμβουλίου. Επινόησαν μάλιστα μια σειρά από αρρώστιες που όσο βαριές κι αν είναι θεραπεύονται. Στο κάτω κάτω κι η νεκροφάνεια είναι ένας «θάνατος»!!!

Οι άνθρωποι απέμειναν σιωπηλοί. Είχαν μάθει, βλέπετε, να τους βρίζουν, από τότε που γεννήθηκαν.

Ένα παιδάκι μόνο ρώτησε:

«Αν το κράτος είναι τόσο σημαντικό, γιατί δεν έχουν από αυτό οι μαϊμούδες, οι κατσαρίδες, τα ψάρια και οι παπαγάλοι;»

Οι γιατροί άρχισαν να φωνάζουν και να χειρονομούν θυμωμένα όλοι μαζί. Μόνο ένας σοφός τραβήχτηκε παράμερα και σημείωσε στο καρνέ του το εξής ρητό: ***«Τα εύκολα πράγματα, δύσκολα εξηγούνται»***.

Δεν υπάρχει όμως πολύς χρόνος. Το κρατικό πτώμα χρειάζεται επειγόντως να πιει αίμα.

Παρακαλούμε στοιχηθείτε σε σειρές. Δεν περισσεύει κανείς σε αυτή την μεγάλη προσπάθεια. Οι θυσίες σας θα πιάσουν τόπο...

Λεόν

Σύντροφοι και συντρόφισσες, φίλες και φίλοι,

Επειδή τα εμπόδια στη διανομή της εφημερίδας σας συνεχίζουν να υπάρχουν σε διάφορες περιοχές από τους γνωστούς και μη εξαιρετέους «καλοθελητές» και με δεδομένη την παρότρυνση αρκετών από εσάς, από τώρα και στο εξής ενεργοποιούμε τη δυνατότητα να λαμβάνετε με συνδρομή την ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Συντροφοι/συντρόφισσες και φίλες/οι

Ο Παπανδρέου, την ώρα που γράφονται αυτές οι λέξεις, αναμένεται με διάγγελμα στους υπηκόους να δικαιολογήσει την σφαγή των «αμνών», να αυτοχρισθεί «εθνικός

Ζωντανεύουν οι νεκροί;

Καταντά ανεξήγητη –και παρεξηγήσιμη– η επιμονή τόσων φιλελλήνων, από την Μόσχα και τις Βρυξέλλες ως την Ουάσινγκτον, να νεκραναστήσουν ένα «κουφάρι», αυτό του ελληνικού κράτους. Το σκουντάνε, του μιλάνε, του ρίχνουν ζεματιστό νερό, το πλακώνουν στα ηλεκτροσόκ. Αποτέλεσμα μηδέν. Ο «Έλλην ασθενής» δεν δείχνει σημεία ζωής. Κι όμως, αυτοί οι καλόκαρδοι Σαμαρείτες δεν σκέφτονται ούτε για μια στιγμή να αφήσουν την Μητέρα Φύση να ολοκληρώσει το έργο της.

Ούτε στον θάνατο δεν βρίσκεται αξιοπρέπεια πια;

Αντίθετα, το φορτώνονται όλοι, το αρωματίζουν, το ντύνουν με τις καλύτερες φορεσιές, το καθίζουν σε ένα θρονί και το περιφέρουν στις πόλεις και τα χωριά να βγουν οι άνθρωποι να θαυμάσουν πως έχουν κράτος και πως εξακολουθούν να είναι «πολίτες». Μάλιστα για να πείσουν τον κόσμο ότι το κράτος ζει, έχουν δέσει τα χέρια του πτώματος με σπάγκους και τα ανεβοκατεβάζουν κατά βούληση. Ο Αρχιμηχανικός μάλιστα προέβλεψε και ένα μηχανικό σύστημα ομιλίας και γέλιου.

Το ελληνικό κράτος θα συνεχίσει να μολύνει με την αποφορά του τις θάλασσες, τα βουνά και τους λιγοστούς κάμπους της χώρας. Έτσι αποφάσισαν οι Ισχυροί. Οι άνθρωποι κρατούν τη μύτη τους από την μπόχα, αλλά θα πρέπει να χειροκροτούν αυτή την παράξενη πομπή.

Τι τους έπιασε όλες αυτές τις Μεγάλες

όπως πριν, δηλαδή κλέβοντας, ληστεύοντας και λεηλατώντας, χωρίς να έχει ανάγκη από γιατρούς και πατερίτσες.

Καλοί και μορφωμένοι άνθρωποι εξήγησαν επιστημονικά ότι είναι πολύ εύκολο με τις γνώσεις τους να αναστήσουν ένα πτώμα, όταν όμως το θέλουν όλοι και δουλέψουν για αυτό. Όταν του δώσουν όσο περισσότερο από το αίμα τους. Πολύ πρόθυμα αναλύουν στους ανθρώπους πως δεν μπορούν να ζήσουν ούτε μια ώρα χωρίς κράτος γιατί... οι ίδιοι είναι το κράτος. Πως πριν από διακόσια χρόνια, ήταν εκείνοι που έδωσαν ζωή στο πρώτο κρατικό έμβρυο όταν πήγε να πεθάνει στη γέννα, πως εκείνοι το όπλισαν με μυτερά δόντια, κέρατα και θώρακες.

Βέβαια τα πράγματα δεν πήγαν τόσο καλά από τότε, τέσσερις-πέντε φορές κινδύνεψε να ψοφήσει από την αρρώστια της «χρεωκοπίας», αλλά μεγάλωσε, επεκτάθηκε σε γειτονικές στεριές και θάλασσες, λεηλάτησε, έγινε «Ισχυρό», βρυχιόταν και κατασπάραζε τους ανθρώπους και τα ζώα, αλλά πάντα κουνούσε την ουρά του στους Ευεργέτες που το αντάμειβαν με χάδια και θηράματα.

Τα χρόνια περνούσαν και το κρατικό τέρας πάχαινε και πρηζόταν από το πολύ φαΐ και γινόταν ολοένα και πιο δυσκίνητο και

σει να εξαπλώνεται στους ανθρώπους σαν την χολέρα. Σύμφωνα με αυτή την δοξασία, οι άνθρωποι μπορούν να ζήσουν χωρίς το κρατικό τέρας, χωρίς πόλεις, πολυκατοικίες και αυτοκίνητα, μπορεί να επιβιώσουν αναπνέοντας καθαρό αέρα και όχι καυσαέριο και μπορούν να ξεδιψάσουν χωρίς κανένα πρόβλημα υγείας πίνοντας νεράκι από τις πηγές και όχι από το πανάκριβο συσκευασμένο υγρό σε πλαστικά μπουκαλάκια. Πως μπορούν να ζήσουν και να δημιουργήσουν μια χαρά, χωρίς να είναι αλυσοδεμένοι. Και από πάνω να είναι και ευτυχισμένοι!

Είχαν αρχίσει να γίνονται πολλοί αυτοί που ήθελαν να κυνηγήσουν –ο καθένας για τους δικούς του λόγους– το ανοικονόμητο τέρας. Άλλοι γιατί ρήμαζε το βιος τους, άλλοι γιατί άκουσαν ότι τρώει μικρά παιδιά, επιτέθηκαν με ξύλα, πέτρες και φωτιές στο τέρας. Λαβώθηκε βαριά και βρυχήθηκε τόσο δυνατά που ακούστηκε σε όλη την Ευρώπη.

«Αυτόν τον βρυχηθμό ακούσαμε και ήρθαμε να σας θεραπεύσουμε, αγαπητοί άνθρωποι από τα βδελυρά σας πάθη. Είστε αμαθείς, τεμπέληδες, χαραμοφάηδες, κλέφτες και απατεώνες, εσείς που επιβουλεύεστε και κοροϊδεύετε το κράτος σας. Το κράτος είναι το οξυγόνο σας, και

οι κατσαρίδες, τα ψάρια και οι παπαγάλοι;»

Οι γιατροί άρχισαν να φωνάζουν και να χειρονομούν θυμωμένα όλοι μαζί. Μόνο ένας σοφός τραβήχτηκε παράμερα και σημείωσε στο καρνέ του το εξής ρητό: «***Τα εύκολα πράγματα, δύσκολα εξηγούνται***».

Δεν υπάρχει όμως πολύς χρόνος. Το κρατικό πτώμα χρειάζεται επειγόντως να πιει αίμα.

Παρακαλούμε στοιχηθείτε σε σειρές. Δεν περισσεύει κανείς σε αυτή την μεγάλη προσπάθεια. Οι θυσίες σας θα πιάσουν τόπο...

Λεόν

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5–7μμ
***
Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη
5.30 – 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ – 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86
***
Ο Κύκλος Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Συντροφοι/συντρόφισσες και φίλες/οι

Ο Παπανδρέου, την ώρα που γράφονται αυτές οι λέξεις, αναμένεται με διάγγελμα στους υπηκόους να δικαιολογήσει την σφαγή των «αμνών», να αυτοχρισθεί «εθνικός σωτήρας» και να ζητήσει υπομονή και κοινωνική εγκαρτέρηση για όσο χρονικό διάστημα παραμείνει η χώρα στο «γύψο». Φυσικά οι θεράποντες ιατροί έχουν διαμηνύσει ότι η «θεραπεία» είναι αναπόφευκτη, θα κρατήσει για πολλά χρόνια και είναι πιθανό να απαιτήσει «ακρωτηριασμούς» για να «σωθεί» ο ασθενής...

Και το καθεστώς έκτακτης ανάγκης είναι γεγονός. Στις συνεχείς συσκέψεις στην «άτυπη ομάδα» διαχείρισης κρίσεων συμμετέχουν ο υπουργός δημόσιας τάξης και ο υπουργός αμύνης, ενώ οι εξελίξεις στο μέτωπο της πάταξης της «τρομοκρατίας» είναι σχεδόν καθημερινές.

Την ίδια στιγμή εκλεκτά και μη εξαιρετέα παπαγαλάκια προτείνουν «ακραία» σενάρια: αναστολή άρθρων του Συντάγματος, που αφορούν τις συναθροίσεις και τις απεργίες, περιορισμό του Παπανδρέου στο υπουργείο Εξωτερικών, αφού δεν έχει καμία λαϊκή εντολή για την προσφυγή στο μηχανισμό «διάσωσης» του ΔΝΤ και της Ε.Ε., ενεργοποίηση κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» και αξιοποίηση προσωπικοτήτων για την εξασφάλιση της «εθνικής επιβίωσης».

Φυσικά ένα είναι σίγουρο. Είτε με το μαστίγιο είτε με το καρότο οι εξουσιαστές θα προσπαθήσουν να διατηρήσουν τα σκήπτρα τους. Είτε ξαναστηθεί για μιαν ακόμη φορά ένα σκηνικό «κάθαρσης», ώστε να «τιμωρηθούν οι επίορκοι πολιτικοί, και να δημευθούν οι περιουσίες τους», όπως αιτείται ο θίασος των εξυγιαντών του πολιτικού κόσμου, εί-

Σύντροφοι και συντρόφισσες, φίλες και φίλοι,

Επειδή τα εμπόδια στη διανομή της εφημερίδας σας συνεχίζουν να υπάρχουν σε διάφορες περιοχές από τους γνωστούς και μη εξαιρετέους «καλοθελητές» και με δεδομένη την παρότρυνση αρκετών από εσάς, από τώρα και στο εξής ενεργοποιούμε τη δυνατότητα να λαμβάνετε με συνδρομή την ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Καθενας/καθεμία μπορεί να ορίσει τον αριθμό των φύλλων για τα οποία γίνεται συνδρομητής/τρια και να μας το γνωστοποιήσει, μέσω email (diadromi@revolution.gr) ή ταχυδρομικά (Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ).

Και στις δύο περιπτώσεις είναι απαραίτητη η επισύναψη (ή αναγραφή των στοιχείων και του αριθμού παραστατικού στο email) της απόδειξης καταβολής του ποσού στο λογαριασμό της ΕΤΕ, (που υπάρχει σε άλλη στήλη), καθώς και τα ακριβή στοιχεία:

κόσμο ότι το κράτος ζει, έχουν δέσει τα χέρια του πτώματος με σπάγκους και τα ανεβοκατεβάζουν κατά βούληση. Ο Αρχιμηχανικός μάλιστα προέβλεψε και ένα μηχανικό σύστημα ομιλίας και γέλιου.

Το ελληνικό κράτος θα συνεχίσει να μολύνει με την αποφορά του τις θάλασσες, τα βουνά και τους λιγοστούς κάμπους της χώρας. Έτσι αποφάσισαν οι Ισχυροί. Οι άνθρωποι κρατούν τη μύτη τους από την μπόχα, αλλά θα πρέπει να χειροκροτούν αυτή την παράξενη πομπή.

Τι τους έπιασε όλες αυτές τις Μεγάλες Ευεργέτες που το αντάμειβαν με χάδια και θηράματα.

Τα χρόνια περνούσαν και το κρατικό τέρας πάχαινε και πρηζόταν από το πολύ φαΐ και γινόταν ολοένα και πιο δυσκίνητο και άνθρωποι από τα βδελυρά σας πάθη. Είστε αμαθείς, τεμπέληδες, χαραμοφάηδες, κλέφτες και απατεώνες, εσείς που επιβουλεύεστε και κοροϊδεύετε το κράτος σας. Το κράτος είναι το οξυγόνο σας, και

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5–7μμ
***
Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη
5.30 – 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ – 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86
***
Ο Κύκλος Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
συναντιέται
κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
Σαριπόλου 8,
(δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)
****
Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα,
θα πρέπει να απευθύνονται
στον Παναγιώτη Λιόλιο,
ή στο Γιώργο Βλασσόπουλο
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
& το τηλέφωνο επικοινωνίας
69 73 79 92 07

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Συντροφοι/συντρόφισσες και φίλες/οι

Ο Παπανδρέου, την ώρα που γράφονται αυτές οι λέξεις, αναμένεται με διάγγελμα στους υπηκόους να δικαιολογήσει την σφαγή των «αμνών», να αυτοχρισθεί «εθνικός σωτήρας» και να ζητήσει υπομονή και κοινωνική εγκαρτέρηση για όσο χρονικό διάστημα παραμείνει η χώρα στο «γύψο». Φυσικά οι θεράποντες ιατροί έχουν διαμηνύσει ότι η «θεραπεία» είναι αναπόφευκτη, θα κρατήσει για πολλά χρόνια και είναι πιθανό να απαιτήσει «ακρωτηριασμούς» για να «σωθεί» ο ασθενής...

Και το καθεστώς έκτακτης ανάγκης είναι γεγονός. Στις συνεχείς συσκέψεις στην «άτυπη ομάδα» διαχείρισης κρίσεων συμμετέχουν ο υπουργός δημόσιας τάξης και ο υπουργός αμύνης, ενώ οι εξελίξεις στο μέτωπο της πάταξης της «τρομοκρατίας» είναι σχεδόν καθημερινές.

Την ίδια στιγμή εκλεκτά και μη εξαιρετέα παπαγαλάκια προτείνουν «ακραία» σενάρια: αναστολή άρθρων του Συντάγματος, που αφορούν τις συναθροίσεις και τις απεργίες, περιορισμό του Παπανδρέου στο υπουργείο Εξωτερικών, αφού δεν έχει καμία λαϊκή εντολή για την προσφυγή στο μηχανισμό «διάσωσης» του ΔΝΤ και της Ε.Ε., ενεργοποίηση κυβέρνησης "εθνικής ενότητας» και αξιοποίηση προσωπικοτήτων για την εξασφάλιση της «εθνικής επιβίωσης».

Φυσικά ένα είναι σίγουρο. Είτε με το μαστίγιο είτε με το καρότο οι εξουσιαστές θα προσπαθήσουν να διατηρήσουν τα σκήπτρα τους. Είτε ξαναστηθεί για μιαν ακόμη φορά ένα σκηνικό «κάθαρσης», ώστε να «τιμωρηθούν οι επίορκοι πολιτικοί, και να δημευθούν οι περιουσίες τους», όπως αιτείται ο θίασος των εξυγιαντών του πολιτικού κόσμου, είτε επιλεγούν πιο «αναίμακτες» λύσεις.

Το χάπι όμως αυτό δεν θεωρείται καθόλου σίγουρο για τον κατευνασμό της κοινωνικής οργής. Ούτε η καλλιέργεια ενοχικών συμπλεγμάτων, ή ενεργοποίηση «εθνικών» αντανακλαστικών. Η «προσαρμογή» των «απείθαρχων και τεμπέληδων» θα είναι ιδιαίτερα βίαιη, σαρωτική όσον αφορά τους ρυθμούς και χωρίς την δυνατότητα να καλλιεργεί αυταπάτες. Ετοιμάζονται και δεν το κρύβουν για την αντιμετώπιση του επόμενου ξεσηκωμού.

Γνωρίζουν ότι δεν πρόκειται, φυσικά, να ξεσπάσει με αφορμή τις «ντουφεκιές» στον αέρα, με τις οποίες μοιάζουν οι 24ωρες ονομαζόμενες και προειδοποιητικές (μάλλον με διάθεση αυτοσαρκασμού) απεργιακές κινητοποιήσεις των κοινωνικά ανυπόληπτων ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ.

Γνωρίζουν ότι η αριστερά είναι απλά ανίκανη να ελέγξει τις κοινωνικές αντιδράσεις ή να «πυροδοτήσει» ελεγχόμενες εκτονωτικές «εκρήξεις».

Γνωρίζουν τέλος ότι όσο αναπάντεχη και ασήμαντη να είναι η αφορμή για μια νέα εξέγερση, άλλο τόσο σφοδρή θα είναι η παρουσία του οργισμένου πλήθους και άλλο τόσο στοχευόμενη. Φθάνει, τότε, να μην υποχωρήσουμε για μερικά ψίχουλα. Να μην εγκαταλείψουμε τους δρόμους για τίποτα λιγότερο από την αναρχία. Να τους διώξουμε όλους και να μην έρθει στην θέση τους κανένας.

Μάϊος 2010

φίλες και φίλοι,

Επειδή τα εμπόδια στη διανομή της εφημερίδας σας συνεχίζουν να υπάρχουν σε διάφορες περιοχές από τους γνωστούς και μη εξαιρετέους «καλοθελητές» και με δεδομένη την παρότρυνση αρκετών από εσάς, από τώρα και στο εξής ενεργοποιούμε τη δυνατότητα να λαμβάνετε με συνδρομή την ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Καθενας/καθεμία μπορεί να ορίσει τον αριθμό των φύλλων για τα οποία γίνεται συνδρομητής/τρια και να μας το γνωστοποιήσει, μέσω email (diadromi@revolution.gr) ή ταχυδρομικά (Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ).

Και στις δύο περιπτώσεις είναι απαραίτητη η επισύναψη (ή αναγραφή των στοιχείων και του αριθμού παραστατικού στο email) της απόδειξης καταβολής το ποσού στο λογαριασμό της ΕΤΕ, (που υπάρχει σε άλλη στήλη), καθώς και τα ακριβή στοιχεία: όνομα, επώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας και ένα τηλέφωνο για επικοινωνία.

Συνδρομή Εσωτερικού
(για 10 φύλλα): 20 ευρώ

Συνδρομή Ευρώπης
(για 10 φύλλα): 30 ευρώ

Μπορεί ακόμη να στείλετε ταχυδρομική επιταγή στο όνομα: Γιώργος Βλασσόπουλος
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ
Απαραίτητα είναι, και πάλι, τα ακριβή στοιχεία καθώς και ένα τηλέφωνο

ΕΑΝ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

Όταν το σκοτάδι δεν είναι μακριά...

(Είναι αρκετό να κλείσεις τα μάτια σου και θα το δεις)

Τα όσα συνέβησαν το τελευταίο διάστημα –και ιδιαίτερα η «εξάρθρωση του Επαναστατικού Αγώνα»–, φέρνουν ξανά στην επικαιρότητα ζητήματα, θέματα και καταστάσεις που έχουν και στο παρελθόν γίνει αντικείμενο προβληματισμού, συζητήσεων και τοποθετήσεων εκ μέρους μας.

Αρκετά ζητήματα έχει γίνει προσπάθεια να τεθούν με τη μέγιστη δυνατή σαφήνεια ως προς τις θέσεις και τις επιδιώξεις που χρειάζεται να έχουν οι αναρχικοί και οι αναρχικές ομάδες, για να μπορέσουν να συμβάλλουν στην προοπτική της καταστροφής του κράτους και των θεσμών, των μηχανισμών και των σχέσεων αλλοτρίωσης, εξουσίας κι εκμετάλλευσης.

Μέσα σ' αυτά είναι πολλές οι φορές, όπου έχει επισημανθεί ο αρνητικός ρόλος της αριστερής ιδεολογίας (και πολιτικής πρακτικής) και η μεγάλη σημασία που έχει η προσπάθεια απεμπλοκής από αυτήν και τις κάθε είδους προεκτάσεις της, ώστε να μπορέσει να αναδειχθεί η αναρχική απελευθερωτική άποψη, θεώρηση και δράση, παραμερίζοντας τα εξουσιαστικά προσκόμματα και τις ψευδεπίγραφες συνθηματολογίες και προτάγματα.

Έχει τονιστεί –και αυτό θα συνεχίσει να γίνεται με επιμονή– πως οι τεχνικές που έχουν υιοθετηθεί από τα μαρξιστικά, αλλά κυρίως από τα λενινιστικά πρότυπα χειραγώγησης, μπορεί να εμφανίζουν πρόσκαιρα μια κάποιου είδους αποτελεσματικότητα, όμως αυτή η «επιτυχία του αγώνα» στερείται απελευθερωτικής ουσίας και ή μετατρέπεται σε ένα ακόμα εξουσιαστικό κατασκεύασμα ή, (επίσης συνηθισμένο), γίνεται βορά του κράτους και των μηχανισμών του, που δεν χάνει την ευκαιρία να επιχαίρει πραγματοποιώντας ρωμαϊκούς θριάμβους σε ένα στίβο μάχης, στον οποίο, όμως, στην ουσία δεν διακινδύνευσε ιδιαίτερα.

Έχει, ακόμη, ιδιαίτερη σημασία να θυμίσουμε πως η παρούσα περίοδος χαρακτηρίζεται από μια συνεχιζόμενη διαδικασία αποσυναρμολόγησης και ταυτόχρονης **ενοποίησης της κυριαρχίας σε παγκόσμια κλίμακα.** Αυτό έχει ...

νται ως πρωτεύοντα, **β)** διευκόλυνση μικροσυμφερόντων και **γ)** κατασκευή υποκατάστατων που εκφράζονται με ιδεολογήματα.

Ας σημειωθεί πως το δεύτερο σημείο, συνδυάζεται με την επισήμανση που γίνεται στο πρώτο και οδηγεί στον παραμερισμό ζητημάτων ουσίας.

Η αποϊδεολογικοποίηση, όμως, δεν είναι μια κατακλυσμιαία πραγματικότητα. Αποτελεί μέρος μιας **διαδικασίας επανασύστασης της ιδεολογίας της κυριαρχίας,** που θα έρθει να συνταιριαστεί με τη «νέα εποχή». Αυτή η διαδικασία περιλαμβάνει ένα σύνολο από «νεοσυσκευασίες» ιδεολογημάτων που προσπαθούν είτε με τη μορφή νεωτερισμών, είτε με τη μετατόπιση των βασικών χαρακτηριστικών της εκάστοτε πραγματικότητας σε δευτερεύοντα.

Όλη αυτή η αποϊδεολογικοποίηση και ιδιαίτερα σ' ό, τι αφορά την αριστερά, επιχειρείται να «περάσει» και να επιβληθεί σαν ένα είδος «χαρίσματος» στο λεγόμενο αντιεξουσιαστικό-αναρχικό χώρο, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια. Αυτό οφείλεται σε δύο κυρίως παράγοντες: ο ένας είναι πως η αναρχία δεν είναι ιδεολογία και συνεπώς είναι αναμενόμενο να γίνει αντικείμενο επηρεασμού από τέτοιου τύπου ιδεολογήματα και καταστάσεις, που ενώ επιφανειακά εμφανίζονται σαν αντίθετα προς τις ιδεολογίες και εκδηλώνουν ένα γενικό αντισυστημικό λόγο, στην ουσία ανατρέπουν θεμελιακές αναρχικές, απελευθερωτικές αντιλήψεις, απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές. Κατά βάση αυτά τα ιδεολογήματα, όπως θα δούμε, εμπεριέχουν την εξουσιαστική θεωρία και πρακτική.

Οι πλέον δύσοσμες απεκκρίσεις προέρχονται από πλούσια εδέσματα

Είναι κοινή πλέον διαπίστωση πως ένας κύκλος νέων κινητοποιήσεων άρχισε να αναπτύσσεται στον ελλαδικό χώρο από τα πρώτα κιόλας χρόνια της τρίτης χιλιετίας.

Η κορύφωση της πρώτης φάσης θα ...

σεων την «έλλειψη οργάνωσης».

Είναι γνωστό πως η προπαγάνδα και η τεχνική της διαστρέβλωσης αποτελούν τα εργαλεία όσων απεργάζονται εξουσιαστικές λύσεις. Επιστρατεύτηκαν κάθε είδους μέσα. Ακόμα και μπροσούρες με αναληθή περιστατικά εκδόθηκαν προκειμένου να εμπεδωθεί αυτό που η προπαγάνδα προέβαλε: την «ανάγκη» οργάνωσης. Μιας οργάνωσης, όμως, που μέσα από ελευθεριακές επιφάσεις θα προετοίμαζε το έδαφος για τη συγκρότηση ενός κινήματος το οποίο, παρά τα ετερόκλητα συστατικά του, θα επιχειρούσε να ενσωματώσει, να εγκλωβίσει την κοινωνική δυναμική και εν συνεχεία να την κατευθύνει. Κι όπως κάθε κίνημα, θα ακολουθούσε τις **δοκιμασμένες κομματικές λογικές** που θα συγκαλύπτο-

διαχείρισης της ήττας της 17Ν από τη μια, τα στενά χρονικά περιθώρια σε σχέση με την αναπτυσσόμενη κοινωνική ένταση, οι περιορισμένες δυνατότητες, αλλά και η έλλειψη διάθεσης για μια εμπεριστατωμένη ανάλυση της πολύχρονης πορείας της οργάνωσης από την άλλη, που θα επέτρεπε τη συγκρότηση ενός ιδεολογικοπολιτικού πλαισίου από την πλευρά που επιδίωκε το άνοιγμα μιας άλλης περιόδου ένοπλης δράσης, οδήγησε αναπόφευκτα στην υιοθέτηση ενός «πραγματισμού».

Αυτός («ο πραγματισμός»), ήταν μια «λύση» που αποδέσμευε από μια πολύπλοκη διαδικασία (όπως αυτή που θα μπορούσε να ακολουθηθεί με βάση τα ορθόδοξα μαρξιστικά-λενινιστικά μοντέλα) αλλά ξεμπέρδευε και από τους σκοπέ-

νεια ως προς τις θέσεις και τις επιδιώξεις που χρειάζεται να έχουν οι αναρχικοί και οι αναρχικές ομάδες, για να μπορέσουν να συμβάλλουν στην προοπτική της καταστροφής του κράτους και των θεσμών, των μηχανισμών και των σχέσεων αλλοτρίωσης, εξουσίας κι εκμετάλλευσης.

Μέσα σ' αυτά είναι πολλές οι φορές, όπου έχει επισημανθεί ο αρνητικός ρόλος της αριστερής ιδεολογίας (και πολιτικής πρακτικής) και η μεγάλη σημασία που έχει η προσπάθεια απεμπλοκής από αυτήν και τις κάθε είδους προεκτάσεις της, ώστε να μπορέσει να αναδειχθεί η αναρχική απελευθερωτική άποψη, θεώρηση και δράση, παραμερίζοντας τα εξουσιαστικά προσκόμματα και τις ψευδεπίγραφες συνθηματολογίες και προτάγματα.

Έχει τονιστεί –και αυτό θα συνεχίσει να γίνεται με επιμονή– πως οι τεχνικές που έχουν υιοθετηθεί από τα μαρξιστικά, αλλά κυρίως από τα λενινιστικά πρότυπα χειραγώγησης, μπορεί να εμφανίζουν πρόσκαιρα μια κάποιου είδους αποτελεσματικότητα, όμως αυτή η «επιτυχία του αγώνα» στερείται απελευθερωτικής ουσίας και ή μετατρέπεται σε ένα ακόμα εξουσιαστικό κατασκεύασμα ή, (επίσης συνηθισμένο) γίνεται βορά του κράτους και των μηχανισμών του, που δεν χάνει την ευκαιρία να επιχαίρει πραγματοποιώντας ρωμαϊκούς θριάμβους σε ένα στίβο μάχης, στον οποίο, όμως, στην ουσία δεν διακινδυνεύσε ιδιαίτερα.

Έχει, ακόμη, ιδιαίτερη σημασία να θυμίσουμε πως η παρούσα περίοδος χαρακτηρίζεται από μια συνεχιζόμενη διαδικασία αποσυναρμολόγησης και ταυτόχρονης **ενοποίησης της κυριαρχίας σε παγκόσμια κλίμακα**. Αυτή έχει ξεκινήσει εδώ και δύο δεκαετίες και έχει αντίκτυπο σε όλα τα επίπεδα που ελέγχει και έχει θέσει σε κίνηση το σύστημα που έχουν κατασκευάσει οι εξουσιαστές-εκμεταλλευτές. Μια πτυχή αυτής της διαδικασίας είναι και η αναφερόμενη ως αποϊδεολογικοποίηση.

Είναι ένα χαρακτηριστικό που δεν αφορά και δεν επιδρά μόνο στην αριστερά.

Εκείνο, όμως, που θα πρέπει να τύχει ιδιαίτερης προσοχής είναι κάποια στοιχεία αυτής της τάσης αποϊδεολογικοποίησης. Πρόκειται για: **α)** μετατοπίσεις από κεντρικά κοινωνικά και συνολικά ζητήματα σε κάποια δευτερεύοντα τα οποία καθιερώνο-**στασης της ιδεολογίας της κυριαρχίας**, που θα έρθει να συνταιριαστεί με τη «νέα εποχή». Αυτή η διαδικασία περιλαμβάνει ένα σύνολο από «νεοσυσκευασίες» ιδεολογημάτων που προσπαθούν είτε με τη μορφή νεωτερισμών, είτε με τη μετατόπιση των βασικών χαρακτηριστικών της εκάστοτε πραγματικότητας σε δευτερεύοντα.

Όλη αυτή η αποϊδεολογικοποίηση και ιδιαίτερα σ' ό, τι αφορά την αριστερά, επιχειρείται να «περάσει» και να επιβληθεί σαν ένα είδος «χαρίσματος» στο λεγόμενο αντιεξουσιαστικό-αναρχικό χώρο, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια. Αυτό οφείλεται σε δύο κυρίως παράγοντες: ο ένας είναι πως η αναρχία δεν είναι ιδεολογία και συνεπώς είναι αναμενόμενο να γίνει αντικείμενο επηρεασμού από τέτοιου τύπου ιδεολογήματα και καταστάσεις, που ενώ επιφανειακά εμφανίζονται σαν αντίθετα προς τις ιδεολογίες και εκδηλώνουν ένα γενικό αντισυστημικό λόγο, στην ουσία ανατρέπουν θεμελιακές αναρχικές, απελευθερωτικές αντιλήψεις, απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές. Κατά βάση αυτά τα ιδεολογήματα, όπως θα δούμε, εμπεριέχουν την εξουσιαστική θεωρία και πρακτική.

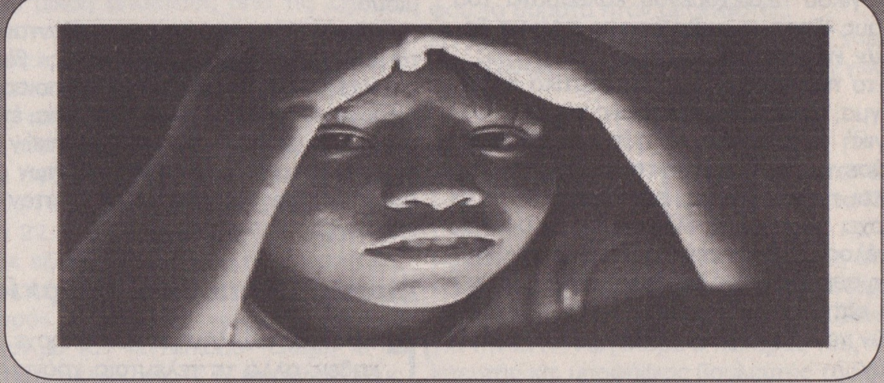
Οι πλέον δύσοσμες απεκκρίσεις προέρχονται από πλούσια εδέσματα

Είναι κοινή πλέον διαπίστωση πως ένας κύκλος νέων κινητοποιήσεων άρχισε να αναπτύσσεται στον ελλαδικό χώρο από τα πρώτα κιόλας χρόνια της τρίτης χιλιετίας.

Η κορύφωση της πρώτης φάσης θα μπορούσαμε να πούμε ότι εκδηλώθηκε λίγο μετά την σύλληψη μελών της 17Ν και το τέλος της πορείας αυτής της οργάνωσης, με τις βίαιες συγκρούσεις τον Ιούνη του 2003 στη Θεσσαλονίκη. Συγκρούσεις που δεν αποτράπηκαν, παρά τις έντονες πιέσεις των εχθρικών προς την ακηδεμόνευτη κοινωνική σύγκρουση δυνάμεων και συνιστωσών της εξουσίας, αλλά και την διαρκή υπονόμευσή τους από τις «φίλιες» δυνάμεις μέχρι και τη στιγμή της εκδήλωσής τους. Έμπρακτα και δυναμικά, διαψεύστηκαν οι προσδοκίες όλων αυτών, καθώς και οι διάφοροι «αναλυτές» που «προέβλεπαν» μια ξεψυχισμένη κινητοποίηση.

Οι συγκρούσεις του Ιούνη 2003 στη Θεσσαλονίκη αποτέλεσαν ένα σαφές δείγμα μιας δυναμικής που στηριζόταν στις

(Είναι αρκετό να κλείσεις τα μάτια σου και θα το δεις)

σεων την «έλλειψη οργάνωσης».

Είναι γνωστό πως η προπαγάνδα και η τεχνική της διαστρέβλωσης αποτελούν τα εργαλεία όσων απεργάζονται εξουσιαστικές λύσεις. Επιστρατεύτηκαν κάθε είδους μέσα. Ακόμα και μπροσούρες με αναληθή περιστατικά εκδόθηκαν προκειμένου να εμπεδωθεί αυτό που η προπαγάνδα προέβαλε: την «ανάγκη» οργάνωσης. Μιας οργάνωσης, όμως, που μέσα από ελευθεριακές επιφάσεις θα προετοίμαζε το έδαφος για τη συγκρότηση ενός κινήματος το οποίο, παρά τα ετερόκλητα συστατικά του, θα επιχειρούσε να ενσωματώσει, να εγκλωβίσει την κοινωνική δυναμική και εν συνεχεία να την κατευθύνει. Κι όπως κάθε κίνημα, θα ακολουθούσε τις **δοκιμασμένες κομματικές λογικές** που θα συγκαλύπτονταν από τις δήθεν ανοικτές διαδικασίες, όπου τα προαποφασισμένα θα επιβάλλονταν με όλους τους δυνατούς τρόπους απέναντι σ' όσους τυχόν είχαν αντιρρήσεις.

Άλλωστε, η δύναμη του κόμματος αλλά και του κάθε κινήματος (που είναι η παραλλαγή του κομματισμού, αλλά προς το δημοκρατικότερο λόγω «ανοιγμάτων») δεν βασίζεται στα επιχειρήματα, τις εμπειρίες και στην ανάδειξη απελευθερωτικών διεργασιών, αλλά στην δύναμη της επιβαλλόμενης κομματικής πειθαρχίας ή της πλειοψηφικής επιβολής (των προαποφασισμένων) στις δήθεν ανοιχτές διαδικασίες, που παρουσιάζονται σαν πανάκεια σ' όσους είτε καλόπιστα, είτε με ιδιοτέλεια θελήσουν να συμπορευτούν για κάποιο διάστημα.

Όλος αυτός ο κόσμος που έδωσε ένα έ-

διαχείρισης της ήττας της 17Ν από τη μια, τα στενά χρονικά περιθώρια σε σχέση με την αναπτυσσόμενη κοινωνική ένταση, οι περιορισμένες δυνατότητες, αλλά και η έλλειψη διάθεσης για μια εμπεριστατωμένη ανάλυση της πολύχρονης πορείας της οργάνωσης από την άλλη, που θα επέτρεπε τη συγκρότηση ενός ιδεολογικοπολιτικού πλαισίου από την πλευρά που επιδίωκε το άνοιγμα μιας άλλης περιόδου ένοπλης δράσης, οδήγησε αναπόφευκτα στην υιοθέτηση ενός «πραγματισμού».

Αυτός («ο πραγματισμός»), ήταν μια «λύση» που αποδέσμευε από μια πολύπλοκη διαδικασία (όπως αυτή που θα μπορούσε να ακολουθηθεί με βάση τα ορθόδοξα μαρξιστικά-λενινιστικά μοντέ--λα) αλλά ξεμπέρδευε και από τους σκοπέλους της κριτικής και της αυτοκριτικής (σύμφωνα με τους όρους που συνηθίζουν να χρησιμοποιούνται) που θα συναντούσε. **Στάθηκε εύκολο, αλλά και εν μέρει αρκετά αποτελεσματικό, σ' αυτήν την πραγματικά δύσκολη περίσταση, η χρήση ορισμένων «σταθερών» (όπως π.χ. ένας αντικαπιταλισμός και μια διόγκωση της έννοιας επανάστασης) που μπορούν να συσπειρώσουν.**

Άλλωστε, και κάποιες μικρές απόπειρες ανάλυσης και κριτικής που υπήρξαν σε σχέση με την πορεία και το τέλος της 17Ν, είτε έπεσαν στο κενό, είτε προσέκρουσαν στο χαλύβδινο τοίχο που στήθηκε προκειμένου να συγκαλυφθούν όσα θα έκαναν τους υποστηρικτές του ένοπλου αγώνα να στερηθούν πολλά από τα επιχειρήματα προσηλυτισμού.

στερείται απελευθερωτικής ουσίας και η μετατρέπεται σε ένα ακόμα εξουσιαστικό κατασκεύασμα ή, (επίσης συνηθισμένο), γίνεται βορά του κράτους και των μηχανισμών του, που δεν χάνει την ευκαιρία να επιχαίρει πραγματοποιώντας ρωμαϊκούς θριάμβους σε ένα στίβο μάχης, στον οποίο, όμως, στην ουσία δεν διακινδύνευσε ιδιαίτερα.

Έχει, ακόμη, ιδιαίτερη σημασία να θυμίσουμε πως η παρούσα περίοδος χαρακτηρίζεται από μια συνεχιζόμενη διαδικασία αποσυναρμολόγησης και ταυτόχρονης **ενοποίησης της κυριαρχίας σε παγκόσμια κλίμακα**. Αυτή έχει ξεκινήσει εδώ και δύο δεκαετίες και έχει αντίκτυπο σε όλα τα επίπεδα που ελέγχει και έχει θέσει σε κίνηση το σύστημα που έχουν κατασκευάσει οι εξουσιαστές-εκμεταλλευτές. Μια πτυχή αυτής της διαδικασίας είναι και η αναφερόμενη ως αποϊδεολογικοποίηση.

Είναι ένα χαρακτηριστικό που δεν αφορά και δεν επιδρά μόνο στην αριστερά.

Εκείνο, όμως, που θα πρέπει να τύχει ιδιαίτερης προσοχής είναι κάποια στοιχεία αυτής της τάσης αποϊδεολογικοποίησης. Πρόκειται για: **α)** μετατοπίσεις από κεντρικά κοινωνικά και συνολικά ζητήματα σε κάποια δευτερεύοντα τα οποία καθιερώνο-

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 9ος•ΦΥΛΛΟ 94•
ΜΑΙΟΣ 2010

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.

ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 – ΑΘΗΝΑ – Τ.Κ. 10682

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα)
116/611-838-03
IBAN: GR77 0110 1160 0000 1166 1183 803

κτικές. Κατά βάση αυτά τα ιδεολογήματα, όπως θα δούμε, εμπεριέχουν την εξουσιαστική θεωρία και πρακτική.

Οι πλέον δύσοσμες απεκκρίσεις προέρχονται από πλούσια εδέσματα

Είναι κοινή πλέον διαπίστωση πως ένας κύκλος νέων κινητοποιήσεων άρχισε να αναπτύσσεται στον ελλαδικό χώρο από τα πρώτα κιόλας χρόνια της τρίτης χιλιετίας.

Η κορύφωση της πρώτης φάσης θα μπορούσαμε να πούμε ότι εκδηλώθηκε λίγο μετά την σύλληψη μελών της 17Ν και το τέλος της πορείας αυτής της οργάνωσης, με τις βίαιες συγκρούσεις τον Ιούνη του 2003 στη Θεσσαλονίκη. Συγκρούσεις που δεν αποτράπηκαν, παρά τις έντονες πιέσεις των εχθρικών προς την ακηδεμόνευτη κοινωνική σύγκρουση δυνάμεων και συνιστωσών της εξουσίας, αλλά και την διαρκή υπονόμευσή τους από τις «φίλιες» δυνάμεις μέχρι και τη στιγμή της εκδήλωσής τους. Έμπρακτα και δυναμικά, διαψεύστηκαν οι προσδοκίες όλων αυτών, καθώς και οι διάφοροι «αναλυτές» που «προέβλεπαν» μια ξεψυχισμένη κινητοποίηση.

Οι συγκρούσεις του Ιούνη 2003 στη Θεσσαλονίκη αποτέλεσαν ένα σαφές δείγμα μιας δυναμικής που στηριζόταν στις κοινωνικές δυνάμεις του ελλαδικού χώρου (η συμμετοχή αγωνιστών από άλλες χώρες ήταν περιορισμένη σε σχέση με άλλες κινητοποιήσεις που είχαν προηγηθεί στα πλαίσια της «αντι-παγκοσμιοποίησης»).

Αυτό το γεγονός είναι φανερό πως σήμανε συναγερμό σε εκείνες τις πολιτικές που κινούνται στη βάση των μικροσυμφερόντων και διάφορων εξουσιαστικών κατευθύνσεων.

Εκτός, όμως, από αυτούς, υπήρξαν και εκείνοι που αποτέλεσαν ένα διαρκές εμπόδιο για μια λειτουργική και άρα αποτελεσματική σύγκρουση. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά ήρθαν στην συνέχεια σαν τιμητές των αδυναμιών, στων οποίων την ύπαρξη συντέλεσαν με πολλούς τρόπους, προβάλλοντας σαν αιτία όλων αυτών των καταστά-

κές λύσεις. Επιστρατεύτηκαν κάθε είδους μέσα. Ακόμα και μπροσούρες με αναληθή περιστατικά εκδόθηκαν προκειμένου να εμπεδωθεί αυτό που η προπαγάνδα προέβαλε: την «ανάγκη» οργάνωσης. Μιας οργάνωσης, όμως, που μέσα από ελευθεριακές επιφάσεις θα προετοίμαζε το έδαφος για τη συγκρότηση ενός κινήματος το οποίο, παρά τα ετερόκλητα συστατικά του, θα επιχειρούσε να ενσωματώσει, να εγκλωβίσει την κοινωνική δυναμική και εν συνεχεία να την κατευθύνει. Κι όπως κάθε κίνημα, θα ακολουθούσε τις **δοκιμασμένες κομματικές λογικές** που θα συγκαλύπτονταν από τις δήθεν ανοικτές διαδικασίες, όπου τα προαποφασισμένα θα επιβάλλονταν με όλους τους δυνατούς τρόπους απέναντι σ' όσους τυχόν είχαν αντιρρήσεις.

Άλλωστε, η δύναμη του κόμματος αλλά και του κάθε κινήματος (που είναι η παραλλαγή του κομματισμού, αλλά προς το δημοκρατικότερο λόγω «ανοιγμάτων») δεν βασίζεται στα επιχειρήματα, τις εμπειρίες και στην ανάδειξη απελευθερωτικών διεργασιών, αλλά στην δύναμη της επιβαλλόμενης κομματικής πειθαρχίας ή της πλειοψηφικής επιβολής (των προαποφασισμένων) στις δήθεν ανοιχτές διαδικασίες, που παρουσιάζονται σαν πανάκεια σ' όσους είτε καλόπιστα, είτε με ιδιοτέλεια θελήσουν να συμπορευτούν για κάποιο διάστημα.

Όλος αυτός ο κόσμος που έδωσε ένα έντονο κοινωνικό παρόν φάνταζε σαν ένα πλούσιο έδαφος και υπέδαφος σε χρυσό, το οποίο θα μπορούσαν να αξιοποιήσουν.

Στην ίδια λογική της «αξιοποίησης» κινήθηκαν και οι φορείς εκείνων των απόψεων που προσέβλεπαν σε μια «συνέχεια» της ένοπλης δράσης.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι αναμενόμενο, η συγκρότηση διάδοχων καταστάσεων που συνδυάζεται με την οικειοποίηση μέρους από την κοινωνική δυναμική (πλούσια στην προκειμένη περίπτωση), να θελήσει ή έστω να προσπαθήσει να καταστρώσει και να προσδιορίσει ένα ιδεολογικό περίγραμμα και μια πολιτική κατεύθυνση.

Εδώ, όμως, τα πράγματα κινήθηκαν με εντελώς διαφορετικό τρόπο. Οι συνθήκες

έλλειψη διάθεσης για μια εμπεριστατωμένη ανάλυση της πολύχρονης πορείας της οργάνωσης από την άλλη, που θα επέτρεπε τη συγκρότηση ενός ιδεολογικοπολιτικού πλαισίου από την πλευρά που επιδίωκε το άνοιγμα μιας άλλης περιόδου ένοπλης δράσης, οδήγησε αναπόφευκτα στην υιοθέτηση ενός «πραγματισμού».

Αυτός («ο πραγματισμός»), ήταν μια «λύση» που αποδέσμευε από μια πολύπλοκη διαδικασία (όπως αυτή που θα μπορούσε να ακολουθηθεί με βάση τα ορθόδοξα μαρξιστικά-λενινιστικά μοντέλα) αλλά ξεμπέρδευε και από τους σκοπέλους της κριτικής και της αυτοκριτικής (σύμφωνα με τους όρους που συνηθίζουν να χρησιμοποιούνται) που θα συναντούσε. **Στάθηκε εύκολο, αλλά και εν μέρει αρκετά αποτελεσματικό, σ' αυτήν την πραγματικά δύσκολη περίσταση, η χρήση ορισμένων «σταθερών» (όπως π.χ. ένας αντικαπιταλισμός και μια διόγκωση της έννοιας επανάσταση) που μπορούν να συσπειρώσουν.**

Άλλωστε, και κάποιες μικρές απόπειρες ανάλυσης και κριτικής που υπήρξαν σε σχέση με την πορεία και το τέλος της 17Ν, είτε έπεσαν στο κενό, είτε προσέκρουσαν στο χαλύβδινο τοίχος που στήθηκε προκειμένου να συγκαλυφθούν όσα θα έκαναν τους υποστηρικτές του ένοπλου αγώνα να στερηθούν πολλά από τα επιχειρήματα προσηλυτισμού.

Η «λύση» που επιλέχτηκε είχε σχέση με το γεγονός πως ένα μέρος αυτού του κοινωνικού δυναμικού που είχε αναδειχτεί, παρά το ότι επηρεαζόταν εν μέρει από την «ένοπλη μαγεία», δεν ήταν διατεθειμένο να ακολουθήσει τις κατευθύνσεις που είχε χαράξει και στις οποίες είχε κινηθεί η ηττημένη και παραδομένη ιδεολογία και πολιτική πρακτική της 17Ν, μετά τις συλλήψεις μελών της.

Έπρεπε, λοιπόν, να εμφανιστεί κάτι το «καινούργιο».

Σ' αυτή την περίπτωση τέθηκε σε εφαρμογή η τεχνική της αποϊδεολογικοποίησης. Δεν γίνεται αναφορά σε ουσιαστικά ζητήματα, όπως θέσεις, απόψεις, ιδεολογία, πολιτική, πρακτική, αλλά σε διάφορα

συνέχεια στη σελίδα 4

συνέχεια από τη σελίδα 3

δευτερεύοντα στοιχεία, όπως η ικανότητα που έχει κάποιος να πυροβολεί με ευστοχία, αν έχουμε να κάνουμε με μετανοημένους ή αμετανόητους αγωνιστές και άλλα παρεμφερή. **Η ηρωοποίηση είναι ένα μέσον, μια τεχνική, που χρησιμοποιείται κατά καιρούς για την προσέλκυση του ενδιαφέροντος και την ένταξη στην προβαλλόμενη πλευρά**, ανάλογα με την περίσταση.

Συνάμα καλλιεργήθηκε ένα «αίσθημα» εκθειασμού και προσδοκίας της κατασκευής ενός στρατού που θα αντιμετώπιζε τους μπάτσους. Κι αυτό υπήρξε ένα εύκολο και «πιασάρικο» προπαγανδιστικό μέσο.

Έτσι λανσαρίστηκαν διάφορα συνθηματολογικού περιεχομένου καλέσματα του είδους «***ζητάμε ανθρώπους που να ξέρουν να πυροβολούν***».

Στο προκείμενο, χαρακτηριστικό παράδειγμα, απουσιάζει παντελώς κάποια ιδεολογική ή πολιτική αντίληψη που θα μπορούσε να σχετιστεί με τα συνθήματα της πάλαι ποτέ ένοπλης αριστεράς. Εδώ υπάρχει ολοσχερής έλλειψη περιεχομένου ή τέλος πάντων υπονοούνται μυστικοπαθείς συνεννοήσεις με κλείσιμο του ματιού για κάτι που υποκρύπτεται και που μπορούν να καταλάβουν οι πρόθυμοι να μυηθούν.

Αυτό, λοιπόν, το σύνθημα έχει πάρα πολλές ομοιότητες με εκείνο το εξουσιαστικό κάλεσμα που έλεγε: «***Ζητούνται αξιωματικοί, υπαξιωματικοί και οπλίτες προκειμένου να στελεχώσουν κενές θέσεις στο στρατό ξηράς***». Το ίδιο ακριβώς μοτίβο, όπλα υπάρχουν ελάτε να τα πάρετε (εδώ προσφέρεται και μισθός!). Μόνο που στην προκειμένη περίπτωση έχουμε ένα κάλεσμα από το κράτος για την επάνδρωση ενός μηχανισμού του. Η εξουσιαστική λογική του συνθήματος-καλέσματος είναι κοινή και δεν υφίσταται κανενός είδους αλλοίωση, παρ' ότι γίνεται από διαφορετικές πλευρές.

Προφανέστατα, **ο μηχανιστικός-εξουσιαστικός τρόπος δεν αφορά μόνο την μέθοδο «στρατολόγησης», αλλά και τη διαδικασία με την οποία προωθείται η** ...

που ξεκινά από την «αφ' υψηλού» αντιμετώπιση του κοινωνικού χώρου μέχρι την συλλήβδην απαξίωσή του και την προσπάθεια ανάδειξης ενός αρρωστημένου εγωισμού.[1]

Σε σχέση με την προσπάθεια ιδεολογικοποίησης που επιχειρήθηκε από ένα κομμάτι, αυτό του Επαναστατικού Αγώνα, έχουμε αναφερθεί διεξοδικά στην ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.[2]

Σε πρακτικό επίπεδο κυρίαρχη στόχευση του «νέου αντάρτικου» φαίνεται να είναι το «λύσιμο διαφορών» με τους μηχανισμούς του κράτους, αδιαφορώντας ακόμα και στην περίπτωση που μια εξέγερση έχει ήδη δώσει το παρόν, με εκτεταμένη, χρονικά και χωροταξικά, δράση και δυναμισμό.

Οι δράσεις, γενικά, χαρακτηρίζονται από τη λογική της «παραγωγικότητας» βίαιων ενεργειών. **Όπως η αύξηση της όποιας παραγωγής δεν σημαίνει και ευμάρεια, έτσι η μεγάλη παραγωγή βίαιων πρακτικών δεν σημαίνει αναγκαστικά ανάπτυξη των απελευθερωτικών διεργασιών μέσα στον κοινωνικό χώρο.**

Επανάσταση και αναρχία

Ένα σημαντικό ζήτημα που υπήρχε ανέκαθεν, αλλά τα τελευταία χρόνια έχει πάρει μια ιδιάζουσα έκταση είναι αυτό της επανάστασης και των επαναστατών. Σχετίζεται, μάλιστα, με μιαν άλλη παράμετρο, αυτή του ένοπλου αγώνα.

Σε σχέση, λοιπόν, με αυτό τον όρο, υπάρχει μια συλλογιστική σύμφωνα με την οποία επιχειρείται να ανατραπούν αδιαμφισβήτητα πράγματα. Στην παγκόσμια ιστορική πορεία των κοινωνικών αγώνων, η επανάσταση αποτελεί ένα μέσο για την ανατροπή μιας υπάρχουσας κατάστασης και την εγκαθίδρυση μιας άλλης.

Οποτεδήποτε και οπουδήποτε γίνεται αναφορά στον όρο, υπάρχει κι ένας προσδιορισμός: κοινωνική, πολιτιστική, μπολσεβίκικη, Οκτωβριανή, Γαλλική, Ισπανική κ.λπ.

Η σκέτη αναφορά στον όρο επανάσταση αποτελεί ένα νεωτερισμό. Ο νεωτερισμός

με τον Ένγκελς έβαζαν σαν προϋπόθεση για την κοινωνική απελευθέρωση την κατασκευή μιας πρωτοπορίας που θα «απελευθέρωνε» την εργατική τάξη, στην περίπτωση αυτή το ενδιαφέρον των σκιαμαχούντων επαναστατών περιορίζεται στο τίποτα.

Το τίποτα, που εκφράζεται με αοριστολογίες του είδους «συνειδητή απόφαση να ορίσουμε εμείς τις συνθήκες που ζούμε» (Που; Μέσα στο πνιγηρό εξουσιαστικό περιβάλλον των προσκυνημένων;) και «η ελευθερία όπως προπαγανδίζεται στην επαναστατική διαλεκτική(sic!), είναι μια νέα συνειδητή μορφή ζωής» (όπως λέμε Επαναστατάνθρωπος κατά τον νιτσεϊκό Υπεράνθρωπο).

Ακόμα και ο όρος επανάσταση σε τέτοιες περιπτώσεις μοιάζει τελείως άσχετος, αφού η επανάσταση στην πιο γνωστή της εκδοχή είναι η ανατροπή ενός πολιτικού συστήματος και η αντικατάσταση του με κάποιο άλλο. Εδώ, ούτε αυτό υπάρχει πουθενά διατυπωμένο. Εκτός και αν αποτελεί ένα από τα μεγάλα μυστικά που θα αποκαλυφτεί κάποτε στους «εκλεκτούς...».[3]

Είναι συνηθισμένο το να προβάλλονται κάποιες απόψεις που προέρχονται από τη πλευρά των υποστηρικτών της επανάστασης (χωρίς όνομα) για το πέρασμα από τη θεωρία στη δράση. Είναι ακριβώς αυτό που δεν χρειαζόμαστε ως αναρχικοί και ως αγωνιζόμενοι άνθρωποι. Επειδή, **η θεωρία είναι ένα συνονθύλευμα πραγματικότητας, νοησιαρχίας και υποκειμενισμού**, όπου η ατομική ανάδειξη και το συμφέρον συμπλέκονται σε μια ακατάστατη (και πάντως όχι αναρχική) «ενότητα».

Τέτοιες διαδικασίες συνιστούν μια πολύ κακή αρχή για ένα πολύ άσχημο τέλος που θα φέρει η εφαρμογή της στην πράξη. Οι αναρχικοί δεν έχουν κανένας εί-

τρόπο.

Έχουν όλα αυτά κάποια σχέση με τα στερεότυπα και τις κατασκευές των τεχνικών της εξουσίας; Φυσικά και δεν έχουν.

Έχουν σχέση με την μαζική παραγωγή βίαιων ενεργειών; Μπορούν να ενταχθούν σε απελευθερωτικές κοινωνικές διεργασίες οι εγωκεντρικές και απαξιωτικές για τους καταπιεσμένους ανθρώπους απόψεις;

Υπάρχει μια κατάσταση που όσο δεν αντιμετωπίζεται τόσο κινδυνεύει να μετατρέψει μια μικρή αμυχή σε γάγγραινα.

Σε σχέση με αυτή την κατάσταση είμαστε αναγκασμένοι από τα πράγματα να γίνουμε κουραστικοί, για μιαν ακόμη φορά σ' ό,τι αφορά **το ζήτημα της καταστροφής**. Επειδή, ανέκαθεν, όταν αναφερόμαστε σ' αυτήν την έννοια και την πρακτική της έκφραση, δεν εννοούμε μια δράση η οποία παράγει ερείπια κι αποκαΐδια. Αυτό είναι κάτι που θα το επιλέξουν οι εξεγερμένοι κι επαναστατημένοι άνθρωποι, τόσο ως προς το χρόνο, όσο και ως προς τον τρόπο ή την έκταση που θα πάρει αυτή η καταστροφή.

Άλλωστε, όλες οι εξεγέρσεις κι επανα-

εκθειασμού και προσδοκίας της κατασκευής ενός στρατού που θα αντιμετώπιζε τους μπάτσους. Κι αυτό υπήρξε ένα εύκολο και «πιασάρικο» προπαγανδιστικό μέσο.

Έτσι λανσαρίστηκαν διάφορα συνθηματολογικού περιεχομένου καλέσματα του είδους «***ζητάμε ανθρώπους που να ξέρουν να πυροβολούν***».

Στο προκείμενο, χαρακτηριστικό παράδειγμα, απουσιάζει παντελώς κάποια ιδεολογική ή πολιτική αντίληψη που θα μπορούσε να σχετιστεί με τα συνθήματα της πάλαι ποτέ ένοπλης αριστεράς. Εδώ υπάρχει ολοσχερής έλλειψη περιεχομένου ή τέλος πάντων υπονοούνται μυστικοπαθείς συνεννοήσεις με κλείσιμο του ματιού για κάτι που υποκρύπτεται και που μπορούν να καταλάβουν οι πρόθυμοι να μυηθούν.

Αυτό, λοιπόν, το σύνθημα έχει πάρα πολλές ομοιότητες με εκείνο το εξουσιαστικό κάλεσμα που έλεγε: «***Ζητούνται αξιωματικοί, υπαξιωματικοί και οπλίτες προκειμένου να στελεχώσουν κενές θέσεις στο στρατό ξηράς***». Το ίδιο ακριβώς μοτίβο, όπλα υπάρχουν ελάτε να τα πάρετε (εδώ προσφέρεται και μισθός!). Μόνο που στην προκειμένη περίπτωση έχουμε ένα κάλεσμα από το κράτος για την επάνδρωση ενός μηχανισμού του. Η εξουσιαστική λογική του συνθήματος-καλέσματος είναι κοινή και δεν υφίσταται κανενός είδους αλλοίωση, παρ' ότι γίνεται από διαφορετικές πλευρές.

Προφανέστατα, **ο μηχανιστικός-εξουσιαστικός τρόπος δεν αφορά μόνο την μέθοδο «στρατολόγησης», αλλά και τη διαδικασία με την οποία προωθείται η σύγκρουση με τον αντίπαλο. Το κατά πόσο αυτές είναι λογικές που επιζητούν να συμβάλουν σε απελευθερωτικές διεργασίες σε ατομικό ή συλλογικό επίπεδο μπορεί κάθε ένας να το καταλάβει.**

Σε ό,τι αφορά την πολιτική και ιδεολογική αντίληψη του "νέου αντάρτικου", μπορούμε να διαπιστώσουμε κατ' αρχήν τη διαφοροποίησή του σε σχέση με την κοινωνία, προς την οποία η προσπάθεια αποκατάσταση «ψυχικού» συνδέσμου όπως αυτού που είχε επιτύχει η 17Ν απέχει παρασάγγας. Έτσι, υπάρχει μια κλίμακα

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδο-

είναι το «λύσιμο διαφορών» με τους μηχανισμούς του κράτους, αδιαφορώντας ακόμα και στην περίπτωση που μια εξέγερση έχει ήδη δώσει το παρόν, με εκτεταμένη, χρονικά και χωροταξικά, δράση και δυναμισμό.

Οι δράσεις, γενικά, χαρακτηρίζονται από τη λογική της «παραγωγικότητας» βίαιων ενεργειών. **Όπως η αύξηση της όποιας παραγωγής δεν σημαίνει και ευμάρεια, έτσι η μεγάλη παραγωγή βίαιων πρακτικών δεν σημαίνει αναγκαστικά ανάπτυξη των απελευθερωτικών διεργασιών μέσα στον κοινωνικό χώρο.**

Επανάσταση και αναρχία

Ένα σημαντικό ζήτημα που υπήρχε ανέκαθεν, αλλά τα τελευταία χρόνια έχει πάρει μια ιδιάζουσα έκταση είναι αυτό της επανάστασης και των επαναστατών. Σχετίζεται, μάλιστα, με μιαν άλλη παράμετρο, αυτή του ένοπλου αγώνα.

Σε σχέση, λοιπόν, με αυτό τον όρο, υπάρχει μια συλλογιστική σύμφωνα με την οποία επιχειρείται να ανατραπούν αδιαμφισβήτητα πράγματα. Στην παγκόσμια ιστορική πορεία των κοινωνικών αγώνων, η επανάσταση αποτελεί ένα μέσο για την ανατροπή μιας υπάρχουσας κατάστασης και την εγκαθίδρυση μιας άλλης.

Οποτεδήποτε και οπουδήποτε γίνεται αναφορά στον όρο, υπάρχει κι ένας προσδιορισμός: κοινωνική, πολιτιστική, μπολσεβίκικη, Οκτωβριανή, Γαλλική, Ισπανική κ.λπ.

Η σκέτη αναφορά στον όρο επανάσταση αποτελεί ένα νεωτερισμό. Ο νεωτερισμός αυτός προβάλλει μια απατηλή σχέση ανάμεσα στην αναρχία και την επανάσταση. Ο όρος επανάσταση κι επαναστάτης επιχειρείται να συγκαλύψει τα πάντα και φυσικά και τον όρο αναρχία και αναρχικός.

Ουσιαστικά πρόκειται για μια διαδικασία αντιστροφής της πραγματικότητας. Η πραγματικότητα, που είναι ο στόχος, «χάνεται» και το κυρίαρχο στοιχείο γίνεται η επανάσταση. Πρόκειται για τη πολιτική τεχνική σύμφωνα με την οποία ένα σύνολο όρων και καταστάσεων εντάσσεται κάτω από την ομπρέλα της κινηματικής έννοιας, που φέρει την ονομασία «επανάσταση».

Όταν το μέσο γίνεται σκοπός, τότε ο σκοπός γίνεται το μέσο για να επιτευχθούν άλλοι σκοποί εκτός από αυτόν της αναρχίας. Έτσι, η αναρχία τίθεται στην υπηρεσία ενός κινήματος που έχει σαν στό-

ναστατική διαλεκτική(sic!), είναι μια νέα συνειδητή μορφή ζωής» (όπως λέμε Επαναστατάνθρωπος κατά τον νιτσεϊκό Υπεράνθρωπο).

Ακόμα και ο όρος επανάσταση σε τέτοιες περιπτώσεις μοιάζει τελείως άσχετος, αφού η επανάσταση στην πιο γνωστή της εκδοχή είναι η ανατροπή ενός πολιτικού συστήματος και η αντικατάσταση του με κάποιο άλλο. Εδώ, ούτε αυτό υπάρχει πουθενά διατυπωμένο. Εκτός και αν αποτελεί ένα από τα μεγάλα μυστικά που θα αποκαλυφτεί κάποτε στους «εκλεκτούς...».[3]

Είναι συνηθισμένο το να προβάλλονται κάποιες απόψεις που προέρχονται από τη πλευρά των υποστηρικτών της επανάστασης (χωρίς όνομα) για το πέρασμα από τη θεωρία στη δράση. Είναι ακριβώς αυτό που δεν χρειαζόμαστε ως αναρχικοί και ως αγωνιζόμενοι άνθρωποι. Επειδή, **η θεωρία είναι ένα συνονθύλευμα πραγματικότητας, νοησιαρχίας και υποκειμενισμού**, όπου η ατομική ανάδειξη και το συμφέρον συμπλέκονται σε μια ακατάστατη (και πάντως όχι αναρχική) «ενότητα».

Τέτοιες διαδικασίες συνιστούν μια πολύ κακή αρχή για ένα πολύ άσχημο τέλος που θα φέρει η εφαρμογή της στην πράξη. Οι αναρχικοί δεν έχουν κανενός είδους ανάγκη για να ακολουθούν και να θέτουν σε πράξη **μηχανιστικές λογικές και διαδικασίες**. Ιδιαίτερα μάλιστα όταν αυτές έχουν ως υπόβαθρο την στάση –και το χειρότερο την συμπεριφορά– απελπισμένου ατόμου που προκειμένου να μην αυτοκτονήσει κάνει επίθεση απέναντι στις προτεταμένες λόγχες των εχθρών του.

Εκείνο, όμως, που έχει μεγαλύτερη σημασία δεν είναι η αυτοκτονία, αλλά η δειλία και η μεταστροφή την τελευταία στιγμή. Εκεί, έρχεται η ώρα όπου το μίσος μετατρέπεται σε συναίσθημα αγάπης πρώτα για το άτομο κι έπειτα για τον μέχρι προ τινός «απέναντι». **Οι λογικές του «πολέ-**

τρέφει μια μικρή αμυχή σε γάγγραινα.

Σε σχέση με αυτή την κατάσταση είμαστε αναγκασμένοι από τα πράγματα να γίνουμε κουραστικοί, για μιαν ακόμη φορά σ' ό,τι αφορά **το ζήτημα της καταστροφής**. Επειδή, ανέκαθεν, όταν αναφερόμαστε σ' αυτήν την έννοια και την πρακτική της έκφραση, δεν εννοούμε μια δράση η οποία παράγει ερείπια κι αποκαΐδια. Αυτό είναι κάτι που θα το επιλέξουν οι εξεγερμένοι κι επαναστατημένοι άνθρωποι, τόσο ως προς το χρόνο, όσο και ως προς τον τρόπο ή την έκταση που θα πάρει αυτή η καταστροφή.

Άλλωστε, όλες οι εξεγέρσεις κι επανα-

στάσεις, αυτό που έχουν να δείξουν, σε επίπεδο εικόνας ή θεάματος, είναι τα αποτελέσματα μιας τέτοιας καταστροφής. Έχουν όμως να δείξουν και πολλά άλλα. Κι αυτά δεν γίνονται πάντα φανερά για λόγους σκοπιμοτήτων.

«**Η καταστροφή είναι δημιουργία**», έγραψε κάποτε ο Μπακούνιν. Που να φανταστεί, όμως, πως κάποιοι θα απογύμνω-

νες θέσεις στο στρατό ξηράς». Το ίδιο ακριβώς μοτίβο, όπλα υπάρχουν ελάτε να τα πάρετε (εδώ προσφέρεται και μισθός!). Μόνο που στην προκειμένη περίπτωση έχουμε ένα κάλεσμα από το κράτος για την επάνδρωση ενός μηχανισμού του. Η εξουσιαστική λογική του συνθήματος-καλέσματος είναι κοινή και δεν υφίσταται κανενός είδους αλλοίωση, παρ' ότι γίνεται από διαφορετικές πλευρές.

Προφανέστατα, **ο μηχανιστικός-εξουσιαστικός τρόπος δεν αφορά μόνο την μέθοδο «στρατολόγησης», αλλά και τη διαδικασία με την οποία προωθείται η σύγκρουση με τον αντίπαλο. Το κατά πόσο αυτές είναι λογικές που επιζητούν να συμβάλουν σε απελευθερωτικές διεργασίες σε ατομικό ή συλλογικό επίπεδο μπορεί κάθε ένας να το καταλάβει.**

Σε ό,τι αφορά την πολιτική και ιδεολογική αντίληψη του «νέου αντάρτικου», μπορούμε να διαπιστώσουμε κατ' αρχήν τη διαφοροποίησή του σε σχέση με την κοινωνία, προς την οποία η προσπάθεια αποκατάσταση «ψυχικού» συνδέσμου όπως αυτού που είχε επιτύχει η 17Ν απέχει παρασάγγας. Έτσι, υπάρχει μια κλίμακα

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο

69 73 79 92 07

ή μέσω του email:

diadromi@revolution.gr

παρχει μια συλλογιστική σύμφωνα με την οποία επιχειρείται να ανατραπούν αδιαμφισβήτητα πράγματα. Στην παγκόσμια ιστορική πορεία των κοινωνικών αγώνων, η επανάσταση αποτελεί ένα μέσο για την ανατροπή μιας υπάρχουσας κατάστασης και την εγκαθίδρυση μιας άλλης.

Οποτεδήποτε και οπουδήποτε γίνεται αναφορά στον όρο, υπάρχει κι ένας προσδιορισμός: κοινωνική, πολιτιστική, μπολσεβίκικη, Οκτωβριανή, Γαλλική, Ισπανική κ.λπ.

Η σκέτη αναφορά στον όρο επανάσταση αποτελεί ένα νεωτερισμό. Ο νεωτερισμός αυτός προβάλλει μια απατηλή σχέση ανάμεσα στην αναρχία και την επανάσταση. Ο όρος επανάσταση κι επαναστάτης επιχειρείται να συγκαλύψει τα πάντα και φυσικά και τον όρο αναρχία και αναρχικός.

Ουσιαστικά πρόκειται για μια διαδικασία αντιστροφής της πραγματικότητας. Η πραγματικότητα, που είναι ο στόχος, «χάνεται» και το κυρίαρχο στοιχείο γίνεται η επανάσταση. Πρόκειται για την πολιτική τεχνική σύμφωνα με την οποία ένα σύνολο όρων και καταστάσεων εντάσσεται κάτω από την ομπρέλα της κινηματικής έννοιας, που φέρει την ονομασία «επανάσταση».

Όταν το μέσο γίνεται σκοπός, τότε ο σκοπός γίνεται το μέσο για να επιτευχθούν άλλοι σκοποί εκτός από αυτόν της αναρχίας. Έτσι, η αναρχία τίθεται στην υπηρεσία ενός κινήματος που έχει σαν στόχο κάποια επανάσταση (χωρίς όνομα), η οποία προφανώς δεν θα είναι ούτε κοινωνική, ούτε αναρχική.

Υπάρχει, βέβαια, και η θεωρία του «επαναστατικού κινήματος», που θα περιλαμβάνει ένα ετερόκλητο, ιδεολογικά και πολιτικά, σύνολο, συμπεριλαμβανομένων και των αναρχικών, η οποία απαντάται και σε μια άλλη συνονθυλευματική θεωρία των «μαζικών δομών». Πρόκειται για θεωρίες που κατασκευάστηκαν για να ενισχύσουν τις μαρξιστικές και νεομαρξιστικές ιδεολογίες και πολιτικές πρακτικές της αυτονομίας και ουσιαστικά αποτελούν την συνολική άρνηση της αναρχίας.

Όμως, η νεωτεριστική θέση για την επανάσταση πηγαίνει πολύ πιο μακριά. Όπως είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ: *«Κι αν ο Μάρξ*

θρωποι. Επειδή, **η θεωρία είναι ένα συνονθύλευμα πραγματικότητας, νοησιαρχίας και υποκειμενισμού**, όπου η ατομική ανάδειξη και το συμφέρον συμπλέκονται σε μια ακατάστατη (και πάντως όχι αναρχική) «ενότητα».

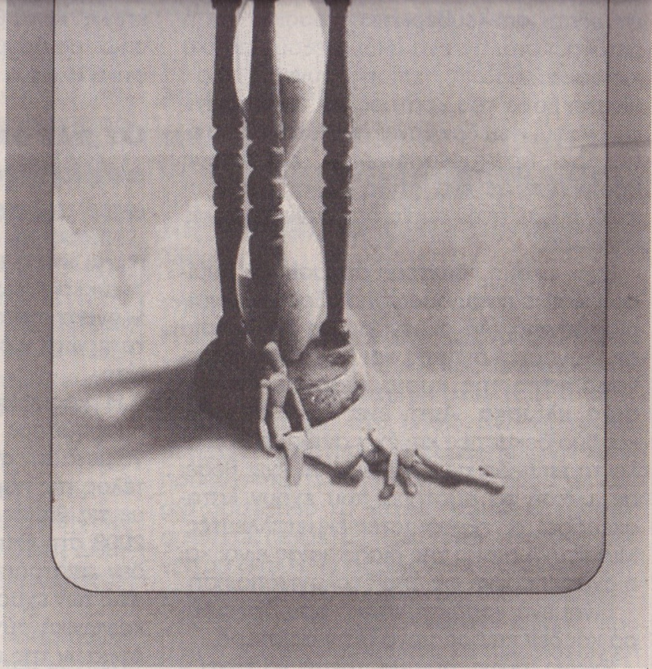
Τέτοιες διαδικασίες συνιστούν μια πολύ κακή αρχή για ένα πολύ άσχημο τέλος που θα φέρει η εφαρμογή της στην πράξη. Οι αναρχικοί δεν έχουν κανενός είδους ανάγκη για να ακολουθούν και να θέτουν σε πράξη **μηχανιστικές λογικές και διαδικασίες**. Ιδιαίτερα μάλιστα όταν αυτές έχουν ως υπόβαθρο την στάση –και το χειρότερο την συμπεριφορά– απελπισμένου ατόμου που προκειμένου να μην αυτοκτονήσει κάνει επίθεση απέναντι στις προτεταμένες λόγχες των εχθρών του.

Εκείνο, όμως, που έχει μεγαλύτερη σημασία δεν είναι η αυτοκτονία, αλλά η δειλία και η μεταστροφή την τελευταία στιγμή. Εκεί, έρχεται η ώρα όπου το μίσος μετατρέπεται σε συναίσθημα αγάπης πρώτα για το άτομο κι έπειτα για τον μέχρι προ τινός «απέναντι». **Οι λογικές του «πολέμου για τον πόλεμο», δεν προέρχονται από το αδιέξοδο στο οποίο υποτίθεται πως βρίσκονται όσοι θα τις αποδεχτούν, αλλά από την επίδραση αυτών των κυριολεκτικά αδιέξοδων θεωριών σ' αυτούς τους ανθρώπους.**

Χρειάζεται να επισημάνουμε ακόμη, ότι **η βία είναι μια ανθρώπινη, συλλογική, κοινοτική και κοινωνική συνθήκη.** Δεν χρειάζεται να την εκθειάζει κάποιος ή να την θεοποιεί· και πολύ περισσότερο δεν προσφέρει σε τίποτε όταν προσπαθεί να την εξοβελίσει και να την υποτιμήσει.

Να λοιπόν ποια είναι η πραγματική διάσταση του κάθε ζητήματος που τίθεται.

Και είναι ακριβώς η στιγμή που η εμπειρία της κοινωνικής δράσης, της γνώσης και της δημιουργικότητας έρχεται να προβληθεί και να εφαρμοστεί με ανυπέρβλητο

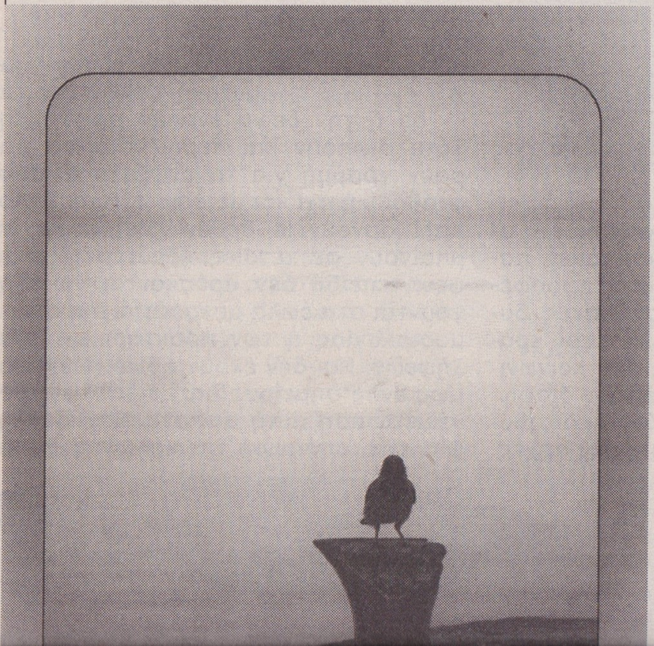
στάσεις, αυτό που έχουν να δείξουν, σε επίπεδο εικόνας ή θεάματος, είναι τα αποτελέσματα μιας τέτοιας καταστροφής. Έχουν όμως να δείξουν και πολλά άλλα. Κι αυτά δεν γίνονται πάντα φανερά για λόγους σκοπιμοτήτων.

«Η καταστροφή είναι δημιουργία», έγραψε κάποτε ο Μπακούνιν. Που να φανταστεί, όμως, πως κάποιοι θα απογύμνωναν αυτή τη φράση και θα την έκαναν σημαία του **ΤΙΠΟΤΑ**. Επειδή, η φράση του

Μπακούνιν εμπεριείχε την καταστροφή με προοπτική την δημιουργία. Ο αναρχικός που προχωρά σε «καταστροφικές» πρακτικές προσδιορίζει και αυτό στο οποίο προσβλέπει και επιθυμεί να δημιουργήσει. Πρόκειται για στάση που βρίσκεται σε αντίθεση με αυτού ο οποίος κατακρίνει τα πάντα και καταστρέφει, αλλά δεν έχει προσδιορίσει που προσβλέπει και δεν δείχνει κανενός είδους διάθεση να αναφερθεί σε κάτι το δημιουργικό. Ενεργεί διαχωρισμένα και εγωκεντρικά. Σε κάθε περίπτωση το πλέον σίγουρο είναι πως ενδυναμώνει το υπάρχον εξουσιαστικό πλέγμα ή αντικαθιστά την υπάρχουσα εξουσία με μια άλλη.

Κοινωνική αλληλεγγύη και ένοπλος αγώνας

Η αλληλεγγύη δεν είναι μια τεχνική διαδικασία, ούτε μια υπόθεση που αφορά κάποιους, οι οποίοι γνωρίζονται μεταξύ τους ή είναι συγγενείς. Αυτό που συνηθίζεται να αναφέρεται ως αλληλεγγύη **είναι μια πηγαία ανθρώπινη εκδήλωση, μια στάσης ζωής προς σία έχει ποιοι και με ποιους τρόπους (συνήθως έμμεσους) θα την αποδεχθούν και θα δράσουν με βάση αυτήν.**

Οι αναρχικοί δεν έχουμε κανένα λόγο να διαχειριστούμε μια ήττα που, άλλωστε, η αποδοχή της παραπέμπει σε μια στρατιωτικού τύπου αντιπαράθεση,. η οποία δεν μας αφορά. Όπως δεν αποδεχόμαστε να μας επιρρίπτουν συλλογική ευθύνη, άλλο τόσο δεν θα την επιφορτιστούμε, **ούτε θα δεχτούμε την ταύτισή της με την συντροφικότητα και την αλληλεγγύη.** Ούτε είναι δυνατόν να γίνονται αποδεκτές κινηματικού τύπου συνθηματολογίες που πλαγίως και εκ του πονηρού στήνουν ένα καθεστώς συλλογικής ευθύνης, με σκοπό να αξιοποιηθεί αργότερα για την διαχείριση μιας ήττας.

Απέναντι σ' αυτή την τεχνική διαδικασία, ακόμα και όταν συμπεριλαμβάνει και εκδηλώνεται μέσα από συγκεντρώσεις, πορείες ή άλλου είδους πρακτικές, που, στην ουσία συνιστούν μια **στατική κατάσταση**, θεωρούμε πως η πραγματική αλληλεγγύη πηγαίνει και πολύ πιο πέρα.

Αναζητά τις αιτίες στο παρελθόν, ορθώνει ένα απελευθερωτικό λόγο στο παρόν και δηλώνει έμπρακτα τους τρόπους με τους οποίους θα ξεπεραστούν όλες αυτές οι καταστάσεις που προέκυψαν, ώστε να μην υπάρχουν δυσάρεστες επαναλήψεις στο μέλλον.

Ξεκαθαρίζει μια και καλή πως **η αναρχική απελευθερωτική προοπτική δεν εντάσσεται σε κανένός είδους ένοπλο αγώνα**, δεδομένου πως έχει προ πολλού γίνει κατανοητό ότι **α) οι αναρχικοί δεν διεξάγουν ένοπλο αλλά αναρχικό αγώνα και β) ο αναρχικός αγώνας είναι και ένοπλος, αλλά ο ένοπλος αγώνας δεν είναι αναρχικός.** Επειδή, πολύ απλά στην αναρχική

ναι ικανοποιητική εξήγηση. Ούτε μπορεί να γίνει πειστική η γενικολογία που προβάλλεται. Ούτε θα πεισθεί ο κόσμος που διαβάζει τα κείμενα που αναφέρουν πως η καταστολή αποφασίστηκε επειδή έπρεπε να περάσουν τα μέτρα της κυβέρνησης και άρα επιλέχθηκε η «τρομολαγνεία» προκειμένου να κτυπηθεί το πιο ζωντανό και δυναμικά αγωνιζόμενο κομμάτι.

Αυτές δεν είναι ερμηνείες και τοποθετήσεις που μπορούν να σταθούν. Γιατί εκτός από τα όσα παρουσιάστηκαν ως ευρήματα από τις αρχές, υπάρχουν τα αίτια και **οι αφορμές που δόθηκαν** για να προχωρήσει το κράτος στις ενέργειες που οδήγησαν στις συλλήψεις και τις προφυλακίσεις.

Δεν μπορούμε να παραβλέπουμε πως ένα ακριβώς μήνα πριν το ξεκίνημα της εξάρθρωσης του Επαναστατικού Αγώνα έπεσε νεκρός μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών στη Δάφνη ο Λάμπρος Φούντας. Και παρ' ότι πέρασε ένας μήνας δεν υπήρξε καν μια γραπτή τοποθέτηση, ως προς τα πραγματικά, περιστατικά από τους ανθρώπους που βρίσκονταν μαζί του κατά τη συμπλοκή. Όταν οι άμεσα εμπλεκόμενοι δεν έχουν τοποθετηθεί δημόσια (κατά βάση σαν προσωπική μαρτυρία) πάνω στο γεγονός, τότε πως μπορεί να διαμαρτύρεται κάποιος για την εκδοχή που παρουσίασαν οι μπάτσοι;

Από την άλλη, υπάρχει η άποψη πως ο Λάμπρος δολοφονήθηκε. Ας το ξεκαθαρίσουμε κι αυτό. Όταν υπάρχει συμπλοκή δεν μπορούμε να μιλάμε για δολοφονία. Ενδέχεται να υπάρχει δολοφονία όταν έχει στηθεί παγίδα και για να συμβεί κάτι τέτοιο σημαίνει πως υπήρχε παρακολούθηση. Άρα όσα γράφτηκαν περί δολοφονίας ή είναι λόγια πολιτικής σκοπιμότητας ή υποστηρίζουν πως ο Λάμπρος και τα υπόλοιπα άτομα έπεσαν σε παγίδα μετά από παρακολούθηση. Δεν γίνεται να πετάγονται φράσεις στον αέρα και να μην επεξηγούνται. Αυτό δείχνει έλλειψη αυτοσεβασμού, τουλάχιστον.

Σαν να μην έφταναν τα προηγούμενα, έρχεται στο μεσοδιάστημα και ο φόνος του δεκαπεντάχρονου Αφγανού, στα Πατήσια, από «τυφλή ενέργεια». Περίμενε το κράτος καλύτερη ευκαιρία από αυτήν; Συ-

κρισίας και αλληλεγγύης ανάμεσα στους αγωνιζόμενους ανθρώπους.

Αν η αλληλεγγύη μας προς διωκόμενους ανθρώπους είναι δεδομένη, το ίδιο επιτακτική και διαρκής είναι και η αλληλεγγύη προς τα υπόλοιπα αγωνιζόμενα κομμάτια. Κι αυτή εκδηλώνεται με τη σθεναρή στάση απέναντι σε ό,τι καταπατά θεμελιακές αναρχικές αλλά και απελευθερωτικές απόψεις και πρακτικές.

Η τοποθέτησή μας με ανοιχτό και ξεκάθαρο τρόπο απέναντι σε καίρια ζητήματα είναι μέρος της **ουσιαστικής αλληλεγγύης.** Αυτής, που ξεπερνά τις τυπικές και μηχανιστικές πρακτικές στις οποίες αναφερθήκαμε προηγουμένως και που εκφράζεται τόσο προς αυτούς που πλήττονται με άμεσο τρόπο από την βία των μηχανισμών του κράτους την συγκεκριμένη περίοδο, αλλά και γενικότερα, **όσο και προς εκείνους που βρίσκονται στον κοινωνικό χώρο και δεν αποτελούν συστατικά κομμάτια των μηχανισμών καταπίεσης κι εκμετάλλευσης, αλλά είναι φύσει κι εν δυνάμει ανταγωνιστικά προς αυτούς.**

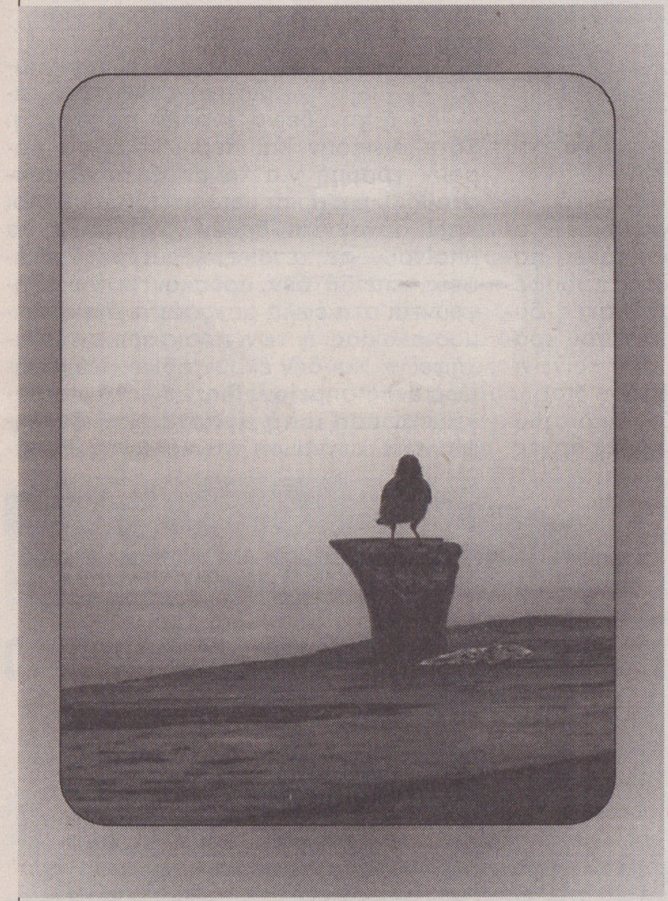
Όπως δε μασήσαμε μέχρι τώρα τα λόγια μας και όπως δεν κρύψαμε τις απόψεις μας το ίδιο θα συνεχίζουμε να κάνουμε. Συμβάλαμε και θα συνεχίσουμε να συμβάλουμε όσο γίνεται περισσότερο για να ξεκαθαρίσει ο δρόμος για την αναρχία. Γνωρίζουμε πως ποτέ δεν ήταν αυτό εύκολο, αφού οι απόψεις και οι δυνάμεις που έχουν να ωφεληθούν από την κατάσταση της θολούρας και του αποπροσανατολισμού από την αναρχία θα συνεχίσουν να παρεμβάλλουν και να προβάλλουν την **μη προοπτική, τον πρακτικισμό και τα παχιά λόγια.** Τα παχιά λόγια βρίσκουν λιβάδια να τραφούν όσο υπάρχουν άνθρωποι που εκστασιάζονται από την κενότητα.

Γι' αυτό και θα υπενθυμίσουμε προς όσους προσπαθούν να σηκώσουν αδιάφορα τους ώμους ή να σχηματίσουν ένα γελάκι αμηχανίας στο πρόσωπό τους, πως **αν την ευθύνη για την διόγκωση και τον διασυρμό καταστάσεων και προσώπων την έχει μια μερίδα των δημοσιογράφων και των ΜΜΕ, άλλο ένα μεγάλο μέρος ευθύνης βαραίνει ό-**

μια άλλη.

Κοινωνική αλληλεγγύη και ένοπλος αγώνας

Η αλληλεγγύη δεν είναι μια τεχνική διαδικασία, ούτε μια υπόθεση που αφορά κάποιους, οι οποίοι γνωρίζονται μεταξύ τους ή είναι συγγενείς. Αυτό που συνηθίζεται να αναφέρεται ως αλληλεγγύη **είναι μια πηγαία ανθρώπινη εκδήλωση, μια στάσης ζωής προς**

τους υπόλοιπους ανθρώπους που καθορίζεται από πολλούς παράγοντες. Δεν αρκεί η ψυχική, συναισθηματική, φιλική, πολιτική ή ιδεολογική σχέση. Είναι απαραίτητο τα χαρακτηριστικά της να αγκαλιάζουν συνολικότερα ζητήματα και ευρύτερο σύνολο ανθρώπων. Και το τονίζουμε: **όχι σε ένα τυπικό πεδίο**. Επειδή σ' αυτή τη συνθήκη πρόκειται για τεχνική διεκπεραίωση που αφήνει τον κόσμο στα σκοτάδια και διατηρεί τις όποιες αλήθειες

καθεστώς συλλογικής ευθύνης, με σκοπό να αξιοποιηθεί αργότερα για την διαχείριση μιας ήττας.

Απέναντι σ' αυτή την τεχνική διαδικασία, ακόμα και όταν συμπεριλαμβάνει και εκδηλώνεται μέσα από συγκεντρώσεις, πορείες ή άλλου είδους πρακτικές, που, στην ουσία συνιστούν μια **στατική κατάσταση**, θεωρούμε πως η πραγματική αλληλεγγύη πηγαίνει και πολύ πιο πέρα.

Αναζητά τις αιτίες στο παρελθόν, ορθώνει ένα απελευθερωτικό λόγο στο παρόν και δηλώνει έμπρακτα τους τρόπους με τους οποίους θα ξεπεραστούν όλες αυτές οι καταστάσεις που προέκυψαν, ώστε να μην υπάρχουν δυσάρεστες επαναλήψεις στο μέλλον.

Ξεκαθαρίζει μια και καλή πως **η αναρχική απελευθερωτική προοπτική δεν εντάσσεται σε κανενός είδους ένοπλο αγώνα**, δεδομένου πως έχει προ πολλού γίνει κατανοητό ότι **α) οι αναρχικοί δεν διεξάγουν ένοπλο αλλά αναρχικό αγώνα και β) ο αναρχικός αγώνας είναι και ένοπλος, αλλά ο ένοπλος αγώνας δεν είναι αναρχικός.** Επειδή, πολύ απλά στην αναρχική προοπτική χρησιμοποιείται και το ένοπλο στοιχείο, μέσα στα πλαίσια της πολύμορφης κοινωνικής και αναρχικής δράσης και διότι **ο σκοπός (αναρχία) δεν μπορεί να γίνει συστατικό ενός μέσου, όπως είναι το ένοπλο στοιχείο.**

Άλλωστε, η ιστορία των κοινωνικών αγώνων έχει αποδείξει πού ανήκουν οι διάφορες ένοπλες πρωτοπορίες και σε τί αποσκοπούν.

Η αναρχική θεώρηση των κοινωνικών δρώμενων, στην μακρόχρονη πορεία που έχει χαραχτεί, έχει να συμβάλλει στην ανάδειξη και **ενδυνάμωση της κοινωνικής βίας** και στην δυναμική έκφρασή της, πάντα μέσα στο πλαίσιο **εναρμονισμού σκοπού και μέσων.**

Αντίθετα, «*η πολιτική βία όντας εξουσιαστική δρα ανταγωνιστικά και κατα-*

στις συλλήψεις και τις προφυλακίσεις.

Δεν μπορούμε να παραβλέπουμε πως ένα ακριβώς μήνα πριν το ξεκίνημα της εξάρθρωσης του Επαναστατικού Αγώνα έπεσε νεκρός μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών στη Δάφνη ο Λάμπρος Φούντας. Και παρ' ότι πέρασε ένας μήνας δεν υπήρξε καν μια γραπτή τοποθέτηση, ως προς τα πραγματικά, περιστατικά από τους ανθρώπους που βρίσκονταν μαζί του κατά τη συμπλοκή. Όταν οι άμεσα εμπλεκόμενοι δεν έχουν τοποθετηθεί δημόσια (κατά βάση σαν προσωπική μαρτυρία) πάνω στο γεγονός, τότε πως μπορεί να διαμαρτύρεται κάποιος για την εκδοχή που παρουσίασαν οι μπάτσοι;

Από την άλλη, υπάρχει η άποψη πως ο Λάμπρος δολοφονήθηκε. Ας το ξεκαθαρίσουμε κι αυτό. Όταν υπάρχει συμπλοκή δεν μπορούμε να μιλάμε για δολοφονία. Ενδέχεται να υπάρχει δολοφονία όταν έχει στηθεί παγίδα και για να συμβεί κάτι τέτοιο σημαίνει πως υπήρχε παρακολούθηση. Άρα όσα γράφτηκαν περί δολοφονίας ή είναι λόγια πολιτικής σκοπιμότητας ή υποστηρίζουν πως ο Λάμπρος και τα υπόλοιπα άτομα έπεσαν σε παγίδα μετά από παρακολούθηση. Δεν γίνεται να πετάγονται φράσεις στον αέρα και να μην επεξηγούνται. Αυτό δείχνει έλλειψη αυτοσεβασμού, τουλάχιστον.

Σαν να μην έφταναν τα προηγούμενα, έρχεται στο μεσοδιάστημα και ο φόνος του δεκαπεντάχρονου Αφγανού, στα Πατήσια, από «τυφλή ενέργεια». Περίμενε το κράτος καλύτερη ευκαιρία από αυτήν; Συνεπώς τα πράγματα δεν είναι ξεκρέμαστα. Υπάρχουν συγκεκριμένες καταστάσεις τις οποίες εκμεταλλεύτηκε το κράτος.

Επομένως, οι κάθε είδους γενικολογίες έρχονται να συγκαλύψουν πράγματα και καταστάσεις, πληγές που έχουν κακοφορμίσει και που όσο προχωρεί η μόλυνση τόσο θα αποκόπτονται όργανα προκειμένου να μην προχωρήσει η γάγγραινα. Είναι όμως αυτό μια λύση; **Είναι απελευθερωτική στάση η εγκατάλειψη στη ένοχη σιωπή που γίνεται συνενοχή;**

Αλληλεγγύη δεν είναι η αποσιώπηση γεγονότων και καταστάσεων. Αλληλεγγύη είναι ειλικρινής, ανοιχτή και ξεκάθαρη τοποθέτηση απέναντι σε ζητήματα και καταστάσεις οι οποίες, αν μη τι άλλο, καθυστερούν την ανάπτυξη λειτουργικών διεργασιών ανάμεσα στους αγωνιζόμενους ανθρώπους. Η αλληλεγγύη δεν αφορά τον στενό κύκλο των ανθρώπων που δέχο-

φερθήκαμε προηγουμένως και που εκφράζεται τόσο προς αυτούς που πλήττονται με άμεσο τρόπο από τη βία των μηχανισμών του κράτους την συγκεκριμένη περίοδο, αλλά και γενικότερα, **όσο και προς εκείνους που βρίσκονται στον κοινωνικό χώρο και δεν αποτελούν συστατικά κομμάτια των μηχανισμών καταπίεσης κι εκμετάλλευσης, αλλά είναι φύσει και εν δυνάμει ανταγωνιστικά προς αυτούς.**

Όπως δε μασήσαμε μέχρι τώρα τα λόγια μας και όπως δεν κρύψαμε τις απόψεις μας το ίδιο θα συνεχίζουμε να κάνουμε. Συμβάλαμε και θα συνεχίσουμε να συμβάλουμε όσο γίνεται περισσότερο για να ξεκαθαρίσει ο δρόμος για την αναρχία. Γνωρίζουμε πως ποτέ δεν ήταν αυτό εύκολο, αφού οι απόψεις και οι δυνάμεις που έχουν να ωφεληθούν από την κατάσταση της θολούρας και του αποπροσανατολισμού από την αναρχία θα συνεχίσουν να παρεμβάλλουν και να προβάλλουν την **μη προοπτική, τον πρακτικισμό και τα παχιά λόγια.** Τα παχιά λόγια βρίσκουν λιβάδια να τραφούν όσο υπάρχουν άνθρωποι που εκστασιάζονται από την κενότητα.

Γι' αυτό και θα υπενθυμίσουμε προς όσους προσπαθούν να σηκώσουν αδιάφορα τους ώμους ή να σχηματίσουν ένα γελάκι αμηχανίας στο πρόσωπό τους, πως **αν την ευθύνη για την διόγκωση και τον διασυρμό καταστάσεων και προσώπων την έχει μια μερίδα των δημοσιογράφων και των ΜΜΕ, άλλο ένα μεγάλο μέρος ευθύνης βαραίνει όσους με την σιωπή, την φανερή και κραυγαλέα επιδοκιμασία ή την αδράνεια ενθάρρυναν, ενίσχυσαν ή ενισχύουν λογικές επαναστατισμού και αντικοινωνικού τσαμπουκά, που καλλιέργησαν και καλλιεργούν κινηματικές λογικές, οι οποίες συνιστούν την οργανωμένη δυσπιστία ενός μικρού κύκλου ατόμων απέναντι στους υπόλοιπους.**

Υπάρχει, επίσης, μεγάλη ευθύνη για την ανάδειξη αριστερών ιδεολογημάτων και πρακτικών. Λογικές και πρακτικές οι οποίες «παραβλέπονται» και αποσιωπούνται στη βάση μιας επιπλαστης και ανούσιας ενότητας και αριθμητισμού. Ενός αριθμητισμού που ποτέ δεν θα οδηγήσει στην ενδυνάμωση των αναρχικών απόψεων και πρακτικών.

Η αριθμητική αύξηση των αναρχικών, για να είναι πραγματική και ουσιαστική, θα

τους υπόλοιπους ανθρώπους που καθορίζεται από πολλούς παράγοντες. Δεν αρκεί η ψυχική, συναισθηματική, φιλική, πολιτική ή ιδεολογική σχέση. Είναι απαραίτητο τα χαρακτηριστικά της να αγκαλιάζουν συνολικότερα ζητήματα και ευρύτερο σύνολο ανθρώπων. Και το τονίζουμε: **όχι σε ένα τυπικό πεδίο**. Επειδή σ' αυτή τη συνθήκη πρόκειται για τεχνική διεκπεραίωση που αφήνει τον κόσμο στα σκοτάδια και διατηρεί τις όποιες αλήθειες σε θεόκλειστα ερμάρια που έχουν το προνόμιο να τα ξεκλειδώσουν οι ειδικοί και ο εκάστοτε «περίγυρος».

Η αλληλεγγύη μετά από την «εξάρθρωση» της 17Ν ήρθε, από ένα διάστημα και μετά, **να διαχειριστεί την ήττα μιας οργάνωσης ένοπλης δράσης** ή του λεγόμενου αντάρτικου πόλεων και όλων των συμπαρομαρτούντων. Το ίδιο έρχεται να επαναληφθεί και στην τωρινή περίπτωση, **στο βαθμό που θα γίνει αποδεκτή η συλλογική ευθύνη.** Γιατί δεν έχει σημασία αν όλοι οι συλληφθέντες ανήκουν ή όχι στον Επαναστατικό Αγώνα. **Δεν έχει σημασία αν το κράτος χρησιμοποιήσει τεχνικές απόδοσης συλλογικής ευθύνης. Σημασία** **πως η αναρχική απελευθερωτική προοπτική δεν εντάσσεται σε κανενός είδους ένοπλο αγώνα**, δεδομένου πως έχει προ πολλού γίνει κατανοητό ότι **α) οι αναρχικοί δεν διεξάγουν ένοπλο αλλά αναρχικό αγώνα και β) ο αναρχικός αγώνας είναι και ένοπλος, αλλά ο ένοπλος αγώνας δεν είναι αναρχικός.** Επειδή, πολύ απλά στην αναρχική προοπτική χρησιμοποιείται και το ένοπλο στοιχείο, μέσα στα πλαίσια της πολύμορφης κοινωνικής και αναρχικής δράσης και διότι **ο σκοπός (αναρχία) δεν μπορεί να γίνει συστατικό ενός μέσου, όπως είναι το ένοπλο στοιχείο.**

Άλλωστε, η ιστορία των κοινωνικών αγώνων έχει αποδείξει πού ανήκουν οι διάφορες ένοπλες πρωτοπορίες και σε τί αποσκοπούν.

Η αναρχική θεώρηση των κοινωνικών δρώμενων, στην μακρόχρονη πορεία που έχει χαραχτεί, έχει να συμβάλλει στην ανάδειξη και **ενδυνάμωση της κοινωνικής βίας** και στην δυναμική έκφρασή της, πάντα μέσα στο πλαίσιο **εναρμονισμού σκοπού και μέσων.**

Αντίθετα, «*η πολιτική βία όντας εξουσιαστική δρα ανταγωνιστικά και κατασταλτικά απέναντι στις αυθόρμητες μορφές και σχεδιασμούς που εκδηλώνονται ή τείνουν να εκδηλωθούν ξέχωρα από τις πολιτικές κινηματικές επιδιώξεις. Δεν θα διστάσει να σαμποτάρει τέτοιες προσπάθειες και κινήσεις με κάθε τρόπο. Η κοινωνική βία και η πολιτική έχουν σαφή και ανταγωνιστικά χαρακτηριστικά*».[4]

Σε σχέση με την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα, διαπιστώνουμε πως ο λόγος που μέχρι τώρα συνοδεύει την εκφρασμένη αλληλεγγύη στους 6 συλληφθέντες, συνδέεται εν πολλοίς με τους πολιτικούς χειρισμούς των εξουσιαστών, όπως στην προκειμένη περίπτωση η εφαρμογή των νέων μέτρων (ΔΝΤ κλπ). Όμως αυτό δεν είτέτοιο σημαίνει πως υπήρχε παρακολούθηση. Άρα όσα γράφτηκαν περί δολοφονίας ή είναι λόγια πολιτικής σκοπιμότητας ή υποστηρίζουν πως ο Λάμπρος και τα υπόλοιπα άτομα έπεσαν σε παγίδα μετά από παρακολούθηση. Δεν γίνεται να πετάγονται φράσεις στον αέρα και να μην επεξηγούνται. Αυτό δείχνει έλλειψη αυτοσεβασμού, τουλάχιστον.

Σαν να μην έφταναν τα προηγούμενα, έρχεται στο μεσοδιάστημα και ο φόνος του δεκαπεντάχρονου Αφγανού, στα Πατήσια, από «τυφλή ενέργεια». Περίμενε το κράτος καλύτερη ευκαιρία από αυτήν; Συνεπώς τα πράγματα δεν είναι ξεκρέμαστα. Υπάρχουν συγκεκριμένες καταστάσεις τις οποίες εκμεταλλεύτηκε το κράτος.

Επομένως, οι κάθε είδους γενικολογίες έρχονται να συγκαλύψουν πράγματα και καταστάσεις, πληγές που έχουν κακοφορμίσει και που όσο προχωρεί η μόλυνση τόσο θα αποκόπτονται όργανα προκειμένου να μην προχωρήσει η γάγγραινα. Είναι όμως αυτό μια λύση; **Είναι απελευθερωτική στάση η εγκατάλειψη στη ένοχη σιωπή που γίνεται συνενοχή;**

Αλληλεγγύη δεν είναι η αποσιώπηση γεγονότων και καταστάσεων. Αλληλεγγύη είναι η ειλικρινής, ανοιχτή και ξεκάθαρη τοποθέτηση απέναντι σε ζητήματα και καταστάσεις οι οποίες, αν μη τι άλλο, καθυστερούν την ανάπτυξη λειτουργικών διεργασιών ανάμεσα στους αγωνιζόμενους ανθρώπους. Η αλληλεγγύη δεν αφορά τον στενό κύκλο των ανθρώπων που δέχονται την κρατική επίθεση. Αφορά ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας που θέλει να δράσει απελευθερωτικά ή βρίσκεται σε μια κατάσταση «ανοιχτής γραμμής» με τις κοινωνικές πρακτικές. Γι' αυτό και δεν είναι ούτε θεμιτό, ούτε λειτουργικό να αγνοούνται σκόπιμα ή αθέλητα κάποια πολύ καθοριστικά δεδομένα τα οποία και πρέπει να κατατίθενται.

Δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα με την σαφήνεια και την ανάλυση των πραγματικών δεδομένων που έχουν οδηγήσει σε ανεπιθύμητες καταστάσεις και πρακτικές. Ιδιαίτερα οι αναρχικοί δεν χρειάζεται να διστάζουν μπροστά στην **πραγματική ανάγκη για σχέσεις ειλικρίνειας, ευθυ-** παρεμβάλλουν και να προβάλλουν την **μη προοπτική, τον πρακτικισμό και τα παχιά λόγια.** Τα παχιά λόγια βρίσκουν λιβάδια να τραφούν όσο υπάρχουν άνθρωποι που εκστασιάζονται από την κενότητα.

Γι' αυτό και θα υπενθυμίσουμε προς όσους προσπαθούν να σηκώσουν αδιάφορα τους ώμους ή να σχηματίσουν ένα γελάκι αμηχανίας στο πρόσωπό τους, πως **αν την ευθύνη για την διόγκωση και τον διασυρμό καταστάσεων και προσώπων την έχει μια μερίδα των δημοσιογράφων και των ΜΜΕ, άλλο ένα μεγάλο μέρος ευθύνης βαραίνει όσους με την σιωπή, την φανερή ή κραυγαλέα επιδοκιμασία ή την αδράνεια ενθάρρυναν, ενίσχυσαν ή ενισχύουν λογικές επαναστατισμού και αντικοινωνικού τσαμπουκά, που καλλιέργησαν και καλλιεργούν κινηματικές λογικές, οι οποίες συνιστούν την οργανωμένη δυσπιστία ενός μικρού κύκλου ατόμων απέναντι στους υπόλοιπους.**

Υπάρχει, επίσης, μεγάλη ευθύνη για την ανάδειξη αριστερών ιδεολογημάτων και πρακτικών. Λογικές και πρακτικές οι οποίες «παραβλέπονται» και αποσιωπούνται στη βάση μιας επίπλαστης και ανούσιας ενότητας και αριθμητισμού. Ενός αριθμητισμού που ποτέ δεν θα οδηγήσει στην ενδυνάμωση των αναρχικών απόψεων και πρακτικών.

Η αριθμητική αύξηση των αναρχικών, για να είναι πραγματική και ουσιαστική, θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα μιας επίμονης και διαρκούς επεξεργασίας εμπειριών και αντικρατικής πρακτικής.

Από τη δική μας πλευρά έχουμε τοποθετηθεί προ πολλού σε σχέση με αυτά τα ζητήματα.

Η παρούσα κατάσταση μας υποχρεώνει να επανέλθουμε, τονίζοντας πως είναι καιρός οι αναρχικοί να μείνουν με τους αναρχικούς, οι αυτόνομοι με τους αυτόνομους, οι αριστεροί με τους αριστερούς και οι αντιεξουσιαστές με τους αντιεξουσιαστές. Να τελειώνουμε με τον αχταρμά που μόνο επίπλαστες εικόνες κατασκευά-

συνέχεια στη σελίδα 6

συνέχεια από τη σελίδα 5

ζει, ενώ στην πράξη ενισχύει λογικές και πρακτικές που δεν έχουν σχέση με την αναρχία. Σε κάθε περίπτωση παραμένουμε ένθερμοι υποστηρικτές της διατύπωσης που είχε κάνει εδώ και περισσότερο από ένα αιώνα ο αδελφός Ερρίκο Μαλατέστα: «**Καλύτερα χωρισμένοι παρά άσχημα ενωμένοι**». Και θα προσθέταμε: **όσο πιο ξεκάθαρος είναι ο λόγος του διαχωρισμού, τόσο καλύτερες είναι οι προοπτικές για μια ουσιαστική επανασύνθεση.**

Υπάρχουν ζητήματα θεμελιακά και καθοριστικά για την απελευθέρωση του ανθρώπινου γένους και την αναρχική προοπτική. Σ' αυτά **δεν τίθεται ζήτημα υποχωρήσεων**. Κι ας μηρυκάζουν διάφορα σαπρόφυτα τα παραμύθια τους, ότι δήθεν η ανάδειξη της ουσιαστικής καθαρότητας των αναρχικών απόψεων και πρακτικών εμποδίζει την σύνδεση των αναρχικών με την κοινωνία και τους αγώνες της και ότι αυτό που μετράει είναι οι πρακτικές και οι πολιτικές τεχνικές που «συνδέουν».

Έχουμε ήδη αναφερθεί στις συνέπειες του πρακτικισμού[5] και δεν χρειάζεται να επεκταθούμε. Απλά θα θυμίζουμε πως η αναρχία δεν είναι κατασκεύασμα, όπως ο Μαρξισμός και η αριστερά που ζητούν να συνδεθούν και να επιβληθούν στην κοινωνία. Η αναρχία είναι εγγενής συνθήκη, άρρηκτα συνδεμένη με την ανθρωπινότητα και δεν χρειάζεται να επιζητά αυτό που ήδη υπάρχει, εφ' όσον οι αναρχικοί είναι συστατικό αυτού που ονομάζεται κοινωνία.

Συνεπώς, αυτοί που ζητούν από τους αναρχικούς να αρνηθούν την ανάδειξη των απόψεων και πρακτικών που θα μπορέσουν να συμβάλλουν στην δημιουργία αναρχικών συνθηκών, προβάλλοντας ένα ανύπαρκτο έλλειμμα, στην ουσία τούς ζητούν να αυτοκαταργηθούν ως αναρχικοί και να ακολουθήσουν ένα διαφορετικό δρόμο σκέψης, άποψης και δράσης. Αυτό που, εν μέρει, βλέπουμε να γίνεται και του οποίου τις αρνητικές επιδράσεις στην απελευθερωτική προο-

ΠΕΡΙ «ΑΝΤΑΡΤΙΣΜΟΥ», ΕΝΟΠΛΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΩΝ

Η αλήθεια δεν μπορεί να έχει οδηγό την μνησικακία. Το ψέμα δεν είναι δυνατόν να απελευθερώνει. Οι νεταγεφικές κατηχήσεις και διδαχές για εκβιασμό των «διστακτικών» και εξαπάτηση των «μυημένων», οι διαβεβαιώσεις των ίδιων διδαχών ότι κάθε καταπιεσμένος άνθρωπος μπορεί να αποτελέσει όργανο των μυημένων επαναστατών είναι απλά αποκρουστικές και θλιβερές.

Τίποτα το καινούργιο θα παρατηρήσει κανείς. Όσα γράφονται εδώ, αλλά και έχουν κατατεθεί και στο παρελθόν επανειλημμένα, δεν εμπνέονται από κανενός είδους διάθεση σωτηρίας των «παραπλανημένων». Στο κάτω-κάτω ο καθείς διαλέγει τον δρόμο του. Και έχει κάθε δικαίωμα να νιώθει «χρήσιμος ηλίθιος» ή αναλώσιμος. Μόνο που αν θαυμάζει τις παραπάνω αξίες στο «όνομα της υπόθεσης», δεν μπορεί με πειστικότητα να δυσπιστεί στα αποτελέσματα των εφαρμογών τους. Ούτε να τα συγχέει, εκ του πονηρού, με τον αγώνα για έναν κόσμο ελεύθερο και ανεξούσιο.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι κατανοητή η προβολή της θεολογίας του «ανταρτισμού», που έρχεται να σβήσει τις όποιες πρωτόλειες αμφιβολίες και αντιρρήσεις μπορούν να εκφραστούν. Ο «ανταρτισμός» ως θρησκεία έχει τους «ιερείς» του, τους «πιστούς» και τα «εξαπτέρυγα».

Ακόμα πιο σημαντικό, όμως, είναι το

«Η απόλυτη μη βία υποστηρίζει αρνητικά τη δουλεία και τη βιαιότητά της· η συστηματική βία καταστρέφει θετικά τη ζωντανή κοινότητα και την ύπαρξη που μας δίνει. Για να είναι γόνιμες αυτές οι δύο έννοιες πρέπει να βρουν τα όριά τους. Στην ιστορία που θεωρείται σαν ένα απόλυτο, η βία είναι θεμιτή. Είναι μια διακοπή της επικοινωνίας, ένας σχετικός κίνδυνος. Πρέπει λοιπόν να διατηρεί το χαρακτήρα μιας προσωπικής παράβασης για τον επαναστατημένο, κι αν δεν μπορεί να την αποφύγει, να συνδέεται με προσωπική υπευθυνότητα, με έναν άμεσο κίνδυνο[...]

Το τόξο λυγίζει, το ξύλο φωνάζει. Στην κορυφή της ψηλότερης έντασης θα ξεπηδήσει η ορμή ενός ευθυτενούς βέλους, της πιο σκληρής κι ελεύθερης τροχιάς».

Αλμπέρ Καμύ, Ο επαναστατημένος άνθρωπος

συνέχεια διασφαλίζεται με την ρήση: «δεν πειράζει εάν μας ξέρουν, φθάνει να μην μπορούν να μας πιάσουν»!!!

Η «τελική αναμέτρηση» αυτού του είδους ιστορικά έχει και συγκεκριμένα αποτελέσματα. Έχουμε επισημάνει, παλαιότερα, ότι οι λογικές αυτές προσφέρουν απεριόριστες κατασταλτικές δυνατότητες στους μηχανισμούς του κράτους. Έχει μικρή σημασία από κοινωνικής σκοπιάς σε ποια ζητήματα διαφωνούν αυτοί που συγκροτούν και διευθύνουν κατά καιρούς τις διωκτικές αρχές.

χονται την συμμετοχή τους στην τάδε ή την δείνα ένοπλη οργάνωση. Τότε σιωπούν και περιμένουν να πάρουν γραμμή για το αν θα συμπαρασταθούν ή όχι και με ποιο τρόπο. Άλλοι πάλι αρνούνται δήθεν πεισματικά να μπαίνουν σε τέτοιες «δεύτερες» σκέψεις, επειδή δεν αρέσκονται να οδηγούνται στα έωλα μονοπάτια της συνωμοσιολογίας ή των πρακτόρικων αντιλήψεων. Και δεν έχουν άδικο. Μέχρι όμως ενός σημείου. Γιατί ειδάλλως η αντιμετώπιση αυτή συνιστά είτε ιδεοληψία είτε απόπειρα συγκάλυψης δυσά-

παρά σχήμα ενωμένοι». Και θα προσθέταμε: **όσο πιο ξεκάθαρος είναι ο λόγος του διαχωρισμού, τόσο καλύτερες είναι οι προοπτικές για μια ουσιαστική επανασύνθεση.**

Υπάρχουν ζητήματα θεμελιακά και καθοριστικά για την απελευθέρωση του ανθρώπινου γένους και την αναρχική προοπτική. Σ' αυτά **δεν τίθεται ζήτημα υποχωρήσεων**. Κι ας μηρυκάζουν διάφορα σαπρόφυτα τα παραμύθια τους, ότι δήθεν η ανάδειξη της ουσιαστικής καθαρότητας των αναρχικών απόψεων και πρακτικών εμποδίζει την σύνδεση των αναρχικών με την κοινωνία και τους αγώνες της και ότι αυτό που μετράει είναι οι πρακτικές και οι πολιτικές τεχνικές που «συνδέουν».

Έχουμε ήδη αναφερθεί στις συνέπειες του πρακτικισμού[5] και δεν χρειάζεται να επεκταθούμε. Απλά θα θυμίζουμε πως η αναρχία δεν είναι κατασκεύασμα, όπως ο Μαρξισμός και η αριστερά που ζητούν να συνδεθούν και να επιβληθούν στην κοινωνία. Η αναρχία είναι εγγενής συνθήκη, άρρηκτα συνδεμένη με την ανθρωπινότητα και δεν χρειάζεται να επιζητά αυτό που ήδη υπάρχει, εφ' όσον οι αναρχικοί είναι συστατικό αυτού που ονομάζεται κοινωνία.

Συνεπώς, αυτοί που ζητούν από τους αναρχικούς να αρνηθούν την ανάδειξη των απόψεων και πρακτικών που θα μπορέσουν να συμβάλλουν στην δημιουργία αναρχικών συνθηκών, προβάλλοντας ένα ανύπαρκτο έλλειμμα, στην ουσία τούς ζητούν να αυτοκαταργηθούν ως αναρχικοί και να ακολουθήσουν ένα διαφορετικό δρόμο σκέψης, άποψης και δράσης. Αυτό που, εν μέρει, βλέπουμε να γίνεται και του οποίου τις αρνητικές επιδράσεις στην απελευθερωτική προοπτική της κοινωνίας, διαπιστώνουμε.

Η κρυψίνοια και ο δήθεν συνωμοτισμός που στην πραγματικότητα είναι διάτρητος και ευάλωτος ανά πάσα στιγμή από τους κρατικούς μηχανισμούς, το μόνο που εξυπηρετεί είναι απλά να διαιωνίζει μια κατάσταση που συνεχώς αυξάνει των αριθμό των φυλακισμένων ανθρώπων, που συρρικνώνει απόψεις και πρακτικές και μετατρέπει τον κοινωνικό πόλεμο σε αντιπαράθεση μιας ευάριθμης ομάδας με κρατικούς μηχανισμούς.

Αν η κοινωνική επανάσταση είναι ευθύνη, τότε η αναρχική επανάσταση είναι πολύ βαριά ευθύνη και εμείς δεν πρόκειται να την αποποιη-

ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΩΝ

Η αλήθεια δεν μπορεί να έχει οδηγό την μνησικακία. Το ψέμα δεν είναι δυνατόν να απελευθερώνει. Οι νετσαγεφικές κατηχήσεις και διδαχές για εκβιασμό των «διστακτικών» και εξαπάτηση των «μυημένων», οι διαβεβαιώσεις των ίδιων διδαχών ότι κάθε καταπιεσμένος άνθρωπος μπορεί να αποτελέσει όργανο των μυημένων επαναστατών είναι απλά αποκρουστικές και θλιβερές.

Τίποτα το καινούργιο θα παρατηρήσει κανείς. Όσα γράφονται εδώ, αλλά και έχουν κατατεθεί και στο παρελθόν επανειλημμένα, δεν εμπνέονται από κανενός είδους διάθεση σωτηρίας των «παραπλανημένων». Στο κάτω-κάτω ο καθείς διαλέγει τον δρόμο του. Και έχει κάθε δικαίωμα να νιώθει «χρήσιμος ηλίθιος» ή αναλώσιμος. Μόνο που αν θαυμάζει τις παραπάνω αξίες στο «όνομα της υπόθεσης», δεν μπορεί με πειστικότητα να δυσπιστεί στα αποτελέσματα των εφαρμογών τους. Ούτε να τα συγχέει, εκ του πονηρού, με τον αγώνα για έναν κόσμο ελεύθερο και ανεξούσιο.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι κατανοητή η προβολή της θεολογίας του «ανταρτισμού», που έρχεται να σβήσει τις όποιες πρωτόλειες αμφιβολίες και αντιρρήσεις μπορούν να εκφραστούν. Ο «ανταρτισμός» ως θρησκεία έχει τους «ιερείς» του, τους «πιστούς» και τα «εξαπτέρυγα».

Ακόμα πιο σημαντικό, όμως, είναι το γεγονός, ότι ο «ανταρτισμός» δεν μπορεί να καλλιεργηθεί έξω από τις λογικές του ένοπλου κόμματος, που αποτελεί στην ουσία το θερμοκήπιό του. Ο «ανταρτισμός», όχι μόνο απέχει από το πρόταγμα της κοινωνικής ανταρσίας, αλλά βρίσκεται σε ανταγωνιστική σχέση με την διάχυσή της, αφού οι υπόλοιπες μορφές πάλης χαρακτηρίζονται άλλοτε «απλά περάσματα» των στρατευμένων από ένα ακόμη «πεδίο εξάσκησης» και άλλοτε αγώνες «ρουτίνας».

Έτσι, ακόμα και όταν οι «θεωρητικοί» του εκφράζουν με «αγωνία» την αναγκαιότητα για κοινωνική απεύθυνση, αυτή κινείται στην κατεύθυνση της κα-

«Η απόλυτη μη βία υποστηρίζει αρνητικά τη δουλεία και τη βιαιότητά της· η συστηματική βία καταστρέφει θετικά τη ζωντανή κοινότητα και την ύπαρξη που μας δίνει. Για να είναι γόνιμες αυτές οι δύο έννοιες πρέπει να βρουν τα όριά τους. Στην ιστορία που θεωρείται σαν ένα απόλυτο, η βία είναι θεμιτή. Είναι μια διακοπή της επικοινωνίας, ένας σχετικός κίνδυνος. Πρέπει λοιπόν να διατηρεί το χαρακτήρα μιας προσωπικής παράβασης για τον επαναστατημένο, κι αν δεν μπορεί να την αποφύγει, να συνδέεται με προσωπική υπευθυνότητα, με έναν άμεσο κίνδυνο[...]

Το τόξο λυγίζει, το ξύλο φωνάζει. Στην κορυφή της ψηλότερης έντασης θα ξεπηδήσει η ορμή ενός ευθυτενούς βέλους, της πιο σκληρής κι ελεύθερης τροχιάς».

Αλμπέρ Καμύ, Ο επαναστατημένος άνθρωπος

συνέχεια διασφαλίζεται με την ρήση: «δεν πειράζει εάν μας ξέρουν, φθάνει να μην μπορούν να μας πιάσουν»!!!

Η «τελική αναμέτρηση» αυτού του είδους ιστορικά έχει και συγκεκριμένα αποτελέσματα. Έχουμε επισημάνει, παλαιότερα, ότι οι λογικές αυτές προσφέρουν απεριόριστες κατασταλτικές δυνατότητες στους μηχανισμούς του κράτους. Έχει μικρή σημασία από κοινωνικής σκοπιάς σε ποια ζητήματα διαφωνούν αυτοί που συγκροτούν και διευθύνουν κατά καιρούς τις διωκτικές αρχές.

Άλλο τόσο μικρής σπουδαιότητας είναι οι επιμέρους επιχειρησιακοί σχεδια-

χονται την συμμετοχή τους στην τάδε ή την δείνα ένοπλη οργάνωση. Τότε σιωπούν και περιμένουν να πάρουν γραμμή για το αν θα συμπαρασταθούν ή όχι και με ποιο τρόπο. Άλλοι πάλι αρνούνται δήθεν πεισματικά να μπαίνουν σε τέτοιες «δεύτερες» σκέψεις, επειδή δεν αρέσκονται να οδηγούνται στα έωλα μονοπάτια της συνωμοσιολογίας ή των πρακτόρικων αντιλήψεων. Και δεν έχουν άδικο. Μέχρι όμως ενός σημείου. Γιατί ειδάλλως η αντιμετώπιση αυτή συνιστά είτε ιδεοληψία είτε απόπειρα συγκάλυψης δυσάρεστων καταστάσεων και ευθυνών. Ευθυνών, που πάμπολλες φορές στο πα-

αναρχικοί είναι συστατικό αυτού που ονομάζεται κοινωνία.

Συνεπώς, αυτοί που ζητούν από τους αναρχικούς να αρνηθούν την ανάδειξη των απόψεων και πρακτικών που θα μπορέσουν να συμβάλλουν στην δημιουργία αναρχικών συνθηκών, προβάλλοντας ένα ανύπαρκτο έλλειμμα, στην ουσία τούς ζητούν να αυτοκαταργηθούν ως αναρχικοί και να ακολουθήσουν ένα διαφορετικό δρόμο σκέψης, άποψης και δράσης. Αυτό που, εν μέρει, βλέπουμε να γίνεται και του οποίου τις αρνητικές επιδράσεις στην απελευθερωτική προοπτική της κοινωνίας, διαπιστώνουμε.

Η κρυψίνοια και ο δήθεν συνωμοτισμός που στην πραγματικότητα είναι διάτρητος και ευάλωτος ανά πάσα στιγμή από τους κρατικούς μηχανισμούς, το μόνο που εξυπηρετεί είναι απλά να διαιωνίζει μια κατάσταση που συνεχώς αυξάνει τον αριθμό των φυλακισμένων ανθρώπων, που συρρικνώνει απόψεις και πρακτικές και μετατρέπει τον κοινωνικό πόλεμο σε αντιπαράθεση μιας ευάριθμης ομάδας με κρατικούς μηχανισμούς.

Αν η κοινωνική επανάσταση είναι ευθύνη, τότε η αναρχική επανάσταση είναι πολύ βαριά ευθύνη και εμείς δεν πρόκειται να την αποποιηθούμε.

Dixit et salvavi animam meam!

Συσπείρωση αναρχικών

1. Το κοινωνικόν ανιστόρητον και η εχθρότητα προς την κοινωνία ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ φ.66, Νοέμβριος 2007, http://www.anarchy.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=194&Itemid=60&limit=1&limitstart=0
2. ΑΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΜΕΝΟΥΣ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΠΩΣ ΠΑΡΑΠΛΑΝΟΥΝ, Διαδρομή Ελευθερίας, φ. 80, Φεβρουάριος 2009 http://www.anarchy.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=261&Itemid=60
3. Το κοινωνικόν ανιστόρητον και η εχθρότητα προς την κοινωνία, όπ.π.
4. Από τον πρόλογο στην Β΄ έκδοση των Ντοκουμέντων της **ΟΡΓΙΣΜΕΝΗΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑΣ**, έκδοση Αναρχική Αρχειοθήκη).
5. ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ φ.81 Μάρτιος 2009 http://www.anarchy.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=264&Itemid=60

μάζει τις παραπάνω αξίες στο «όνομα της υπόθεσης», δεν μπορεί με πειστικότητα να δυσπιστεί στα αποτελέσματα των εφαρμογών τους. Ούτε να τα συγχέει, εκ του πονηρού, με τον αγώνα για έναν κόσμο ελεύθερο και ανεξούσιο.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι κατανοητή η προβολή της θεολογίας του «ανταρτισμού», που έρχεται να σβήσει τις όποιες πρωτόλειες αμφιβολίες και αντιρρήσεις μπορούν να εκφραστούν. Ο «ανταρτισμός» ως θρησκεία έχει τους «ιερείς» του, τους «πιστούς» και τα «εξαπτέρυγα».

Ακόμα πιο σημαντικό, όμως, είναι το γεγονός, ότι ο «ανταρτισμός» δεν μπορεί να καλλιεργηθεί έξω από τις λογικές του ένοπλου κόμματος, που αποτελεί στην ουσία το θερμοκήπιο του. Ο «ανταρτισμός», όχι μόνο απέχει από το πρόταγμα της κοινωνικής ανταρσίας, αλλά βρίσκεται σε ανταγωνιστική σχέση με την διάχυσή της, αφού οι υπόλοιπες μορφές πάλης χαρακτηρίζονται άλλοτε «απλά περάσματα» των στρατευμένων από ένα ακόμη «πεδίο εξάσκησης» και άλλοτε αγώνες «ρουτίνας».

Έτσι, ακόμα και όταν οι «θεωρητικοί» του εκφράζουν με «αγωνία» την αναγκαιότητα για κοινωνική απεύθυνση, αυτή κινείται στην κατεύθυνση της καταχύρωσης μιας «συγκρουσιακής βάσης».

Ο «ανταρτισμός» δεν διαπνέεται, λοιπόν, απλά από την λογική της στρατιωτικοποίησης ή του προσδιορισμού της ως «αναγκαίου κακού», αλλά την θέτει ως την κορωνίδα του ιδεολογικού του οπλοστασίου. Είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι πολλές φορές η ιδεολογική πλατφόρμα, που κατασκευάζεται σ' αυτήν την κατεύθυνση, αφορά αποκλειστικά ένα πλέγμα συνωμοτικών μέτρων, που προτείνονται σε όσους καλούνται να στρατευθούν έχοντας τα «προσόντα» της ετοιμότητας, της τόλμης, του αγέρωχου ύφους και προπάντων του τσαμπουκά και της σκληρότητας, απαραίτητων για να συμμετάσχουν στην «τελική αναμέτρηση» που πλησιάζει. Το οξύμωρο(;) όμως, είναι ότι εξ ίσου πολλές φορές όταν η διασφάλιση της τρομερής και φοβερής συνωμοτικότητας καταντάει ένα καλαμπουράκι, τότε η

ους ιστορικά έχει και συγκεκριμένα αποτελέσματα. Έχουμε επισημάνει, παλαιότερα, ότι οι λογικές αυτές προσφέρουν απεριόριστες κατασταλτικές δυνατότητες στους μηχανισμούς του κράτους. Έχει μικρή σημασία από κοινωνικής σκοπιάς σε ποια ζητήματα διαφωνούν αυτοί που συγκροτούν και διευθύνουν κατά καιρούς τις διωκτικές αρχές.

πάλι αρνούνται όπου πειραματικά να μπαίνουν σε τέτοιες «δεύτερες» σκέψεις, επειδή δεν αρέσκονται να οδηγούνται στα έωλα μονοπάτια της συνωμοσιολογίας ή των πρακτόρικων αντιλήψεων. Και δεν έχουν άδικο. Μέχρι όμως ενός σημείου. Γιατί ειδάλλως η αντιμετώπιση αυτή συνιστά είτε ιδεοληψία είτε απόπειρα συγκάλυψης δυσά-

Άλλο τόσο μικρής σπουδαιότητας είναι οι επιμέρους επιχειρησιακοί σχεδιασμοί που καθορίζουν τις «λεπτομέρειες».

Έχει όμως μεγάλη σημασία αν και οπότε κινούνται στις λεγόμενες «εξαρθρωτικές» κινήσεις στοχεύουν, παράλληλα, να δώσουν ένα μάθημα «πειθαρχίας», όχι βέβαια στενά στους επαναστατικούς κύκλους, αλλά ευρύτερα και εν όψει εκδηλώσεων κοινωνικής απειθαρχίας. Και το πρόβλημα φυσικά που υπάρχει και πρέπει να εκτιμηθεί από την πλευρά όσων αγωνίζονται είναι πώς απόκτησαν οι εξουσιαστές αυτήν την δυνατότητα ακριβώς την στιγμή που «καίγονταν» να πανηγυρίσουν μια επιτυχία.

Πολλοί ξεπερνούν κάτι τέτοια «προβληματάκια» δηλώνοντας ότι όλα είναι σκευωρία και προϊόν κατασκευασμένων καταστάσεων, που διαχειρίζονται τα ΜΜΕ. Φθάνουν μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις σε σημείο αυτογελιοποίησης, όταν ενίοτε συλληφθέντες αποδέ-

ρεστων καταστάσεων και ευθυνών. Ευθυνών, που πάμπολλες φορές στο παρελθόν, ξεκινούν πρώτα απ' όλα από την σιωπή μπροστά σε καταστάσεις και γεγονότα που κραύγαζαν για την κατάληψη που θα ακολουθούσε.

Είναι χαρακτηριστική η πεποίθηση ειδικών περί την «τρομοκρατία» ή περισπούδαστων εγκληματολόγων ότι η πάταξη των «τρομοκρατών» καθίσταται ευκολότερη ή είναι θέμα χρόνου αν εξασφαλιστεί η απομόνωση τους από κοινωνικά κομμάτια που δείχνουν συμπάθεια στις ενέργειες τους. Και έχει αποδειχθεί ιστορικά ότι δεν έχουν άδικο. Τι θα πρέπει λοιπόν να περιμένει κανείς όταν λόγου χάρη καταγράφονται συστηματικά ενέργειες ακατανόητες από μεγάλα κοινωνικά στρώματα ή ακόμα χειρότερα ξεκάθαρα εχθρικές προς αυτά; Ενέργειες που όχι μόνο προβληματίζουν και εξοργίζουν αγωνιζόμενους ανθρώπους, ανάμεσα τους και αναρχικούς και ένα ευρύτερο κοινωνικό περίγυρο, επίσης, που μπορεί

Το «τέλος της μεταπολίτευσης» και η «αναπόφευκτη» προσφυγή εκ νέου στο «γύψο»...

[...] Σεις οι μονοπωλιακοί «πατριώται» έχετε το προτέρημα να φωνάζετε μέχρι τέλους κατά της «χρεοκοπίας» δια να διατηρείτε την τιμή ακεραίαν, το μέτωπον ακηλίδωτον. [...] Ουδέν ευκολώτερον του κάμνειν τον μεγαλοπρεπή και υπερήφανον και κραυγάζειν: «Άνευ δανείου και άνευ χρεοκοπίας!» ή «Η Ελλάς θέλει να ζήση και θα ζήση!» [...] Άφετε, προς θεού τας πατριωτικάς εξάρσεις και «την ατίμωσιν της πατρίδος» και την «άτιμον χρεωκοπίαν» και τους «προδότας χρεωκόπους» και όλα τα άλλα μεγαλολογήματα - και κενολογήματα».

[Παλιγγενεσία, 1-5-1893, «Προ του Συμβιβασμού»]

Ο κύβος είχε ριφθεί προ πολλού. Οι αποφάσεις τελεσίδικες. Προσφυγή «επιβίωσης», «αποφυγής της χρεοκοπίας». Ο χρόνος της αναγγελίας και αυτός δεδομένος. Η προετοιμασία επαρκής. Ο «ασθενής» για μιαν ακόμη φορά μπαίνει στην «εντατική», αφού η «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» έδωσε την θέση της σε μια κατάσταση πολέμου, που εσχάτως ομολογείται ότι χάθηκε... Και οι ηττημένοι, όπως πάντα, είναι υποχρεωμένοι να πληρώσουν.

Ποιοι, όμως, είναι οι ηττημένοι; Ο νυν πρωθυπουργός ή οι προκάτοχοί του, οι υπουργοί της κυβέρνησης τωρινοί ή παλαιότεροι, οι βιομήχανοι, οι επιχειρηματίες, οι εκδότες, οι μεγαλοδημοσιογράφοι ή μήπως οι άγιοι ρασοφόροι οι χωμένοι βαθιά στα χρυσοπλούμιστα άμφιά τους; Όχι βέβαια. Και πως θα ήταν ποτέ δυνατόν.

Θα δούμε λένε "αδιανόητες αλλαγές" στο εργατικό «δίκαιο», έτσι όπως το γνωρίζουμε μεταπολεμικά. Και όχι μόνο. Ο «γύψος» δεν είναι ποτέ αποκλειστικά οικονομικός. Είναι φανερό ότι η «αναπόφευκτη» προσφυγή Παπανδρέου στο μηχανισμό «στήριξης» από την Ευρωζώνη και το ΔΝΤ, γίνεται σε χρόνο που ωφελεί τους «διασώστες» του καραβοτσακισμένου ελληνικού κράτους. Κράτη, τράπεζες, χρηματιστηριακά κεφάλαια και διεθνείς «παίκτες», που είναι γνωστό ότι έχουν την ικανότητα όχι μόνο να ξέρουν να παίζουν με την αναμονή, αλλά και να την αντέχουν.

Η «ελληνική περίπτωση» είναι σίγουρο ότι προσφέρεται, ώστε να επιταχυνθούν διαδικασίες για το στήσιμο μηχανισμών «διάσωσης» παρεμφερών περιπτώσεων. Είναι επίσης γνωστό ότι δοκιμάζονται κυριαρχικά μοντέλα ενοποίησης των δυνατοτήτων που ήδη υπάρχουν. Οι κυρίαρχοι δεν έχουν ταμπού και το έχουν αποδείξει.

Θα το ξαναπούμε. Εάν κάποιος προσπαθήσει να κατανοήσει την «δεινή» θέση στην οποία έχει περιέλθει το ελληνικό κράτος με γνώμονα τον οικονομικό παράγοντα και μόνο θα αστοχήσει πανηγυρικά στον στόχο του αυτό.

Για το ελλαδικό κράτος από το 1878 μέχρι και σήμερα «ο φαύλος κύκλος» του δανεισμού, είτε στις περιόδους «οικονομικών κρίσεων» είτε στις περιόδους «ανάπτυξης», είναι ο κινητήριος μοχλός μιας μακρόχρονης διαδικασίας αναπαραγωγής του άλλοτε μέσω αθρόων προσλήψεων στον δημόσιο τομέα και άλλοτε μέσω των στρατιωτικών δαπανών που πιστοποιούσαν την καθιέρωση του ως εθνικό κράτος.

Εθνικό κράτος και διεθνής εποπτεία. Μεγάλη Ιδέα και Εξάρτηση. Από τον «ξεπεσμό» στην «αφύπνιση» και τούμπαλιν. Πατριώτες γρηγορείτε! Η πατρίς ητιμάσθη για μιαν ακόμη φορά!!!

να αντιμετωπίζει κριτικά την συγκεκριμένη μορφή πάλης, αλλά βρίσκεται διακείμενος απέναντί της μόνο θετικά.

Οι ίδιοι οι εξουσιαστές δεν κρύβουν ότι σε περιπτώσεις ευρέων κατασταλτικών κινήσεων...

διδακτικά (βλ. «άτυπες» συνομιλίες του βρετανικού κράτους με τον IPA). Το ίδιο ενδιαφέρουσες είναι και οι αναλύσεις ορισμένων «ειδικών» αναλυτών πάνω στο θέμα, όπως η Λουίζ Ρίτσαρτσον, ...

25 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΟΠΛΗ ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΣΤΟΥ ΓΚΥΖΗ (15 ΜΑΪΟΥ 1985) ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ

«Η ένοπλη συμπλοκή στου Γκύζη στις 15 Μάη του 1985 έχει σημαδέψει την πορεία των κοινωνικών αγώνων, επιβεβαιώνοντας τη σημασία της πολύμορφης κοινωνικής αντικρατικής δράσης. Ο χαμός του κοινωνικού αγωνιστή ανάδειξε πολλές πλευρές της προσωπικότητάς του, αλλά, κυρίως, αυτό που συνηθίζεται να λέγεται ΗΘΟΣ και που αντιπαραβάλλεται με τη ηθική. Γιατί ηθική είναι ένα σύνολο από κανόνες και περιορισμούς, που επιβάλλονται από την εξουσία και τον πολιτισμό. Είναι συμπλήρωμα των μέσων καταναγκασμού, που αποδυναμώνουν, αλλοιώνουν και προσπαθούν να καθυποτάξουν την ανθρώπινη φύση. Ενώ το ήθος είναι όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που διαμορφώνουν οι άνθρωποι στις μεταξύ τους σχέσεις και οι ανθρώπινες κοινότητες και μέσα σε συνθήκες ελευθερίας, αλληλοσεβασμού, ισότητας, αλληλοβοήθειας και αλληλεγγύης. Αυτή η διαμόρφωση είναι που, ακόμα και μέσα στις συνθήκες της αναπτυγμένης βαρβαρότητας της κυριαρχίας, ξεχωρίζει τους ανθρώπους από τους εξουσιαστές, τους εκμεταλλευόμενους από τους εκμεταλλευτές, τα ανθρωποειδή από τους ανθρώπους, αυτούς που αγωνίζονται για την πανανθρώπινη ελευθερία από τα υποτελή ανθρωπάρια που εξυμνούν στα φανερά ή κρυφά τις «αρετές» της εξουσίας.

Είναι αλήθεια πως ο Τσουτσουβής δεν μέτρησε τις ποινές που θα του επέβαλλαν οι εξουσιαστές του, για να διαλέξει την βολικότερη. Γιατί, ήξερε πολύ καλά πως οι εχθροί της ελευθερίας δεν σέβονται την ανθρώπινη οντότητα, την κάθε οντότητα. Προσπαθούν να βασανίσουν, να εξευτελίσουν, να κουρελιάσουν».

Αυτά γράφονταν πριν από τέσσερα χρόνια σ' ένα από τα πολλά άρθρα που έχουν ...

και με τις κινηματικές δυνάμεις που δέσποζαν την εποχή που δρούσε. Δεν δίστασε να συγκρουστεί και να αποχωρήσει από τον ΕΛΑ. Πάντα όμως με το απαράμιλλο ήθος που τον χαρακτήριζε, σε αντίθεση με πολλούς από τους αντιπάλους του.

Γι' αυτό και η λάσπη που εκτοξεύθηκε εναντίον του από το κράτος και τους παρατρεχάμενούς του έπεσε στο κενό.

Από τότε, δύο ήταν τα χαρακτηριστικά που εκδηλώθηκαν σε σχέση με το πρόσωπό του και τη δράση του. Από τη μια, η προσπάθεια **αποσιώπησής** του και από την άλλη οι κινήσεις με σκοπό την **οικειοποίηση**.

Πιστεύομε ότι, ως προς το πρώτο μέρος, πως η επιμονή ορισμένων συντρόφων και εντύπων λειτούργησε αρκετά αποτελεσματικά ενάντια στη λήθη, ενώ οι προσπάθειες για την οικειοποίηση απέτυχαν στην ουσία, όσο «φιλότιμες» κι αν ήταν.

Χρειάζεται να επισημάνουμε πως κάθε αγωνιστής έχει μια πορεία που καθορίζεται από τη συνολικότερη αντίληψη, άποψη και δράση του. Έτσι, για άλλους, η πορεία μπορεί να ξεκινά από την αριστερά και, μέσα από κοινωνικές διεργασίες οικειο-

[Παλιγγενεσία, 1-5-1893, «Προ του Συμβιβασμού»]

Ο κύβος είχε ριφθεί προ πολλού. Οι αποφάσεις τελεσίδικες. Προσφυγή «επιβίωσης», «αποφυγής της χρεοκοπίας». Ο χρόνος της αναγγελίας και αυτός δεδομένος. Η προετοιμασία επαρκής. Ο «ασθενής» για μιαν ακόμη φορά μπαίνει στην «εντατική», αφού η «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» έδωσε την θέση της σε μια κατάσταση πολέμου, που εσχάτως ομολογείται ότι χάθηκε... Και οι ηττημένοι, όπως πάντα, είναι υποχρεωμένοι να πληρώσουν.

Ποιοι, όμως, είναι οι ηττημένοι; Ο νυν πρωθυπουργός ή οι προκάτοχοί του, οι υπουργοί της κυβέρνησης τωρινοί ή παλαιότεροι, οι βιομήχανοι, οι επιχειρηματίες, οι εκδότες, οι μεγαλοδημοσιογράφοι ή μήπως οι άγιοι ρασοφόροι οι χωμένοι βαθιά στα χρυσοπλούμιστα άμφιά τους; Όχι βέβαια. Και πως θα ήταν ποτέ δυνατόν.

Θα δούμε λένε «αδιανόητες αλλαγές» στο εργατικό «δίκαιο», έτσι όπως το γνωρίζουμε μεταπολεμικά. Και όχι μόνο. Ο «γύψος» δεν είναι ποτέ αποκλειστικά οικονομικός. Είναι φανερό ότι η «αναπόφευκτη» προσφυγή Παπανδρέου στο μηχανισμό «στήριξης» από την Ευρωζώνη και το ΔΝΤ, γίνεται σε χρόνο που ωφελεί τους «διασώστες» του καραβοτσακισμένου ελληνικού κράτους. Κράτη, τράπεζες, χρηματιστηριακά κεφάλαια και διεθνείς «παίκτες», που είναι γνωστό ότι έχουν την ικανότητα όχι μόνο να ξέρουν να παίζουν με την αναμονή, αλλά και να την αντέχουν.

Η «ελληνική περίπτωση» είναι σίγουρο ότι προσφέρεται, ώστε να επιταχυνθούν διαδικασίες για το στήσιμο μηχανισμών «διάσωσης» παρεμφερών περιπτώσεων. Είναι επίσης γνωστό ότι δοκιμάζονται κυριαρχικά μοντέλα ενοποίησης των δυνατοτήτων που ήδη υπάρχουν. Οι κυρίαρχοι δεν έχουν ταμπού και το έχουν αποδείξει.

Θα το ξαναπούμε. Εάν κάποιος προσπαθήσει να κατανοήσει την «δεινή» θέση στην οποία έχει περιέλθει το ελληνικό κράτος με γνώμονα τον οικονομικό παράγοντα και μόνο θα αστοχήσει πανηγυρικά στον στόχο του αυτό.

Για το ελλαδικό κράτος από το 1878 μέχρι και σήμερα «ο φαύλος κύκλος» του δανεισμού, είτε στις περιόδους «οικονομικών κρίσεων» είτε στις περιόδους «ανάπτυξης», είναι ο κινητήριος μοχλός μιας μακρόχρονης διαδικασίας αναπαραγωγής του άλλοτε μέσω αθρόων προσλήψεων στον δημόσιο τομέα και άλλοτε μέσω των στρατιωτικών δαπανών που πιστοποιούσαν την καθιέρωση του ως εθνικό κράτος.

Εθνικό κράτος και διεθνής εποπτεία. Μεγάλη Ιδέα και Εξάρτηση. Από τον «ξεπεσμό» στην «αφύπνιση» και τούμπαλιν. Πατριώτες γρηγορείτε! Η πατρίς ητιμάσθη για μιαν ακόμη φορά!!!

να αντιμετωπίζει κριτικά την συγκεκριμένη μορφή πάλης, αλλά βρίσκεται διακείμενος απέναντί της μόνο θετικά.

Οι ίδιοι οι εξουσιαστές δεν κρύβουν ότι σε περιπτώσεις ευρέων κατασταλτικών κινήσεων, εξ ίσου μεγάλη και πολύπλευρη ήταν η προετοιμασία τους. Η ευρεία κατασταλτική επιχείρηση που ονομάστηκε "εξάρθρωση" της 17Ν δεν άρχισε βέβαια με αφορμή τον σοβαρό τραυματισμό του Σάββα Ξηρού, τον Ιούνη του 2002. Τα δύο χρόνια που προηγήθηκαν, όπως είναι γνωστό, τουλάχιστον 900 άτομα πέρασαν την «βάσανο» της «φιλικής» ανάκρισης. Ελάχιστοι από αυτούς το δημοσιοποίησαν αμέσως.

Σίγουρα, τα μεγέθη της συγκεκριμένης υπόθεσης μπορούν να θεωρηθούν δικαίως (όπως και η περίπτωση του ΕΛΑ, όταν το «άνοιγμα» των φακέλων της Στάζι, που εννοείται ότι τον αφορούσε, ανοίχτηκε τουλάχιστον από το 1994) εξαιρετικά και δυσανάλογα με οποιαδήποτε μπορεί κάποιος να φέρει στο νου

διδακτικά (βλ. «άτυπες» συνομιλίες του βρετανικού κράτους με τον IPA). Το ίδιο ενδιαφέρουσες είναι και οι αναλύσεις ορισμένων «ειδικών» αναλυτών πάνω στο θέμα, όπως η Λουίζ Ρίτσαρτσον, την οποία έχουμε μνημονεύσει και στο παρελθόν: *«Υπερνικώντας το δισταγμό μας να συνομιλήσουμε, θα μπορούσαμε να ανακαλύψουμε πολλά για τους αντιπάλους μας, για τη σημασία που αποδίδουν σε συγκεκριμένους σκοπούς, για το πώς λαμβάνουν αποφάσεις και για το πώς εκτιμούν την δική μας θέση.* ***Οι συνομιλίες αυτού του είδους δεν χρειάζεται να είναι δημόσιες, ούτε χρειάζεται να είναι άμεσες. Θα μπορούσαν να διεξαχθούν από διαμεσολαβητές, αλλά είναι πολύ δύσκολο να γνωρίσεις τους εχθρούς σου αν δεν προσπαθήσεις να τους εμπλέξεις*** *[...] Αν καταλήξεις οριστικά στο συμπέρασμα ότι τα αιτήματά τους είναι μη διαπραγματεύσιμα, η πολιτική σου πρέπει να εστιαστεί στο να τους απομονώσεις από τις κοινότητές τους και να τους καταδιώξεις με*

των κοινωνικών αγώνων, επιβεβαιώνοντας τη σημασία της πολύμορφης κοινωνικής αντικρατικής δράσης. Ο χαμός του κοινωνικού αγωνιστή ανάδειξε πολλές πλευρές της προσωπικότητάς του, αλλά, κυρίως, αυτό που συνηθίζεται να λέγεται ΗΘΟΣ και που αντιπαραβάλλεται με τη ηθική. Γιατί ηθική είναι ένα σύνολο από κανόνες και περιορισμούς, που επιβάλλονται από την εξουσία και τον πολιτισμό. Είναι συμπλήρωμα των μέσων καταναγκασμού, που αποδυναμώνουν, αλλοιώνουν και προσπαθούν να καθυποτάξουν την ανθρώπινη φύση. Ενώ το ήθος είναι όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που διαμορφώνουν οι άνθρωποι στις μεταξύ τους σχέσεις και οι ανθρώπινες κοινότητες και μέσα σε συνθήκες ελευθερίας, αλληλοσεβασμού, ισότητας, αλληλοβοήθειας και αλληλεγγύης. Αυτή η διαμόρφωση είναι που, ακόμα και μέσα στις συνθήκες της αναπτυγμένης βαρβαρότητας της κυριαρχίας, ξεχωρίζει τους ανθρώπους από τους εξουσιαστές, τους εκμεταλλευόμενους από τους εκμεταλλευτές, τα ανθρωποειδή από τους ανθρώπους, αυτούς που αγωνίζονται για την πανανθρώπινη ελευθερία από τα υποτελή ανθρωπάρια που εξυμνούν στα φανερά ή κρυφά τις «αρετές» της εξουσίας.

Είναι αλήθεια πως ο Τσουτσουβής δεν μέτρησε τις ποινές που θα του επέβαλλαν οι εξουσιαστές του, για να διαλέξει την βολικότερη. Γιατί, ήξερε πολύ καλά πως οι εχθροί της ελευθερίας δεν σέβονται την ανθρώπινη οντότητα, την κάθε οντότητα. Προσπαθούν να βασανίσουν, να εξευτελίσουν, να κουρελιάσουν».

Αυτά γράφονταν πριν από τέσσερα χρόνια σ' ένα από τα πολλά άρθρα που έχουν γραφτεί για τον νεκρό αγωνιστή στη ΔΙΑΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Φέτος συμπληρώνονται εικοσιπέντε χρόνια από την ένοπλη συμπλοκή στου Γκύζη, όπου μετά το σαμποτάρισμα από τριμελή ομάδα μπάτσων μιας απαλλοτριωμένης μοτοσυκλέτας και το στήσιμο ενέδρας, πέφτει νεκρός ο Χρήστος Τσουτσουβής και οι τρεις μπάτσοι.

Δεν θα πρόσφερε να συνεχίσουμε να α-

και με τις κινηματικές δυνάμεις που δέσποζαν την εποχή που δρούσε. Δεν δίστασε να συγκρουστεί και να αποχωρήσει από τον ΕΛΑ. Πάντα όμως με το απαράμιλλο ήθος που τον χαρακτήριζε, σε αντίθεση με πολλούς από τους αντιπάλους του.

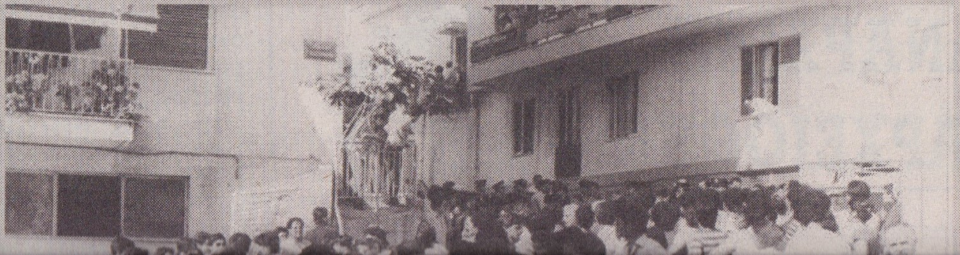
Γι' αυτό και η λάσπη που εκτοξεύθηκε εναντίον του από το κράτος και τους παρατρεχάμενούς του έπεσε στο κενό.

Από τότε, δύο ήταν τα χαρακτηριστικά που εκδηλώθηκαν σε σχέση με το πρόσωπο του και τη δράση του. Από τη μια, η προσπάθεια **αποσιώπησής** του και από την άλλη οι κινήσεις με σκοπό την **οικειοποίηση**.

Πιστεύουμε ότι, ως προς το πρώτο μέρος, πως η επιμονή ορισμένων συντρόφων και εντύπων λειτούργησε αρκετά αποτελεσματικά ενάντια στη λήθη, ενώ οι προσπάθειες για την οικειοποίηση απέτυχαν στην ουσία, όσο «φιλότιμες» κι αν ήταν.

Χρειάζεται να επισημάνουμε πως κάθε αγωνιστής έχει μια πορεία που καθορίζεται από τη συνολικότερη αντίληψη, άποψη και δράση του. Έτσι, για άλλους, η πορεία μπορεί να ξεκινά από την αριστερά και, μέσα από κοινωνικές διεργασίες οικειοποιούνται την αναρχική άποψη και στάση ζωής, ενώ για άλλους ακολουθείται η εντελώς αντίστροφη πορεία.

Γι' αυτό το λόγο οι ταυτίσεις και οι προσπάθειες ισοπέδωσης καταστάσεων με διαφορετικές αφετηρίες και τερματισμούς, μόνο σκοπιμότητες πολιτικής εκμετάλλευσης μπορούν να εξυπηρετήσουν και πάντως δεν δείχνουν στοιχειώδες ήθος και αυτοσεβασμό.

Για το ελλαδικό κράτος από το 1878 μέχρι και σήμερα «ο φαύλος κύκλος» του δανεισμού, είτε στις περιόδους «οικονομικών κρίσεων» είτε στις περιόδους «ανάπτυξης», είναι ο κινητήριος μοχλός μιας μακρόχρονης διαδικασίας αναπαραγωγής του άλλοτε μέσω αθρόων προσλήψεων στον δημόσιο τομέα και άλλοτε μέσω των στρατιωτικών δαπανών που πιστοποιούσαν την καθιέρωση του ως εθνικό κράτος.

Εθνικό κράτος και διεθνής εποπτεία. Μεγάλη Ιδέα και Εξάρτηση. Από τον «ξεπεσμό» στην «αφύπνιση» και τούμπαλιν. Πατριώτες γρηγορείτε! Η πατρίς ητιμάσθη για μιαν ακόμη φορά!!!

να αντιμετωπίζει κριτικά την συγκεκριμένη μορφή πάλης, αλλά βρίσκεται διακείμενος απέναντί της μόνο θετικά.

Οι ίδιοι οι εξουσιαστές δεν κρύβουν ότι σε περιπτώσεις ευρέων κατασταλτικών κινήσεων, εξ ίσου μεγάλη και πολύπλευρη ήταν η προετοιμασία τους. Η ευρεία κατασταλτική επιχείρηση που ονομάστηκε «εξάρθρωση» της 17Ν δεν άρχισε βέβαια με αφορμή τον σοβαρό τραυματισμό του Σάββα Ξηρού, τον Ιούνη του 2002. Τα δύο χρόνια που προηγήθηκαν, όπως είναι γνωστό, τουλάχιστον 900 άτομα πέρασαν την «βάσανο» της «φιλικής» ανάκρισης. Ελάχιστοι από αυτούς το δημοσιοποίησαν αμέσως.

Σίγουρα, τα μεγέθη της συγκεκριμένης υπόθεσης μπορούν να θεωρηθούν δικαίως (όπως και η περίπτωση του ΕΛΑ, όταν το «άνοιγμα» των φακέλων της Στάζι, που εννοείται ότι τον αφορούσε, ανοίχτηκε τουλάχιστον από το 1994) εξαιρετικά και δυσανάλογα με οποιαδήποτε μπορεί κάποιος να φέρει στο νου του, μεταπολιτευτικά. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η εμπειρία των διωκτικών αρχών συνολικότερα από μια τέτοια γιγάντια κατασταλτική επιχείρηση (που σύμφωνα με κάποια δημοσιεύματα δεν έχει φθάσει στο τέλος της...) δεν θα πρέπει να εκτιμηθεί και να προβληματίσει δεόντως.

Επίσης θα έπρεπε ήδη να έχει προβληματίσει, αλλά και να συνεχίζει να προβληματίζει το γεγονός ότι σε διάφορες περιόδους η αριστερά έχει δημόσια και με πολλούς τρόπους δείξει την διάθεση να διαπραγματεύεται την τύχη πολιτικών κρατουμένων. Το γεγονός αυτό είναι φυσικά αδύνατον να μην επηρεάζει σημαντικά την εξέλιξη διαφόρων καταστάσεων σε διάφορες περιόδους. Τα διεθνή παραδείγματα είναι πολλά και διδακτικά (βλ. «άτυπες» συνομιλίες του βρετανικού κράτους με τον IPA). Το ίδιο ενδιαφέρουσες είναι και οι αναλύσεις ορισμένων «ειδικών» αναλυτών πάνω στο θέμα, όπως η Λουίζ Ρίτσαρτσον, την οποία έχουμε μνημονεύσει και στο παρελθόν: *«Υπερνικώντας το δισταγμό μας να συνομιλήσουμε, θα μπορούσαμε να ανακαλύψουμε πολλά για τους αντιπάλους μας, για τη σημασία που αποδίδουν σε συγκεκριμένους σκοπούς, για το πώς λαμβάνουν αποφάσεις και για το πώς εκτιμούν την δική μας θέση.* ***Οι συνομιλίες αυτού του είδους δεν χρειάζεται να είναι δημόσιες, ούτε χρειάζεται να είναι άμεσες. Θα μπορούσαν να διεξαχθούν από διαμεσολαβητές, αλλά είναι πολύ δύσκολο να γνωρίσεις τους εχθρούς σου αν δεν προσπαθήσεις να τους εμπλέξεις*** *[...] Αν καταλήξεις οριστικά στο συμπέρασμα ότι τα αιτήματά τους είναι μη διαπραγματεύσιμα, η πολιτική σου πρέπει να εστιαστεί στο να τους απομονώσεις από τις κοινότητές τους και να τους καταδιώξεις με στοχευόμενες κατασταλτικές πολιτικές. Από την άλλη πλευρά, ενδέχεται να ανακαλύψεις ότι τα αιτήματά τους είναι στην πραγματικότητα διαπραγματεύσιμα, και αυτό μπορεί γι' άλλη μία φορά να σε βοηθήσει να προσανατολίσεις την αντιτρομοκρατική πολιτική.* ***Οι πιθανότερες εκβάσεις θα ήταν να ανακαλύψεις ότι δεν αποτελούν έναν ενιαίο φορέα και ότι κάποιοι έχουν διαπραγματεύσιμα αιτήματα και άλλοι όχι.*** *Τότε η πολιτική σου θα πρέπει να προσανατολιστεί να εκμεταλλευτείς αυτές τις διαφορές και να σπείρεις την διχόνοια ανάμεσά τους».*

Συσπείρωση Αναρχικών

1.Λ.Ρίτσαρτσον, Τι Θέλουν Οι Τρομοκράτες.

τούς που αγωνίζονται για την πανανθρώπινη ελευθερία από τα υποτελή ανθρωπάρια που εξυμνούν στα φανερά ή κρυφά τις «αρετές» της εξουσίας.

Είναι αλήθεια πως ο Τσουτσουβής δεν μέτρησε τις ποινές που θα του επέβαλλαν οι εξουσιαστές του, για να διαλέξει την βολικότερη. Γιατί, ήξερε πολύ καλά πως οι εχθροί της ελευθερίας δεν σέβονται την ανθρώπινη οντότητα, την κάθε οντότητα. Προσπαθούν να βασανίσουν, να εξευτελίσουν, να κουρελιάσουν».

Αυτά γράφονταν πριν από τέσσερα χρόνια σ' ένα από τα πολλά άρθρα που έχουν γραφτεί για τον νεκρό αγωνιστή στη ΔΙΑΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Φέτος συμπληρώνονται εικοσιπέντε χρόνια από την ένοπλη συμπλοκή στου Γκύζη, όπου μετά το σαμποτάρισμα από τριμελή ομάδα μπάτσων μιας απαλλοτριωμένης μοτοσυκλέτας και το στήσιμο ενέδρας, πέφτει νεκρός ο Χρήστος Τσουτσουβής και οι τρεις μπάτσοι.

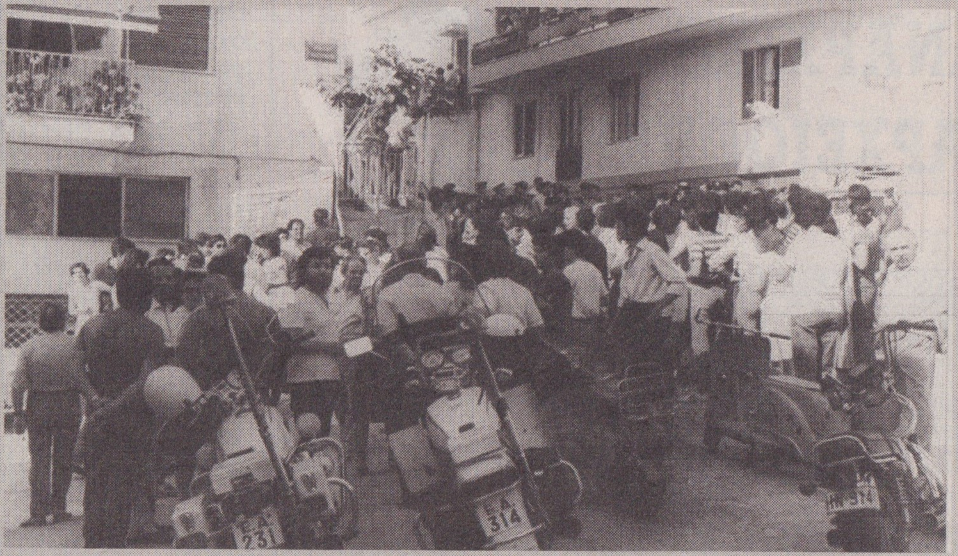
Δεν θα πρόσφερε να συνεχίσουμε να α-

ποίηση.

Πιστεύομε ότι, ως προς το πρώτο μέρος, πως η επιμονή ορισμένων συντρόφων και εντύπων λειτούργησε αρκετά αποτελεσματικά ενάντια στη λήθη, ενώ οι προσπάθειες για την οικειοποίηση απέτυχαν στην ουσία, όσο «φιλότιμες» κι αν ήταν.

Χρειάζεται να επισημάνουμε πως κάθε αγωνιστής έχει μια πορεία που καθορίζεται από τη συνολικότερη αντίληψη, άποψη και δράση του. Έτσι, για άλλους, η πορεία μπορεί να ξεκινά από την αριστερά και, μέσα από κοινωνικές διεργασίες οικειοποιούνται την αναρχική άποψη και στάση ζωής, ενώ για άλλους να ακολουθείται η εντελώς αντίστροφη πορεία.

Γι' αυτό το λόγο οι ταυτίσεις και οι προσπάθειες ισοπέδωσης καταστάσεων με διαφορετικές αφετηρίες και τερματισμούς, μόνο σκοπιμότητες πολιτικής εκμετάλλευσης μπορούν να εξυπηρετήσουν και πάντως δεν δείχνουν στοιχειώδες ήθος και αυτοσεβασμό.

Το σημείο της συμπλοκής

παριθμούμε μια σειρά από καταστάσεις με τις οποίες συνδέεται ο νεκρός σύντροφος. Ένα όμως χαρακτηριστικό, που δεν θα πρέπει να παραλειφθεί, είναι πως ο Τσουτσουβής ήταν από τους αγωνιστές που δεν δίσταζε να αντιπαρατεθεί, όταν χρειαζόταν, όχι μόνο με το κράτος αλλά

Και τέλος, είναι αξιολύπητη η περίπτωση εκείνων που έχοντας φτύσει σε ένα πηγάδι επιχειρούν να το παρουσιάσουν και σαν δικό τους, προσπαθώντας να πουλήσουν στους μη γνωρίζοντες το νερό σαν αγιασμό.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΚΚΕΝΩΣΗ ΤΩΝ «ΛΥΟΜΕΝΩΝ» ΣΤΟ ΑΠΘ

Το πανεπιστημιακό άσυλο ξεκίνησε ως θεσμοθέτηση που παραχωρήθηκε από το κράτος σαν αποτέλεσμα της πίεσης για την υπεράσπιση των ακαδημαϊκών διαδικασιών ενάντια στην αυθαιρεσία των βασιλιάδων, των τσιφλικάδων κτλ., κατά την πορεία ανόδου των αστικών στρωμάτων και της διεκδίκησης μεγαλύτερης μερίδας από την πίτα της εξουσίας.

Ο ρόλος των πανεπιστημίων και της εκπαίδευσης στη στελέχωση με υπηκόους αλλά και απλά εργαλεία-πιόνια του συστήματος εκμετάλλευσης και κυριαρχίας είναι γνωστός και έχει αναλυθεί πολλές φορές σε κείμενα, μπροσούρες και βιβλία αναρχικών συντρόφων.

Ως εκ τούτου δεν μπορεί κάποιος/α να θέτει θέμα πανεπιστημιακού ασύλου, χωρίς να ασχολείται και με το ζήτημα της ενισχυτικής, προς την κρατική κυριαρχία, δράσης του πανεπιστημίου και της εκπαίδευσης, όπως και του σχολείου γενικότερα.

Έτσι, λοιπόν, με αφορμή την υπόθεση της εκκένωσης των κατειλημμένων λυομένων κτισμάτων της Σχολής θεάτρου και παιδαγωγικών στο ΑΠΘ στη Θεσσαλονίκη, έχουμε να κάνουμε μερικές επισημάνσεις:

Η «πρόβα» της «κατάργησης» του ασύλου στο ΑΠΘ που έγινε το Δεκέμβρη του 2009 αλλά και πριν από μερικές εβδομάδες με την εισβολή των κατασταλτικών δυνάμεων του κράτους, μετά από απόπειρα φοιτητών να κόψουν μπάρες μέσα στον ευρύτερο χώρο της πανεπιστημιούπολης, φάνηκε ότι δεν αντιμετωπίστηκε ιδιαίτερα δυναμικά από τα κομμάτια τουλάχιστον που δηλώνουν ότι υπερασπίζονται το άσυλο και υποστηρίζουν την άποψη ότι η «επίθεση στο άσυλο είναι επίθεση στην ελευθερία».

Είχε επισημανθεί και παλιότερα ότι η πρυτανεία και η ακαδημαϊκή ηγεσία δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται σαν εν δυνάμει συνομιλητής. Οι αναρχικοί και όλοι οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι πρέπει να έχουν δημαϊκή ελευθερία. Επιμένουν, μάλιστα, ότι θα πρέπει να το χρησιμοποιούν οι φοιτητικές παρατάξεις για τα αιτήματα που προβάλλουν και τα δικαιώματα που διεκδικούν. Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτούς, σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούν τους πανεπιστημιακούς χώρους οι αναρχικοί και οι ανυπότακτοι νεολαίοι κατά τη διάρκεια κινητοποιήσεων, πορειών, συγκρούσεων κ.τ.λ.

Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι μεγάλα κομμάτια της αριστεράς διαφωνούσαν και δεν ήθελαν σε καμία περίπτωση να ξεσπάσουν συγκρούσεις κατά τις κινητοποιήσεις ενάντια στη Σύνοδο Κορυφής του 2003 στη Θεσσαλονίκη. Κάποιοι αριστεροί μάλιστα δεν δίστασαν να καταγγείλουν δημόσια ότι το μαύρο μπλοκ, «συνεργάζεται με την αστυνομία» για να προκαλέσει επεισόδια! Τα γεγονότα εκείνα φαίνεται ότι έπαιξαν σημαντικό ρόλο και σε άλλες κινήσεις που εκδηλώθηκαν στη συνέχεια. Ιδιαίτερα εκείνες που είχαν σχέση με τις αναφερόμενες ως κινηματικές διαδικασίες. Άλλωστε ήταν μετρημένες οι περιπτώσεις στην ιστορία της πόλης όπου αρκετές χιλιάδες κόσμου συγκεντρώθηκαν στη Θεσσαλονίκη για να εκφράσουν την οργή τους ενάντια στις εξουσιαστικές επιλογές και σχεδιασμούς, κάτι που δεν είχε γίνει εδώ και πολλές δεκαετίες. Μία πόλη που βρίσκεται σε συγκεκριμένη γεωστρατηγική θέση η οποία έχει ιδιαίτερη και διαρκή σημασία για την ευρωπαϊκή, ιδιαίτερα, κυριαρχία. Πρόκειται για ένα κομβικό σημείο της Βαλκανικής που εδώ και αιώνες έχει σημαντικό ρόλο στη μετακίνηση πληθυσμών, εμπορευμάτων κτλ. Ως εκ τούτου η καταστολή και η αποτροπή εξεγέρσεων στην ευρύτερη περιοχή ήταν πάντα μια διαρκής επιθυμία για τους εξουσιαστές.

Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, το γεγονός πως δεν έγινε κάποια αναφορά από κινηματικούς παράγοντες στο «σπάσιμο» του ασύλου το Σεπτέμβριο του 2007, όταν δεκάδες ασφαλίτες μπήκαν στον προαύλιο μηχανισμοί αντιλαμβάνονται αυτή την αδυναμία ή καλύτερα την αδράνεια, ως ευκαιρία για να προχωρήσουν εκ νέου στην εφαρμογή διαδικασιών που έχουν να κάνουν με τη γενικότερη λειτουργία του συγκεκριμένου πανεπιστημίου, όπως π.χ. ευκολότερη πρόσβαση σε οχήματα, δημιουργία πάρκινγκ, επέκταση κάποιων σχολών κτλ. Ας μην ξεχνάμε ότι το συγκεκριμένο πανεπιστήμιο «φιλοξενεί» συνολικά 100.000 περίπου φοιτητές και ο ρόλος του στη στήριξη των κρατικών υποδομών πρέπει να θεωρείται σημαντικός. Δεν είναι τυχαίο που η Θεσσαλονίκη παρουσιάζεται ως η ιδανική «φοιτητούπολη» με τα άπειρα καφέ-μπαρ και συναυλιάδικα που κατακλύζουν το κέντρο, αλλά όχι μόνο αυτό. Η πλύση εγκεφάλου με την προβολή της «διασκέδασης» και το lifestyle της «φραπεδούπολης» εξυπηρετεί ευρύτερους κρατικούς σχεδιασμούς.

Χρειάζεται να ξαναπούμε πως οι αναρχικοί δεν έχουν ανάγκη να γίνουν αρεστοί σε κάποιο κίνημα, γιατί γνωρίζουμε πολύ καλά ότι όσοι προσπαθούν να γίνουν αρεστοί είτε καταλήγουν να γίνονται υποτακτικοί, είτε θέλουν να χειραγωγήσουν. Επί πλέον, δεν χρειάζονται κάποιες κινηματικές κατευθύνσεις, είτε συμπλεύσεις, με συνδικαλιστικούς και λοιπούς φορείς, ή γραφειοκρατικές τάσεις και αντιλήψεις που προσπαθούν να ψαρέψουν στα θολά νερά, ευελπιστώντας κάποια αύξηση του αριθμού αυτών που θα συμμετάσχουν σε κινητοποιήσεις ή στις παρατάξεις έχοντας «ψηθεί» από το εύπεπτο: «Κάτω τα χέρια από το άσυλο»!

Ας το ξαναπούμε άλλη μια φορά: οι κοινωνικοί αγώνες δε διεξάγονται στο επίπεδο του «(πολιτικού) καμακιού» και του «ψησίματος»! Χρειάζονται απόψεις, αναλύσεις, δράση στη βάση της αναρχικής προοπτικής.

Οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι, όταν χρειαστεί να βγουν στους δρόμους, να συγκρουστούν, δε λαμ-

Το θέμα, λοιπόν, είναι η αντίσταση σ' αυτά και όχι το πανεπιστημιακό άσυλο.

Απ' την άλλη, το κράτος, όταν χρειάστηκε να επιβάλλει την τάξη και να «μπουκάρει» με τις πάνοπλες συμμορίες του σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, το έκανε ουκ ολίγες φορές.

Ακόμα κι όταν υπάρχουν νομικές ρυθμίσεις, η κοινωνική οργή και δυναμική μπορούν να ανατρέψουν τους όποιους κρατικούς σχεδιασμούς. Ενώ η διαπραγματευτική στάση με σημαία το πανεπιστημιακό άσυλο και οι χλιαρές αντιδράσεις όπως π.χ. κατάληψη στην πρυτανεία για δύο μέρες και ψήσιμο σουβλακίων, μπορεί να οδηγήσει, ίσως, το λεγόμενο φοιτητικό κίνημα σε μια λύση, όπως αυτή που προτάθηκε από κάποιους πανεπιστημιακούς, να ελέγχεται δηλαδή ποιος μπαίνει στους χώρους των σχολών και επίσημα οι χώροι εκπαίδευσης και μόνο να είναι «άσυλο».

Ας μην ξεχνάμε, για να δώσουμε ένα άλλο παράδειγμα, ότι πριν λίγα χρόνια στο ΑΠΘ, οι μικροπωλητές κασετών που άπλωναν τους πάγκους τους δίπλα στις σχολές και βγάζανε κανένα μεροκάματο, συλλαμβάνονταν με το που έβγαιναν από αυτές, χωρίς να υπάρχει η παραμικρή παραβίαση του ασύλου!

Συνεπώς η ουσία βρίσκεται στο ότι το πανεπιστημιακό άσυλο και η εμμονή στην καταπάτησή του ή όχι, αποτελούν μια παγίδευση που απομακρύνει το ενδιαφέρον από ζωτικά προβλήματα.

Αυτό που εξακολουθεί να παραμένει ως ζητούμενο και αναγκαίο να τίθεται σε εφαρμογή μέσα στον ευρύτερο κοινωνικό χώρο είναι η δράση με συνολικότερα απελευθερωτικά χαρακτηριστικά, πέρα από ρεφορμιστικές και (αμεσο)δημοκρατικές παγίδες και κινηματικές διαδικασίες…

Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσσαλονίκης

ΠΡΟΣΟΧΗ!

και της διεκδίκησης μεγαλύτερης μερίδας από την πίτα της εξουσίας.

Ο ρόλος των πανεπιστημίων και της εκπαίδευσης στη στελέχωση με υπηκόους αλλά και απλά εργαλεία-πιόνια του συστήματος εκμετάλλευσης και κυριαρχίας είναι γνωστός και έχει αναλυθεί πολλές φορές σε κείμενα, μπροσούρες και βιβλία αναρχικών συντρόφων.

Ως εκ τούτου δεν μπορεί κάποιος/α να θέτει θέμα πανεπιστημιακού ασύλου, χωρίς να ασχολείται και με το ζήτημα της ενισχυτικής, προς την κρατική κυριαρχία, δράσης του πανεπιστημίου και της εκπαίδευσης, όπως και του σχολείου γενικότερα.

Έτσι, λοιπόν, με αφορμή την υπόθεση της εκκένωσης των κατειλημμένων λυομένων κτισμάτων της Σχολής θεάτρου και παιδαγωγικών στο ΑΠΘ στη Θεσσαλονίκη, έχουμε να κάνουμε μερικές επισημάνσεις:

Η «πρόβα» της «κατάργησης» του ασύλου στο ΑΠΘ που έγινε το Δεκέμβρη του 2009 αλλά και πριν από μερικές εβδομάδες με την εισβολή των κατασταλτικών δυνάμεων του κράτους, μετά από απόπειρα φοιτητών να κόψουν μπάρες μέσα στον ευρύτερο χώρο της πανεπιστημιούπολης, φάνηκε ότι δεν αντιμετωπίστηκε ιδιαίτερα δυναμικά από τα κομμάτια τουλάχιστον που δηλώνουν ότι υπερασπίζονται το άσυλο και υποστηρίζουν την άποψη ότι η «επίθεση στο άσυλο είναι επίθεση στην ελευθερία».

Είχε επισημανθεί και παλιότερα ότι η πρυτανεία και η ακαδημαϊκή ηγεσία δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται σαν εν δυνάμει συνομιλητής. Οι αναρχικοί και όλοι οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι πρέπει να έχουν ξεκάθαρα στο μυαλό τους το ρόλο αυτών των μηχανισμών. Επίσης, είναι λάθος να αντιλαμβανόμαστε τέτοιες κινήσεις ως «ευκαιρία» για «μαζικοποίηση». Μια μαζικοποίηση που ούτως ή άλλως δε θα «έπιανε», αφού πολλές αριστερές και αριστερίστικες οργανώσεις πιστεύουν, όντως, ότι το άσυλο είναι μόνο για τη λεγόμενη ακα-

αναρχικοί και οι ανυπότακτοι νεολαίοι κατά τη διάρκεια κινητοποιήσεων, πορειών, συγκρούσεων κ.τ.λ.

Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι μεγάλα κομμάτια της αριστεράς διαφωνούσαν και δεν ήθελαν σε καμία περίπτωση να ξεσπάσουν συγκρούσεις κατά τις κινητοποιήσεις ενάντια στη Σύνοδο Κορυφής του 2003 στη Θεσσαλονίκη. Κάποιοι αριστεροί μάλιστα δεν δίστασαν να καταγγείλουν δημόσια ότι το μαύρο μπλοκ, «συνεργάζεται με την αστυνομία» για να προκαλέσει επεισόδια! Τα γεγονότα εκείνα φαίνεται ότι έπαιξαν σημαντικό ρόλο και σε άλλες κινήσεις που εκδηλώθηκαν στη συνέχεια. Ιδιαίτερα εκείνες που είχαν σχέση με τις αναφερόμενες ως κινηματικές διαδικασίες. Άλλωστε ήταν μετρημένες οι περιπτώσεις στην ιστορία της πόλης όπου αρκετές χιλιάδες κόσμου συγκεντρώθηκαν στη Θεσσαλονίκη για να εκφράσουν την οργή τους ενάντια στις εξουσιαστικές επιλογές και σχεδιασμούς, κάτι που δεν είχε γίνει εδώ και πολλές δεκαετίες. Μία πόλη που βρίσκεται σε συγκεκριμένη γεωστρατηγική θέση η οποία έχει ιδιαίτερη και διαρκή σημασία για την ευρωπαϊκή, ιδιαίτερα, κυριαρχία. Πρόκειται για ένα κομβικό σημείο της Βαλκανικής που εδώ και αιώνες έχει σημαντικό ρόλο στη μετακίνηση πληθυσμών, εμπορευμάτων κτλ. Ως εκ τούτου η καταστολή και η αποτροπή εξεγέρσεων στην ευρύτερη περιοχή ήταν πάντα μια διαρκής επιθυμία για τους εξουσιαστές.

Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, το γεγονός πως δεν έγινε κάποια αναφορά από κινηματικούς παράγοντες στο «σπάσιμο» του ασύλου το Σεπτέμβριο του 2007, όταν δεκάδες ασφαλίτες μπήκαν στον προαύλιο χώρο της βιβλιοθήκης και προέβησαν στη σύλληψη μιας κοπέλας, (η οποία εν συνεχεία προφυλακίστηκε), ύστερα από συγκρούσεις με τις κατασταλτικές δυνάμεις γύρω από το ΑΠΘ, που επακολούθησαν της πορείας της ΔΕΘ.

Η διαφύλαξη, άλλωστε, της κοινωνικής ειρήνης, η πυροσβεστική δράση ως προς την εξάπλωση συγκρουσιακών διαθέσεων, και, γιατί όχι, η διαστρέβλωση των αναρχικών θέσεων και απόψεων προς όφελος της παρατεταμένης ρεφορμιστικής εκστρατείας, και εν τέλει η δια-

μιουργία πάρκινγκ, επέκταση κάποιων σχολών κτλ. Ας μην ξεχνάμε ότι το συγκεκριμένο πανεπιστήμιο «φιλοξενεί» συνολικά 100.000 περίπου φοιτητές και ο ρόλος του στη στήριξη των κρατικών υποδομών πρέπει να θεωρείται σημαντικός. Δεν είναι τυχαίο που η Θεσσαλονίκη παρουσιάζεται ως η ιδανική «φοιτητούπολη» με τα άπειρα καφέ-μπαρ και συναυλιάδικα που κατακλύζουν το κέντρο, αλλά όχι μόνο αυτό. Η πλύση εγκεφάλου με την προβολή της «διασκέδασης» και το lifestyle της «φραπεδούπολης» εξυπηρετεί ευρύτερους κρατικούς σχεδιασμούς.

Χρειάζεται να ξαναπούμε πως οι αναρχικοί δεν έχουν ανάγκη να γίνουν αρεστοί σε κάποιο κίνημα, γιατί γνωρίζουμε πολύ καλά ότι όσοι προσπαθούν να γίνουν αρεστοί είτε καταλήγουν να γίνονται υποτακτικοί, είτε θέλουν να χειραγωγήσουν. Επί πλέον, δεν χρειάζονται κάποιες κινηματικές κατευθύνσεις, είτε συμπλεύσεις, με συνδικαλιστικούς και λοιπούς φορείς, ή γραφειοκρατικές τάσεις και αντιλήψεις που προσπαθούν να ψαρέψουν στα θολά νερά, ευελπιστώντας κάποια αύξηση του αριθμού αυτών που θα συμμετάσχουν σε κινητοποιήσεις ή στις παρατάξεις έχοντας «ψηθεί» από το εύπεπτο: «Κάτω τα χέρια από το άσυλο»!

Ας το ξαναπούμε άλλη μια φορά: οι κοινωνικοί αγώνες δε διεξάγονται στο επίπεδο του «(πολιτικού) καμακιού» και του «ψησίματος»! Χρειάζονται απόψεις, αναλύσεις, δράση στη βάση της αναρχικής προοπτικής.

Οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι, όταν χρειαστεί να βγουν στους δρόμους, να συγκρουστούν, δε λαμβάνουν υπ' όψιν καλά και ντέ την ύπαρξη του ασύλου. Είναι πολλές οι εξεγέρσεις και οι επαναστάσεις όπου οι καταπιεσμένοι γνώριζαν που να στραφούν και πως ν' αντιμετωπίσουν τους καταπιεστές-εκμεταλλευτές αλλά και τους διάφορους διαμεσολαβητές.

Το σύνθημα «το άσυλο ανήκει στο λαό» κατασκευάζει μια φαντασίωση, απ' τη στιγμή που η καταπίεση και η εκμετάλλευση απλώνεται απλόχερα μέσα κι έξω από πανεπιστήμια, χώρους μισθωτής σκλαβιάς, χώρους φυλάκισης ανθρώπων και οπουδήποτε εκδηλώνεται η κρατική επιβολή.

Για ποιο άσυλο μιλάνε όταν οι μπίζνες και το χρήμα, το γλύψιμο

Ακόμα κι όταν υπάρχουν νομικές ρυθμίσεις, η κοινωνική οργή και δυναμική μπορούν να ανατρέψουν τους όποιους κρατικούς σχεδιασμούς. Ενώ η διαπραγματευτική στάση με σημαία το πανεπιστημιακό άσυλο και οι χλιαρές αντιδράσεις όπως π.χ. κατάληψη στην πρυτανεία για δύο μέρες και ψήσιμο σουβλακίων, μπορεί να οδηγήσει, ίσως, το λεγόμενο φοιτητικό κίνημα σε μια λύση, όπως αυτή που προτάθηκε από κάποιους πανεπιστημιακούς, να ελέγχεται δηλαδή ποιος μπαίνει στους χώρους των σχολών και επίσημα οι χώροι εκπαίδευσης και μόνο να είναι «άσυλο».

Ας μην ξεχνάμε, για να δώσουμε ένα άλλο παράδειγμα, ότι πριν λίγα χρόνια στο ΑΠΘ, οι μικροπωλητές κασετών που άπλωναν τους πάγκους τους δίπλα στις σχολές και βγάζανε κανένα μεροκάματο, συλλαμβάνονταν με το που έβγαιναν από αυτές, χωρίς να υπάρχει η παραμικρή παραβίαση του ασύλου!

Συνεπώς η ουσία βρίσκεται στο ότι το πανεπιστημιακό άσυλο και η εμμονή στην καταπάτησή του ή όχι, αποτελούν μια παγίδευση που απομακρύνει το ενδιαφέρον από ζωτικά προβλήματα.

Αυτό που εξακολουθεί να παραμένει ως ζητούμενο και αναγκαίο να τίθεται σε εφαρμογή μέσα στον ευρύτερο κοινωνικό χώρο είναι η δράση με συνολικότερα απελευθερωτικά χαρακτηριστικά, πέρα από ρεφορμιστικές και (αμεσο)δημοκρατικές παγίδες και κινηματικές διαδικασίες…

Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσσαλονίκης

δες με την εισβολή των κατασταλτικών δυνάμεων του κράτους, μετά από απόπειρα φοιτητών να κόψουν μπάρες μέσα στον ευρύτερο χώρο της πανεπιστημιούπολης, φάνηκε ότι δεν αντιμετωπίστηκε ιδιαίτερα δυναμικά από τα κομμάτια τουλάχιστον που δηλώνουν ότι υπερασπίζονται το άσυλο και υποστηρίζουν την άποψη ότι η «επίθεση στο άσυλο είναι επίθεση στην ελευθερία».

Είχε επισημανθεί και παλιότερα ότι η πρυτανεία και η ακαδημαϊκή ηγεσία δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται σαν εν δυνάμει συνομιλητής. Οι αναρχικοί και όλοι οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι πρέπει να έχουν ξεκάθαρα στο μυαλό τους το ρόλο αυτών των μηχανισμών. Επίσης, είναι λάθος να αντιλαμβανόμαστε τέτοιες κινήσεις ως «ευκαιρία» για «μαζικοποίηση». Μια μαζικοποίηση που ούτως ή άλλως δε θα «έπιανε», αφού πολλές αριστερές και αριστερίστικες οργανώσεις πιστεύουν, όντως, ότι το άσυλο είναι μόνο για τη λεγόμενη ακα-

βρίσκεται σε συγκεκριμένη γεωστρατηγική θέση η οποία έχει ιδιαίτερη και διαρκή σημασία για την ευρωπαϊκή, ιδιαίτερα, κυριαρχία. Πρόκειται για ένα κομβικό σημείο της Βαλκανικής που εδώ και αιώνες έχει σημαντικό ρόλο στη μετακίνηση πληθυσμών, εμπορευμάτων κτλ. Ως εκ τούτου η καταστολή και η αποτροπή εξεγέρσεων στην ευρύτερη περιοχή ήταν πάντα μια διαρκής επιθυμία για τους εξουσιαστές.

Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, το γεγονός πως δεν έγινε κάποια αναφορά από κινηματικούς παράγοντες στο «σπάσιμο» του ασύλου το Σεπτέμβριο του 2007, όταν δεκάδες ασφαλίτες μπήκαν στον προαύλιο χώρο της βιβλιοθήκης και προέβησαν στη σύλληψη μιας κοπέλας, (η οποία εν συνεχεία προφυλακίστηκε), ύστερα από συγκρούσεις με τις κατασταλτικές δυνάμεις γύρω από το ΑΠΘ, που επακολούθησαν της πορείας της ΔΕΘ.

Η διαφύλαξη, άλλωστε, της κοινωνικής ειρήνης, η πυροσβεστική δράση ως προς την εξάπλωση συγκρουσιακών διαθέσεων, και, γιατί όχι, η διαστρέβλωση των αναρχικών θέσεων και απόψεων προς όφελος της παρατεταμένης ρεφορμιστικής εκστρατείας, και εν τέλει η διαφύλαξη της συνέχειας του κρατισμού, ήταν και θα είναι κομμάτι των φιλοδοξιών των αριστερών πολιτικών-τσοπάνηδων.

Το κράτος και οι που προσπαθούν να ψαρέψουν στα θολά νερά, ευελπιστώντας κάποια αύξηση του αριθμού αυτών που θα συμμετάσχουν σε κινητοποιήσεις ή στις παρατάξεις έχοντας «ψηθεί» από το εύπεπτο: «Κάτω τα χέρια από το άσυλο»!

Ας το ξαναπούμε άλλη μια φορά: οι κοινωνικοί αγώνες δε διεξάγονται στο επίπεδο του «(πολιτικού) καμακιού» και του «ψησίματος»! Χρειάζονται απόψεις, αναλύσεις, δράση στη βάση της αναρχικής προοπτικής.

Οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι, όταν χρειαστεί να βγουν στους δρόμους, να συγκρουστούν, δε λαμβάνουν υπ' όψιν καλά και ντέ την ύπαρξη του ασύλου. Είναι πολλές οι εξεγέρσεις και οι επαναστάσεις όπου οι καταπιεσμένοι γνώριζαν που να στραφούν και πως ν' αντιμετωπίσουν τους καταπιεστές-εκμεταλλευτές αλλά και τους διάφορους διαμεσολαβητές.

Το σύνθημα «το άσυλο ανήκει στο λαό» κατασκευάζει μια φαντασίωση, απ' τη στιγμή που η καταπίεση και η εκμετάλλευση απλώνεται απλόχερα μέσα κι έξω από πανεπιστήμια, χώρους μισθωτής σκλαβιάς, χώρους φυλάκισης ανθρώπων και οπουδήποτε εκδηλώνεται η κρατική επιβολή.

Για ποιο άσυλο μιλάνε όταν οι μπίζνες και το χρήμα, το γλύψιμο και η εξαγορά καθορίζουν τη φοίτηση στις σχολές, όταν η καθυπόταξη σε κομματικούς μηχανισμούς και η αναπαραγωγή των προτύπων του lifestyle, της κατανάλωσης και της επαγγελματικής καταξίωσης μετέπειτα, ζουν και βασιλεύουν μέσα στις σχολές;

καταπάτησή του ή όχι, αποτελούν μια παγίδευση που απομακρύνει το ενδιαφέρον από ζωτικά προβλήματα.

Αυτό που εξακολουθεί να παραμένει ως ζητούμενο και αναγκαίο να τίθεται σε εφαρμογή μέσα στον ευρύτερο κοινωνικό χώρο είναι η δράση με συνολικότερα απελευθερωτικά χαρακτηριστικά, πέρα από ρεφορμιστικές και (αμεσο)δημοκρατικές παγίδες και κινηματικές διαδικασίες…

Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσσαλονίκης

Να ξεσηκωθούμε!!!

Να ομορφύνουμε το μέρος που ζούμε απογυμνώνοντάς το από κάθε εξουσιαστική κι εκμεταλλευτική σχέση

Μπροστά στις συνθήκες εξαθλίωσης που προωθεί το κράτος και η κυριαρχία, οι λύσεις που προτείνονται από τους διάφορους διεκπεραιωτές των κρατικών υποθέσεων είναι μεγαλύτερη ένταση της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης και υπομονή για καλύτερες μέρες που θα έρθουν...

Δεν είναι μάλιστα τυχαίο, πως όλες οι πολιτικές δυνάμεις που αντιπολιτεύονται τους τωρινούς διαχειριστές, στην ουσία δεν έχουν να προτείνουν κάτι διαφορετικό. Οι ευθύνες στρέφονται προς τους προηγούμενους, ενώ οι προηγούμενοι τις επιρρίπτουν στους προηγούμενους, αυτούς, δηλαδή, που είναι οι τωρινοί διαχειριστές. Ένας φαύλος κύκλος που δεν οδηγεί πουθενά. Η πραγματικότητα είναι πολύ απλή: Όλοι τους έχουν συμμετάσχει στη διαχείριση της εξουσία, όλοι τους έκαναν αυτό που επιτάσσει η θέση τους ως διαχειριστών των υποθέσεων των σύγχρονων σκλάβων, που έχουν το "προνόμιο" να τους ονομάζουν "πολίτες".

Κάθε κομμάτι της εξουσίας προσπαθεί να προσεταιριστεί την αγωνία του κόσμου προβάλλοντας εφικτές και ανέφικτες λύσεις, πάντα μέσα στις λογικές του συστήματος.

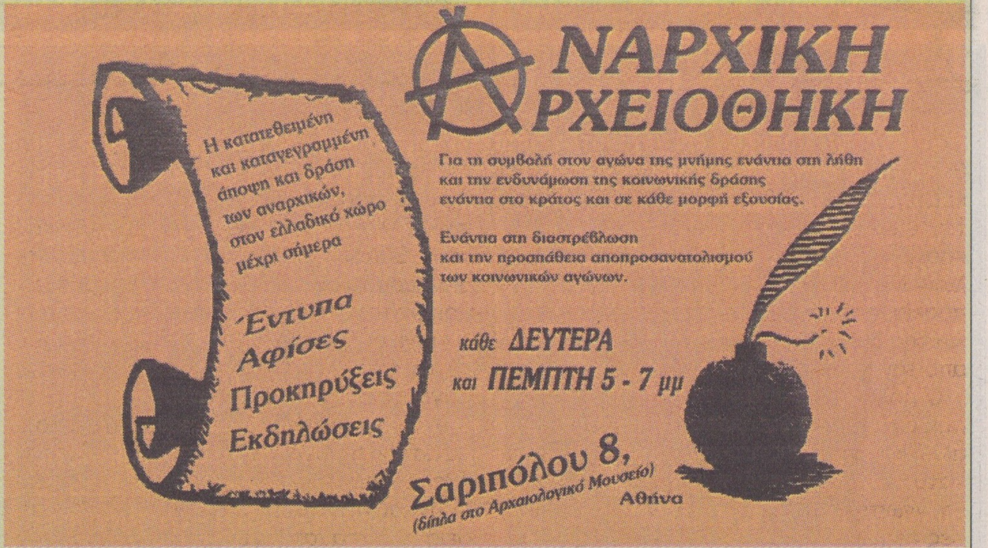
την συλλογική ιδιοκτησία ως καλύτερη από την ατομική, ούτε τον συλλογικό καπιταλισμό ως καλύτερο από τον ατομικό καπιταλισμό.

Δεν θα προτάξουμε τα αυτόνομα σωματεία βάσης ως καλύτερα ή ως λύση απέναντι στα εξαρτημένα από μονοκομματικούς μηχανισμούς.

Δεν θα προτάξουμε την βία σαν κάτι το καινούργιο και το ρηξικέλευθο. Ιστορικά, η βία που απαιτεί καλύτερες συνθήκες δουλείας είναι η πρωταρχική εκδήλωση της αποδοχής του συστήματος και τελικά της πάλης με ειρηνικά μέσα. Γίνεται λειτουργική μόνο στο βαθμό που αποτελεί συστατικό της συνολικότερης οπτικής και πορείας προς την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση, προς την αναρχία. Προτάσσουμε, λοιπόν, την κοινωνική βία σαν ένα από τα μέσα για την καταστροφή του κράτους και των εκμεταλλευτικών σχέσεων.

Προτάσσουμε την αναρχική οργάνωση των ανθρώπων δίνοντας πρωταρχική σημασία, στις συνθήκες που υπάρχουν, στην αναρχική ομάδα.

Στην παρούσα κατάσταση, όπου οι κατα-

φράγματα με όλα τα άχρηστα καταναλωτικά προϊόντα με τα οποία θέλουν να μας κρατούν σκλαβωμένους.

Να αδειάσουμε τα μαγαζιά από τα εμπορεύματα.

Να γκρεμίσουμε τις πολυκατοικίες που μας κρύβουν τον όμορφο ορίζοντα που μας έχει χαρίσει η μάνα γη.

Να διασκορπιστούμε σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη του ελλαδικού χώρου κι ακόμα παραπέρα, διαδηλώνοντας πως οι άνθρωποι χρειάζονται πολύ λίγα πράγματα για να ζουν καλά και ευχαριστημένοι.

Να απελευθερώσουμε το έδαφος από το τσιμέντο και την άσφαλτο για να μείνει χώρος ζωής για μας και τα χιλιάδες είδη του ζωικού και φυτικού κόσμου.

Να ομορφύνουμε το μέρος που ζούμε απογυμνώνοντάς το από κάθε εξουσιαστική κι εκμεταλλευτική σχέση.

Να απλοποιήσουμε τον τρόπο ζωής μας.

Να καταστρέψουμε την βιομηχανική κτηνωδία.

Να καταστρέψουμε τα κράτη και κάθε εξουσία.

Να ξεσηκωθούμε για την αναρχία!

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Αθήνας

Η πορεία της Πρωτομαγιάς στην Αθήνα

Μετά τις 12 το μεσημέρι ξεκινά η πορεία των διαφόρων μπλοκ από το Μουσείο, όπου είχαν καλεστεί συγκεντρώσεις για τις 11 το πρωί. Το πολυάριθμο μπλοκ των αναρχικών και αντιεξουσιαστών, που προπορεύεται, πλευρίζεται πολύ σύντομα από διμοιρίες των ΜΑΤ, ενώ τα αριστερά μπλοκ που ακολουθούν κρατούν απόσταση. Το κενό καλύπτεται από κόσμο που μπαίνει στην πορεία καθώς αυτή προχωρά προς τη βουλή.

Εκεί γίνεται επίθεση και με μολότωφ στις διμοιρίες που είναι παρατεταγμένες επί της οδού Βασ. Σοφίας (στα «λουλουδάδικα»).

Ακολουθεί το κατέβασμα της οδού Πανεπιστημίου και γίνονται σπασίματα σε διάφορα σημεία καθώς η πορεία ουσιαστικά έχει αποδυναμωθεί αφού ο όγκος της έχει κατακερματιστεί.

καταπίεσης και της εκμετάλλευσης και υπομονή για καλύτερες μέρες που θα έρθουν...

Δεν είναι μάλιστα τυχαίο, πως όλες οι πολιτικές δυνάμεις που αντιπολιτεύονται τους τωρινούς διαχειριστές, στην ουσία δεν έχουν να προτείνουν κάτι διαφορετικό. Οι ευθύνες στρέφονται προς τους προηγούμενους, ενώ οι προηγούμενοι τις επιρρίπτουν στους προηγούμενους, αυτούς, δηλαδή, που είναι οι τωρινοί διαχειριστές. Ένας φαύλος κύκλος που δεν οδηγεί πουθενά. Η πραγματικότητα είναι πολύ απλή: Όλοι τους έχουν συμμετάσχει στη διαχείριση της εξουσίας, όλοι τους έκαναν αυτό που επιτάσσει η θέση τους ως διαχειριστών των υποθέσεων των σύχρονων σκλάβων, που έχουν το "προνόμιο" να τους ονομάζουν "πολίτες".

Κάθε κομμάτι της εξουσίας προσπαθεί να προσεταιριστεί την αγωνία του κόσμου προβάλλοντας εφικτές και ανέφικτες λύσεις, πάντα μέσα στις λογικές του συστήματος.

Συγκεντρώσεις και πορείες προηγήθηκαν και άλλες θα ακολουθήσουν, προκειμένου να συσπειρωθούν οι άνθρωποι γύρω από τα παραρτήματα των κομμάτων.

Εμείς δεν θα προτείνουμε μοντέλα και πρακτικές αυτοδιαχείρισης και συνδιαχείρισης της εξαθλίωσης, δεν θα αναδείξουμε

τεία βάσης ως καλύτερα ή ως λύση απέναντι στα εξαρτημένα από μονοκομματικούς μηχανισμούς.

Δεν θα προτάξουμε την βία σαν κάτι το καινούργιο και το ρηξικέλευθο. Ιστορικά, η βία που απαιτεί καλύτερες συνθήκες δουλείας είναι η πρωταρχική εκδήλωση της αποδοχής του συστήματος και τελικά της πάλης με ειρηνικά μέσα. Γίνεται λειτουργική μόνο στο βαθμό που αποτελεί συστατικό της συνολικότερης οπτικής και πορείας προς την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση, προς την αναρχία. Προτάσσουμε, λοιπόν, την κοινωνική βία σαν ένα από τα μέσα για την καταστροφή του κράτους και των εκμεταλλευτικών σχέσεων.

Προτάσσουμε την αναρχική οργάνωση των ανθρώπων δίνοντας πρωταρχική σημασία, στις συνθήκες που υπάρχουν, στην αναρχική ομάδα.

Στην παρούσα κατάσταση, όπου οι καταπιεστές κι εκμεταλλευτές επιδεινώνουν τους όρους δουλείας, ας προτάξουμε τη δύναμη της ανθρώπινης ανυπακοής, του αυτοσεβασμού και της άρνησης των συνθηκών που μας ορίζουν.

Να εξεγερθούμε!

Να γεμίσουμε τους δρόμους και τα οδοιπορικά...

Να διασκορπιστούμε σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη του ελλαδικού χώρου κι ακόμα παραπέρα, διαδηλώνοντας πως οι άνθρωποι χρειάζονται πολύ λίγα πράγματα για να ζουν καλά και ευχαριστημένοι.

Να απελευθερώσουμε το έδαφος από το νωδία.

Να καταστρέψουμε τα κράτη και κάθε εξουσία.

Να ξεσηκωθούμε για την αναρχία!

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Αθήνας

Η πορεία της Πρωτομαγιάς στην Αθήνα

Μετά τις 12 το μεσημέρι ξεκινά η πορεία των διαφόρων μπλοκ από το Μουσείο, όπου είχαν καλεστεί συγκεντρώσεις για τις 11 το πρωί. Το πολυάριθμο μπλοκ των αναρχικών και αντιεξουσιαστών, που προπορεύεται, πλευρίζεται πολύ σύντομα από διμοιρίες των ΜΑΤ, ενώ τα αριστερά μπλοκ που ακολουθούν κρατούν απόσταση. Το κενό καλύπτεται από κόσμο που μπαίνει στην πορεία καθώς αυτή προχωρά προς τη βουλή.

Εκεί γίνεται επίθεση και με μολότωφ στις διμοιρίες που είναι παρατεταγμένες επί της οδού Βασ. Σοφίας (στα «λουλουδάδικα»).

Ακολουθεί το κατέβασμα της οδού Πανεπιστημίου και γίνονται σπασίματα σε διάφορα σημεία καθώς η πορεία ουσιαστικά έχει αποδυναμωθεί αφού ο όγκος της έχει κατακερματιστεί.

Επί της οδού Κοραή υπάρχει παρκαρισμένο βαν της κινητής μονάδας μεταδόσεων της ΕΡΤ το οποίο σπάζεται και εν συνεχεία πυρπολείται.

Το τμήμα του μπλοκ που έχει απομείνει κατεβαίνει την πανεπιστημίου ακολουθούμενο από διμοιρίες των ΜΑΤ που μαζί με άλλες καθώς και μηχανοκίνητες της ΔΙΑΣ συγκλίνουν προς την Ομόνοια. Γίνονται επιθέσεις και σπασίματα στο ύψος του ΡΕΞ.

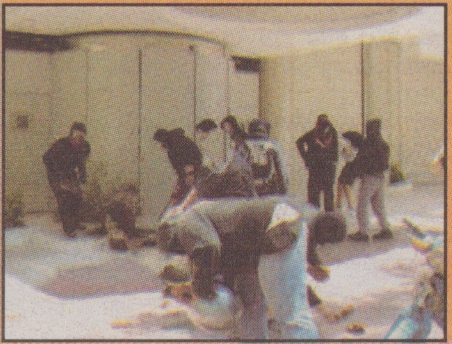
Λίγο μετά τη 1:30μμ επιστρέφει στην Ομόνοια από το υπουργείο εργασίας η πορεία που είχε ξεκινήσει από την πλατεία Βικτωρίας. Συναντιέται στο ύψος των Χαυτείων με το κομμάτι που απόμεινε από την πορεία που είχε κατευθυνθεί στο Σύνταγμα

Ακολουθεί συντονισμένη και άγρια επίθεση των κρατικών δυνάμεων καταστολής.

Ένα μέρος των διαδηλωτών κατευθύνεται στο Πολυτεχνείο όπου στήνονται οδοφράγματα και γίνονται επιθέσεις στα ΜΑΤ. Στην Γ' Σεπτεμβρίου κυνηγούνται διαδηλωτές, περικυκλώνεται αριθμός διαδηλωτών και γίνονται προσαγωγές.

Λίγο μετά τις 3:00μμ τα ΜΑΤ, έχοντας προηγουμένως περικυκλώσει την πλατεία Εξαρχείων πραγματοποιούν εκκαθαριστικές επιχειρήσεις.

Συνολικά έγιναν 27 προσαγωγές από τις οποίες οι 8 μετατράπηκαν σε συλλήψεις. Οι συλληφθέντες παραπέμφθηκαν να δικαστούν στο αυτόφωρο της 3ης Μαΐου.

στους προηγούμενους, αυτούς, δηλαδή, που είναι οι τωρινοί διαχειριστές. Ένας φαύλος κύκλος που δεν οδηγεί πουθενά. Η πραγματικότητα είναι πολύ απλή: Όλοι τους έχουν συμμετάσχει στη διαχείριση της εξουσία, όλοι τους έκαναν αυτό που επιτάσσει η θέση τους ως διαχειριστών των υποθέσεων των σύγχρονων σκλάβων, που έχουν το "προνόμιο" να τους ονομάζουν "πολίτες".

Κάθε κομμάτι της εξουσίας προσπαθεί να προσεταιριστεί την αγωνία του κόσμου προβάλλοντας εφικτές και ανέφικτες λύσεις, πάντα μέσα στις λογικές του συστήματος.

Συγκεντρώσεις και πορείες προηγήθηκαν και άλλες θα ακολουθήσουν, προκειμένου να συσπειρωθούν οι άνθρωποι γύρω από τα παραρτήματα των κομμάτων.

Εμείς δεν θα προτείνουμε μοντέλα και πρακτικές αυτοδιαχείρισης και συνδιαχείρισης της εξαθλίωσης, δεν θα αναδείξουμε λης με ειρηνικά μέσα. Γίνεται λειτουργική μόνο στο βαθμό που αποτελεί συστατικό της συνολικότερης οπτικής και πορείας προς την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση, προς την αναρχία. Προτάσσουμε, λοιπόν, την κοινωνική βία σαν ένα από τα μέσα για την καταστροφή του κράτους και των εκμεταλλευτικών σχέσεων.

Προτάσσουμε την αναρχική οργάνωση των ανθρώπων δίνοντας πρωταρχική σημασία, στις συνθήκες που υπάρχουν, στην αναρχική ομάδα.

Στην παρούσα κατάσταση, όπου οι καταπιεστές κι εκμεταλλευτές επιδεινώνουν τους όρους δουλείας, ας προτάξουμε τη δύναμη της ανθρώπινης ανυπακοής, του αυτοσεβασμού και της άρνησης των συνθηκών που μας ορίζουν.

Να εξεγερθούμε!

Να γεμίσουμε τους δρόμους και τα οδο-

Η πορεία της Πρωτομαγιάς στην Αθήνα

Μετά τις 12 το μεσημέρι ξεκινά η πορεία των διαφόρων μπλοκ από το Μουσείο, όπου είχαν καλεστεί συγκεντρώσεις για τις 11 το πρωί. Το πολυάριθμο μπλοκ των αναρχικών και αντιεξουσιαστών, που προπορεύεται, πλευρίζεται πολύ σύντομα από διμοιρίες των ΜΑΤ, ενώ τα αριστερά μπλοκ που ακολουθούν κρατούν απόσταση. Το κενό καλύπτεται από κόσμο που μπαίνει στην πορεία καθώς αυτή προχωρά προς τη βουλή.

Εκεί γίνεται επίθεση και με μολότωφ στις διμοιρίες που είναι παρατεταγμένες επί της οδού Βασ. Σοφίας (στα «λουλουδάδικα»).

Ακολουθεί το κατέβασμα της οδού Πανεπιστημίου και γίνονται σπασίματα σε διάφορα σημεία καθώς η πορεία ουσιαστικά έχει αποδυναμωθεί αφού ο όγκος της έχει κατακερματιστεί.

Επί της οδού Κοραή υπάρχει παρκαρισμένο βαν της κινητής μονάδας μεταδόσεων της ΕΡΤ το οποίο σπάζεται και εν συνεχεία πυρπολείται.

Το τμήμα του μπλοκ που έχει απομείνει κατεβαίνει την πανεπιστημίου ακολουθούμενο από διμοιρίες των ΜΑΤ που μαζί με άλλες καθώς και μηχανοκίνητες της ΔΙΑΣ συγκλίνουν προς την Ομόνοια. Γίνονται επιθέσεις και σπασίματα στο ύψος του ΡΕΞ.

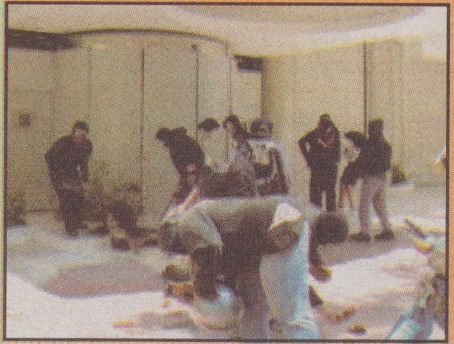
Λίγο μετά τη 1:30μμ επιστρέφει στην Ομόνοια από το υπουργείο εργασίας η πορεία που είχε ξεκινήσει από την πλατεία Βικτωρίας. Συναντιέται στο ύψος των Χαυτείων με το κομμάτι που απόμεινε από την πορεία που είχε κατευθυνθεί στο Σύνταγμα

Ακολουθεί συντονισμένη και άγρια επίθεση των κρατικών δυνάμεων καταστολής.

Ένα μέρος των διαδηλωτών κατευθύνεται στο Πολυτεχνείο όπου στήνονται οδοφράγματα και γίνονται επιθέσεις στα ΜΑΤ. Στην Γ΄ Σεπτεμβρίου κυνηγούνται διαδηλωτές, περικυκλώνεται αριθμός διαδηλωτών και γίνονται προσαγωγές.

Λίγο μετά τις 3:00μμ τα ΜΑΤ, έχοντας προηγουμένως περικυκλώσει την πλατεία Εξαρχείων πραγματοποιούν εκκαθαριστικές επιχειρήσεις.

Συνολικά έγιναν 27 προσαγωγές από τις οποίες οι 8 μετατράπηκαν σε συλλήψεις. Οι συλληφθέντες παραπέμφθηκαν να δικαστούν στο αυτόφωρο της 3ης Μαΐου.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.
Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις – σχόλια – εκδηλώσεις από την

Τρίτη 30 Μαρτίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ομάδα ατόμων επιτίθεται με βόμβες μολότοφ εναντίον τράπεζας στη συμβολή των οδών Καλλιδοπούλου και Δελφών.

Τετάρτη 31 Μαρτίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση αυτοκτονίας από δύο μαχητές γίνεται στην πόλη Κιζλιάρ του Νταγκεστάν με στόχο μπάτσους, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τουλάχιστον 12 απ' αυτούς, ανάμεσά τους και υψηλόβαθμοι.

Απρίλιος 2010
Τετάρτη 5 Απριλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται στην Ινγκουσετία, στην πόλη Καραμπουλάκ, με στόχο τη γενική αστυνομική διεύθυνση. Ένας μαχητής, περίπου 30 ετών, ανατινάζεται δίπλα σε ένα περιπολικό γεμάτο μπάτσους, την ώρα που εισέρχεται στο κτίριο. Δύο μπάτσοι σκοτώνονται και πολλά περιπολικά καταστρέφονται. Άλλη βόμβα εκρήγνυται σε κοντινό σημείο τραυματίζοντας ή/και σκοτώνοντας αρκετούς μπάτσους που ερευνούν την επίθεση αυτοκτονίας.

σπίτι όπου βρίσκονται αντάρτες στο χωριό Εκαζχέβο της Ινγκουσετίας. Αυτοί ανοίγουν πυρ και τραυματίζουν σοβαρά τρεις κατοχικούς. Το σπίτι καταστρέφεται ολοσχερώς από βλήματα αρμάτων και ελικοπτέρων. Κατά τη διάρκεια της μάχης, μια κάτοικος του χωριού, η Maryam Yevloyeva, πλησιάζει και πυροβολεί εναντίον του διοικητή των μπάτσων της πόλης Ναζράν, σκοτώνοντας όμως άλλο μπάτσο. Από τα πυρά που δέχεται η ίδια ανατινάζεται η ζώνη με τα εκρηκτικά που φέρει επάνω της και από την έκρηξη τραυματίζεται σοβαρά άλλος ένας μπάτσος. Όπως ανακοινώνεται αργότερα η Yevloyeva ήταν σύζυγος ενός από τους τρεις αντάρτες που σκοτώθηκαν μέσα στο σπίτι.

Σάββατο 10 Απριλίου
ΜΕΞΙΚΟ
Μηχανισμός εκρήγνυται κοντά στο αμερικανικό προξενείο της πόλης Νουέβο Λαρέντο, κοντά στα σύνορα με τις ΗΠΑ.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ανατινάζεται όχημα των μπάτσων στην πόλη Ναλτσίκ και σκοτώνεται ανώτερος αξιωματικός. Σε άλλη έκρηξη, με στόχο ρωσικό όχημα των ειδικών δυνάμεων στο χω-

Λωρίδα της Γάζας. Οι αντάρτες υποστηρίζουν ότι τραυματίστηκαν και κατοχικοί στρατιώτες. Πριν από λίγες μέρες δύο κατοχικοί και δύο αντάρτες είχαν σκοτωθεί σε άλλη συμπλοκή.

Τετάρτη 14 Απριλίου
ΑΘΗΝΑ
Εμπρησμός γίνεται σε γραφείο του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Χρ. Πρωτόπαππα στην οδό Σίνα.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Κατάληψη του τηλεοπτικού σταθμού Creta TV πραγματοποιούν αναρχικοί κι αντιεξουσιαστές «ενάντια στο κλίμα τρομολαγνείας» των ΜΜΕ. Οι συγκεντρωμένοι απλώνουν πανό και διαβάζουν κείμενο μέσα από το κανάλι.

Πέμπτη 15 Απριλίου
ΑΘΗΝΑ
Πολυπληθής συγκέντρωση στα Προπύλαια και πορεία στο κέντρο της Αθήνας πραγματοποιείται για την αποφυλάκιση του συλληφθέντα στην πορεία της 11ης Μαρτίου και από τότε προφυλακισμένο Μάριο Ζέρβα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ομάδα ατόμων που γράφει συνθήματα έξω από το ΑΠΘ δέχεται επίθεση από μπάτσους στην Αγ. Δημητρίου. Προσάγονται τρία άτομα, ενώ γίνονται συμπλοκές και πέφτουν δακρυγόνα.
Αργότερα ξεκινάει πορεία από την Καμάρα με αίτημα την απελευθέρωση του Μ. Ζέρβα. Παράλληλα, άλλη πορεία ξεκινάει από την Αριστοτέλους, από σωματεία του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.
Το βράδυ καταλαμβάνεται από διαδηλωτές η Σχολή ΜΜΕ, «ενάντια στο κλίμα τρομολαγνείας που καλλιεργούν τα ΜΜΕ και σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους τρεις προσαχθέντες της Θεσσαλονίκης και τους έξι διωκόμενους για τον Επαναστατικό Αγώνα».

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Τετάρτη 21 Απριλίου
ΙΡΛΑΝΔΙΑ
Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου γίνεται έξω από αστυνομικό τμήμα στο Newtownhamilton της Β. Ιρλανδίας. Τραυματίζονται δύο άτομα. Εκρηκτικός μηχανισμός είχε βρεθεί στο ίδιο σημείο πριν μία εβδομάδα.

Σάββατο 24 Απριλίου
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Συγκρούσεις ξεσπούν ανάμεσα σε παλαιστίνιους και έποικους στην κατεχόμενη Ιερουσαλήμ.

Δευτέρα 26 Απριλίου
ΥΕΜΕΝΗ
Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται με στόχο την αυτοκινητοπομπή του Βρετανού πρέσβη στην πρωτεύουσα Σανάα. Σκοτώνεται ένα άτομο, πιθανότατα ο βομβιστής.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Σκοτώνεται από κατοχικούς ένα καταζητούμενο στέλεχος της Χαμάς.

ΑΘΗΝΑ
Αποφυλακίζεται μετά από βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών ο Μ. Ζέρβας. Του επιβάλλονται περιοριστικοί όροι.

Τρίτη 27 Απριλίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται εμπρησμός σε τράπεζα στη συμβολή των οδών Ανδριανουπόλεως και Βενιζέλου στην Καλαμαριά.

ΧΑΝΙΑ
Γίνεται εμπρησμός σε τράπεζα στην πλατεία Δικαστηρίων.

Πέμπτη 29 Απριλίου
ΑΘΗΝΑ
Οι Π. Ρούπα, Ν. Μαζιώτης και Κώστας Γουρνάς αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη με επιστολή τους για τη συμμετοχή τους στον «Επαναστατικό Αγώνα» και δηλώνουν ότι ο νεκρός από σφαίρες μπάτσων Λά-

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτό το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Τρίτη 30 Μαρτίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ομάδα ατόμων επιτίθεται με βόμβες μολότοφ εναντίον τράπεζας στη συμβολή των οδών Καλλιδοπούλου και Δελφών.

Τετάρτη 31 Μαρτίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση αυτοκτονίας από δύο μαχητές γίνεται στην πόλη Κιζλιάρ του Νταγκεστάν με στόχο μπάτσους, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τουλάχιστον 12 απ' αυτούς, ανάμεσά τους και υψηλόβαθμοι.

Απρίλιος 2010
Τετάρτη 5 Απριλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται στην Ινγκουσετία, στην πόλη Καραμπουλάκ, με στόχο τη γενική αστυνομική διεύθυνση. Ένας μαχητής, περίπου 30 ετών, ανατινάζεται δίπλα σε ένα περιπολικό γεμάτο μπάτσους, την ώρα που εισέρχεται στο κτίριο. Δύο μπάτσοι σκοτώνονται και πολλά περιπολικά καταστρέφονται. Άλλη βόμβα εκρήγνυται σε κοντινό σημείο τραυματίζοντας ή/και σκοτώνοντας αρκετούς μπάτσους που ερευνούν την επίθεση αυτοκτονίας.

Πέμπτη 8 Απριλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Αντάρτες επιτίθενται σε όχημα των μπάτσων στην πόλη Μπακσάν της Καμπαρντίνο-Μπαλκαρία-Καρατσάι και σκοτώνουν δύο απ' αυτούς.
Ρωσικές εφημερίδες αναφέρουν ότι αναζητείται ο Anvar Sharipov, αδερφός της Miriam Sharipov, που αναγνωρίστηκε ως η μία από τα δύο άτομα που πραγματοποίησαν την επίθεση αυτοκτονίας στο μετρό της Μόσχας.
Ο Sharipov είχε βασανιστεί από ρώσους μπάτσους το 2005, μετά τη σύλληψή του στην πόλη Σαμιλκαλά. Η οικογένειά του ήταν γνωστή για τις διώξεις που δεχόταν από τις κατοχικές δυνάμεις του Καυκάσου.

ΑΤΤΙΚΗ
Συλλαμβάνεται πρώην μπάτσος της Δίωξης Ναρκωτικών σε έκθεση αυτοκινήτων

σπίτι όπου βρίσκονται αντάρτες στο χωριό Εκαζχέβο της Ινγκουσετίας. Αυτοί ανοίγουν πυρ και τραυματίζουν σοβαρά τρεις κατοχικούς. Το σπίτι καταστρέφεται ολοσχερώς από βλήματα αρμάτων και ελικοπτέρων. Κατά τη διάρκεια της μάχης, μια κάτοικος του χωριού, η Maryam Yevloyeva, πλησιάζει και πυροβολεί εναντίον του διοικητή των μπάτσων της πόλης Ναζράν, σκοτώνοντας όμως άλλο μπάτσο. Από τα πυρά που δέχεται η ίδια ανατινάζεται η ζώνη με τα εκρηκτικά που φέρει επάνω της και από την έκρηξη τραυματίζεται σοβαρά άλλος ένας μπάτσος. Όπως ανακοινώνεται αργότερα η Yevloyeva ήταν σύζυγος ενός από τους τρεις αντάρτες που σκοτώθηκαν μέσα στο σπίτι.

Σάββατο 10 Απριλίου
ΜΕΞΙΚΟ
Μηχανισμός εκρήγνυται κοντά στο αμερικανικό προξενείο της πόλης Νουέβο Λαρέντο, κοντά στα σύνορα με τις ΗΠΑ.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ανατινάζεται όχημα των μπάτσων στην πόλη Ναλτσίκ και σκοτώνεται ανώτερος αξιωματικός. Σε άλλη έκρηξη, με στόχο ρωσικό όχημα των ειδικών δυνάμεων στο χωριό Σαλαζί της Τσετσενίας, σκοτώνεται τουλάχιστον ένας κατοχικός.

Δευτέρα 12 Απριλίου
ΙΡΛΑΝΔΙΑ
Έκρηξη βόμβας γίνεται έξω από πρώην στρατώνα του βρετανικού στρατού στο Κάουντι Ντάουν, που πλέον «φιλοξενεί» εγκαταστάσεις των μυστικών υπηρεσιών ΜΙ5.

ΑΘΗΝΑ
Ομάδα ατόμων επιτίθεται με μολότοφ και πέτρες σε μπάτσους στο κέντρο της πόλης. Οι μπάτσοι απαντούν με επιχείρηση προσαγωγών στα Εξάρχεια και προσάγουν 71 άτομα, τα οποία αργότερα αφήνονται ελεύθερα. Περίπου 150 αλληλέγγυοι/ες συγκεντρώνονται μέχρι τις 1.30 το βράδυ έξω από τη ΓΑΔΑ, ζητώντας την απελευθέρωση των προσαχθέντων.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Κατάληψη του τηλεοπτικού σταθμού Creta TV πραγματοποιούν αναρχικοί και αντιεξουσιαστές «ενάντια στο κλίμα τρομολαγνείας» των ΜΜΕ. Οι συγκεντρωμένοι απλώνουν πανό και διαβάζουν κείμενο μέσα από το κανάλι.

Πέμπτη 15 Απριλίου
ΑΘΗΝΑ
Πολυπληθής συγκέντρωση στα Προπύλαια και πορεία στο κέντρο της Αθήνας πραγματοποιείται για την αποφυλάκιση του συλληφθέντα στην πορεία της 11ης Μαρτίου και από τότε προφυλακισμένο Μάριο Ζέρβα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ομάδα ατόμων που γράφει συνθήματα έξω από το ΑΠΘ δέχεται επίθεση από μπάτσους στην Αγ. Δημητρίου. Προσάγονται τρία άτομα, ενώ γίνονται συμπλοκές και πέφτουν δακρυγόνα.
Αργότερα ξεκινάει πορεία από την Καμάρα με αίτημα την απελευθέρωση του Μ. Ζέρβα. Παράλληλα, άλλη πορεία ξεκινάει από την Αριστοτέλους, από σωματεία του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.
Το βράδυ καταλαμβάνεται από διαδηλωτές η Σχολή ΜΜΕ, «ενάντια στο κλίμα τρομολαγνείας που καλλιεργούν τα ΜΜΕ και σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους τρεις προσαχθέντες της Θεσσαλονίκης και τους έξι διωκόμενους για τον Επαναστατικό Αγώνα».

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Πορεία «ενάντια στην τρομολαγνεία» γίνεται στο κέντρο της πόλης. Μετά την πορεία σημειώνεται ένταση με τους μπάτσους και προσάγονται τέσσερα άτομα.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνονται τουλάχιστον τέσσερις ρώσοι εισβολείς από έκρηξη δύο βομβών στην περιφέρεια Achkoi-Martan της Τσετσενίας. Άλλη έκρηξη στην πόλη Κασπίσκ του Νταγκεστάν καταστρέφει λεωφορείο που μεταφέρει ρώσους κατοχικούς, με άγνωστες απώλειες. Σε άλλη επίθεση, στην πρωτεύουσα Σαμιλκαλά, στόχος πυροβολισμών γίνεται ένα φυλάκιο των μπάτσων.

Παρασκευή 16 Απριλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση ανταρτών κοντά στο χωριό Μάρταν-Τσου της Τσετσενίας έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο δύο μπάτσων. Σε πρωινή ε-

συγκρούσεις ξεσπούν ανάμεσα σε παλαιστίνιους και έποικους στην κατεχόμενη Ιερουσαλήμ.

Δευτέρα 26 Απριλίου
ΥΕΜΕΝΗ
Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται με στόχο την αυτοκινητοπομπή του Βρετανού πρέσβη στην πρωτεύουσα Σανάα. Σκοτώνεται ένα άτομο, πιθανότατα ο βομβιστής.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Σκοτώνεται από κατοχικούς ένα καταζητούμενο στέλεχος της Χαμάς.

ΑΘΗΝΑ
Αποφυλακίζεται μετά από βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών ο Μ. Ζέρβας. Του επιβάλλονται περιοριστικοί όροι.

Τρίτη 27 Απριλίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται εμπρησμός σε τράπεζα στη συμβολή των οδών Ανδριανουπόλεως και Βενιζέλου στην Καλαμαριά.

ΧΑΝΙΑ
Γίνεται εμπρησμός σε τράπεζα στην πλατεία Δικαστηρίων.

Πέμπτη 29 Απριλίου
ΑΘΗΝΑ
Οι Π. Ρούπα, Ν. Μαζιώτης και Κώστας Γουρνάς αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη με επιστολή τους για τη συμμετοχή τους στον «Επαναστατικό Αγώνα» και δηλώνουν ότι ο νεκρός από σφαίρες μπάτσων Λάμπρος Φούντας ανήκε επίσης στη συγκεκριμένη οργάνωση.

Ομάδα ατόμων εισβάλλει στο γραφείο του υφυπουργού περιβάλλοντος και προξενεί φθορές.

Γίνεται εμπρησμός σε σούπερ-μάρκετ «Μαρινόπουλος» στην οδό Βαφειοχωρίου.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Η αστυνομία της Χαμάς συλλαμβάνει μέλη του PFLP γιατί μοίραζαν προκηρύξεις που επικρίνουν την κυβέρνηση της Χαμάς στη Δ. Όχθη για την επιβολή φόρων.
Σε τούνελ που συνδέει τη Λωρίδα με την Αίγυπτο σκοτώνονται τέσσερις παλαιστίνιοι. Κάποιες πηγές μιλούν ότι κατάρρευσαν του τούνελ, ενώ άλλες κάνουν λόγο για τοξικά αέρια που ψεκάστηκαν από τις αρχές της Αιγύπτου.

Απρίλιος 2010

Τετάρτη 5 Απριλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται στην Ινγκουσετία, στην πόλη Καραμπουλάκ, με στόχο τη γενική αστυνομική διεύθυνση. Ένας μαχητής, περίπου 30 ετών, ανατινάζεται δίπλα σε ένα περιπολικό γεμάτο μπάτσους, την ώρα που εισέρχεται στο κτίριο. Δύο μπάτσοι σκοτώνονται και πολλά περιπολικά καταστρέφονται. Άλλη βόμβα εκρήγνυται σε κοντινό σημείο τραυματίζοντας ή/και σκοτώνοντας αρκετούς μπάτσους που ερευνούν την επίθεση αυτοκτονίας.

Πέμπτη 8 Απριλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Αντάρτες επιτίθενται σε όχημα των μπάτσων στην πόλη Μπακσάν της Καμπαρντίνο-Μπαλκαρία-Καρατσάι και σκοτώνουν δύο απ' αυτούς.
Ρωσικές εφημερίδες αναφέρουν ότι αναζητείται ο Anvar Sharipov, αδερφός της Miriam Sharipov, που αναγνωρίστηκε ως η μία από τα δύο άτομα που πραγματοποίησαν την επίθεση αυτοκτονίας στο μετρό της Μόσχας.
Ο Sharipov είχε βασανιστεί από ρώσους μπάτσους το 2005, μετά τη σύλληψή του στην πόλη Σαμιλκαλά. Η οικογένειά του ήταν γνωστή για τις διώξεις που δεχόταν από τις κατοχικές δυνάμεις του Καυκάσου.

ΑΤΤΙΚΗ
Συλλαμβάνεται πρώην μπάτσος της Δίωξης Ναρκωτικών σε έκθεση αυτοκινήτων στη Γλυφάδα, την ώρα που επιχειρεί να πουλήσει 10 κιλά πρέζας.

Παρασκευή 9 Απριλίου
ΙΣΠΑΝΙΑ
Προξενούνται φθορές στο Γραφείο Τουρισμού στην πόλη Βαλένθια. Απ' έξω βρίσκεται γραμμένο το σύνθημα «Όχι στην έξωση στο Cabanyal», περιοχή όπου ο δήμος ξεκίνησε να κάνει εξώσεις και κατεδαφίσεις σε παλιά σπίτια.

ΦΛΩΡΙΝΑ
Πυρπολείται ΑΤΜ Αγροτικής τράπεζας.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Το πρωί, ρώσοι κατοχικοί αποκλείουν ένα

τους τρεις αντάρτες που σκοτώθηκαν μέσα στο σπίτι.

Σάββατο 10 Απριλίου
ΜΕΞΙΚΟ
Μηχανισμός εκρήγνυται κοντά στο αμερικανικό προξενείο της πόλης Νουέβο Λαρέντο, κοντά στα σύνορα με τις ΗΠΑ.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ανατινάζεται όχημα των μπάτσων στην πόλη Ναλτσίκ και σκοτώνεται ανώτερος αξιωματικός. Σε άλλη έκρηξη, με στόχο ρωσικό όχημα των ειδικών δυνάμεων στο χωριό Σαλαζί της Τσετσενίας, σκοτώνεται τουλάχιστον ένας κατοχικός.

Δευτέρα 12 Απριλίου
ΙΡΛΑΝΔΙΑ
Έκρηξη βόμβας γίνεται έξω από πρώην στρατώνα του βρετανικού στρατού στο Κάουντι Ντάουν, που πλέον «φιλοξενεί» εγκαταστάσεις των μυστικών υπηρεσιών ΜΙ5.

ΑΘΗΝΑ
Ομάδα ατόμων επιτίθεται με μολότοφ και πέτρες σε μπάτσους στο κέντρο της πόλης. Οι μπάτσοι απαντούν με επιχείρηση προσαγωγών στα Εξάρχεια και προσαγάγουν 71 άτομα, τα οποία αργότερα αφήνονται ελεύθερα. Περίπου 150 αλληλέγγυοι/ες συγκεντρώνονται μέχρι τις 1.30 το βράδυ έξω από τη ΓΑΔΑ, ζητώντας την απελευθέρωση των προσαχθέντων.

Τρίτη 13 Απριλίου
ΑΘΗΝΑ
Εμπρησμός γίνεται σε γραφεία της ασφαλιστικής εταιρίας ΑΧΑ στην οδό Μιχαλακοπούλου. Την ευθύνη αναλαμβάνει ο «Πυρήνας Ατάκτων».

ΑΓΡΙΝΙΟ
Επίθεση με πέτρες γίνεται σε γραφεία του ΠΑΣΟΚ.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Ένας παλαιστίνιος σκοτώνεται και άλλος ένας τραυματίζεται σε συμπλοκή μεταξύ ανταρτών των Ταξιαρχιών Al-Quds και κατοχικών κοντά στο πέρασμα Κισουφίμ στη

Αργότερα ξεκινάει πορεία από την Καμάρα με αίτημα την απελευθέρωση του Μ. Ζέρβα. Παράλληλα, άλλη πορεία ξεκινάει από την Αριστοτέλους, από σωματεία του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.
Το βράδυ καταλαμβάνεται από διαδηλωτές η Σχολή ΜΜΕ, «ενάντια στο κλίμα τρομολαγνείας που καλλιεργούν τα ΜΜΕ και σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους τρεις προσαχθέντες της Θεσσαλονίκης και τους έξι διωκόμενους για τον Επαναστατικό Αγώνα».

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Πορεία «ενάντια στην τρομολαγνεία» γίνεται στο κέντρο της πόλης. Μετά την πορεία σημειώνεται ένταση με τους μπάτσους και προσάγονται τέσσερα άτομα.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνονται τουλάχιστον τέσσερις ρώσοι εισβολείς από έκρηξη δύο βομβών στην περιφέρεια Achkoi-Martan της Τσετσενίας. Άλλη έκρηξη στην πόλη Κασπίσκ του Νταγκεστάν καταστρέφει λεωφορείο που μεταφέρει ρώσους κατοχικούς, με άγνωστες απώλειες. Σε άλλη επίθεση, στην πρωτεύουσα Σαμιλκαλά, στόχος πυροβολισμών γίνεται ένα φυλάκιο των μπάτσων.

Παρασκευή 16 Απριλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση ανταρτών κοντά στο χωριό Μάρταν-Τσου της Τσετσενίας έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο δύο μπάτσων. Σε πρωινή ενέδρα στο χωριό Ρόσνι-Τσου σκοτώνονται άλλοι πέντε μπάτσοι.

Σάββατο 17 Απριλίου
Συγκέντρωση και πορεία για την «κρίση» γίνεται στο Ίλιον από αναρχικούς κι αντιεξουσιαστές.

Δευτέρα 19 Απριλίου
ΚΕΡΚΥΡΑ
Εμπρηστική επίθεση με μολότοφ γίνεται σε εργοτάξιο της ΔΕΗ και προκαλούνται ζημιές σ' έναν εκσκαφέα.

Τρίτη 20 Απριλίου
Γίνεται εμπρησμός σε ΑΤΜ της τράπεζας Πειραιώς στην Κυψέλη.

βολή των οδών Ανδριανουπόλεως και Βενιζέλου στην Καλαμαριά.

ΧΑΝΙΑ
Γίνεται εμπρησμός σε τράπεζα στην πλατεία Δικαστηρίων.

Πέμπτη 29 Απριλίου
ΑΘΗΝΑ
Οι Π. Ρούπα, Ν. Μαζιώτης και Κώστας Γουρνάς αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη με επιστολή τους για τη συμμετοχή τους στον «Επαναστατικό Αγώνα» και δηλώνουν ότι ο νεκρός από σφαίρες μπάτσων Λάμπρος Φούντας ανήκε επίσης στη συγκεκριμένη οργάνωση.

Ομάδα ατόμων εισβάλλει στο γραφείο του υφυπουργού περιβάλλοντος και προξενεί φθορές.

Γίνεται εμπρησμός σε σούπερ-μάρκετ «Μαρινόπουλος» στην οδό Βαφειοχωρίου.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Η αστυνομία της Χαμάς συλλαμβάνει μέλη του PFLP γιατί μοίραζαν προκηρύξεις που επικρίνουν την κυβέρνηση της Χαμάς στη Δ. Όχθη για την επιβολή φόρων.
Σε τούνελ που συνδέει τη Λωρίδα με την Αίγυπτο σκοτώνονται τέσσερις παλαιστίνιοι. Κάποιες πηγές μιλούν για κατάρρευση του τούνελ, ενώ άλλες κάνουν λόγο για τοξικά αέρια που ψεκάστηκαν από τις αρχές της Αιγύπτου.

Σύντροφοι/σσες
και φίλοι/ες,

Να είστε όλοι και όλες καλά!

Κύκλος Σύνταξης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Επαρχία Badakhshan
11-4: Σκοτώνεται ο διοικητής των μπάτσων της περιφέρειας Γουαρντάκ. **23-4:** Σκοτώνονται 8 γερμανοί κατοχικοί σε εκρήξεις βομβών. **26-4:** Σκοτώνονται 7 μπάτσοι σε συμπλοκή με αντάρτες στην περιφέρεια Γουαρντού.

Επαρχία Badghis
Από τις 26-3 ως τις 23-4, σε 4 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 4 μπάτσοι, 13 Ισπανοί, και 23 αφγανοί στρατιώτες. Επίσης, παραδίδονται 16 στρατιώτες και 4 διοικητές στους αντάρτες.

Επαρχία Baghlan
29-3: Σκοτώνονται και τραυματίζονται 13 συνολικά αφγανοί και κατοχικοί σε μάχη που ξεσπά στο κέντρο της επαρχίας. **1-4:** Σκοτώνονται 4 αφγανοί στρατιώτες σε συμπλοκή με αντάρτες στο Πολ Χασίμ. **5-4:** Απαλλοτριώνονται 8 οχήματα με οπλισμό, από τους αντάρτες. **11-4:** Γίνονται επιθέσεις σε κομβοί Ούγγρων κατοχικών. **16-4:** Σκοτώνονται 8 ούγγροι κατοχικοί σε επίθεση με όλμους στην κεντρική περιφέρεια Μπαγκλάν.

Επαρχία Farah
15-4: Σκοτώνονται 6 αφγανοί στρατιώτες και 3 αμερικανοί σε αιφνιδιαστική επίθεση με ρουκέτες και αυτόματα εναντίον περιπολίας. **17-4:** Σκοτώνονται 30 αφγανοί και αμερικανοί σε συγκρούσεις με αντάρτες στην [illegible]

σκοτώνονται 30 άμαχοι μετά από βομβαρδισμό των κατοχικών.

Επαρχία Herat
29-3: Σκοτώνονται 3 μπάτσοι σε επίθεση εναντίον φυλακίου. Άλλοι 5 αιχμαλωτίζονται. Μετά από αίτημα τοπικών φυλάρχων και διαπραγματεύσεις, αυτοί απελευθερώνονται από τους αντάρτες με τον όρο να μην καταταχθούν ξανά στις τάξεις του εχθρού.

Επαρχία Kabul
19-4: Ο μαχητής Qari Abdul Qahar πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με στόχο ομάδα αμερικανών εκπαιδευτών που οργανώνουν τις αφγανικές δυνάμεις καταστολής. Μεταμφιεσμένος σε αφγανό στρατιώτη πλησιάζει τους εκπαιδευτές και ανατινάζεται σκοτώνοντας 19 αφ-

γανούς και αμερικανούς εκπαιδευτές συνολικά. **20-4:** Έκρηξη στην περιφέρεια Μουσαχί σκοτώνει 3 πράκτορες των αφγανικών μυστικών υπηρεσιών NDS. **25-4:** Νάρκη χτυπάει σε αφγανικό άρμα μάχης και σκοτώνονται 5 στρατιώτες.

Επαρχία Kandahar
Από τις 24-3 ως τις 26-4, σε 18 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 15 αμερικανοί, 4 γερμανοί, 9 καναδοί, 19 μπάτσοι, 21 αφγανοί στρατιώτες, και οι επιβαίνοντες 3 ΝΑΤΟϊκών αρμάτων μάχης. Στις **13-4** σκοτώνονται συνολικά 36 άτομα, απ' τους οποίους οι 12 είναι πράκτορες των αφγανικών μυστικών υπηρεσιών, σε 5 επιθέσεις αυτοκτονίας που γίνονται στην ευρύτερη πόλη [illegible]

Η «αλαζονεία της εξουσίας» και οι επιβλαβείς επιπτώσεις της

Η αλαζονεία είναι εξουσιαστική συμπεριφορά. Αυτό είναι γνωστό και δεν χρειάζεται να το αναλύσουμε περισσότερο. Οπότε, θα πρέπει να θεωρηθεί τουλάχιστον πλεονασμός η διατύπωση: «αλαζονεία της εξουσίας». Εκτός κι αν (κάτι πολύ πιθανό) επιχειρείται να καθιερωθεί πως η εξουσία μπορεί και να μην είναι αλαζονική. Όμως, μέσα απ' αυτή τη λογική, προβάλλει η σκοπιμότητα ωραιοποίησης της εξουσίας, διαχωρίζοντάς την από ένα σημαντικό χαρακτηριστικό της, μέσω του οποίου εκφράζεται.

Αυτή, λοιπόν, η έκφραση μπορεί να έχει πολλές αποχρώσεις και εντάσεις, χωρίς να σημαίνει πως αυτό της αφαιρεί την εξουσιαστική της διάσταση. Παρά τις όποιες αντιρρήσεις, που ενδεχομένως μπορούν να προβληθούν, η έκφραση: «αλαζονεία της εξουσίας» έρχεται περισσότερο να τονίσει την ταυτότητα παρά μια διαχωρισμένη κατάσταση που έρχεται να συμπορευτεί συγκυριακά.

Αλαζόνας είναι ο υπερόπτης, αυτός ο οποίος θεωρεί τον εαυτό του ανώτερο από τους άλλους με αποτέλεσμα να συμπεριφέρεται ανάλογα. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα αυτού που «καταλαμβάνει» το εξουσιαστικό αξίωμα του βουλευτή και νομίζει πως η δύναμη των ψήφων τον έχει μετατρέψει σε κάτι το ανυπέρβλητο.

Η αλαζονεία αφορά τόσο μεμονωμένα άτομα –όσο και μικρά κοινωνικά κομμάτια–, που έχοντας αποκτήσει με διάφορους τρόπους κάποιες δυνατότητες τις μετατρέπουν, εν μέρει πραγματικά και εν μέρει φαντασιακά, σε δύναμη. Αυτή η κατάσταση κάνει άτομα και κοινωνικές ομάδες να συμπεριφέρονται με έπαρση. Έτσι, φτάνει κάποιος να νομίζει πως τα μηδαμινά είναι μεγάλα και υποτιμά ό,τι στην πραγματικότητα είναι πολύτιμο.

Πολλές φορές ο αδύναμος, που θα αποκτήσει κάποιες δυνατότητες, παραγνωρίζει το γεγονός πως αυτές είναι προϋποθέσεις για να αποτρέψει την αναπαραγωγή και το άπλωμα εξουσιαστικών θέσεων, στάσεων, συμπεριφορών και πρακτικών. Αναζητά πολιτικά στηρίγματα, μικρής ή μεγάλης εμβέλειας και «μετασχηματίζει»τις δυνατότητες που έχει σε ένα είδος δύναμης με την οποία επιβάλλεται. Έτσι, στην ουσία μετατρέπεται σε έναν εξουσιαστή ανάλογης ή και μεγαλύτερης έντασης από αυτόν που κάποτε ξεκίνησε να πολεμήσει. Έτσι, η αρχική εξουσιαστική ίωση γίνεται βαθμιαία αρρώστια μη αναστρέψιμη.

Η αλήθεια του αλαζόνα στηρίζεται στη δύναμη κι όχι στην άποψη, την θεώρηση των πραγμάτων και την ανάλυση των συνθηκών. Σ' αυτήν την περίπτωση αρέσκεται, πλέον, να χρησιμοποιεί τη μέθοδο επιβολής δια της ισχύος. Στηρίζεται, ως εκ τούτου, σε λαθεμένη εικόνα (πλάνη) που έχει αποδεχθεί ή έχει καλλιεργήσει ο ίδιος για διάφορα ζητήματα. Μία πλάνη την οποίαν όμως διασπείρει αποσκοπώντας σε ακόμη μεγαλύτερη ισχύ και καταξίωσή του και δείχνοντας αδιανόητη αδιαφορία για τις επιπτώσεις που θα έχει αυτή του η συμπεριφορά.

Ο αλαζόνας είναι συνήθως και λογάς. Προσπαθεί να εντυπωσιάσει με παχιά λόγια (αλλά κούφια από περιεχόμενο) όσους μπορούν ακόμα και στέκονται έκθαμβοι μπροστά στην κενότητα. Κλεισμένος στον περίγυρο που τον αποδέχεται, (θες από άγνοια, θες επειδή αποσκοπεί στο να αποκομίσει κάποια οφέλη), ουσιαστικά κόβει τους δεσμούς που από κάθε τί λειτουργικό και δημιουργικό το οποίο τον περιβάλλει και που κάτω από πολλές συνθήκες θα τον στήριζε σε δύσκολες περιστάσεις. Όταν θα ανακαλύψει πως μ' όλη αυτή τη συμπεριφορά του έχτιζε ένα παλάτι στην άμμο θα είναι πολύ αργά.

Με πολύ απλά λόγια, ο αλαζόνας είναι ίδιος με τον Φαέθοντα: **ο υπερφίαλος ενθουσιασμός του τον οδηγεί αργά ή γρήγορα στην καταστροφή**. Το κακό είναι πως θα συμπαρασύρει στην πορεία του ανθρώπους και καταστάσεις, που κάτω από διαφορετικές συνθήκες θα μπορούσαν να φανούν χρήσιμα για την καλυτέρευση των όρων ζωής και για την προοπτική της αποδέσμευσης από καταπιεστικές κι εκμεταλλευτικές καταστάσεις...

ΣΤΑΝ

Επαρχία Badakhshan
11-4: Σκοτώνεται ο διοικητής των μπάτσων της περιφέρειας Γουαρντάκ. **23-4:** Σκοτώνονται 8 γερμανοί κατοχικοί σε εκρήξεις βομβών. **26-4:** Σκοτώνονται 7 μπάτσοι σε συμπλοκή με αντάρτες στην περιφέρεια Γουαρντού.

Επαρχία Badghis
Από τις 26-3 ως τις 23-4, σε 4 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 4 μπάτσοι, 13 Ισπανοί, και 23 αφγανοί στρατιώτες. Επίσης, παραδίδονται 16 στρατιώτες και 4 διοικητές στους αντάρτες.

Επαρχία Baghlan
29-3: Σκοτώνονται και τραυματίζονται 13 συνολικά αφγανοί και κατοχικοί σε μάχη που ξεσπά στο κέντρο της επαρχίας. **1-4:** Σκοτώνονται 4 αφγανοί στρατιώτες σε συμπλοκή με αντάρτες στο Πολ Χασίμ. **5-4:** Απαλλοτριώνονται 8 οχήματα με οπλισμό, από τους αντάρτες. **11-4:** Γίνονται επιθέσεις σε κομβόι Ούγγρων κατοχικών. **16-4:** Σκοτώνονται 8 ούγγροι κατοχικοί σε επίθεση με όλμους στην κεντρική περιφέρεια Μπαγκλάν.

Επαρχία Farah
15-4: Σκοτώνονται 6 αφγανοί στρατιώτες και 3 αμερικανοί σε αιφνιδιαστική επίθεση με ρουκέτες και αυτόματα εναντίον περιπολίας. **17-4:** Σκοτώνονται 30 αφγανοί και αμερικανοί σε συγκρούσεις με αντάρτες στην περιφέρεια Πουστ. **23-4:** Καταρρίπτεται ελικόπτερο και σκοτώνονται όλοι οι αμερικανοί επιβαίνοντες.

Επαρχία Ghazni
Από τις 24-3 ως τις 26-4, σε 14 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 8 μπάτσοι και ένας στρατιωτικός διοικητής, ένας πολωνός, 10 άλλοι ΝΑΤΟικοί, 6 αφγανοί στρατιώτες καθώς και οι επιβαίνοντες 6 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης. Στις **18-4** γίνεται μεγάλη επίθεση εναντίον αστυνομικού τμήματος στην ομώνυμη πόλη με μεγάλες απώλειες.

Επαρχία Helmand
Από τις 24-3 έως τις 26-4, σε δεκάδες επιχειρήσεις των ανταρτών, κυρίως στην περιοχή Μαρτζά, σκοτώνονται 38 αφγανοί στρατιώτες, 16 μπάτσοι, 39 βρετανοί, 49 αμερικανοί, ενώ σκοτώνονται και τραυματίζο-

Επαρχία Kabul
19-4: Ο μαχητής Qari Abdul Qahar πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με στόχο ομάδα αμερικανών εκπαιδευτών που οργανώνουν τις αφγανικές δυνάμεις καταστολής. Μεταμφιεσμένος σε αφγανό στρατιώτη πλησιάζει τους εκπαιδευτές και ανατινάζεται σκοτώνοντας 19 αφ-

γανούς και αμερικανούς εκπαιδευτές συνολικά. **20-4:** Έκρηξη στην περιφέρεια Μουσαχί σκοτώνει 3 πράκτορες των αφγανικών μυστικών υπηρεσιών NDS. **25-4:** Νάρκη χτυπάει σε αφγανικό άρμα μάχης και σκοτώνονται 5 στρατιώτες.

Επαρχία Kandahar
Από τις 24-3 ως τις 26-4, σε 18 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 15 αμερικανοί, 4 γερμανοί, 9 καναδοί, 19 μπάτσοι, 21 αφγανοί στρατιώτες, και οι επιβαίνοντες 3 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης. Στις **13-4** σκοτώνονται συνολικά 36 άτομα, απ' τους οποίους οι 12 είναι πράκτορες των αφγανικών μυστικών υπηρεσιών, σε 5 επιθέσεις αυτοκτονίας που γίνονται στην ομώνυμη πόλη. **23-4:** Σκοτώνεται γνωστός πράκτορας της NDS από αντάρτη-ελεύθερο σκοπευτή.

Επαρχία Kapisa
16-4: Αρκετοί γάλλοι κατοχικοί σκοτώνονται και τραυματίζονται όταν ανατινάζονται δύο άρματα μάχης στην περιφέρεια Ταγκάμπ. **22-4:** Ανατινάζεται γαλλικό άρμα μάχης στην περιφέρεια Νιράμπ.

Επαρχία Khost
Από τις 25-3 ως τις 23-4, σε 14 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 36 αφγανοί στρατιώτες, 18 μπάτσοι, 6 αμερικανοί, 18 άλλοι ΝΑΤΟικοί και όλοι οι επιβαίνοντες 2 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης.

Επαρχία Kunar
Από τις 25-3 ως τις 26-4, σε 7 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 12 αμερι-

ας» έρχεται περισσότερο να τονίσει την ταυτότητα παρά μια διαχωρισμένη κατάσταση που έρχεται να συμπορευτεί συγκυριακά.

Αλαζόνας είναι ο υπερόπτης, αυτός ο οποίος θεωρεί τον εαυτό του ανώτερο από τους άλλους με αποτέλεσμα να συμπεριφέρεται ανάλογα. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα αυτού που «καταλαμβάνει» το εξουσιαστικό αξίωμα του βουλευτή και νομίζει πως η δύναμη των ψήφων τον έχει μετατρέψει σε κάτι το ανυπέρβλητο.

Η αλαζονεία αφορά τόσο μεμονωμένα άτομα –όσο και μικρά κοινωνικά κομμάτια–, που έχοντας αποκτήσει με διάφορους τρόπους κάποιες δυνατότητες τις μετατρέπουν, εν μέρει πραγματικά και εν μέρει φαντασιακά, σε δύναμη. Αυτή η κατάσταση κάνει άτομα και κοινωνικές ομάδες να συμπεριφέρονται με έπαρση. Έτσι, φτάνει κάποιος να νομίζει πως τα μηδαμινά είναι μεγάλα και υποτιμά ό,τι στην πραγματικότητα είναι πολύτιμο.

Πολλές φορές ο αδύναμος, που θα αποκτήσει κάποιες δυνατότητες, παραγνωρίζει το γεγονός πως αυτές είναι προϋποθέσεις για να αποτρέψει την αναπαραγωγή και το άπλωμα εξουσιαστικών θέσεων, στάσεων, συμπεριφορών και πρακτικών. Αναζητά πολιτικά στηρίγματα, μικρής ή μεγάλης εμβέλειας και «μετασχηματίζει» τις δυνατότητες που έχει σε ένα είδος δύναμης με την οποία επιβάλλεται. Έτσι, στην ουσία μετατρέπεται σε έναν εξουσιαστή ανάλογης ή και μεγαλύτερης έντασης από αυτόν που κάποτε ξεκίνησε να πολεμήσει. Έτσι, η αρχική εξουσιαστική ίωση γίνεται βαθμιαία αρρώστια μη αναστρέψιμη.

Η αλήθεια του αλαζόνα στηρίζεται στη δύναμη κι όχι στην άποψη, την θεώρηση των πραγμάτων και την ανάλυση των συνθηκών. Σ' αυτήν την περίπτωση αρέσκεται, πλέον, να χρησιμοποιεί τη μέθοδο επιβολής δια της ισχύος. Στηρίζεται, ως εκ τούτου, σε λαθεμένη εικόνα (πλάνη) που έχει αποδεχθεί ή έχει καλλιεργήσει ο ίδιος για διάφορα ζητήματα. Μία πλάνη την οποίαν όμως διασπείρει αποσκοπώντας σε ακόμη μεγαλύτερη ισχύ και καταξίωση του και δείχνοντας αδιανόητη αδιαφορία για τις επιπτώσεις που θα έχει αυτή του η συμπεριφορά.

Ο αλαζόνας είναι συνήθως και λογάς. Προσπαθεί να εντυπωσιάσει με παχιά λόγια (αλλά κούφια από περιεχόμενο) όσους μπορούν ακόμα και στέκονται έκθαμβοι μπροστά στην κενότητα. Κλεισμένος στον περίγυρο που τον αποδέχεται, (θες από άγνοια, θες επειδή αποσκοπεί στο να αποκομίσει κάποια οφέλη), ουσιαστικά κόβει τους δεσμούς του από κάθε τι λειτουργικό και δημιουργικό το οποίο τον περιβάλλει και που κάτω από πολλές συνθήκες θα τον στήριζε σε δύσκολες περιστάσεις. Όταν θα ανακαλύψει πως μ' όλη αυτή τη συμπεριφορά του έχτιζε ένα παλάτι στην άμμο θα είναι πολύ αργά.

Με πολύ απλά λόγια, ο αλαζόνας είναι ίδιος με τον Φαέθοντα: **ο υπερφίαλος ενθουσιασμός του τον οδηγεί αργά ή γρήγορα στην καταστροφή**. Το κακό είναι πως θα συμπαρασύρει στην πορεία του ανθρώπους και καταστάσεις, που κάτω από διαφορετικές συνθήκες θα μπορούσαν να φανούν χρήσιμα για την καλυτέρευση των όρων ζωής και για την προοπτική της αποδέσμευσης από καταπιεστικές κι εκμεταλλευτικές καταστάσεις...

Η. Α.

Επαρχία Logar
24-3: Ανατινάζεται ΝΑΤΟικό άρμα μάχης με βόμβα στην άκρη δρόμου και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **27-3:** Σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες 2 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης σε 2 εκρήξεις. **31-3:** Καταστρέφονται 3 ΝΑΤΟικά άρματα μάχης. **4-4:** Τρεις εκρήξεις ναρκών αποδεκατίζουν αρκετούς ΝΑΤΟικούς.

Επαρχία Nangarhar
24-3: Έκρηξη βόμβας με στόχο περιπολία σκοτώνει 4 αφγανούς στρατιώτες. **30-3:** Επίθεση γίνεται στο αρχηγείο της περιφέρειας Χισαράκ. **5-4:** Σκοτώνονται 7 συνοριοφύλακες στην περιφέρεια Λαλ Πουρά. **20-4:** Σκοτώνονται όλοι οι αμερικανοί επιβαίνοντες ενός άρματος μάχης σε έκρηξη στην περιφέρεια Γιάνι Κελ. **27-3:** Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα μάχης και όλοι οι επιβαίνοντες... απαλλάσσονται των καθηκόντων τους. **29-3:** Σκοτώνονται 9 αμερικανοί σε ενέδρα στην περιοχή Σαχάκ.

Επαρχία Paktika
18-4: Σκοτώνονται 6 αφγανοί στρατιώτες και αιχμαλωτίζονται άλλοι 3 στην περιοχή Σαρά Καλά. Το επαρχιακό συμβούλιο της Πάκτικα θα αποφασίσει για την τύχη τους. **20-4:** Σκοτώνονται 11 αφγανοί στρατιώτες στο Σεϊγουέι Παρς.

Επαρχία Uruzgan
Από τις 24-3 ως τις 23-4, σε 4 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 10 αφγανοί στρατιώτες, 4 αμερικανοί και 15 άλλοι ΝΑ-

ξεσπά στο κέντρο της επαρχίας. **1-4:** Σκοτώνονται 4 αφγανοί στρατιώτες σε συμπλοκή με αντάρτες στο Πολ Χασίμ. **5-4:** Απαλλοτριώνονται 8 οχήματα με οπλισμό, από τους αντάρτες. **11-4:** Γίνονται επιθέσεις σε κομβόι Ούγγρων κατοχικών. **16-4:** Σκοτώνονται 8 ούγγροι κατοχικοί σε επίθεση με όλμους στην κεντρική περιφέρεια Μπαγκλάν.

Επαρχία Farah

15-4: Σκοτώνονται 6 αφγανοί στρατιώτες και 3 αμερικανοί σε αιφνιδιαστική επίθεση με ρουκέτες και αυτόματα εναντίον περιπολίας. **17-4:** Σκοτώνονται 30 αφγανοί και αμερικανοί σε συγκρούσεις με αντάρτες στην περιφέρεια Πουστ. **23-4:** Καταρρίπτεται ελικόπτερο και σκοτώνονται όλοι οι αμερικανοί επιβαίνοντες.

Επαρχία Ghazni

Από τις 24-3 ως τις 26-4, σε 14 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 8 μπάτσοι και ένας στρατιωτικός διοικητής, ένας πολωνός, 10 άλλοι ΝΑΤΟικοί, 6 αφγανοί στρατιώτες καθώς και οι επιβαίνοντες 6 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης. Στις **18-4** γίνεται μεγάλη επίθεση εναντίον αστυνομικού τμήματος στην ομώνυμη πόλη με μεγάλες απώλειες.

Επαρχία Helmand

Από τις 24-3 έως τις 26-4, σε δεκάδες επιχειρήσεις των ανταρτών, κυρίως στην περιοχή Μαρτζά, σκοτώνονται 38 αφγανοί στρατιώτες, 16 μπάτσοι, 39 βρετανοί, 49 αμερικανοί, ενώ σκοτώνονται και τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 44 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης. **26-3:** Ο μαχητής Hafiz Abdullah πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με στόχο κατοχικούς στην περιοχή Μαντά. Σκοτώνονται 25 βρετανοί, μεταξύ των οποίων 2 πυροτεχνουργοί. **27-3:** Σφοδρές μάχες διαξάγονται στην περιοχή Μαρτζά. Στις **6-4**

λικά. **20-4:** Έκρηξη στην περιφέρεια Μουσαχί σκοτώνει 3 πράκτορες των αφγανικών μυστικών υπηρεσιών NDS. **25-4:** Νάρκη χτυπάει σε αφγανικό άρμα μάχης και σκοτώνονται 5 στρατιώτες.

Επαρχία Kandahar

Από τις 24-3 ως τις 26-4, σε 18 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 15 αμερικανοί, 4 γερμανοί, 9 καναδοί, 19 μπάτσοι, 21 αφγανοί στρατιώτες, και οι επιβαίνοντες 3 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης. Στις **13-4** σκοτώνονται συνολικά 36 άτομα, απ' τους οποίους οι 12 είναι πράκτορες των αφγανικών μυστικών υπηρεσιών, σε 5 επιθέσεις αυτοκτονίας που γίνονται στην ομώνυμη πόλη. **23-4:** Σκοτώνεται γνωστός πράκτορας της NDS από αντάρτη-ελεύθερο σκοπευτή.

Επαρχία Kapisa

16-4: Αρκετοί γάλλοι κατοχικοί σκοτώνονται και τραυματίζονται όταν ανατινάζονται δύο άρματα μάχης στην περιφέρεια Ταγκάμπ. **22-4:** Ανατινάζεται γαλλικό άρμα μάχης στην περιφέρεια Νιιράμπ.

Επαρχία Khost

Από τις 25-3 ως τις 23-4, σε 14 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 36 αφγανοί στρατιώτες, 18 μπάτσοι, 6 αμερικανοί, 18 άλλοι ΝΑΤΟικοί και όλοι οι επιβαίνοντες 2 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης.

Επαρχία Kunar

Από τις 25-3 ως τις 26-4, σε 7 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 12 αμερικανοί, 3 Αφγανοί στρατιώτες 5 συνοριοφύλακες και οι επιβαίνοντες 1 ΝΑΤΟικού οχήματος.

Επαρχία Kunduz

Από τις 24-3 ως τις 26-4, σε 9 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 23 αφγανοί στρατιώτες και οι επιβαίνοντες ενός ελικόπτερου που καταρρίπτεται, καθώς και 8 γερμανικών αρμάτων μάχης. Στις **16-3** παραδίνεται στους αντάρτες στρατιωτικός διοικητής μαζί με 4 στρατιώτες. **26-4:** Καταρρίπτεται αμερικανικό ελικόπτερο.

Επαρχία Laghman

31-3: Επίθεση γίνεται σε κομβόι αμερικανών στην περιφέρεια Αλινγκάρ. **5-4:** Καταστρέφονται 3 ΝΑΤΟικά άρματα μάχης. **23-4:** Πυρπολούνται 3 βυτιοφόρα των κατοχικών.

καταξίωσή του και δείχνοντας αδιανόητη αδιαφορία για τις επιπτώσεις που θα έχει αυτή του η συμπεριφορά.

Ο αλαζόνας είναι συνήθως και λογάς. Προσπαθεί να εντυπωσιάσει με παχιά λόγια (αλλά κούφια από περιεχόμενο) όσους μπορούν ακόμα και στέκονται έκθαμβοι μπροστά στην κενότητα. Κλεισμένος στον περίγυρο που τον αποδέχεται, (θες από άγνοια, θες επειδή αποσκοπεί στο να αποκομίσει κάποια οφέλη), ουσιαστικά κόβει τους δεσμούς του από κάθε τί λειτουργικό και δημιουργικό το οποίο τον περιβάλλει και που κάτω από πολλές συνθήκες θα τον στήριζε σε δύσκολες περιστάσεις. Όταν θα ανακαλύψει πως μ' όλη αυτή τη συμπεριφορά του έχτιζε ένα παλάτι στην άμμο θα είναι πολύ αργά.

Με πολύ απλά λόγια, ο αλαζόνας είναι ίδιος με τον Φαέθοντα: **ο υπερφίαλος ενθουσιασμός του τον οδηγεί αργά ή γρήγορα στην καταστροφή**. Το κακό είναι πως θα συμπαρασύρει στην πορεία του ανθρώπους και καταστάσεις, που κάτω από διαφορετικές συνθήκες θα μπορούσαν να φανούν χρήσιμα για την καλυτέρευση των όρων ζωής και για την προοπτική της αποδέσμευσης από καταπιεστικές κι εκμεταλλευτικές καταστάσεις...

Η. Α.

Επαρχία Logar

24-3: Ανατινάζεται ΝΑΤΟικό άρμα μάχης με βόμβα στην άκρη δρόμου και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **27-3:** Σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες 2 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης σε 2 εκρήξεις. **31-3:** Καταστρέφονται 3 ΝΑΤΟικά άρματα μάχης. **4-4:** Τρεις εκρήξεις ναρκών αποδεκατίζουν αρκετούς ΝΑΤΟικούς.

Επαρχία Nangarhar

24-3: Έκρηξη βόμβας με στόχο περιπολία σκοτώνει 4 αφγανούς στρατιώτες. **30-3:** Επίθεση γίνεται στο αρχηγείο της περιφέρειας Χισαράκ. **5-4:** Σκοτώνονται 7 συνοριοφύλακες στην περιφέρεια Λαλ Πουρά. **20-4:** Σκοτώνονται όλοι οι αμερικανοί επιβαίνοντες ενός άρματος μάχης σε έκρηξη στην περιφέρεια Κουγκαϊνού.

Επαρχία Nemroz

23-4: Πύραυλοι πέφτουν στο αεροδρόμιο Αράμ και προκαλούν βαριές απώλειες στους κατοχικούς.

Επαρχία Nooristan

25-3: Μεγάλες απώλειες προκαλούν οι αντάρτες στους κατοχικούς σε επίθεση εναντίον αμερικανικής βάσης, αλλά, ως συνήθως, οι κατοχικοί αποκρύπτουν την αλήθεια.

Επαρχία Paktia

24-3: Σκοτώνονται 4 αμερικανοί από έκρηξη βόμβας εναντίον περιπολίας. **26-3:** Καταρρίπτεται κατασκοπευτικό αεροσκάφος. Σκοτώνονται 6 κατοχικοί και 4 αφγανοί στρατιώτες σε άλλη επίθεση εναντίον κομβόι στην περιφέρεια Γιάνι Κελ. **27-3:** Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα μάχης και όλοι οι επιβαίνοντες... απαλλάσσονται των καθηκόντων τους. **29-3:** Σκοτώνονται 9 αμερικανοί σε ενέδρα στην περιοχή Σαχάκ.

Επαρχία Paktika

18-4: Σκοτώνονται 6 αφγανοί στρατιώτες και αιχμαλωτίζονται άλλοι 3 στην περιοχή Σαρά Καλά. Το επαρχιακό συμβούλιο της Πάκτικα θα αποφασίσει για την τύχη τους. **20-4:** Σκοτώνονται 11 αφγανοί στρατιώτες στο Σεϊγουέι Παρς.

Επαρχία Uruzgan

Από τις 24-3 ως τις 23-4, σε 4 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 10 αφγανοί στρατιώτες, 4 αμερικανοί και 15 άλλοι ΝΑΤΟικοί.

Επαρχία Wardak

25-3: Σκοτώνονται 6 αφγανοί στρατιώτες σε επίθεση με ρουκέτες εναντίον κομβόι. **27-3:** Σκοτώνονται 2 αμερικανοί πράκτορες και 2 άλλοι κατοχικοί. **1-4:** Καταστρέφονται 2 οχήματα του αφγανικού στρατού και σκοτώνονται 7 στρατιώτες. **11-4:** Σκοτώνονται 3 αμερικανοί στην περιφέρεια Σαγιενταμπάντ.

Επαρχία Zabul

Από τις 25-3 ως τις 25-4, σε 18 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 23 αμερικανοί, 5 ρουμάνοι, 10 μπάτσοι και 22 αφγανοί στρατιώτες, καθώς και οι επιβαίνοντες 11 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης. Επίσης, καταρρίπτεται ένα ελικόπτερο.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

29-3 - Τικρίτ. Αντάρτες ενεργοποιούν αυτοσχέδιο εκρηκτικό μηχανισμό τη στιγμή που περνά αμερικανικό θωρακισμένο όχημα από το κέντρο της πόλης, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλους τους επιβαίνοντες.

31-3 - Επαρχία Μισάν. Αμμάρα. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στον αυτοκινητόδρομο κοντά στο βόρειο προάστιο Καμίτ. Η περιοχή αποκλείεται άμεσα, όμως η πτήση ελικοπτέρων στην περιοχή υποδηλώνει το μέγεθος των απωλειών.

μπάτσος αξιωματικός και τραυματίζονται άλλοι πέντε.

- Επαρχία Ταμίμ. Κιρκούκ. Αργά το βράδυ, αντάρτες ενεργοποιούν εκρηκτικό μηχανισμό στο πέρασμα περιπόλου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων από το κέντρο της πόλης. Από την έκρηξη καταστρέφεται ολοσχερώς τουλάχιστον ένα όχημα χάμμερ και σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

11-4 - Δυτικό Κιρκούκ. Έβδομη επέτειος της κατοχής του Ιράκ και αντάρτες επιτίθενται με ρουκέτα C5K εναντίον αμερικανικής περιπόλου στο προάστιο αλ Νταμπς. Καταστρέφεται ένα ναρκαλιευτικό όχημα και τραυματίζονται οι επιβαίνοντες σ' αυτό. Σε άλλο σημείο της πόλης, στο προάστιο Χαγουίγια, αντάρτες ενεργοποιούν βόμβα τη στιγμή που περνά περίπολος των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων. Καταστρέφεται ένα όχημα χάμμερ και σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες. Επίσης, η αεροπορική βάση αλ Χουρίγια, η οποία χρησιμοποιείται από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις, πλήττεται από δύο πυραύλους κατιούσα. Δεν γίνονται γνωστές απώλειες.

- Μοσούλη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα χάμμερ και σκοτώνεται ή τραυματίζεται όλο το πλήρωμά του.

- Βόρεια επαρχία Μπαμπίλ. Αλ Μουσαγιέμπ. Η αμερικανική στρατιωτική βάση Calso, μια από τις κυριότερες στο Ιράκ, στην οποία στρατοπεδεύουν περισσότεροι από 20.000 στρατιώτες, δέχεται επίθεση ανταρτών με τέσσερεις πυραύλους κατιούσα.

12-4 - Δυτική Βαγδάτη. Βόμβα, τοποθετημέ-

21-4 - Μπαλαντρούζ. Περίπολος της ιρακινής αστυνομίας πέφτει σε βόμβα σε κεντρική οδό της πόλης, που βρίσκεται νοτιοδυτικά της Μπακούμπα. Τραυματίζονται τέσσερεις μπάτσοι, κάποιοι από αυτούς σοβαρά.

24-4 - Βαγδάτη. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου του ιρακινού στρατού στην οδό Ραμαντάν 14 στη συνοικία Μανσούρ. Κατά την ανταλλαγή πυρών τραυματίζεται τουλάχιστον ένας μπάτσος.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Σααντίγια. Αντάρτες πυροβολούν και σκοτώνουν έναν "Σάχουα" (πρώην αντάρτες που στην αρχή αποσκίρτησαν στις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις και ακολούθως πήραν μεταγραφή στις ιρακινές κυβερνητικές δυνάμεις).

26-4 - Νίνγια. Οι αστυνομικές δυνάμεις ξαναπαίρνουν τον έλεγχο στις φυλακές, μετά από εξέγερση των περίπου 150 φυλακισμένων για «τρομοκρατία».

27-4 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό ενός μισθοφόρου τους στην επαρχία Ντιγιάλα από έκρηξη βόμβας.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου της ιρακινής αστυνομίας με όπλα που φέρουν σιγαστήρες, στη δυτική περιοχή αλ-Ζενζίλι. Σκοτώνεται ένας μπάτσος και τραυματίζεται τουλάχιστον άλλος ένας, ενώ οι υπόλοιποι μπάτσοι ανοίγουν πυρ αδιακρίτως και τραυματίζουν ένα περαστικό παιδί και ένα ακόμη άτομο.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

29-3 - Τικρίτ. Αντάρτες ενεργοποιούν αυτοσχέδιο εκρηκτικό μηχανισμό τη στιγμή που περνά αμερικανικό θωρακισμένο όχημα από το κέντρο της πόλης, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλους τους επιβαίνοντες.

31-3 - Επαρχία Μισάν. Αμμάρα. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στον αυτοκινητόδρομο κοντά στο βόρειο προάστιο Καμίτ. Η περιοχή αποκλείεται άμεσα, όμως η πτήση ελικοπτέρων στην περιοχή υποδηλώνει το μέγεθος των απωλειών.

- Επαρχία Καντισίγια. Ντιγιανίγια. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων. Προκαλούνται ζημιές σε ένα τουλάχιστον από τα οχήματα, ενώ δεν γίνονται γνωστές άλλες απώλειες.

1-4 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Αντάρτες επιτίθενται εναντίον αμερικανικής περιπόλου με θερμική βόμβα. Κυβερνητικές πηγές επιβεβαιώνουν απώλειες των κατοχικών.

2-4 - Δυτική Βαγδάτη. Μανσούρ. Δύο μισθοφόροι εταιριών σεκιούριτι σκοτώνονται από έκρηξη βόμβας που έχει στόχο το κομβόι οχημάτων τους. Καταστρέφεται εντελώς και το όχημά τους.

- Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Περίπολος των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων πέφτει σε βόμβα, με το που γλυκοχαράζει. Η

ζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

11-4 - Δυτικό Κιρκούκ. Έβδομη επέτειος της κατοχής του Ιράκ και αντάρτες επιτίθενται με ρουκέτα C5K εναντίον αμερικανικής περιπόλου στο προάστιο αλ Νταμπς. Καταστρέφεται ένα ναρκαλιευτικό όχημα και τραυματίζονται οι επιβαίνοντες σ' αυτό. Σε άλλο σημείο της πόλης, στο προάστιο Χαγουίγια, αντάρτες ενεργοποιούν βόμβα τη στιγμή που περνά περίπολος των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων. Καταστρέφεται ένα όχημα χάμμερ και σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες. Επίσης, η αεροπορική βάση αλ Χουρίγια, η οποία χρησιμοποιείται από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις, πλήττεται από δύο πυραύλους κατιούσα. Δεν γίνονται γνωστές απώλειες.

- Μοσούλη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα χάμμερ και σκοτώνεται ή τραυματίζεται όλο το πλήρωμά του.

- Βόρεια επαρχία Μπαμπίλ. Αλ Μουσαγιέμπ. Η αμερικανική στρατιωτική βάση Calso, μια από τις κυριότερες στο Ιράκ, στην οποία στρατοπεδεύουν περισσότεροι από 20.000 στρατιώτες, δέχεται επίθεση ανταρτών με τέσσερεις πυραύλους κατιούσα.

12-4 - Δυτική Βαγδάτη. Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη δρόμου στην περιοχή Γκαζαλίγια, σκάει στο πέρασμα περιπόλου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων.

14-4 - Δυτική Μοσούλη. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου του ιρακινού στρατού. Σκοτώνεται ένας στρατιώτης.

- Τζαλαουλάα. Πέντε ιρακινοί στρατιώτες τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας τη στιγμή που η περίπολος τους περνά από το χωριό Μπαϊζά, νοτιοδυτικά της πόλης Κανακίν.

15-4 - Βαγδάτη. Αντάρτες ανατινάζουν πύργο τηλεφωνίας ύψους 50 μέτρων στην περιοχή Αμπού Γκράιμπ. Στην ίδια περιοχή, αντάρτης καμικάζι οδηγεί αυτοκίνητο γεμάτο εκρηκτικά εναντίον σημείου ελέγχου του ιρακινού στρατού και σκοτώνει δύο στρατιώτες, ενώ τραυματίζονται άλλοι δεκαπέντε. Εξάλλου, στη δυτική συνοικία Μαν-

21-4 - Μπαλαντρούζ. Περίπολος της ιρακινής αστυνομίας πέφτει σε βόμβα σε κεντρική οδό της πόλης, που βρίσκεται νοτιοδυτικά της Μπακούμπα. Τραυματίζονται τέσσερεις μπάτσοι, κάποιοι από αυτούς σοβαρά.

24-4 - Βαγδάτη. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου του ιρακινού στρατού στην οδό Ραμαντάν 14 στη συνοικία Μανσούρ. Κατά την ανταλλαγή πυρών τραυματίζεται τουλάχιστον ένας μπάτσος.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Σααντίγια. Αντάρτες πυροβολούν και σκοτώνουν έναν "Σάχουα" (πρώην αντάρτες που στην αρχή αποσκίρτησαν στις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις και ακολούθως πήραν μεταγραφή στις ιρακινές κυβερνητικές δυνάμεις).

26-4 - Νίνγια. Οι αστυνομικές δυνάμεις ξαναπαίρνουν τον έλεγχο στις φυλακές, μετά από εξέγερση των περίπου 150 φυλακισμένων για «τρομοκρατία».

27-4 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό ενός μισθοφόρου τους στην επαρχία Ντιγιάλα από έκρηξη βόμβας.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου της ιρακινής αστυνομίας με όπλα που φέρουν σιγαστήρες, στη δυτική περιοχή αλ-Ζενζίλι. Σκοτώνεται ένας μπάτσος και τραυματίζεται τουλάχιστον άλλος ένας, ενώ οι υπόλοιποι μπάτσοι ανοίγουν πυρ αδιακρίτως και τραυματίζουν ένα περαστικό παιδί και ένα ακόμη άτομο.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή
εξάρτηση και Ελευθερία
είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ
και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ
καταστάσεις

Επειδή
το παραμύθι περί
«ελεύθερης επιλογής»
στο ντοπάρισμα δεν
μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ
την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ,
το ΦΟΒΟ,
την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ,
την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ,
την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ,
την ΠΛΗΞΗ
που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να
χτιστεί μια ανθρώπινη και
ελεύθερη κοινωνία με
μέσα που καταστρέφουν
ανθρώπινες υπάρξεις
και συμπορεύονται με
τα σχέδια των κρατιστών

ρικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στον αυτοκινητόδρομο κοντά στο βόρειο προάστιο Καμίτ. Η περιοχή αποκλείεται άμεσα, όμως η πτήση ελικοπτέρων στην περιοχή υποδηλώνει το μέγεθος των απωλειών.

- Επαρχία Καντισίγια. Ντιγιανίγια. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων. Προκαλούνται ζημιές σε ένα τουλάχιστον από τα οχήματα, ενώ δεν γίνονται γνωστές άλλες απώλειες.

1-4 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Αντάρτες επιτίθενται εναντίον αμερικανικής περιπόλου με θερμική βόμβα. Κυβερνητικές πηγές επιβεβαιώνουν απώλειες των κατοχικών.

2-4 - Δυτική Βαγδάτη. Μανσούρ. Δύο μισθοφόροι εταιριών σεκιούριτι σκοτώνονται από έκρηξη βόμβας που έχει στόχο το κομβόι οχημάτων τους. Καταστρέφεται εντελώς και το όχημά τους.

- Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Περίπολος των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων πέφτει σε βόμβα, με το που γλυκοχαράζει. Η έκρηξη σκοτώνει ή τραυματίζει όλο το πλήρωμα.

3-4 - Βαγδάτη. Η λεγόμενη πράσινη ζώνη δέχεται επίθεση ανταρτών με βλήματα όλμου. Δεν γίνονται γνωστές οι απώλειες στην αμερικανική και τη βρετανική πρεσβεία ή στα κυβερνητικά κτίρια.

5-4 - Βαγδάτη. Ο αμερικανικός κατοχικός στρατός ανακοινώνει το χαμό ενός ακόμη μισθοφόρου του από συνθήκες «μη μάχης», από θανάσιμο τραυματισμό την προηγούμενη μέρα.

6-4 - Βασόρα. Βόμβα τοποθετημένη στην άκρη κύριου δρόμου προς τη Σαλάμγια, συνοριακό κόμβο με το Ιράν. Σκοτώνεται ένας

πέρασμα αμερικανικής περιπόλου. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα χάμμερ και σκοτώνεται ή τραυματίζεται όλο το πλήρωμά του.

- Βόρεια επαρχία Μπαμπίλ. Αλ Μουσαγιέμπ. Η αμερικανική στρατιωτική βάση Calso, μια από τις κυριότερες στο Ιράκ, στην οποία στρατοπεδεύουν περισσότεροι από 20.000 στρατιώτες, δέχεται επίθεση ανταρτών με τέσσερεις πυραύλους κατιούσα.

12-4 - Δυτική Βαγδάτη. Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη δρόμου στην περιοχή Γκαζαλίγια, σκάει στο πέρασμα περιπόλου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων.

14-4 - Δυτική Μοσούλη. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου του ιρακινού στρατού. Σκοτώνεται ένας στρατιώτης.

- Τζαλαουλάα. Πέντε ιρακινοί στρατιώτες τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας τη στιγμή που η περίπολος τους περνά από το χωριό Μπαϊζά, νοτιοδυτικά της πόλης Κανακίν.

15-4 - Βαγδάτη. Αντάρτες ανατινάζουν πύργο τηλεφωνίας ύψους 50 μέτρων στην περιοχή Αμπού Γκράιμπ. Στην ίδια περιοχή, αντάρτης καμικάζι οδηγεί αυτοκίνητο γεμάτο εκρηκτικά εναντίον σημείου ελέγχου του ιρακινού στρατού και σκοτώνει δύο στρατιώτες, ενώ τραυματίζονται άλλοι δεκαπέντε. Εξάλλου, στη δυτική συνοικία Μανσούρ, μαγνητική βόμβα τοποθετημένη στο αυτοκίνητο του ταξίαρχου Αρκάν Αλί, πρώην αξιωματούχου της αντιτρομοκρατικής, εκρήγνυται στην πλατεία Νισούρ. Σκοτώνεται ο ταξίαρχος και τραυματίζονται άλλα τρία άτομα.

- Επαρχία Νίνγια. Δυτική Μοσούλη. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού και σκοτώνουν δύο στρατιώτες.

- Επαρχία Ανμπάρ. Ραμάντι. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου της ιρακινής αστυνομίας από την κεντρική συνοικία Γκατάνα, τραυματίζοντας και τους έξι επιβαίνοντες μπάτσους, τρεις από αυτούς σοβαρά.

19-4 - Δυτική επαρχία Ντιγιανίγια. Η αμερικανική βάση Echo δέχεται καρτερικά επίθεση ανταρτών με δύο ρουκέτες.

ρτησαν στις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις και ακολούθως πήραν μεταγραφή στις ιρακινές κυβερνητικές δυνάμεις).

26-4 - Νίνγια. Οι αστυνομικές δυνάμεις ξαναπαίρνουν τον έλεγχο στις φυλακές, μετά

μπάτσοι ανοίγουν πυρ αδιακρίτως και τραυματίζουν ένα περαστικό παιδί και ένα ακόμη άτομο.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ,

την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

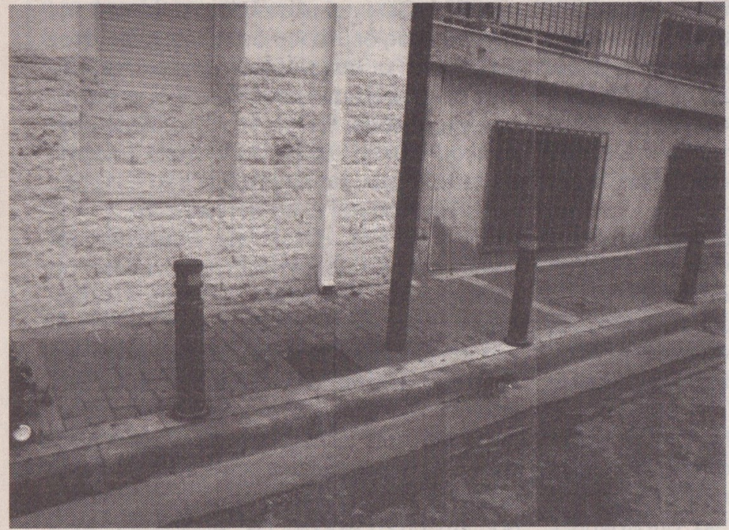

...ΕΙΝΑΙ <u>ΚΑΙ</u> ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ «ΜΙΑΣ ΕΞΑΡΘΡΩΣΗΣ»

10/03/2010
Πέφτει νεκρός στη Δάφνη, μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών με πλήρωμα «διερχόμενου» περιπολικού, ο Λάμπρος Φούντας, ενώ επιχειρούσε με ένα ακόμη άτομο να απαλλοτριώσει ένα αυτοκίνητο.
Το περιστατικό τοποθετείται σύμφωνα με την αστυνομία στις 4:43 πμ. Η σφαίρα που τον τραυμάτισε θανάσιμα στην αριστερή ωμοπλάτη, εκτιμάται (από την αστυνομία) ότι τον έπληξε καθώς οπισθοχωρούσε πυροβολώντας, σχε-

δόν έχοντας γυρίσει πλάτη στους αστυνομικούς. Το δεύτερο άτομο, πάλι σύμφωνα με την αστυνομία, πρόλαβε να ρίξει έναν πυροβολισμό και στην συνέχεια κατόρθωσε να διαφύγει.
Από την αρχή, το κράτος επιχειρεί να αποπροσανατολίσει, διαρρέοντας στα ΜΜΕ «ασαφείς» ή σκόπιμα λανθασμένες πληροφορίες σε σχέση με την εθνικότητα και τα στοιχεία του νεκρού. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας ανακοινώνονται τα στοιχεία και η φωτογραφία του δολοφονημένου με την προτροπή «οι πολίτες να επικοινωνήσουν με τα τηλέφωνα: 1014, 1964 και 170» και με την «διαβεβαίωση», ότι «εξασφαλίζονται η ανωνυμία και το απόρρητο της επικοινωνίας». Ακολουθούν έρευνες στην κατοικία του Λάμπρου Φούντα, στον χώρο εργασίας του, ενώ προσάγεται άγνωστος α-

15/03/2010
Ανακοινώνεται από την αστυνομία ότι η ανάλυση DNA σε δείγμα αίματος από την συμπλοκή, ανήκει τελικώς στον Λάμπρο Φούντα και όχι στο δεύτερο άτομο που διέφυγε.

19/03/2010
Στις 8:45 πμ, ισχυρότατη έκρηξη, μετά από προειδοποιητικό τηλεφώνημα για αποκλεισμό της περιοχής, ισοπεδώνει τα γραφεία της εθνικιστικής οργάνωσης «Χρυσή Αυγή», στον τελευταίο όροφο πολυκατοικίας της οδού Σωκράτους.
Σε ανακοίνωσή της η «Χρυσή Αυγή», στην ιστοσελίδα της, κάνει λόγο για υποβάθμιση «του σοβαρού τρομοκρατικού χτυπήματος στα γραφεία» της από τα ΜΜΕ και αναφέρει μεταξύ άλλων ότι «κανένας δεν καταδίκασε την τρομοκρατική ενέργεια εναντίον της».
Ο αστυνομικός συντάκτης της εφημερίδας «Ελευθεροτυπία», Γ. Μαρνέλος, αναφέρει μεταξύ άλλων ότι το χτύπημα πραγματοποιήθηκε εν μέσω κινητοποίησης της ΕΛΑΣ για μεταφορά του οπλισμού από περιφερειακά τμήματα της Αττικής σε κεντρικές αποθήκες και απανωτές ασκήσεις ετοιμότητας για να ... «ελεγχθούν οι αντιδράσεις των αστυνομικών υπηρεσιών».

στών «πηγών», ισχυρίζεται ότι οι διωκτικές αρχές «γνωρίζουν» από το 2007 τις δύο πρώτες γιάφκες της Ε.Ο.17 Ν. Η μια βρισκόταν σύμφωνα με τους «παπαγάλους» του Ε.Τ. επί της οδού Δημοσθένους Ρούσσου 17 σε πολύ μικρή απόσταση από τις Σχολές της Αστυνομίας στην Λεωφόρο Μεσογείων, μάλιστα το δημοσίευμα τους αναφέρει ότι οι περίοικοι θυμούνται ακόμη (φοβερή μνήμη, ε!!!) τον Α. Γιωτόπουλο να πίνει το καφεδάκι του και να διαβάζει την εφημεριδούλα του, αφού το σπίτι του ήταν σε κοντινή απόσταση από την γιάφκα επί της οδού Βολανάκη 22…Το δημοσίευμα διανθίζεται ακόμη με εξαντλητικές έρευνες σε σπηλιές από την Αντιτρομοκρατική για να βρουν το «θησαυρό», δηλαδή το «ιστορικό 45άρι», αλλά και με τον «εντοπισμό» ακόμη 10 ασύλληπτων μελών της 17 Ν (ανάμεσα τους άτομο αρκετά προβεβλημένο στην κοινή γνώμη, μια γιατρός και μια γυναίκα στέλεχος σε περιφερειακή υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών, να μην έχει και το μονοπώλιο η Esspresso με τις εκρηκτικές ξανθιές τρομοκράτισσες…), ορισμένα από τα οποία «υπάρχουν βάσιμες υποψίες ότι έχουν επαφή σε ανώτατο επίπεδο με οργανώσεις που δρουν σήμερα στην Αθήνα». Τίτλος του βαρυσπούδαστου άρθρου; «Ο Ε.Τ. ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΠΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ Ο ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ -ΕΚΑΨΕ ΤΟ «ΦΑΚΕΛΟ 17Ν»…

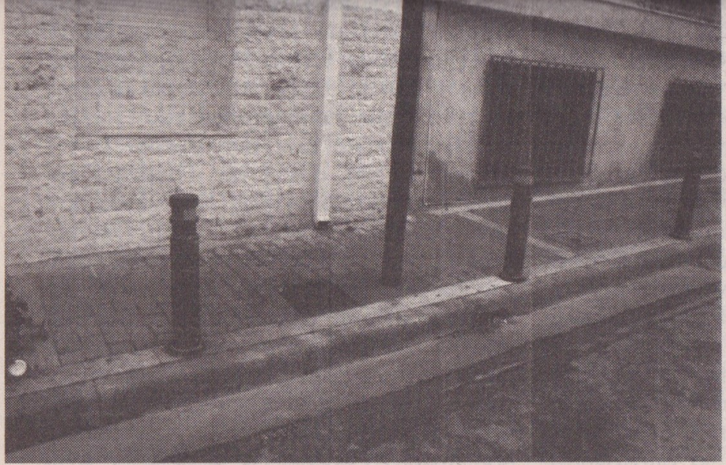
26/03/2010
Ανακοινώνεται από την αστυνομία η «σύλληψη» του 22χρονου φοιτητή Ερρίκου Ρά-

νία. Σύσσωμη η ελληνική κοινωνία είναι απέναντί τους γι' αυτό είναι χρέος μας να συλληφθούν και να οδηγηθούν στη Δικαιοσύνη». Ο τηλεοπτικός σταθμός ALTER κατέγραψε «ασαφές» προειδοποιητικό τηλεφώνημα για βόμβα, νωρίς το πρωί της Κυριακής, ωστόσο καμία οργάνωση δεν αναλαμβάνει την ευθύνη. Κρατικές πηγές κάνουν λόγο για ενέργεια της «Σ.Π.τ.Φ» κάνοντας λόγο για ομοιότητα στην συνδεσμολογία και τα υλικά του εκρηκτικού μηχανισμού με προηγούμενες ενέργειες της. Χαρακτηριστικό είναι επίσης το γεγονός ότι μερίδα των ΜΜΕ επιλέγει να δείξει ως υπεύθυνο τον λεγόμενο «ακροδεξιό χώρο», κάνοντας λόγο για πιθανό «ρατσιστικό έγκλημα», αφού τα θύματα ήταν μετανάστες.
Η Χρυσή Αυγή αρνείται κάθε ευθύνη, χαρακτηρίζοντας το γεγονός ως «φρικτό έγκλημα».

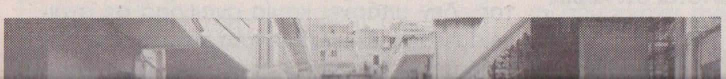
29/03/2010
Με προκήρυξή της η Σ.Π.τ.Φ αρνείται την ευθύνη για την βομβιστική επίθεση στα Πατήσια.
Αφήνεται ελεύθερος, μετά από 10ωρη ανάκριση και έχοντας δεχτεί να δώσει δείγμα DNA, ο Ερρίκος Ράλλης, κατηγορούμενος για την ΣΠΦ. Αργότερα ο πατέρας του, πολιτευτής και υποψήφιος βουλευτής του ΛΑΟΣ, υποστηρίζει ότι διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην οικειοθελή παράδοση του γιου του στην Αντιτρομοκρατική.

30/3/2010
Την σύγχυση έρχονται να επιτείνουν δυο «αναλήψεις ευθυνών», η μία τηλεφωνικώς από την «αντάρτικη ομάδα Λάμπρος Φούντας» και ή άλλη γραπτώς μέσω γνωστής ιστοσελίδας από το «πρωτοεμφανιζόμενο» «Επαναστατικό Εθνικοσοσιαλιστικό Μέτωπο», (εντελώς «τυχαία» η συγκεκριμένη ιστοσελίδα (zougla.gr) υποστήριζε από την αρχή την θεωρία του «ρατσιστικού εγκλήματος»).

δόν έχοντας γυρίσει πλάτη στους αστυνομικούς. Το δεύτερο άτομο, πάλι σύμφωνα με την αστυνομία, πρόλαβε να ρίξει έναν πυροβολισμό και στην συνέχεια κατόρθωσε να διαφύγει.
Από την αρχή, το κράτος επιχειρεί να αποπροσανατολίσει, διαρρέοντας στα ΜΜΕ «ασαφείς» ή σκόπιμα λανθασμένες πληροφορίες σε σχέση με την εθνικότητα και τα στοιχεία του νεκρού. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας ανακοινώνονται τα στοιχεία και η φωτογραφία του δολοφονημένου με την προτροπή «οι πολίτες να επικοινωνήσουν με τα τηλέφωνα: 1014, 1964 και 170» και με την «διαβεβαίωση», ότι «εξασφαλίζονται η ανωνυμία και το απόρρητο της επικοινωνίας». Ακολουθούν έρευνες στην κατοικία του Λάμπρου Φούντα, στον χώρο εργασίας του, ενώ προσάγεται άγνωστος αριθμός ατόμων από το φιλικό, συγγενικό και επαγγελματικό του περιβάλλον. Διατυπώνονται διάφορα σενάρια για τον «συνεργό» του Λάμπρου Φούντα, που αρχικά «φέρεται» τραυματισμένος κατά την διάρκεια της συμπλοκής.
Αν και από τη πρώτη στιγμή έχει αναλάβει την υπόθεση η αντιτρομοκρατική, που απαγορεύει ακόμα και σε ιατροδικαστές να έχουν πρόσβαση στο σημείο για αρκετές ώρες, τις επόμενες ημέρες, συντεταγμένες «διαρροές» εμφανίζουν τον Λάμπρο Φούντα ως άτομο «υπεράνω υποψίας», ενώ τα ΜΜΕ συντάσσονται στην γραμμή αυτή δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στα «εντυπωσιακά» μέτρα ασφαλείας που είχε λάβει. Οι ίδιες κρατικές πηγές των «διαρροών», ισχυρίζονται επίμονα ότι «οι έρευνες έχουν συναντήσει τοίχο...».

νάλυση DNA σε δείγμα αίματος από την συμπλοκή, ανήκει τελικώς στον Λάμπρο Φούντα και όχι στο δεύτερο άτομο που διέφυγε.

19/03/2010
Στις 8:45 πμ, ισχυρότατη έκρηξη, μετά από προειδοποιητικό τηλεφώνημα για αποκλεισμό της περιοχής, ισοπεδώνει τα γραφεία της εθνικιστικής οργάνωσης «Χρυσή Αυγή», στον τελευταίο όροφο πολυκατοικίας της οδού Σωκράτους.
Σε ανακοίνωσή της η «Χρυσή Αυγή», στην ιστοσελίδα της, κάνει λόγο για υποβάθμιση «του σοβαρού τρομοκρατικού χτυπήματος στα γραφεία» της από τα ΜΜΕ και αναφέρει μεταξύ άλλων ότι «κανένας δεν καταδίκασε την τρομοκρατική ενέργεια εναντίον της».
Ο αστυνομικός συντάκτης της εφημερίδας «Ελευθεροτυπία», Γ. Μαρνέλος, αναφέρει μεταξύ άλλων ότι το χτύπημα πραγματοποιήθηκε εν μέσω κινητοποίησης της ΕΛΑΣ για μεταφορά του οπλισμού από περιφερειακά τμήματα της Αττικής σε κεντρικές αποθήκες και απανωτές ασκήσεις ετοιμότητας για να ... «ελεγχθούν οι αντιδράσεις των αστυνομικών υπηρεσιών».

20/03/2010
Τα ξημερώματα του Σαββάτου, σημειώνεται στα Πατήσια, έκρηξη μηχανισμού στην πολυκατοικία που διαμένει ο αντιπρόεδρος της πακιστανικής κοινότητας Ανουάρ Ικμπάλ. Είχε προηγηθεί προειδοποιητικό τηλεφώνημα. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας σύμφωνα με την αστυνομία, σκοπός της Διεύθυνσης Αλλοδαπών ανακαλύπτει ένα σακίδιο με ωρολογιακό μηχανισμό κρεμασμένο στην στάση λεωφορείων στην λεωφόρο Πέτρου Ράλλη. Σχεδόν αμέσως ακολουθεί προειδοποιητικό τηλεφώνημα για βόμβα στην Διεύθυνση Αλλοδαπών. Από την ισχυρή έκρηξη, προκαλούνται υλικές ζημιές στον φράκτη της Διεύθυνσης Αλλοδαπών και σπάζονται τα τζάμια κτιρίων απέναντι από την Διεύθυνση.
Πορεία πραγματοποιείται από αντιεξουσιαστές προς το ση-

ταν σύμφωνα με τους «παπαγάλους» του Ε.Τ. επί της οδού Δημοσθένους Ρούσσου 17 σε πολύ μικρή απόσταση από τις Σχολές της Αστυνομίας στην Λεωφόρο Μεσογείων, μάλιστα το δημοσίευμα τους αναφέρει ότι οι περίοικοι θυμούνται ακόμη (φοβερή μνήμη, ε!!!) τον Α. Γιωτόπουλο να πίνει το καφεδάκι του και να διαβάζει την εφημεριδούλα του, αφού το σπίτι του ήταν σε κοντινή απόσταση από την γιάφκα επί της οδού Βολανάκη 22...Το δημοσίευμα διανθίζεται ακόμη με εξαντλητικές έρευνες σε σπηλιές από την Αντιτρομοκρατική για να βρουν το «θησαυρό», δηλαδή το «ιστορικό 45άρι», αλλά και με τον «εντοπισμό» ακόμη 10 ασύλληπτων μελών της 17 Ν (ανάμεσα τους άτομο αρκετά προβεβλημένο στην κοινή γνώμη, μια γιατρός και μια γυναίκα στέλεχος σε περιφερειακή υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών, να μην έχει και το μονοπώλιο η Esspresso με τις εκρηκτικές ξανθιές τρομοκράτισσες...), ορισμένα από τα οποία «υπάρχουν βάσιμες υποψίες ότι έχουν επαφή σε ανώτατο επίπεδο με οργανώσεις που δρουν σήμερα στην Αθήνα». Τίτλος του βαρυσπούδαστου άρθρου; «Ο Ε.Τ. ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΠΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ Ο ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ -ΕΚΑΨΕ ΤΟ «ΦΑΚΕΛΟ 17Ν»...

26/03/2010
Ανακοινώνεται από την αστυνομία η «σύλληψη» του 22χρονου φοιτητή Ερρίκου Ράλλη στο Βόλο, με «στοιχείο» ένα αποτύπωμα στο μπάνιο της «γιάφκας του Χαλανδρίου». Λίγο αργότερα δημοσιεύονται από τις αρχές, φωτογραφίες του.

28/03/2010
Αργά το βράδυ της Κυριακής, έκρηξη βόμβας τοποθετημένης στα σκαλιά κτηρίου της ΕΕΔΕ (Ελληνική Εταιρία Διοίκησης Επιχειρήσεων) στην οδό Ιακωβάτων στα Πατήσια σκοτώνει έναν 15χρονο Αφγανό μετανάστη που την περιεργάζεται. Τραυματίζεται σοβαρά η 10χρονη αδερφή του, που κινδυνεύει να χάσει την όραση της και ελαφρότερα η μητέ-

τον λεγόμενο «ακροδεξιό χώρο», κάνοντας λόγο για πιθανό «ρατσιστικό έγκλημα», αφού τα θύματα ήταν μετανάστες.
Η Χρυσή Αυγή αρνείται κάθε ευθύνη, χαρακτηρίζοντας το γεγονός ως «φρικτό έγκλημα».

29/03/2010
Με προκήρυξή της η Σ.Π.τ.Φ αρνείται την ευθύνη για την βομβιστική επίθεση στα Πατήσια.
Αφήνεται ελεύθερος, μετά από 10ωρη ανάκριση και έχοντας δεχτεί να δώσει δείγμα DNA, ο Ερρίκος Ράλλης, κατηγορούμενος για την ΣΠΦ. Αργότερα ο πατέρας του, πολιτευτής και υποψήφιος βουλευτής του ΛΑΟΣ, υποστηρίζει ότι διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην οικειοθελή παράδοση του γιου του στην Αντιτρομοκρατική.

30/3/2010
Την σύγχυση έρχονται να επιτείνουν δυο «αναλήψεις ευθυνών», η μία τηλεφωνικώς από την «αντάρτικη ομάδα Λάμπρος Φούντας» και ή άλλη γραπτώς μέσω γνωστής ιστοσελίδας από το «πρωτοεμφανιζόμενο» «Επαναστατικό Εθνικοσοσιαλιστικό Μέτωπο», (εντελώς «τυχαία» η συγκεκριμένη ιστοσελίδα (zougla.gr) υποστήριζε από την αρχή την θεωρία του «ρατσιστικού εγκλήματος»).

7/04/2010
Άσκηση ετοιμότητας της ΕΛ. ΑΣ με πρόσχημα την εξουδετέρωση «ύποπτου» αντικειμένου, γίνεται γνωστή στα ΜΜΕ.

9/04/2010

Από την αρχή, το κράτος επιχειρεί να αποπροσανατολίσει, διαρρέοντας στα ΜΜΕ «ασαφείς» ή σκόπιμα λανθασμένες πληροφορίες σε σχέση με την εθνικότητα και τα στοιχεία του νεκρού. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας ανακοινώνονται τα στοιχεία και η φωτογραφία του δολοφονημένου με την προτροπή «οι πολίτες να επικοινωνήσουν με τα τηλέφωνα: 1014, 1964 και 170» και με την «διαβεβαίωση», ότι "εξασφαλίζονται η ανωνυμία και το απόρρητο της επικοινωνίας». Ακολουθούν έρευνες στην κατοικία του Λάμπρου Φούντα, στον χώρο εργασίας του, ενώ προσάγεται άγνωστος αριθμός ατόμων από το φιλικό, συγγενικό και επαγγελματικό του περιβάλλον. Διατυπώνονται διάφορα σενάρια για τον «συνεργό» του Λάμπρου Φούντα, που αρχικά «φέρεται» τραυματισμένος κατά την διάρκεια της συμπλοκής.

Αν και από τη πρώτη στιγμή έχει αναλάβει την υπόθεση η αντιτρομοκρατική, που απαγορεύει ακόμα και σε ιατροδικαστές να έχουν πρόσβαση στο σημείο για αρκετές ώρες, τις επόμενες ημέρες, συντεταγμένες «διαρροές» εμφανίζουν τον Λάμπρο Φούντα ως άτομο «υπεράνω υποψίας», ενώ τα ΜΜΕ συντάσσονται στην γραμμή αυτή δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στα «εντυπωσιακά» μέτρα ασφαλείας που είχε λάβει. Οι ίδιες κρατικές πηγές των «διαρροών», ισχυρίζονται επίμονα ότι «οι έρευνες έχουν συναντήσει τοίχο...».

«του σοβαρού τρομοκρατικού χτυπήματος στα γραφεία» της από τα ΜΜΕ και αναφέρει μεταξύ άλλων ότι «κανένας δεν καταδίκασε την τρομοκρατική ενέργεια εναντίον της».

Ο αστυνομικός συντάκτης της εφημερίδας «Ελευθεροτυπία», Γ. Μαρνέλος, αναφέρει μεταξύ άλλων ότι το χτύπημα πραγματοποιήθηκε εν μέσω κινητοποίησης της ΕΛΑΣ για μεταφορά του οπλισμού από περιφερειακά τμήματα της Αττικής σε κεντρικές αποθήκες και απανωτές ασκήσεις ετοιμότητας για να ... «ελεγχθούν οι αντιδράσεις των αστυνομικών υπηρεσιών».

20/03/2010

Τα ξημερώματα του Σαββάτου, σημειώνεται στα Πατήσια, έκρηξη μηχανισμού στην πολυκατοικία που διαμένει ο αντιπρόεδρος της πακιστανικής κοινότητας Ανουάρ Ικμπάλ. Είχε προηγηθεί προειδοποιητικό τηλεφώνημα. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας σύμφωνα με την αστυνομία, σκοπός της Διεύθυνσης Αλλοδαπών ανακαλύπτει ένα σακίδιο με ωρολογιακό μηχανισμό κρεμασμένο στην στάση λεωφορείων στην λεωφόρο Πέτρου Ράλλη. Σχεδόν αμέσως ακολουθεί προειδοποιητικό τηλεφώνημα για βόμβα στην Διεύθυνση Αλλοδαπών. Από την ισχυρή έκρηξη, προκαλούνται υλικές ζημιές στον φράκτη της Διεύθυνσης Αλλοδαπών και σπάζονται τα τζάμια κτιρίων απέναντι από την Διεύθυνση.

Πορεία πραγματοποιείται από αντιεξουσιαστές προς το σημείο της δολοφονίας τού Λάμπρου Φούντα.

22/03/2010

Αναλαμβάνεται η ευθύνη για τις τρεις βομβιστικές επιθέσεις από την Συνομωσία Πυρήνων της Φωτιάς- Αντάρτικη Ομάδα Τρομοκρατών - Κομμάντο Λάμπρος Φούντας.

Δημοσίευμα του Ελεύθερου Τύπου, το οποίο επικαλείται φυσικά «αποκλειστικές πληροφορίες» των γνωθιες τρομοκρατίσσες...), ορισμένα από τα οποία «υπάρχουν βάσιμες υποψίες ότι έχουν επαφή σε ανώτατο επίπεδο με οργανώσεις που δρουν σήμερα στην Αθήνα». Τίτλος του βαρυσπούδαστου άρθρου; «Ο Ε.Τ. ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΠΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ Ο ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ -ΕΚΑΨΕ ΤΟ «ΦΑΚΕΛΟ 17Ν»...

26/03/2010

Ανακοινώνεται από την αστυνομία η «σύλληψη» του 22χρονου φοιτητή Ερρίκου Ράλλη στο Βόλο, με «στοιχείο» ένα αποτύπωμα στο μπάνιο της «γιάφκας του Χαλανδρίου». Λίγο αργότερα δημοσιεύονται από τις αρχές, φωτογραφίες του.

28/03/2010

Αργά το βράδυ της Κυριακής, έκρηξη βόμβας τοποθετημένης στα σκαλιά κτηρίου της ΕΕΔΕ (Ελληνική Εταιρία Διοίκησης Επιχειρήσεων) στην οδό Ιακωβάτων στα Πατήσια σκοτώνει έναν 15χρονο Αφγανό μετανάστη που την περιεργάζεται. Τραυματίζεται σοβαρά η 10χρονη αδερφή του, που κινδυνεύει να χάσει την όραση της και ελαφρότερα η μητέρα τους. Η συγκεκριμένη Αφγανική οικογένεια (αλλά και πολλοί ακόμη μετανάστες στην συγκεκριμένη περιοχή) λόγω ανέχειας συνήθιζε να μαζεύει αντικείμενα από κάδους απορριμμάτων, γεγονός που ήταν ευρέως γνωστό στους περιοίκους.

Αρχικά επικρατεί σύγχυση για την εθνικότητα του νεκρού (πάλι;). Ορισμένα blogs διαδίδουν ότι ο νεκρός είναι «30χρονος έλληνας αντιεξουσιαστής, γνωστός στις αρχές»...

Ο Μιχάλης Χρυσοχοΐδης, Υ.ΠΡΟ.ΠΟ, δηλώνει: «Αυτοί οι δολοφόνοι μάς θεωρούν όλους εχθρούς τους, είτε πρόκειται για αστυνομικό, είτε πρόκειται για μετανάστη, είτε για οποιονδήποτε πολίτη. Αυτοί οι δολοφόνοι είναι απέναντι στην ελληνική κοινω-

«αναλήψεις ευθυνών», η μία τηλεφωνικώς από την «αντάρτικη ομάδα Λάμπρος Φούντας» και ή άλλη γραπτώς μέσω γνωστής ιστοσελίδας από το «πρωτοεμφανιζόμενο» «Επαναστατικό Εθνικοσοσιαλιστικό Μέτωπο», (εντελώς «τυχαία» η συγκεκριμένη ιστοσελίδα (zougla.gr) υποστήριζε από την αρχή την θεωρία του «ρατσιστικού εγκλήματος»).

7/04/2010

Άσκηση ετοιμότητας της ΕΛ. ΑΣ με πρόσχημα την εξουδετέρωση «ύποπτου» αντικειμένου, γίνεται γνωστή στα ΜΜΕ.

9/04/2010

Τελευταίο «αντίο» στον 15χρονο μετανάστη στο κοιμητήριο της Καισαριανής, παρουσία της ηγεσίας της ΕΛΑΣ. Η σορός του θα επαναπατριστεί στο Αφγανιστάν για να ταφεί στη γενέτειρά του.

Επίσκεψη Χρυσοχοΐδη στο Μέγαρο Μαξίμου.

10/04/2010

Αργά το απόγευμα η αστυνομία μέσω του εκπροσώπου της, ανακοινώνει με έκτακτο τηλεοπτικό ανακοινωθέν, «προσαγωγές ατόμων και κατ' οίκον έρευνες, κατά τις οποίες βρέθηκαν και κατασχέθηκαν σημαντικά στοιχεία». Επικρατεί μια έντονη φημολογία

συνέχεια στη σελίδα 14

συνέχεια από τη σελίδα 13

για «προσαγωγές που έχουν σχέση με τρομοκρατία και συγκεκριμένα με τον Επαναστατικό Αγώνα», ενώ έχουν ήδη αρχίσει να διαρρέουν ονόματα από διάφορα blogs. Επικρατεί ασάφεια ως προς τον αριθμό των «προσαχθέντων», αλλά και την χρονική στιγμή που προσήχθησαν. Αργά το βράδυ καταλαμβάνεται το Πολυτεχνείο από συμπαραστάτες των συλληφθέντων.

11/04/2010
Ανακοινώνεται, από τον εκπρόσωπο της αστυνομίας, με τηλεοπτική κάλυψη, η σύλληψη έξι ατόμων για συμμετοχή στον «Επαναστατικό Αγώνα», επειδή στο σπίτι που είχε νοικιαστεί στα Καλύβια με το όνομα Παρασκευοπούλου Βασιλική οι Ν. Μαζιώτης και Π. Ρούπα βρέθηκε «σκληρός δίσκος υπολογιστή με προκηρύξεις για προηγούμενες ενέργειες του «Επαναστατικού Αγώνα» και σχέδιο προκήρυξης για μελλοντική τρομοκρατική ενέργεια, όπως επίσης και χειρόγραφα κείμενα, δύο εκ των οποίων φέρονται να αποτελούν προσχέδια προκηρύξεων της ίδιας οργάνωσης και χειρόγραφα σχεδιαγράμματα χώρων για επικείμενες τρομοκρατικές ενέργειες». Παράλληλα το Αρχηγείο της Αστυνομίας δημοσιεύει φωτογραφίες των συλληφθέντων Ν. Μαζιώτη, Π. Ρούπα, Β. Σταθόπουλου, Σ. Νικητόπουλου, Χ. Κορτέση και Κ. Γουρνά. Πραγματοποιούνται έρευνες σε τουλάχιστον 15 σπίτια σε Αθήνα και επαρχία.

12/04/2010
Οδηγούνται στον ανακριτή οι «έξι». Από αυτούς οι Μαζιώτης, Ρούπα αρνούνται να απολογηθούν, ενώ οι υπόλοιποι ζητούν προθεσμία. Κατηγορούνται για 4 κακουργήματα και 4 πλημμελήματα, ενώ στον Ν. Μαζιώτη αποδίδεται και επιβαρυντική διάταξη για «διεύθυνση ομάδας». Ο εκπρόσωπος της αστυνομίας επανέρχεται με νεότερη τηλεοπτική ανακοίνωση κάνοντας λόγο, μεταξύ άλλων, για «υπαίθριο σκοπευτήριο στον Υμηττό», που «χρησιμοποιούσαν τα μέλη του «Ε.Α.» και για «αποτροπή αιματηρού χτυπήματος κατά αστυνομικών στην οδό Πανόρμου, βάση σχεδιαγράμματος που βρέθηκε», θηκαν πολλές μεγάλες και μικρές βαλίτσες-μπαγκαζιέρες, ενώ σε μικρή απόσταση από το σπίτι «εντοπίζεται» κλεμμένη μηχανή. Δεν υπάρχει καμία αναφορά στα πλαστά στοιχεία με τα οποία «αναφέρεται» ότι πραγματοποιήθηκε η ενοικίαση του συγκεκριμένου χώρου επί της οδού Σαράντογλου 35 στην Ν. Φιλαδέλφεια. Ενδεικτικές είναι και οι αναφορές στην ιστοσελίδα του Σκάι: «Σύμφωνα με αστυνομικές πηγές, σε έρευνα που έγινε σε σπίτι στην οδό Σαράντογλου στη Ν. Φιλαδέλφεια, βρέθηκαν μία χειρόγραφη προκήρυξη με παρατηρήσεις, ένα κομπιούτερ, υλικά μεταμφίεσης (κουκούλες, φόρμες παραλλαγής, μάσκες, μπότες κλπ) διαρρηκτικά εργαλεία και άδειες βαλίτσες που εξετάζεται αν χρησιμοποιούνταν για τη μεταφορά οπλισμού», αλλά και στην ιστοσελίδα Ethnos.gr, όπου αναφέρεται ότι: «Εξάλλου, κατά ένα μεγάλο μέρος μια τέτοια πληροφορία οδήγησε την Αντιτρομοκρατική στο σπίτι της οδού Σαραντόγλου στη Νέα Φιλαδέλφεια, όπου βρέθηκαν προκήρυξη του «Επαναστατικού Αγώνα», με τις διορθώσεις που έγιναν μετά την ένοπλη επίθεση στα Εξάρχεια και τον τραυματισμό του αστυφύλακα Διαμαντή Ματζούνη. Το σπίτι αυτό, σύμφωνα με πληροφορίες από αστυνομικές πηγές, εντοπίστηκε από τον τραπεζικό λογαριασμό στον οποίο πλήρωνε το νοίκι του σπιτιού ο Χριστόφορος Κορτέσης, ο οποίος το είχε νοικιάσει με ψεύτικα στοιχεία, αλλά και από πληροφορία που έδωσε πολίτης, ο οποίος αναγνώρισε τον συλληφθέντα από τη φωτογραφία του που έδωσε στη δημοσιότητα η Αστυνομία. Σύμφωνα με αστυνομικές πηγές, μέσα σε αυτό βρέθηκαν διάφορα μεταλλικά αντικείμενα, διαρρηκτικά εργαλεία, ίχνη πυρίτιδας, φόρμες παραλλαγής, υλικά μεταμφιέσεως, μία συσκευή αλλοιώσεως φωνής, ένας υπολογιστής και κουκούλες. Σε μικρή απόσταση βρέθηκε και μία μοτοσικλέτα, η οποία εκτιμάται ότι ανήκει σε κάποιον εκ των συλληφθέντων. Βρέθηκαν, επίσης, διαφόρων τύπων, μεγάλες και μικρές τσάντες (οι τελευταίες τοποθετούνται σε μοτοσικλέτα), μέσα στις οποίες εκτιμάται ότι οι κατηγορούμενοι μετέφεραν τις βόμβες και τον οπλισμό για τις διάφορες ενέργειές τους. Στην κατοικία παρόντες σε κάθε κοινωνικό και αντικαθεστωτικό αγώνα ενάντια στους πραγματικούς τρομοκράτες. Στους τρομοκράτες της ζωής που ποινικοποιούν με κάθε μέσο τις προσωπικές σχέσεις και εκβιάζουν μέσω τις καταστολής οποίον δραστηριοποιείται εναντίον σε αυτούς και στα αντικοινωνικά τους σχέδια.»

Καταλαμβάνονται τα γραφεία της εφημερίδας Ταχυδρόμος στον Βόλο από 35 αντιεξουσιαστές. Μεταξύ άλλων αναφέρεται σε ανακοίνωση τους: «Η συνεργασία των διάφορων Μ.Μ.Ε. με την εκάστοτε εξουσία, στα πλαίσια του αποπροσανατολισμού και της παραπληροφόρησης και κατά συνέπεια του ελέγχου και της συναίνεσης είναι δεδομένη. Φτιάχνουν το κλίμα που απαιτείται για την επίτευξη της όποιας «μεγάλης ιδέας» και του όποιου «εθνικού στόχου» επιλέγουν να προωθήσουν κράτος και αφεντικά. Αυτοί λοιπόν που υστερικά και χωρίς ίχνος αξιοπρέπειας ρίχνονται στο κυνήγι μαγισσών που βιώνουμε ανακαλύπτοντας παντού γιάφκες, είναι οι ίδιοι που το βουλώνουν για τις δολοφονίες που καθημερινά λαμβάνουν χώρα στις πραγματικές γιάφκες δηλαδή στα Α.Τ., όπως αυτή του γεωργιανού μετανάστη στο Α.Τ. Ν. Ιωνίας».

Προφυλακίζονται οι Νίκος Μαζιώτης, Παναγιώτα Ρούπα και Σαράντος Νικητόπουλος, μετά την παρουσία τους στον ανακριτή. Ο Νίκος Μαζιώτης αρνείται να απολογηθεί, δηλώνοντας ότι «Είμαι επαναστάτης και αγωνίζομαι εναντίον ενός αδίκου και εγκληματικού καθεστώτος, όπως είναι ο καπιταλισμός και το κράτος. Εάν κάποιοι πρέπει να απολογηθούν είναι αυτοί που με κατηγορούν, όπως είναι η Αστυνομία και οι δικαστές οι οποίοι υπηρετούν τους πλούσιους. Έχω το δίκιο με το μέρος μου και δεν απολογούμαι». Η Παναγιώτα Ρούπα επίσης αρνούμενη να απολογηθεί δηλώνει: «Είμαι επαναστάτρια και δεν αναγνωρίζω τις διαδικασίες σας. Εγκληματίες και τρομοκράτες είστε εσείς και το σύστημα που υπηρετείτε. Το κράτος και ο καπιταλισμός». Ο Σαράντος Νικητόπουλος απολογούμενος αρνήθηκε τις αποδιδόμενες σ' αυτόν κατηγορίες αναφέροντας μεταξύ άλλων ότι «η δίωξη μου βασίζεται και στοχοποιεί την πολιτική ποιημένα στοιχεία κατανομής χρηματικών ποσών», «ψηφιακές φωτογραφίες εντυπωμάτων σφραγίδων διαφόρων υπηρεσιών της ελληνικής αστυνομίας και αξιωματικών αυτής», «πλήρη καταχώρηση των στοιχείων που περιέχει ένα δελτίο αστυνομικής ταυτότητας διαφόρων προσώπων, με προφανή σκοπό τη χρησιμοποίησή τους για την κατασκευή πλαστών δελτίων ταυτότητας». Τέλος ανακοινώνεται ο «εντοπισμός» κενού διαμερίσματος που η αστυνομία θεωρεί ότι χρησιμοποιούσαν οι συλληφθέντες στην Κυψέλη επί της οδού Μηδείας 7 και Πόρου στο 5ο όροφο πολυκατοικίας, ενώ κατά την έρευνα ενός δεύτερου διαμερίσματος στον ίδιο όροφο οι αστυνομικές αρχές ισχυρίζονται ότι βρέθηκαν «κουκούλες, δύο ζευγάρια χειροπέδες, γάντια ένας φορητός εξωτερικός δίσκος (USB) στον οποίο υπάρχει το σύνολο των προκηρύξεων του Ε.Α., μια βιντεοκάμερα και άλλα αντικείμενα».

Προφυλακίζεται ο Κώστας Γουρνάς, αρνούμενος να απολογηθεί, δηλώνοντας ότι «Δεν απαντώ, δεν αναγνωρίζω αυτή τη διαδικασία. Από το 20 μου χρόνια είμαι εργάτης και συμμετέχω στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες στην Ελλάδα. Είμαι ενάντια στο καθεστώς, στο πολιτικό και οικονομικό σύστημα. Δεν είμαι εγώ ο τρομοκράτης, τρομοκράτες είναι αυτοί που με ξυλοκόπησαν και απείλησαν τη ζωή των παιδιών μου στον 12ο όροφο της Ασφάλειας Αττικής».

Αποφυλακίζεται ο Μάνος Γιόσπας, κατηγορούμενος για την Σ.Π.Φ, αφού δεν ανανεώνεται η προφυλάκισή του για τους επόμενους 6 μήνες.

Ο Αμερικανός πρέσβης στην Αθήνα, Ντάνιελ Σπέκχαρντ συγχαίρει προσωπικά τον Μιχάλη Χρυσοχοΐδη.

16/04/2010
Με σύμφωνη γνώμη ανακριτή και εισαγγελέα κρίνονται προφυλακιστέοι οι Χριστόφορος Κορτέσης και Ευάγγελος Σταθόπουλος.

17/04/2010
Η αστυνομία ανακοινώνει την «ανακάλυψη» κρησφύγετου του «Ε.Α.» και συγκεκριμένα στην οδό Αντωνιάδου 54 στον Καρέα σε ι-

στυνομίας, με τηλεοπτική κάλυψη, η σύλληψη έξι ατόμων για συμμετοχή στον «Επαναστατικό Αγώνα», επειδή στο σπίτι που είχε νοικιαστεί στα Καλύβια με το όνομα Παρασκευοπούλου Βασιλική οι Ν. Μαζιώτης και Π. Ρούπα βρέθηκε «σκληρός δίσκος υπολογιστή με προκηρύξεις για προηγούμενες ενέργειες του «Επαναστατικού Αγώνα» και σχέδιο προκήρυξης για μελλοντική τρομοκρατική ενέργεια, όπως επίσης και χειρόγραφα κείμενα, δύο εκ των οποίων φέρονται να αποτελούν προσχέδια προκηρύξεων της ίδιας οργάνωσης και χειρόγραφα σχεδιαγράμματα χώρων για επικείμενες τρομοκρατικές ενέργειες». Παράλληλα το Αρχηγείο της Αστυνομίας δημοσιεύει φωτογραφίες των συλληφθέντων Ν. Μαζιώτη, Π. Ρούπα, Β. Σταθόπουλου, Σ. Νικητόπουλου, Χ. Κορτέση και Κ. Γουρνά. Πραγματοποιούνται έρευνες σε τουλάχιστον 15 σπίτια σε Αθήνα και επαρχία.

12/04/2010

Οδηγούνται στον ανακριτή οι «έξι». Από αυτούς οι Μαζιώτης, Ρούπα αρνούνται να απολογηθούν, ενώ οι υπόλοιποι ζητούν προθεσμία. Κατηγορούνται για 4 κακουργήματα και 4 πλημμελήματα, ενώ στον Ν. Μαζιώτη αποδίδεται και επιβαρυντική διάταξη για «διεύθυνση ομάδας». Ο εκπρόσωπος της αστυνομίας επανέρχεται με νεότερη τηλεοπτική ανακοίνωση κάνοντας λόγο, μεταξύ άλλων, για «υπαίθριο σκοπευτήριο στον Υμηττό», που «χρησιμοποιούσαν τα μέλη του «Ε.Α.» και για «αποτροπή αιματηρού χτυπήματος κατά αστυνομικών στην οδό Πανόρμου, βάση σχεδιαγράμματος που βρέθηκε», και δόθηκε στην δημοσιότητα. Σύμφωνα με το διαβιβαστικό της αστυνομίας «οδηγό» για τις έρευνες αποτέλεσαν τηλεκάρτα που χρησιμοποιούσε ο Λάμπρος Φούντας και αποτυπώματα που εντοπίστηκαν στο σπίτι του και αποδίδονται στο Χ. Κορτέση, στο Σ. Νικητόπουλο και σε άλλα άτομα που, όμως, δεν διώκονται. Επίσης γίνεται λόγος για «μυστικές» συναντήσεις των συλληφθέντων αργά το βράδυ ή μεταμεσονύχτιες ώρες, ενώ στο διαβιβαστικό περιλαμβάνονται ακόμη απομαγνητοφωνημένες τηλεφωνικές συνομιλίες που αποδίδονται σε ορισμένους από τους συλληφθέντες. Αστυνομικές «πηγές», μέσω των ΜΜΕ, προαναγγέλλουν νέες συλλήψεις, αλλά και την «ανακάλυψη» νέων χώρων του «Ε.Α», ενώ δεν παραλείπουν να εφοδιάσουν τα συνήθη «παπαγαλάκια» με την «είδηση» της δήθεν ύπαρξης συνομιλιών κάποιων από τους συλληφθέντες, που «ανα-

κομπιούτερ, υλικά μεταμφίεσης (κουκούλες, φόρμες παραλλαγής, μάσκες, μπότες κλπ) διαρρηκτικά εργαλεία και άδειες βαλίτσες που εξετάζεται αν χρησιμοποιούνταν για τη μεταφορά οπλισμού», αλλά και στην ιστοσελίδα Ethnos.gr, όπου αναφέρεται ότι: «Εξάλλου, κατά ένα μεγάλο μέρος μια τέτοια πληροφορία οδήγησε την Αντιτρομοκρατική στο σπίτι της οδού Σαραντόγλου στη Νέα Φιλαδέλφεια, όπου βρέθηκαν προκήρυξη του «Επαναστατικού Αγώνα», με τις διορθώσεις που έγιναν μετά την ένοπλη επίθεση στα Εξάρχεια και τον τραυματισμό του αστυφύλακα Διαμαντή Ματζούνη. Το σπίτι αυτό, σύμφωνα με πληροφορίες από αστυνομικές πηγές, εντοπίστηκε από τον τραπεζικό λογαριασμό στον οποίο πλήρωνε το νοίκι του σπιτιού ο Χριστόφορος Κορτέσης, ο οποίος το είχε νοικιάσει με ψεύτικα στοιχεία, αλλά και από πληροφορία που έδωσε πολίτης, ο οποίος αναγνώρισε τον συλληφθέντα από τη φωτογραφία του που έδωσε στη δημοσιότητα η Αστυνομία. Σύμφωνα με αστυνομικές πηγές, μέσα σε αυτό βρέθηκαν διάφορα μεταλλικά αντικείμενα, διαρρηκτικά εργαλεία, ίχνη πυρίτιδας, φόρμες παραλλαγής, υλικά μεταμφιέσεως, μία συσκευή αλλοιώσεως φωνής, ένας υπολογιστής και κουκούλες. Σε μικρή απόσταση βρέθηκε και μία μοτοσικλέτα, η οποία εκτιμάται ότι ανήκει σε κάποιον εκ των συλληφθέντων. Βρέθηκαν, επίσης, διαφόρων τύπων, μεγάλες και μικρές τσάντες (οι τελευταίες τοποθετούνται σε μοτοσικλέτα), μέσα στις οποίες εκτιμάται ότι οι κατηγορούμενοι μετέφεραν τις βόμβες και τον οπλισμό για τις διάφορες ενέργειές τους. Στην κατοικία βρέθηκε και τμήμα από το πρωτότυπο της προκήρυξης με την οποία η τρομοκρατική οργάνωση «Επαναστατικός Αγώνας» είχε αναλάβει την επίθεση κατά της διμοιρίας των ΜΑΤ, στις 5 Ιανουαρίου του 2009, πίσω από το υπουργείο Πολιτισμού, στα Εξάρχεια. Στην προκήρυξη, η οποία ήταν δακτυλογραφημένη, ο συντάκτης αναφέρεται στην επίθεση κατά του αστυνομικού. Στο αρχικό κείμενο υπάρχει χειρόγραφη διόρθωση στο σημείο που αναγραφόταν ότι ο αστυνομικός σκοτώθηκε. Η λέξη «σκοτώθηκε» διορθώθηκε από τη λέξη «τραυματίσαμε», αφού ο αστυνομικός Δ. Μαντζούνης, τον οποίο είχαν πυροβολήσει, δεν έχασε τη ζωή του, αλλά τραυματίστηκε σοβαρά. Βρέθηκαν, επίσης, κομμάτια της ίδιας προκήρυξης για την επίθεση εναντίον του λεωφορείου των ΜΑΤ στου Γουδή, στις 23 Δεκεμβρίου 2008, και για την τοποθέτηση εκρηκτικού μηχανι-

στα πλαίσια του αποπροσανατολισμού και της παραπληροφόρησης και κατά συνέπεια του ελέγχου και της συναίνεσης είναι δεδομένη. Φτιάχνουν το κλίμα που απαιτείται για την επίτευξη της οποίας «μεγάλης ιδέας» και του οποίου «εθνικού στόχου» επιλέγουν να προωθήσουν κράτος και αφεντικά. Αυτοί λοιπόν που υστερικά και χωρίς ίχνος αξιοπρέπειας ρίχνονται στο κυνήγι μαγισσών που βιώνουμε ανακαλύπτοντας παντού γιάφκες, είναι οι ίδιοι που το βουλώνουν για τις δολοφονίες που καθημερινά λαμβάνουν χώρα στις πραγματικές γιάφκες δηλαδή στα Α.Τ., όπως αυτή του γεωργιανού μετανάστη στο Α.Τ. Ν. Ιωνίας».

Προφυλακίζονται οι Νίκος Μαζιώτης, Παναγιώτα Ρούπα και Σαράντος Νικητόπουλος, μετά την παρουσία τους στον ανακριτή. Ο Νίκος Μαζιώτης αρνείται να απολογηθεί, δηλώνοντας ότι «Είμαι επαναστάτης και αγωνίζομαι εναντίον ενός αδίκου και εγκληματικού καθεστώτος, όπως είναι ο καπιταλισμός και το κράτος. Εάν κάποιοι πρέπει να απολογηθούν είναι αυτοί που με κατηγορούν, όπως είναι η Αστυνομία και οι δικαστές οι οποίοι υπηρετούν τους πλούσιους. Έχω το δίκιο με το μέρος μου και δεν απολογούμαι». Η Παναγιώτα Ρούπα επίσης αρνούμενη να απολογηθεί δηλώνει: «Είμαι επαναστάτρια και δεν αναγνωρίζω τις διαδικασίες σας. Εγκληματίες και τρομοκράτες είστε εσείς και το σύστημα που υπηρετείτε. Το κράτος και ο καπιταλισμός». Ο Σαράντος Νικητόπουλος απολογούμενος αρνήθηκε τις αποδιδόμενες σ' αυτόν κατηγορίες αναφέροντας μεταξύ άλλων ότι «η δίωξη μου βασίζεται και στοχοποιεί την πολιτική δραστηριότητα τη δική μου όσο και ολόκληρου του αναρχικού χώρου».

15/04/2010

Κατάληψη της Νομαρχιακής Επιτροπής Πασοκ στο Ηρακλείο Κρήτης, σε ένδειξη αλληλεγγύης στους «Έξι» από αναρχικούς-αντιεξουσιαστές.

Η αστυνομία ανακοινώνει τον «εντοπισμό» Ι.Χ. του Κώστα Γουρνά, ενός εκ των κατηγορουμένων, στο οποίο «ανευρίσκονται δύο σκληροί δίσκοι, τρεις φορητοί εξωτερικοί δίσκοι (USB), 119.240 ευρώ, δύο πιστόλια (που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί σε κάποια ενέργεια), δύο επιπλέον γεμιστήρες, 125 σφαίρες εννέα χιλιοστών, τρεις πλαστές ταυτότητες, οι δύο με τα ονόματα «Δημοσθένης Μανδαλώζης» και η τρίτη με το όνομα «Αναστάσιος Γριβοκωστόπουλος»».

Οι σκληροί δίσκοι ανακοινώνεται ότι περιεί-

στο 5ο όροφο πολυκατοικίας, ενώ κατά την έρευνα ενός δεύτερου διαμερίσματος στον ίδιο όροφο οι αστυνομικές αρχές ισχυρίζονται ότι βρέθηκαν «κουκούλες, δύο ζευγάρια χειροπέδες, γάντια ένας φορητός εξωτερικός δίσκος (USB) στον οποίο υπάρχει το σύνολο των προκηρύξεων του Ε.Α., μια βιντεοκάμερα και άλλα αντικείμενα».

Προφυλακίζεται ο Κώστας Γουρνάς, αρνούμενος να απολογηθεί, δηλώνοντας ότι «Δεν απαντώ, δεν αναγνωρίζω αυτή τη διαδικασία. Από το 20 μου χρόνια είμαι εργάτης και συμμετέχω στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες στην Ελλάδα. Είμαι ενάντια στο καθεστώς, στο πολιτικό και οικονομικό σύστημα. Δεν είμαι εγώ ο τρομοκράτης, τρομοκράτες είναι αυτοί που με ξυλοκόπησαν και απείλησαν τη ζωή των παιδιών μου στον 12ο όροφο της Ασφάλειας Αττικής».

Αποφυλακίζεται ο Μάνος Γιόσπας, κατηγορούμενος για την Σ.Π.Φ, αφού δεν ανανεώνεται η προφυλάκισή του για τους επόμενους 6 μήνες.

Ο Αμερικανός πρέσβης στην Αθήνα, Ντάνιελ Σπέκχαρντ συγχαίρει προσωπικά τον Μιχάλη Χρυσοχοΐδη.

16/04/2010

Με σύμφωνη γνώμη ανακριτή και εισαγγελέα κρίνονται προφυλακιστέοι οι Χριστόφορος Κορτέσης και Ευάγγελος Σταθόπουλος.

17/04/2010

Η αστυνομία ανακοινώνει την «ανακάλυψη» κρησφύγετου του «Ε.Α.» και συγκεκριμένα στην οδό Αντωνιάδου 54 στον Καρέα σε ισόγειο γκαράζ, στο οποίο ανευρίσκονται μεγάλες ποσότητες στερεών υλικών που προέρχονται από γεωργικό λίπασμα με κύριο συστατικό το νιτρικό αμμώνιο εμποτισμένα με πετρέλαιο (180 κιλά), τοποθετημένες σε φιάλες προπανίου και μεταλλικά δοχεία και τρεις κλεμμένες μηχανές που έφεραν διπλές πινακίδες καθώς επίσης και μπαγκαζιέρες στο εσωτερικό των οποίων επίσης υπήρχαν κλεμμένες πινακίδες. Περίοικοι υποστηρίζουν ότι ο χώρος βρισκόταν υπό παρακολούθηση τουλάχιστον ένα μήνα πριν την επίσημη ανακοίνωση του εντοπισμού. Δίνονται εκ νέου στην δημοσιότητα τα ονόματα Δημοσθένης Μανδαλώζης, Αναστάσιος Γριβοκωστόπουλος και Βασιλική Παρασκευοπούλου τα οποία χρησιμοποιήθηκαν σύμφωνα με την αστυνομία για την κατασκευή πλαστών δελτίων ταυτότη-

Οδηγούνται στον ανακριτή οι «έξι». Από αυτούς οι Μαζιώτης, Ρούπα αρνούνται να απολογηθούν, ενώ οι υπόλοιποι ζητούν προθεσμία. Κατηγορούνται για 4 κακουργήματα και 4 πλημμελήματα, ενώ στον Ν. Μαζιώτη αποδίδεται και επιβαρυντική διάταξη για «διεύθυνση ομάδας». Ο εκπρόσωπος της αστυνομίας επανέρχεται με νεότερη τηλεοπτική ανακοίνωση κάνοντας λόγο, μεταξύ άλλων, για «υπαίθριο σκοπευτήριο στον Υμηττό», που «χρησιμοποιούσαν τα μέλη του «Ε.Α.» και για «αποτροπή αιματηρού χτυπήματος κατά αστυνομικών στην οδό Πανόρμου, βάση σχεδιαγράμματος που βρέθηκε», και δόθηκε στην δημοσιότητα. Σύμφωνα με το διαβιβαστικό της αστυνομίας «οδηγό» για τις έρευνες αποτέλεσαν τηλεκάρτα που χρησιμοποιούσε ο Λάμπρος Φούντας και αποτυπώματα που εντοπίστηκαν στο σπίτι του και αποδίδονται στο Χ. Κορτέση, στο Σ. Νικητόπουλο και σε άλλα άτομα που, όμως, δεν διώκονται. Επίσης γίνεται λόγος για «μυστικές» συναντήσεις των συλληφθέντων αργά το βράδυ ή μεταμεσονύχτιες ώρες, ενώ στο διαβιβαστικό περιλαμβάνονται ακόμη απομαγνητοφωνημένες τηλεφωνικές συνομιλίες που αποδίδονται σε ορισμένους από τους συλληφθέντες. Αστυνομικές «πηγές», μέσω των ΜΜΕ, προαναγγέλλουν νέες συλλήψεις, αλλά και την «ανακάλυψη» νέων χώρων του «Ε.Α», ενώ δεν παραλείπουν να εφοδιάσουν τα συνήθη «παπαγαλάκια» με την «είδηση» της δήθεν ύπαρξης συνομιλιών κάποιων από τους συλληφθέντες, που «αναφέρονταν» με σαρκαστικό και κυνικό τρόπο στον διαμελισμό του νεαρού αφγανού στα Πατήσια και μάλιστα ως «αυτόπτες μάρτυρες» και «υπεύθυνοι». Οι συνομιλίες που τελικά θα δημοσιευτούν δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με αυτές που είχαν «διαρρεύσει».

Τερματίζεται η κατάληψη του ΕΜΠ.

13/4/2010

Πραγματοποιείται κατάληψη των γραφείων της ΕΣΗΕΑ από 100 αναρχικούς-αντιεξουσιαστές σε ένδειξη αλληλεγγύης στους «Έξι».

Δημοσιεύματα πολλών εφημερίδων αναφέρουν ότι σε έρευνα που έγινε σε διώροφο σπίτι στην Ν. Φιλαδέλφεια που είχε νοικιάσει με πλαστά στοιχεία ο Χ. Κορτέσης βρέθηκαν διάφορα μεταλλικά αντικείμενα, διαρρηκτικά εργαλεία, ίχνη πυρίτιδας, φόρμες παραλλαγής, υλικά μεταμφιέσεως, μία συσκευή αλλοιώσεως φωνής, ένας υπολογιστής και κουκούλες. Σε μικρή απόσταση βρέθηκε και μία μοτοσικλέτα, η οποία εκτιμάται ότι ανήκει σε κάποιον εκ των συλληφθέντων. Βρέθηκαν, επίσης, διαφόρων τύπων, μεγάλες και μικρές τσάντες (οι τελευταίες τοποθετούνται σε μοτοσικλέτα), μέσα στις οποίες εκτιμάται ότι οι κατηγορούμενοι μετέφεραν τις βόμβες και τον οπλισμό για τις διάφορες ενέργειές τους. Στην κατοικία βρέθηκε και τμήμα από το πρωτότυπο της προκήρυξης με την οποία η τρομοκρατική οργάνωση «Επαναστατικός Αγώνας» είχε αναλάβει την επίθεση κατά της διμοιρίας των ΜΑΤ, στις 5 Ιανουαρίου του 2009, πίσω από το υπουργείο Πολιτισμού, στα Εξάρχεια. Στην προκήρυξη, η οποία ήταν δακτυλογραφημένη, ο συντάκτης αναφέρεται στην επίθεση κατά του αστυνομικού. Στο αρχικό κείμενο υπάρχει χειρόγραφη διόρθωση στο σημείο που αναγραφόταν ότι ο αστυνομικός σκοτώθηκε. Η λέξη «σκοτώθηκε» διορθώθηκε από τη λέξη «τραυματίσαμε», αφού ο αστυνομικός Δ. Μαντζούνης, τον οποίο είχαν πυροβολήσει, δεν έχασε τη ζωή του, αλλά τραυματίστηκε σοβαρά. Βρέθηκαν, επίσης, κομμάτια της ίδιας προκήρυξης για την επίθεση εναντίον του λεωφορείου των ΜΑΤ στου Γουδή, στις 23 Δεκεμβρίου 2008, και για την τοποθέτηση εκρηκτικού μηχανισμού στα γραφεία εταιρείας πετρελαιοειδών «SHELL» στο Παλαιό Φάληρο, στις 24 Οκτωβρίου του 2008».

14/04/2010

Πραγματοποιείται κατάληψη τηλεοπτικού σταθμού στο Ηράκλειο Κρήτης από 70 αναρχικούς-αντιεξουσιαστές σε ένδειξη αλληλεγγύης στους «Έξι», ενώ μεταξύ άλλων διαβάζονται τα εξής: «Εν τέλει όλες οι διώξεις βασίζονται σε κατασκευασμένα στοιχεία που δεν πείθουν ούτε τους πιο αφελείς, καθώς και σε αποτυπώματα που έχουν βρεθεί σε βιβλία και άλλα αντικείμενα που καμία σχέση δεν έχουν με ένοπλες οργανώσεις. Εμείς από την αντίπερα όχθη υψώνουμε το όπλο της αλληλεγγύης στους συντρόφους μας που είναι ενεργοί αγωνιστές και απολογηθούν είναι αυτοί που με κατηγορούν, όπως είναι η Αστυνομία και οι δικαστές οι οποίοι υπηρετούν τους πλούσιους. Έχω το δίκιο με το μέρος μου και δεν απολογούμαι». Η Παναγιώτα Ρούπα επίσης αρνούμενη να απολογηθεί δηλώνει: «Είμαι επαναστάτρια και δεν αναγνωρίζω τις διαδικασίες σας. Εγκληματίες και τρομοκράτες είστε εσείς και το σύστημα που υπηρετείτε. Το κράτος και ο καπιταλισμός». Ο Σαράντος Νικητόπουλος απολογούμενος αρνήθηκε τις αποδιδόμενες σ' αυτόν κατηγορίες αναφέροντας μεταξύ άλλων ότι «η δίωξη μου βασίζεται και στοχοποιεί την πολιτική δραστηριότητα τη δική μου όσο και ολόκληρου του αναρχικού χώρου».

15/04/2010

Κατάληψη της Νομαρχιακής Επιτροπής Πασοκ στο Ηρακλείο Κρήτης, σε ένδειξη αλληλεγγύης στους «Έξι» από αναρχικούς-αντιεξουσιαστές.

Η αστυνομία ανακοινώνει τον «εντοπισμό» Ι.Χ. του Κώστα Γουρνά, ενός εκ των κατηγορουμένων, στο οποίο «ανευρίσκονται δύο σκληροί δίσκοι, τρεις φορητοί εξωτερικοί δίσκοι (USB), 119.240 ευρώ, δύο πιστόλια (που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί σε κάποια ενέργεια), δύο επιπλέον γεμιστήρες, 125 σφαίρες εννέα χιλιοστών, τρεις πλαστές ταυτότητες, οι δύο με τα ονόματα «Δημοσθένης Μανδαλώζης» και η τρίτη με το όνομα «Αναστάσιος Γριβοκωστόπουλος»».

Οι σκληροί δίσκοι ανακοινώνεται ότι περιείχαν «αποσπάσματα και πλήρη κείμενα των προκηρύξεων της τρομοκρατικής οργάνωσης Ε.Α., καθώς και προσχέδιο προκήρυξης χωρίς ημερομηνία, με γραφολογικές παραμέτρους που παραπέμπουν στον τρόπο κατάρτισης των προκηρύξεων της ανωτέρω οργάνωσης», επίσης «κατάλογους με στοιχεία προσώπων, όπως πολιτικών, δημοσίων λειτουργών, οικονομικών παραγόντων και δημοσιογράφων», «κατάλογο με επωνυμίες και διευθύνσεις 13 εταιρειών, όπως λατομείων και άλλων επιχειρήσεων, σε διάφορες περιοχές της χώρας, οι οποίες στα πλαίσια της δραστηριότητάς τους χρησιμοποιούν εκρηκτικές ύλες», «οδηγίες κατασκευής εκρηκτικών μηχανισμών», «στοιχεία για το επίπεδο θωράκισης διαφόρων μοντέλων θωρακισμένων αυτοκινήτων», «κωδικο- νους 6 μήνες.

Ο Αμερικανός πρέσβης στην Αθήνα, Ντάνιελ Σπέκχαρντ συγχαίρει προσωπικά τον Μιχάλη Χρυσοχοΐδη.

16/04/2010

Με σύμφωνη γνώμη ανακριτή και εισαγγελέα κρίνονται προφυλακιστέοι οι Χριστόφορος Κορτέσης και Ευάγγελος Σταθόπουλος.

17/04/2010

Η αστυνομία ανακοινώνει την «ανακάλυψη» κρησφύγετου του «Ε.Α.» και συγκεκριμένα στην οδό Αντωνιάδου 54 στον Καρέα σε ισόγειο γκαράζ, στο οποίο ανευρίσκονται μεγάλες ποσότητες στερεών υλικών που προέρχονται από γεωργικό λίπασμα με κύριο συστατικό το νιτρικό αμμώνιο εμποτισμένα με πετρέλαιο (180 κιλά), τοποθετημένες σε φιάλες προπανίου και μεταλλικά δοχεία και τρεις κλεμμένες μηχανές που έφεραν διπλές πινακίδες καθώς επίσης και μπαγκαζιέρες στο εσωτερικό των οποίων επίσης υπήρχαν κλεμμένες πινακίδες. Περίοικοι υποστηρίζουν ότι ο χώρος βρισκόταν υπό παρακολούθηση τουλάχιστον ένα μήνα πριν την επίσημη ανακοίνωση του εντοπισμού. Δίνονται εκ νέου στην δημοσιότητα τα ονόματα Δημοσθένης Μανδαλώζης, Αναστάστιος Γριβοκωστόπουλος και Βασιλική Παρασκευοπούλου τα οποία χρησιμοποιήθηκαν σύμφωνα με την αστυνομία για την κατασκευή πλαστών δελτίων ταυτότητας. Δεν υπάρχει καμία αναφορά σε στοιχεία πλαστού δελτίου ταυτότητας με το οποίο όπως έγραφαν εφημερίδες (Τα Νέα, η Ελευθεροτυπία κ.λπ.) νοικιάστηκε σπίτι στην Ν. Φιλαδέλφεια από τον Χ. Κορτέση.

19/4/2010

Έρευνα σε διαμέρισμα της Κύψελης επί της οδού Αιγίνης 8 και Ύδρας.

20/04/2010

Σύμφωνα με ανακοίνωση της ΕΛ.ΑΣ., «στο διαμέρισμα που ερευνήθηκε στην Κυψέλη επί της οδού Αιγίνης 8 και Ύδρας στον 5ο όροφο το οποίο είχε ενοικιαστεί με όνομα «Γριβοκωστόπουλος Αναστάσιος», βρέθηκαν: ένας εκτοξευτήρας ρουκετών, τύπου RPG-7, όμοιου τύπου με το αντιαρματικό που χρησιμοποίησε το Ε.Α. κατά την επίθε-

ση κατά της αμερικανικής πρεσβείας στην Αθήνα, πέντε ρουκέτες, δύο πυροβόλα ό-πλα, τύπου KALASHNIKOV (που χρησιμοποιήθηκαν στην επίθεση κατά λεωφορείου των ΜΑΤ στο Γουδί στις 23-12-2008 και στην επίθεση κατά διμοιρίας των ΜΑΤ στο υπουργείο Πολιτισμού στα Εξάρχεια στις 5-1-2009, καθώς και τέσσερεις γεμιστήρες, ένα υποπολυβόλο MP5 που χρησιμοποιήθηκε στην επίθεση κατά του αστυνομικού Τμήματος της Ν. Ιωνίας, κατά λεωφορείου των ΜΑΤ στο Γουδί και κατά της διμοιρίας των ΜΑΤ έξω από το υπουργείου Πολιτισμού στα Εξάρχεια (και το οποίο είχε αφαιρεθεί από φύλακα τράπεζας κατά την διάρκεια ληστείας στην Θεσσαλονίκη), τρία πιστόλια, τρεις χειροβομβίδες, φορέας αυτοσχέδιου εκρηκτικού μηχανισμού με πλήρες ηλεκτρικό κύκλωμα, εξήντα οκτώ μασούρια εκρηκτικού γαλακτώματος και ζελατοδυναμιτίδας, πέντε μασούρια αμμωνιοδυναμιτίδας, ποσότητα ηλεκτρικών πυροκροτητών, ένας γεμιστήρας υποπολυβόλου, ένα ξύλινο κοντάκι καφέ χρώματος, δεκατέσσερα φυσίγγια πυροβόλου όπλου των 9 χιλιοστών LUGER, εκ των οποίων τρία φέρουν βύθισμα στο καψύλλιο, δύο φυσίγγια πυροβόλου όπλου με βύθισμα στο καψύλλιο, δεκατρία φύλλα χάρτου τα οποία περιέχουν μηχανογραφημένο κείμενο της προκήρυξης που στάλθηκε για την ανάληψη ευθύνης της βομβιστικής επίθεσης με παγιδευμένο όχημα στο Χρηματιστήριο Αθηνών στις 2-9-2009, ένας ηλεκτρονικός εκτυπωτής, ένας σαρωτής εγγράφων, ένας καταστροφέας εγγράφων εντός του οποίου υπήρχαν τεμάχια κατεστραμμένων εγγράφων, αντικείμενα για κατασκευή πλαστών δελτίων αστυνομικής ταυτότητας όπως: εντυπώματα στρογγυλών σφραγίδων αστυνομικής υπηρεσίας και φύλλα χάρτου με στοιχεία ταυτότητας προσώπων και ένας φορητός εξωτερικός δίσκος αποθήκευσης δεδομένων (usb stick)».

Πραγματοποιείται κατάληψη στα γραφεία της Ένωσης Συντακτών Μακεδονίας-Θράκης στην Θεσσαλονίκη από περίπου 50 άτομα σε ένδειξη αλληλεγγύης στους «έξι», στον Γ. Δημητράκη και στους τρεις επικηρυγμένους για την ίδια υπόθεση.

αρχές της δημοσιογραφικής δεοντολογίας, τις οποίες υπηρετούμε με συνέπεια οι συντάκτες της «Ε». Κι αυτές τις αρχές της δημοσιογραφικής δεοντολογίας τηρούμε και απέναντι στον τρόπο με τον οποίο η αστυνομία διαχειρίζεται τις εξελίξεις το τελευταίο διάστημα. Ένα γεγονός ή μια πληροφορία μπορεί όποιος θέλει να την κρίνει ή να την αμφισβητήσει. Δεν μπορεί όμως σε καμία περίπτωση να μην τη δημοσιεύσει και να την αποκρύψει από το αναγνωστικό κοινό».

Και η απάντηση της ιδιοκτησίας: «Η Αστυνομία διαχειρίζεται τις εξελίξεις; Οι συντάκτες έχουν δεοντολογία; Και αν, ποια; Όταν μεθαύριο θα έρθει η πληροφόρηση μέσω MEGA ότι προσγειώθηκε ο πρώτος Αρειανός στον πλανήτη ποιος συντάκτης της «Ε» θα την επωμισθεί. Η Ιδιοκτήτρια»...

22/4/2010

Συλλαμβάνεται στην πλ. Κλαυθμώνος, ενώ χρησιμοποιεί καρτοτηλέφωνο, 19χρονη καταζητούμενη για συμμετοχή στην ΣΠτΦ.

24/4/2010

Προφυλακίζεται και μεταφέρεται στις Φυλακές Ελαιώνα Θηβών η 19χρονη που συνελήφθη πριν δύο ημέρες.

26/4/2010

Ανακοινώνεται από την αστυνομία ότι την προηγούμενη πυρπολήθηκε στην περιοχή της Λαμπρινής αυτοκίνητο που είχε κλαπεί στην Θεσσαλονίκη στις 31-8-2007, το οποίο έφερε επίσης κλεμμένες πινακίδες και στο εσωτερικό του οποίου βρέθηκαν, μεταξύ άλλων αντικειμένων, ένα φυσίγγιο των 9mm, μια κλεμμένη πινακίδα μηχανής, ρολά με υπολείμματα μονωτικής ταινίας, μια βαριοπούλα. Οι αστυνομικές αρχές υποστηρίζουν ότι το κλεμμένο αυτοκίνητο που πυρπολήθηκε χρησιμοποιούνταν από μέλη του Ε.Α.

28/4/2010

Ανακοινώνεται από τις αστυνομικές αρχές ότι «Γενετικό υλικό αγνώστων ατόμων (ανδρών και γυναικών) βρέθηκε σε αντικείμενα που κατασχέθηκαν σε οικήματα - κρησφύγετα της τρομοκρατικής οργάνωσης «Επαναστατικός Αγώνας», στις οδούς : Ανθέων 3

ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ! ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ!

Η «παγκόσμια οικονομική κρίση» που εξελίσσεται εδώ και αρκετούς μήνες είναι ένα σχέδιο που υλοποιούν οι εξουσιαστές μέσω των οικονομικών τους μηχανισμών. Προσπαθούν, έτσι, να επιβάλλουν τις νέες σχέσεις εκμετάλλευσης μέσω της μισθωτής σκλαβιάς και της περαιτέρω αφαίμαξης των κοινωνικών δυνάμεων, μέσω της μείωσης μισθών, των ελαστικών σχέσεων εργασίας κτλ. Κάτι που το πλασάρανε σιγά-σιγά μέσω των αγγελιοφόρων τους στα κανάλια, τα ραδιόφωνα και τις εφημερίδες, ενώ παριστάνουν και τις αθώες περιστερές ότι δήθεν δεν ευθύνονται οι ντόπιοι κρατούντες αλλά είναι «επιταγή» της ΕΕ και του ΔΝΤ, μηχανισμοί στους οποίους είναι συμμέτοχοι και συνυπεύθυνοι. Κι ας μιλάνε για «συστράτευση», ας καλούν σε διάλογο τους «κοινωνικούς εταίρους» για τις «απαραίτητες θυσίες» που θα... «πιάσουν τόπο».

Θα μπορούσαν να γραφτούν πολλά για το πόσο μεγάλος είναι ο πλούτος που υπάρχει ώστε να καλυφθούν πολλές, αν όχι όλες, απ' τις ανάγκες του πληθυσμού. Θα μπορούσαν να γραφτούν πολλά για το ποιοι είναι πραγματικά οι κηφήνες που ξεζουμίζουν καθημερινά το μόχθο της πλειοψηφίας των λαών και παράλληλα παρουσιάζονται ως πολέμιοι της διαφθοράς. Προσποιούνται ότι αναζητούν λύσεις για την... κρίση, ενώ είναι δημιούργημά τους, ότι δεν υπάρχει... ρευστότητα στην αγορά, τη στιγμή που οι ίδιοι ομολογούν κυνικά ότι η ρευστότητα μπορεί και υπάρχει άμεσα από το εμπόριο ναρκωτικών (όπως παραδέχονται και αξιωματούχοι του ΟΗΕ).

Η διεκδίκηση κάποιων ψίχουλων δεν είναι όμως το ζητούμενο. Τα δυτικά πρότυπα κατανάλωσης είναι εδώ για να πάρουν τα όποια ψίχουλα μένουν στην κατανάλωση και στη διασκέδαση που επιβάλλεται από τα πάνω.

Οι αγώνες που δόθηκαν το 1886 στο Σικάγο, σημαντικό κομμάτι των αγωνιζόμενων ήταν οι αναρχικοί, θυμίζουν ακόμα ότι «ο εχθρός μας φαίνεται δυνατός γιατί τον κοιτάμε γονατιστοί». Οι όποιες υποχωρήσεις αυτή τη στιγμή θα σημάνουν μια οπισθοδρόμηση, την οποία έχουν συνυπογράψει από καιρού τα μεγάλα συνδικάτα, όπως κάνανε πριν λίγα χρόνια και μεγάλα «μαχητικά» συνδικάτα στη Γερμανία (που συνυπέγραψαν για μειώσεις μισθών κτλ.).

Ας το πάρουνε χαμπάρι και οι τελευταίοι ανυποψίαστοι: για τη φτώχεια και τη μιζέρια που υπάρχει δε φταίνε οι συχνές διαδηλώσεις, οι παράνομοι μικροπωλητές ή οι «ξένοι», αλλά η απληστία των αδηφάγων κρατιστών που ρημάζουν τα πάντα. Η κοινωνική οργή μπορεί να συντρίψει τα όποια σχέδια καθυπόταξης, σε μια κρίσιμη για την κυριαρχία περίοδο, και σε μια περιοχή του πλανήτη που παρουσιάζει χαρακτηριστικά ανυποταξίας και κοινωνικών αναταραχών και εξεγέρσεων (μαθητικά, Ιούνης 2003, εκπαιδευτικές κινητοποιήσεις, Πολυτεχνεία, Δεκέμβρης 2008).

Γι' αυτό λοιπόν...

στα Εξάρχεια (και το οποίο είχε αφαιρεθεί από φύλακα τράπεζας κατά την διάρκεια ληστείας στην Θεσσαλονίκη), τρία πιστόλια, τρεις χειροβομβίδες, φορέας αυτοσχέδιου εκρηκτικού μηχανισμού με πλήρες ηλεκτρικό κύκλωμα, εξήντα οκτώ μασούρια εκρηκτικού γαλακτώματος και ζελατοδυναμιτίδας, πέντε μασούρια αμμωνιοδυναμιτίδας, ποσότητα ηλεκτρικών πυροκροτητών, ένας γεμιστήρας υποπολυβόλου, ένα ξύλινο κοντάκι καφέ χρώματος, δεκατέσσερα φυσίγγια πυροβόλου όπλου των 9 χιλιοστών LUGER, εκ των οποίων τρία φέρουν βύθισμα στο καψύλλιο, δύο φυσίγγια πυροβόλου όπλου με βύθισμα στο καψύλλιο, δεκατρία φύλλα χάρτου τα οποία περιέχουν μηχανογραφημένο κείμενο της προκήρυξης που στάλθηκε για την ανάληψη ευθύνης της βομβιστικής επίθεσης με παγιδευμένο όχημα στο Χρηματιστήριο Αθηνών στις 2-9-2009, ένας ηλεκτρονικός εκτυπωτής, ένας σαρωτής εγγράφων, ένας καταστροφέας εγγράφων εντός του οποίου υπήρχαν τεμάχια κατεστραμμένων εγγράφων, αντικείμενα για κατασκευή πλαστών δελτίων αστυνομικής ταυτότητας όπως: εντυπώματα στρογγυλών σφραγίδων αστυνομικής υπηρεσίας και φύλλα χάρτου με στοιχεία ταυτότητας προσώπων και ένας φορητός εξωτερικός δίσκος αποθήκευσης δεδομένων (usb stick)».

Πραγματοποιείται κατάληψη στα γραφεία της Ένωσης Συντακτών Μακεδονίας-Θράκης στην Θεσσαλονίκη από περίπου 50 άτομα σε ένδειξη αλληλεγγύης στους «έξι», στον Γ. Δημητράκη και στους τρεις επικηρυγμένους για την ίδια υπόθεση.

21/04/2010

Επίσκεψη Μιχάλη Χρυσοχοΐδη στο Μέγαρο Μαξίμου, όπου δέχεται τα συγχαρητήρια του Γιωργάκη για την νέα επιτυχία. Συγχαρητήρια δέχεται και από τον αρμόδιο τομεάρχη της ΝΔ.

Άρθρο που υπογράφεται από τον εκδότη της «Ε» Θανάση Τεγόπουλο επικαλείται «άμυνα στην παραπληροφόρηση» για να «εξηγήσει» το λόγο που δεν δημοσίευσε την «είδηση» της προηγούμενης ημέρας: «Άμυνα στην κατασκευή σεναρίων με ευθύνη της αστυνομίας που κρυβόταν πίσω από τα SMS, τα οποία οδηγούν στη φυλακή ανθρώπους, χωρίς να γίνονται σεβαστά τα δικαιώματά τους. Άμυνα στην απαράδεκτη μεθόδευση της αστυνομίας να χρησιμοποιεί τα ΜΜΕ, για να δημιουργείται κλίμα καταδικαστικό, ώστε να θριαμβολογεί μετά, παραβιάζοντας στην υπόθεση της τρομοκρατίας το

νομία διαχειρίζεται της εξελίξεις; Οι συντάκτες έχουν δεοντολογία; Και αν, ποια; Όταν μεθαύριο θα έρθει η πληροφόρηση μέσω MEGA ότι προσγειώθηκε ο πρώτος Αρειανός στον πλανήτη ποιος συντάκτης της «Ε» θα την επωμισθεί. Η Ιδιοκτήτρια»…

22/4/2010

Συλλαμβάνεται στην πλ. Κλαυθμώνος, ενώ χρησιμοποιεί καρτοτηλέφωνο, 19χρονη καταζητούμενη για συμμετοχή στην ΣΠτΦ.

24/4/2010

Προφυλακίζεται και μεταφέρεται στις Φυλακές Ελαιώνα Θηβών η 19χρονη που συνελήφθη πριν δύο ημέρες.

26/4/2010

Ανακοινώνεται από την αστυνομία ότι την προηγούμενη πυρπολήθηκε στην περιοχή της Λαμπρινής αυτοκίνητο που είχε κλαπεί στην Θεσσαλονίκη στις 31-8-2007, το οποίο έφερε επίσης κλεμμένες πινακίδες και στο εσωτερικό του οποίου βρέθηκαν, μεταξύ άλλων αντικειμένων, ένα φυσίγγιο των 9mm, μια κλεμμένη πινακίδα μηχανής, ρολά με υπολείμματα μονωτικής ταινίας, μια βαριοπούλα. Οι αστυνομικές αρχές υποστηρίζουν ότι το κλεμμένο αυτοκίνητο που πυρπολήθηκε χρησιμοποιούνταν από μέλη του Ε.Α.

28/4/2010

Ανακοινώνεται από τις αστυνομικές αρχές ότι «Γενετικό υλικό αγνώστων ατόμων (ανδρών και γυναικών) βρέθηκε σε αντικείμενα που κατασχέθηκαν σε οικήματα - κρησφύγετα της τρομοκρατικής οργάνωσης «Επαναστατικός Αγώνας», στις οδούς : Ανθέων 3 στα Καλύβια, Β. Αντωνιάδου 54 στον Καρέα, Μηδείας 7 στην Κυψέλη, Αιγίνης 8 και Ύδρας στην Κυψέλη και σε όχημα που βρέθηκε στην οδό Ανακούς 70 στη Νέα Φιλαδέλφεια. Από τις συγκριτικές μεταξύ τους εξετάσεις προέκυψε : Γενετικός τύπος βιολογικού υλικού που βρέθηκε σε αντικείμενα του οικήματος - κρησφύγετου της οδού Ανθέων 3 στα Καλύβια, ταυτίζεται με αντίστοιχο που βρέθηκε σε αντικείμενα του οικήματος - κρησφύγετου της οδού Αιγίνης 8 και Ύδρας στην Κυψέλη. Γενετικός τύπος βιολογικού υλικού που βρέθηκε σε αντικείμενα του οικήματος - κρησφύγετου της οδού Ανθέων 3 στα Καλύβια, ταυτίζεται με αντίστοιχο που βρέθηκε σε αντικείμενα του οικήματος - κρησφύγετου της οδού Μηδείας 7 στην Κυψέλη. Γενετικός τύπος βιολογικού υλικού που βρέθηκε σε αντικείμενα του οικήματος - κρησφύγετου της οδού Αιγίνης 8

λευσης μέσω της μισθωτής σκλαβιάς και της περαιτέρω αφαίμαξης των κοινωνικών δυνάμεων, μέσω της μείωσης μισθών, των ελαστικών σχέσεων εργασίας κτλ. Κάτι που το πλασάρανε σιγά-σιγά μέσω των αγγελιοφόρων τους στα κανάλια, τα ραδιόφωνα και τις εφημερίδες, ενώ παριστάνουν και τις αθώες περιστερές ότι δήθεν δεν ευθύνονται οι ντόπιοι κρατούντες αλλά είναι «επιταγή» της ΕΕ και του ΔΝΤ, μηχανισμοί στους οποίους είναι συμμέτοχοι και συνυπεύθυνοι. Κι ας μιλάνε για «συστράτευση», ας καλούν σε διάλογο τους «κοινωνικούς εταίρους» για τις «απαραίτητες θυσίες» που θα… «πιάσουν τόπο».

Θα μπορούσαν να γραφτούν πολλά για το πόσο μεγάλος είναι ο πλούτος που υπάρχει ώστε να καλυφθούν πολλές, αν όχι όλες, απ' τις ανάγκες του πληθυσμού. Θα μπορούσαν να γραφτούν πολλά για το ποιοι είναι πραγματικά οι κηφήνες που ξεζουμίζουν καθημερινά το μόχθο της πλειοψηφίας των λαών και παράλληλα παρουσιάζονται ως πολέμιοι της διαφθοράς. Προσποιούνται ότι αναζητούν λύσεις για την… κρίση, ενώ είναι δημιούργημά τους, ότι δεν υπάρχει… ρευστότητα στην αγορά, τη στιγμή που οι ίδιοι ομολογούν κυνικά ότι η ρευστότητα μπορεί και υπάρχει άμεvουν στην κατανάλωση και στη διασκέδαση που επιβάλλεται από τα πάνω.

Οι αγώνες που δόθηκαν το 1886 στο Σικάγο, σημαντικό κομμάτι των αγωνιζόμενων ήταν οι αναρχικοί, θυμίζουν ακόμα ότι «ο εχθρός μας φαίνεται δυνατός γιατί τον κοιτάμε γονατιστοί». Οι όποιες υποχωρήσεις αυτή τη στιγμή θα σημάνουν μια οπισθοδρόμηση, την οποία έχουν συνυπογράψει από καιρού τα μεγάλα συνδικάτα, όπως κάνανε πριν λίγα χρόνια και μεγάλα «μαχητικά» συνδικάτα στη Γερμανία (που συνυπέγραψαν για μειώσεις μισθών κτλ.).

Ας το πάρουνε χαμπάρι και οι τελευταίοι ανυποψίαστοι: για τη φτώχεια και τη μιζέρια που υπάρχει δε φταίνε οι συχνές διαδηλώσεις, οι παράνομοι μικροπωλητές ή οι «ξένοι», αλλά η απληστία των αδηφάγων κρατιστών που ρημάζουν τα πάντα. Η κοινωνική οργή μπορεί να συντρίψει τα όποια σχέδια καθυπόταξης, σε μια κρίσιμη για την κυριαρχία περίοδο, και σε μια περιοχή του πλανήτη που παρουσιάζει χαρακτηριστικά ανυποταξίας και κοινωνικών αναταραχών και εξεγέρσεων (μαθητικά, Ιούνης 2003, εκπαιδευτικές κινητοποιήσεις, Πολυτεχνεία, Δεκέμβρης 2008).

Γι' αυτό λοιπόν…

ΑΝ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΝ ΟΙ ΤΥΨΕΙΣ,
ΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Ο ΦΟΒΟΣ!
ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Πρωτομαγιά 2010
Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσσαλονίκης

Η Πρωτομαγιά στη Θεσσαλονίκη

Υπήρξαν καλέσματα για τέσσερις διαφορετικές συγκεντρώσεις. Στην πλατεία Αριστοτέλους καλούσαν αριστερές και συνδικαλιστικές συγκεντρώσεις στο κέντρο της πόλης. Λίγο πιο πάνω (στο ύψος του «Ολύμπιον») πραγματοποιήθηκε η συγκέντρωση που καλούσε η Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσσαλονίκης.

Αναρτήθηκε πανό που έγραφε «ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ! ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ!», στήθηκε τραπεζάκι με έντυπο υλικό (βι-

φων, αντικείμενα για κατασκευή πλαστών δελτίων αστυνομικής ταυτότητας όπως: ε-ντυπώματα στρογγυλών σφραγίδων αστυ-νομικής υπηρεσίας και φύλλα χάρτου με στοιχεία ταυτότητας προσώπων και ένας φορητός εξωτερικός δίσκος αποθήκευσης δεδομένων (usb stick)».

Πραγματοποιείται κατάληψη στα γραφεία της Ένωσης Συντακτών Μακεδονίας-Θρά-κης στην Θεσσαλονίκη από περίπου 50 άτο-μα σε ένδειξη αλληλεγγύης στους «έξι», στον Γ. Δημητράκη και στους τρεις επικη-ρυγμένους για την ίδια υπόθεση.

21/04/2010

Επίσκεψη Μιχάλη Χρυσοχοΐδη στο Μέγαρο Μαξίμου, όπου δέχεται τα συγχαρητήρια του Γιωργάκη για την νέα επιτυχία. Συγχα-ρητήρια δέχεται και από τον αρμόδιο τομε-άρχη της ΝΔ.

Άρθρο που υπογράφεται από τον εκδότη της «Ε» Θανάση Τεγόπουλο επικαλείται «ά-μυνα στην παραπληροφόρηση» για να «εξη-γήσει» το λόγο που δεν δημοσίευσε την «εί-δηση» της προηγούμενης ημέρας: «Άμυνα στην κατασκευή σεναρίων με ευθύνη της α-στυνομίας που κρυβόταν πίσω από τα SMS, τα οποία οδηγούν στη φυλακή ανθρώπους, χωρίς να γίνονται σεβαστά τα δικαιώματά τους. Άμυνα στην απαράδεκτη μεθόδευση της αστυνομίας να χρησιμοποιεί τα ΜΜΕ, για να δημιουργείται κλίμα καταδικαστικό, ώστε να θριαμβολογεί μετά, παραβιάζο-ντας, στην υπόθεση της τρομοκρατίας, το τεκμήριο της αθωότητας και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η μη δημοσίευση της είδησης αυτής είχε πολιτικό σκοπό και κόστος. Με τον θόρυβο που δημιουργήθηκε, εντός και εκτός των τειχών, με αυτήν την απροσδό-κητη παράβαση της δημοσιογραφικής δεο-ντολογίας από την «Ε», πέρασε ένα μήνυμα πιο σημαντικό από τη δημοσίευση. Κατ' ε-ξαίρεση. Ο αναγνώστης θα κρίνει».

Από την πλευρά τους, οι συντάκτες της «Ε» και της «Κ.Ε.», μεταξύ άλλων, αναφέρουν: «Η μη δημοσίευση με απόφαση της ιδιοκτη-σίας και παρά τις διαφωνίες της διεύθυν-σης, που είχε ως αποτέλεσμα να μην ενημε-ρωθούν οι αναγνώστες της εφημερίδας για τις πραγματικές διαστάσεις του γεγονότος, συνιστά λογοκρισία, που δεν συνάδει με τις 9mm, μια κλεμμένη πινακίδα μηχανής, ρολά με υπολείμματα μονωτικής ταινίας, μια βα-ριοπούλα. Οι αστυνομικές αρχές υποστηρί-ζουν ότι το κλεμμένο αυτοκίνητο που πυρ-πολήθηκε χρησιμοποιούνταν από μέλη του Ε.Α.

28/4/2010

Ανακοινώνεται από τις αστυνομικές αρχές ότι «Γενετικό υλικό αγνώστων ατόμων (αν-δρών και γυναικών) βρέθηκε σε αντικείμενα που κατασχέθηκαν σε οικήματα - κρησφύ-γετα της τρομοκρατικής οργάνωσης «Επα-ναστατικός Αγώνας», στις οδούς : Ανθέων 3 στα Καλύβια, Β. Αντωνιάδου 54 στον Κα-ρέα, Μηδείας 7 στην Κυψέλη, Αιγίνης 8 και Ύδρας στην Κυψέλη και σε όχημα που βρέ-θηκε στην οδό Ανακούς 70 στη Νέα Φιλα-δέλφεια. Από τις συγκριτικές μεταξύ τους εξετάσεις προέκυψε : Γενετικός τύπος βιο-λογικού υλικού που βρέθηκε σε αντικείμενα του οικήματος - κρησφύγετου της οδού Αν-θέων 3 στα Καλύβια, ταυτίζεται με αντίστοι-χο που βρέθηκε σε αντικείμενα του οικήμα-τος - κρησφύγετου της οδού Αιγίνης 8 και Ύδρας στην Κυψέλη. Γενετικός τύπος βιο-λογικού υλικού που βρέθηκε σε αντικείμενα του οικήματος - κρησφύγετου της οδού Αν-θέων 3 στα Καλύβια, ταυτίζεται με αντίστοι-χο που βρέθηκε σε αντικείμενα του οικήμα-τος - κρησφύγετου της οδού Μηδείας 7 στην Κυψέλη. Γενετικός τύπος βιολογικού υλικού που βρέθηκε σε αντικείμενα του οι-κήματος - κρησφύγετου της οδού Αιγίνης 8 και Ύδρας στην Κυψέλη ταυτίζεται με αντί-στοιχο που βρέθηκε σε αντικείμενο στο αυ-τοκίνητο ενός εκ των κατηγορουμένων στην οδό Ανακούς 70 στη Νέα Φιλαδέλφεια. Δα-κτυλικό αποτύπωμα, που βρέθηκε σε αντι-κείμενο στο οίκημα της οδού Μηδείας 7 στην Κυψέλη, ταυτίζεται με το αποτύπωμα ενός εκ των συλληφθέντων».

Επιστολή του Χ. Κορτέση από τις Φυλακές Κορίνθου στην οποία, μεταξύ άλλων, δηλώ-νει αναρχικός, ενώ προσθέτει ότι δεν θα α-ναφερθεί στο κατηγορητήριο, *«γιατί η α-θωότητα και η ενοχή εναλλάσσονται α-νάλογα με την μεριά που έχει επιλέξει ο καθένας να πορευτεί»*.

29/4/2010

Με 16σέλιδη ανακοίνωσή τους στην εφημε-

πληθυσμού. Θα μπορούσαν να γρα-φτούν πολλά για το ποιοι είναι πραγ-ματικά οι κηφήνες που ξεζουμίζουν καθημερινά το μόχθο της πλειοψηφί-ας των λαών και παράλληλα παρου-σιάζονται ως πολέμιοι της διαφθο-ράς. Προσποιούνται ότι αναζητούν λύσεις για την... κρίση, ενώ είναι δη-μιούργημά τους, ότι δεν υπάρχει... ρευστότητα στην αγορά, τη στιγμή που οι ίδιοι ομολογούν κυνικά ότι η ρευστότητα μπορεί και υπάρχει άμε-αλλά η απληστία των αδηφάγων κρα-τιστών που ρημάζουν τα πάντα. Η κοι-νωνική οργή μπορεί να συντρίψει τα όποια σχέδια καθυπόταξης, σε μια κρίσιμη για την κυριαρχία περίοδο, και σε μια περιοχή του πλανήτη που παρουσιάζει χαρακτηριστικά ανυπο-ταξίας και κοινωνικών αναταραχών και εξεγέρσεων (μαθητικά, Ιούνης 2003, εκπαιδευτικές κινητοποιήσεις, Πολυτεχνεία, Δεκέμβρης 2008).

Γι' αυτό λοιπόν...

ΑΝ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΝ ΟΙ ΤΥΨΕΙΣ,
ΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Ο ΦΟΒΟΣ!
ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Πρωτομαγιά 2010
Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσσαλονίκης

Η Πρωτομαγιά στη Θεσσαλονίκη

Υπήρξαν καλέσματα για τέσσερις διαφορετικές συγκεντρώσεις. Στην πλατεία Αριστοτέλους καλούσαν αριστερές και συνδικαλι-στικές συγκεντρώσεις στο κέντρο της πόλης. Λίγο πιο πάνω (στο ύψος του «Ολύμπιον») πραγματοποιήθηκε η συγκέντρωση που κα-λούσε η Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσσαλονίκης.

Αναρτήθηκε πανό που έγραφε «ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟ ΚΡΑ-ΤΟΣ! ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ!», στήθηκε τραπεζάκι με έντυπο υλικό (βι-βλία, μπροσούρες) και μοιράστηκαν εκατοντάδες αντίτυπα φύλ-λων της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΘΕΡΙΑΣ και προκηρύξεις σε διερχόμενο κόσμο.

Λίγο πριν ξεκινήσει η πορεία γράφτηκαν κάποια συνθήματα από αναρχικούς κι αντιεξουσιαστές που συμμετείχαν στην πορεία.

Κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης σπάστηκαν μηχανήματα ανά-ληψης σε τράπεζες και τζαμαρίες από πολυτελή καταστήματα.

ρίδα Ποντίκι οι Π. Ρούπα, Ν. Μαζιώτης και Κ. Γουρνάς, εκτός των άλλων δηλώνουν ότι αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη για συμμετοχή στον Ε.Α., ενώ επίσης αναφέ-ρουν ότι ο Λάμπρος Φούντας *«που έπεσε ύστερα από μάχη με τους μπάτσους»*, στην Δάφνη, *«συμμετείχε επίσης στον Ε.Α.»*, προ-σθέτοντας ότι: *«Η μάχη που έδωσε ήταν για την υλοποίηση του ανατρεπτικού σχεδίου που συλλογικά ο Ε.Α. είχε αποφασίσει. Ήταν μια μάχη για την επανάσταση και την ελευ-θερία»*.

Βλαστοκύτταρα

Το εμπόριο ελπίδας και απάτης στα μαιευτήρια:

Άνοιξη του 2009, πέρσι δηλαδή, είχε όλη η υφήλιος γίνει δέκτης της τρομολαγνείας των επιπτώσεων της γρίπης H1N1 ή κοινώς «γρίπης των χοίρων». Πρώτο θέμα στις ειδήσεις, αναφορές από ιατρικούς και οργανισμούς υγείας, επιστήμονες που με το κύρος τους(;) εξωθούσαν τον πληθυσμό, στον μαζικό εμβολιασμό. Ο Π.Ο.Υ. (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας) να βαθμολογεί την επιδημία/πανδημία σε επίπεδα συναγερμού και οι φαρμακοβιομηχανίες να κάνουν τις τεράστιες «δουλειές» («deal») με τα κράτη. Εκατομμύρια αδιάθετα εμβόλια, παρά τις φωτογραφικές παραινέσεις υπουργών και πρωθυπουργών της κάθε χώρας. Η γρίπη H1N1 είναι η πιο πρόσφατη απόδειξη ότι η σύγχρονη ιατρική σε συνδυασμό με τους φορείς δημόσιας υγείας είναι πλαισιωμένη στενά από τις εταιρείες. Η άλλη άποψη, περί μη πανδημίας, πολλές φορές επιδεχόταν την χλεύη των σοφών-επιστημόνων που μόνο αυτοί γνωρίζουν και απλά οι ασθενείς ή οι υποψήφιοι ασθενείς-δηλαδή όλοι-έπρεπε να τους υπακούμε πιστά. Η άρνηση στον εμβολιασμό αποδιδόταν, το λιγότερο, σε απερισκεψία και ελαφρότητα.

Αλλά οι αριθμοί ένα χρόνο μετά αποτυπώνουν ξεκάθαρα την απάτη: 146 άτομα έχασαν τη ζωή τους κυρίως λόγω επιπλοκών από ήδη επιβαρυμένο ιατρικό ιστορικό, 8 εκατ. εμβόλια παραγγέλθηκαν, 3,5 εκατ. παρελήφθησαν και για τα υπόλοιπα υπήρχε ακύρωση, μόλις 365.000 άτομα εμβολιάστηκαν.

Η εμπορευματοποίηση που είναι μια από τις αιτίες αυτής της κατάστασης έχει απλώσει και συνεχίζει φυσικά να απλώνει τα δίχτυα της σε όλο και περισσότερους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας. Έτσι η προληπτική ιατρική (και όχι ο προ-

μπορούν να δοθούν τα αρχέγονα βλαστοκύτταρα του πλακούντα, δημιουργούν ένα από τα πιο σημαντικά διλήμματα που αντι-

δεν αντιμετωπίζονται ούτε με προσευχές και ξόρκια ούτε με ατομική προσεκτική διατροφή και μόνο. Για παράδειγμα η βαθ-

λευκοκυττάρων που περιέχει. Αν ο αριθμός αυτός είναι ανεπαρκής, το αίμα απορρίπτεται ως ακατάλληλο. Στην περίπτωση που θα κριθεί κατάλληλο, ακολουθεί επεξεργασία με σκοπό τη μείωση του τελικού όγκου στα 20ml, προκειμένου να καταψυχθεί, διατηρώντας όλα τα αρχέγονα κύτταρα. Οι γονείς-πελάτες των ιδιωτικών τραπεζών πιστεύουν ότι δίνοντας αίμα έχουν εξασφαλίσει ότι αυτό υπάρχει και διατηρείται για το παιδί τους, αν το χρειαστεί. Στην πραγματικότητα, όμως, σε ποσοστό 60% των περιπτώσεων, το αίμα απορρίπτεται ως ακατάλληλο. Δηλαδή 6 στους 10 γονείς πληρώνουν για κάτι που δεν υπάρχει! Επιπλέον, η ποσότητα που τελικώς φυλάσσεται, δηλαδή τα 20ml, επαρκούν, αν χρειαστούν, με βάση το σωματικό βάρος, για παιδιά ηλικίας μέχρι 8 ετών. Αλλά και στην περίπτωση, για παράδειγμα, μίας λευχαιμίας στη παιδική-εφηβική ηλικία, οι αιματολόγοι, δεν πρόκειται να πάρουν αυτόλογα κύτταρα να μεταμοσχεύσουν σε ένα παιδί, θα χρησιμοποιήσουν αλλογενές. Η εύρεση συμβατού μοσχεύματος από άλλο παιδί (πιθανότατα αδελφάκι) ή από τις δημόσιες τράπεζες διεθνώς είναι ο κανόνας αντιμετώπισης τέτοιων περιπτώσεων.

Και εδώ υπεισέρχεται ο λόγος και ο τρόπος χρήσης της δημόσιας τράπεζας βλαστοκυττάρων, όπου η απόθεση των αρχέγονων αιμοποιητικών κυττάρων από τον τοκετό αποτελούν ουσιαστικά μια «δωρεά» για μελλοντική χρήση σε όποιον την χρειαστεί και όχι για ιδιωτική χρήση. Δηλαδή χωρίς κανένα κόστος αποθηκεύονται τα κύτταρα όπως αποθηκεύονται και οι φιάλες αιμοληψίας κατά τη γνωστή διαδικασία της αιμοδοσίας.

Οι νόμοι της αγοράς που αναπτύσσο-

Το εμπόριο ελπίδας και απάτης στα μαιευτήρια

Άνοιξη του 2009, πέρσι δηλαδή, είχε όλη η υφήλιος γίνει δέκτης της τρομολαγνείας των επιπτώσεων της γρίπης H1N1 ή κοινώς «γρίπης των χοίρων». Πρώτο θέμα στις ειδήσεις, αναφορές από ιατρικούς και οργανισμούς υγείας, επιστήμονες που με το κύρος τους(;) εξωθούσαν τον πληθυσμό, στον μαζικό εμβολιασμό. Ο Π.Ο.Υ. (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας) να βαθμολογεί την επιδημία/πανδημία σε επίπεδα συναγερμού και οι φαρμακοβιομηχανίες να κάνουν τις τεράστιες «δουλειές» («deal») με τα κράτη. Εκατομμύρια αδιάθετα εμβόλια, παρά τις φωτογραφικές παραινέσεις υπουργών και πρωθυπουργών της κάθε χώρας. Η γρίπη H1N1 είναι η πιο πρόσφατη απόδειξη ότι η σύγχρονη ιατρική σε συνδυασμό με τους φορείς δημόσιας υγείας είναι πλαισιωμένη στενά από τις εταιρείες. Η άλλη άποψη, περί μη πανδημίας, πολλές φορές επιδεχόταν την χλεύη των σοφών-επιστημόνων που μόνο αυτοί γνωρίζουν και απλά οι ασθενείς ή οι υποψήφιοι ασθενείς-δηλαδή όλοι-έπρεπε να τους υπακούμε πιστά. Η άρνηση στον εμβολιασμό αποδιδόταν, το λιγότερο, σε απερισκεψία και ελαφρότητα.

Αλλά οι αριθμοί ένα χρόνο μετά αποτυπώνουν ξεκάθαρα την απάτη: 146 άτομα έχασαν τη ζωή τους κυρίως λόγω επιπλοκών από ήδη επιβαρυμένο ιατρικό ιστορικό, 8 εκατ. εμβόλια παραγγέλθηκαν, 3,5 εκατ. παρελήφθησαν και για τα υπόλοιπα υπήρχε ακύρωση, μόλις 365.000 άτομα εμβολιάστηκαν.

Η εμπορευματοποίηση που είναι μια από τις αιτίες αυτής της κατάστασης έχει απλώσει και συνεχίζει φυσικά να απλώνει τα δίχτυα της σε όλο και περισσότερους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας. Έτσι η προληπτική ιατρική (και όχι ο προληπτικός τρόπος ζωής, διατροφής κλπ) αποτελεί τη πιο διαδεδομένη έκφανση αυτής της κατάστασης, με εκατομμύρια ανθρώπους να χαρακτηρίζονται «προϋπερτασικοί» και να ζουν με το πιεσόμετρο στο χέρι και τα φάρμακα, ενώ κάθε τρία-τέσσερα χρόνια μειώνονται τα όρια της ασφαλούς χοληστερόλης αυξάνοντας έτσι τον αριθμό των ασθενών που μπαίνουν σε θεραπεία.

Ταυτόχρονα, νέες τεχνικές, όπως προάγονται από τα εργαστήρια, προωθούνται ως εμπορικά προϊόντα στο αυξανόμενο α-μπορούν να δοθούν τα αρχέγονα βλαστοκύτταρα του πλακούντα, δημιουργούν ένα από τα πιο σημαντικά διλήμματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο γονέας. Να διαθέσουν ένα ποσό της τάξεως των 2000 ευρώ περίπου για τη κρυοσυντήρηση των βλαστικών κυττάρων ή όχι; Εκτός από την οικονομική διάσταση του ζητήματος, ως πλέον σημαντική εμφανίζεται κυρίως η επιστημονική και ηθική νομιμοποίηση της ιδιωτικής αποθήκευσης βλαστοκυττάρων.

Επιστημονικά, είναι αποδεδειγμένο ότι η πιθανότητα να χρειαστεί ένα άτομο αυτόλογη μεταμόσχευση είναι λιγότερη από μια στις 20.000, δηλαδή πάρα πολύ μικρή πιθανότητα. Αυτόλογη ονομάζεται η μεταμόσχευση που γίνεται στον ίδιο τον φορέ-

δεν αντιμετωπίζονται ούτε με προσευχές και ξόρκια ούτε με ατομική προσεκτική διατροφή και μόνο. Για παράδειγμα η βαθμιαία αυξητική τάση των νεοπλασμάτων και όγκων είναι βέβαιο ότι οφείλονται σε περιβαλλοντικούς, φυσικούς ή κοινωνικούς, λόγους. Η επίλυση αυτών ούτε πραγματώνεται αλλά και ούτε θα έπρεπε να μας κατευθύνει σε λύσεις ιδιοτελούς μορφής. Οι ατομικές λύσεις εκτός του ότι ευνοούν τους κατέχοντες, κατασκευάζουν παράλληλα συνειδήσεις και συμπεριφορές που είναι ξένες στην από κοινού και εξισωτική δράση των ανθρώπων. Γιατί εάν, για παράδειγμα, οι οξείες λευχαιμίες αντιμετωπίζονται-υπάρχουν πολλές ενστάσεις περί αυτού- με τη συλλογή βλαστοκυττά-

λευκοκυττάρων που περιέχει. Αν ο αριθμός αυτός είναι ανεπαρκής, το αίμα απορρίπτεται ως ακατάλληλο. Στην περίπτωση που θα κριθεί κατάλληλο, ακολουθεί επεξεργασία με σκοπό τη μείωση του τελικού όγκου στα 20ml, προκειμένου να καταψυχθεί, διατηρώντας όλα τα αρχέγονα κύτταρα. Οι γονείς-πελάτες των ιδιωτικών τραπεζών πιστεύουν ότι δίνοντας αίμα έχουν εξασφαλίσει ότι αυτό υπάρχει και διατηρείται για το παιδί τους, αν το χρειαστεί. Στην πραγματικότητα, όμως, σε ποσοστό 60% των περιπτώσεων, το αίμα απορρίπτεται ως ακατάλληλο. Δηλαδή 6 στους 10 γονείς πληρώνουν για κάτι που δεν υπάρχει! Επιπλέον, η ποσότητα που τελικώς φυλάσσεται, δηλαδή τα 20ml, επαρκούν, αν χρειαστούν, με βάση το σωματικό βάρος, για παιδιά ηλικίας μέχρι 8 ετών. Αλλά και στην περίπτωση, για παράδειγμα, μίας λευχαιμίας στη παιδική-εφηβική ηλικία, οι αιματολόγοι, δεν πρόκειται να πάρουν αυτόλογα κύτταρα να μεταμοσχεύσουν σε ένα παιδί, θα χρησιμοποιήσουν αλλογενές. Η εύρεση συμβατού μοσχεύματος από άλλο παιδί (πιθανότατα αδελφάκι) ή από τις δημόσιες τράπεζες διεθνώς είναι ο κανόνας αντιμετώπισης τέτοιων περιπτώσεων.

Και εδώ υπεισέρχεται ο λόγος και ο τρόπος χρήσης της δημόσιας τράπεζας βλαστοκυττάρων, όπου η απόθεση των αρχέγονων αιμοποιητικών κυττάρων από τον τοκετό αποτελούν ουσιαστικά μια «δωρεά» για μελλοντική χρήση σε όποιον την χρειαστεί και όχι για ιδιωτική χρήση. Δηλαδή χωρίς κανένα κόστος αποθηκεύονται τα κύτταρα όπως αποθηκεύονται και οι φιάλες αιμοληψίας κατά τη γνωστή διαδικασία της αιμοδοσίας.

Οι νόμοι της αγοράς που αναπτύσσονται στον τομέα των βλαστοκυττάρων από τις ιδιωτικές τράπεζες καταργούν ουσιαστικά την ανθρώπινη αρχή της αλληλεγγύης, όπως έχει αναπτυχθεί και ιατρικά μέσω της αιμοδοσίας ή της μεταμόσχευσης οργάνων. Είναι χαρακτηριστικό ότι η χώρα μας διαθέτει ήδη το 20% των ιδιωτικών τραπεζών που λειτουργούν παγκοσμίως και οι οποίες δεν συμμετέχουν στην παγκόσμια δεξαμενή μοσχευμάτων, αφού δεν ασχολούνται με διάφορες βασικές προϋποθέσεις εντόπισης ιστοσυμβατότητας των κυττάρων. Άλλωστε, η διεθνής τάση είναι υπέρ της κατάργησης των ιδιωτι-

τα.

Αλλά οι αριθμοί ένα χρόνο μετά αποτυπώνουν ξεκάθαρα την απάτη: 146 άτομα έχασαν τη ζωή τους κυρίως λόγω επιπλοκών από ήδη επιβαρυμένο ιατρικό ιστορικό, 8 εκατ. εμβόλια παραγγέλθηκαν, 3,5 εκατ. παρελήφθησαν και για τα υπόλοιπα υπήρχε ακύρωση, μόλις 365.000 άτομα εμβολιάστηκαν.

Η εμπορευματοποίηση που είναι μια από τις αιτίες αυτής της κατάστασης έχει απλώσει και συνεχίζει φυσικά να απλώνει τα δίχτυα της σε όλο και περισσότερους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας. Έτσι η προληπτική ιατρική (και όχι ο προληπτικός τρόπος ζωής, διατροφής κλπ) αποτελεί τη πιο διαδεδομένη έκφανση αυτής της κατάστασης, με εκατομμύρια ανθρώπους να χαρακτηρίζονται «προϋπερτασικοί» και να ζουν με το πιεσόμετρο στο χέρι και τα φάρμακα, ενώ κάθε τρία-τέσσερα χρόνια μειώνονται τα όρια της ασφαλούς χοληστερόλης αυξάνοντας έτσι τον αριθμό των ασθενών που μπαίνουν σε θεραπεία.

Ταυτόχρονα, νέες τεχνικές, όπως προάγονται από τα εργαστήρια, προωθούνται ως εμπορικά προϊόντα στο αυξανόμενο από ιατρικό καταναλωτισμό κοινό. Ο ιατρικός καταναλωτισμός, ίσως ο πιο απειλητικός από τους υπολοίπους, είναι προγραμματισμένος έτσι ώστε να δημιουργεί ανεκπλήρωτες επιθυμίες και να οδηγεί στην οικονομική αφαίμαξη των ανθρώπων. Από το 1988 είχε μετρηθεί ποσοτικά ότι το ένα τρίτο των συνταγογραφήσεων, διεθνώς, εκπορεύεται κατόπιν απαίτησης του κοινού που «ενημερώνεται» από τη τηλεόραση.

Μια σύγχρονη και πολλά προσδοκώμενη διαδικασία που λανσάρεται τελευταία είναι η συλλογή και αποθήκευση βλαστοκυττάρων κατά τον τοκετό. Συγκεκριμένα το ομφαλοπλακουντιακό αίμα-το αίμα, το οποίο παραμένει στον πλακούντα μετά τη γέννηση- συλλέγεται και συντηρείται σε ψύξη για πολλά χρόνια. Και μπορεί να χρησιμοποιηθεί αντί του μυελού των οστών, ως πηγή αιμοποιητικών κυττάρων για αλλογενή μεταμόσχευση. Οι προοπτικές που δημιουργούνται από την βλαστοκυτταρική έρευνα, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι μόνο τη στιγμή της γέννησης μπορούν να δοθούν τα αρχέγονα βλαστοκύτταρα του πλακούντα, δημιουργούν ένα από τα πιο σημαντικά διλήμματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο γονέας. Να διαθέσουν ένα ποσό της τάξεως των 2000 ευρώ περίπου για τη κρυοσυντήρηση των βλαστικών κυττάρων ή όχι; Εκτός από την οικονομική διάσταση του ζητήματος, ως πλέον σημαντική εμφανίζεται κυρίως η επιστημονική και ηθική νομιμοποίηση της ιδιωτικής αποθήκευσης βλαστοκυττάρων.

Επιστημονικά, είναι αποδεδειγμένο ότι η πιθανότητα να χρειαστεί ένα άτομο αυτόλογη μεταμόσχευση είναι λιγότερη από μια στις 20.000, δηλαδή πάρα πολύ μικρή πιθανότητα. Αυτόλογη ονομάζεται η μεταμόσχευση που γίνεται στον ίδιο τον φορέα των βλαστοκυττάρων ή αντίστοιχα του μυελού των οστών κ.ο.κ. Φυσικά οι ιδιωτικές τράπεζες φύλαξης παρουσιάζουν νούμερα με μεγαλύτερες πιθανότητες χρήσης, οι οποίες είναι πλασματικές διότι συνεκτιμούν και τις προσδοκώμενες χρήσεις σε άτομα χαμηλού κινδύνου.

Αλλά, ακόμη και στο ενδεχόμενο της αξιοποίησης, πόσο εφικτή είναι μια αποτελεσματική χρήση; «Αν μαζέψετε τα βλαστοκύτταρα θα λύσετε το πρόβλημα του παιδιού σας», λένε με ένα στόμα μια φωνή οι έμποροι ελπίδας στα μαιευτήρια. Σκορπώντας φρούδες ελπίδες στους μέλλοντες γονείς, που ενταγμένοι και οι ίδιοι στην ιδιοτελή αντιμετώπιση συλλογικών καταστάσεων θεωρούν πως έτσι έχουν εξασφαλίσει την υγεία του παιδιού τους.

Θεωρούμε ότι το ζήτημα της υγείας στον άνθρωπο δεν είναι κάτι το ιδιωτικό που αφορά μονάχα τον καθένα μας ξεχωριστά, αλλά αντίθετα αφορά όλους μας ως κοινωνία. Οι ασθένειες που παρουσιάζουν μεγάλη διασπορά στον πληθυσμό δεν αντιμετωπίζονται ούτε με προσευχές και ξόρκια ούτε με ατομική προσεκτική διατροφή και μόνο. Για παράδειγμα η βαθμιαία αυξητική τάση των νεοπλασμάτων και όγκων είναι βέβαιο ότι οφείλονται σε περιβαλλοντικούς, φυσικούς ή κοινωνικούς, λόγους. Η επίλυση αυτών ούτε πραγματώνεται αλλά και ούτε θα έπρεπε να μας κατευθύνει σε λύσεις ιδιοτελούς μορφής. Οι ατομικές λύσεις εκτός του ότι ευνοούν τους κατέχοντες, κατασκευάζουν παράλληλα συνειδήσεις και συμπεριφορές που είναι ξένες στην από κοινού και εξισωτική δράση των ανθρώπων. Γιατί εάν, για παράδειγμα, οι οξείες λευχαιμίες αντιμετωπίζονται-υπάρχουν πολλές ενστάσεις περί αυτού- με τη συλλογή βλαστοκυττάρων, καταφέρνουμε να επιλύουμε το σύμπτωμα αλλά όχι την αιτία του προβλήματος, που π.χ. είναι τα φυτοφάρμακα στα φρούτα. Έτσι το ίδιο σύστημα που σε νοσεί μέσω των φυτοφαρμάκων σε «γιατρεύει» μέσω της αποθήκευσης των βλαστοκυττάρων.

Αλλά ας δούμε μερικές λεπτομέρειες της διαδικασίας. Το αίμα που συλλέγεται από τον ομφάλιο λώρο κατά τον τοκετό πρέπει να οδηγηθεί προς επεξεργασία στις τράπεζες εντός 24 ωρών. Αν αυτό δεν συμβεί, οι πιθανότητες να καταστραφεί είναι πολύ μεγάλες. Πρακτικά, ύστερα από 48 ώρες το αίμα απορρίπτεται. Ποιος διασφαλίζει ότι η συλλογή και η μεταφορά ακολουθούν τις διεθνείς προδιαγραφές; Ποιος διασφαλίζει ότι όλα τα εμπλεκόμενα άτομα είναι ειδικώς πιστοποιημένα, όπως διεθνώς απαιτείται; Ας υποθέσουμε, όμως, ότι όλα έγιναν σωστά και το αίμα έφτασε στην τράπεζα όπως πρέπει. Εκεί ελέγχεται ως προς την ποσότητα αλλά, κυρίως, ως προς τον απόλυτο αριθμό των όπως είναι ο κανόνας αντιμετώπισης τέτοιων περιπτώσεων.

Και εδώ υπεισέρχεται ο λόγος και ο τρόπος χρήσης της δημόσιας τράπεζας βλαστοκυττάρων, όπου η απόθεση των αρχέγονων αιμοποιητικών κυττάρων από τον τοκετό αποτελούν ουσιαστικά μια «δωρεά» για μελλοντική χρήση σε όποιον την χρειαστεί και όχι για ιδιωτική χρήση. Δηλαδή χωρίς κανένα κόστος αποθηκεύονται τα κύτταρα όπως αποθηκεύονται και οι φιάλες αιμοληψίας κατά τη γνωστή διαδικασία της αιμοδοσίας.

Οι νόμοι της αγοράς που αναπτύσσονται στον τομέα των βλαστοκυττάρων από τις ιδιωτικές τράπεζες καταργούν ουσιαστικά την ανθρώπινη αρχή της αλληλεγγύης, όπως έχει αναπτυχθεί και ιατρικά μέσω της αιμοδοσίας ή της μεταμόσχευσης οργάνων. Είναι χαρακτηριστικό ότι η χώρα μας διαθέτει ήδη το 20% των ιδιωτικών τραπεζών που λειτουργούν παγκοσμίως και οι οποίες δεν συμμετέχουν στην παγκόσμια δεξαμενή μοσχευμάτων, αφού δεν ασχολούνται με διάφορες βασικές προϋποθέσεις εντόπισης ιστοσυμβατότητας των κυττάρων. Άλλωστε, η διεθνής τάση είναι υπέρ της κατάργησης των ιδιωτικών τραπεζών, όπως έγινε πρόσφατα και στην Ιταλία. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι ΗΠΑ με 300 εκατ. πληθυσμό περίπου διαθέτουν 20 ιδιωτικές τράπεζες ενώ η Ελλάδα των 11 εκατ. αισίως τις 17 και το κράτος να σκέφτεται να τις χρηματοδοτήσει και μέσω των ασφαλιστικών ταμείων.

Συνεπώς τα θετικά της συλλογής και απόθεσης βλαστοκυττάρων δεν εμφανίζονται μέσω μιας ιδιοτελούς προσέγγισης, που σκορπά 2.000 ευρώ σε μια ιδιωτική τράπεζα, αλλά στη συλλογική πρακτική της από κοινού χρήσης για όποιον την έχει ανάγκη.

Α! Και κάτι τελευταίο. Ο όρος βλαστοκύτταρα για την περίπτωση του ομφαλοπλακουντιακού αίματος είναι μια παραπληροφόρηση, δεν είναι ουσιαστικά βλαστοκύτταρα αλλά στελεχιαία ή αρχέγονα κύτταρα. Αλλά, είπαμε, στην εποχή του μαζικού μάρκετινγκ, ό,τι δηλώσεις «είναι». Πλασματικοί όροι, φρούδες ελπίδες!

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας